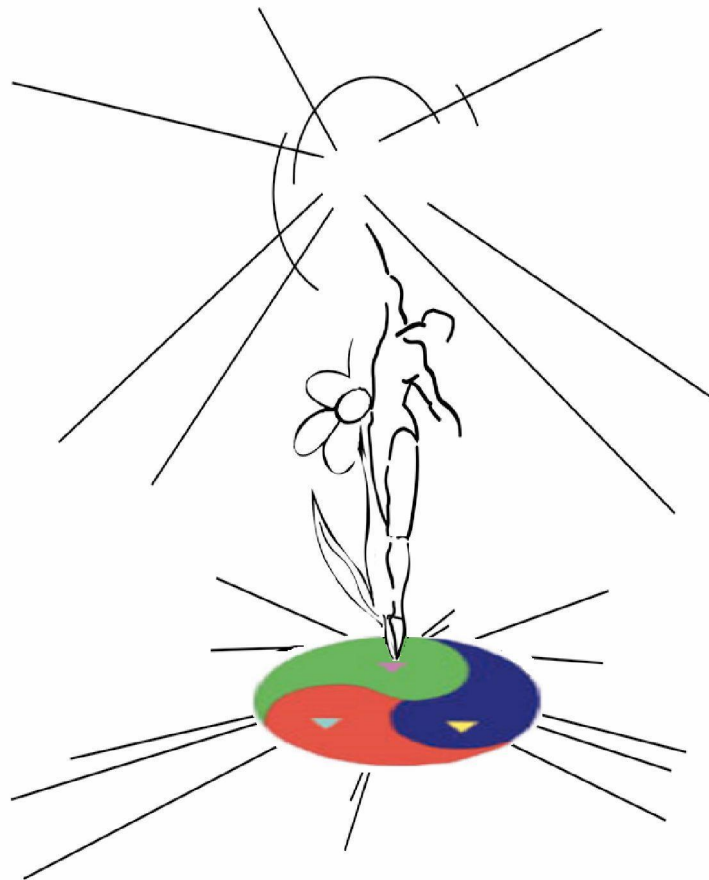


Vozniuk A.V.

AKSYOMATİK

SAĞLIK



Zhytomyr

2017

İNCELEME :

Gerasimçuk A. A. , felsefe doktoru , profesör (Zhytomyr) ;

Balık tutma B. V. , psikolojik bilimler doktoru , profesör (Kiev) ;

Sviridyuk V. Z. , tıp bilimleri doktoru , profesör (Zhytomyr) ;

Çernilevski D. V. , Pedagojik Bilimler Doktoru , Profesör (Vinnitsa , Moskova) . _

Vozniuk A. B. _

Sağlığın aksiyomatiği : monografi.

Zhitomir, 2017. - 119 s.

ISBN 978-966-485-147-0

Sistematik bir disiplinlerarası araştırmaya dayanan monograf, sağlığın aksiyomatiğini sunar - sağlık bilgi kavramına, hastalıkların evrensel sınıflandırmasına ve insan gelişiminin evrensel algoritmasına dayanan, bir kişinin somatik ve ruhsal sağlığının ayrılmaz bir kavramı. Monografin materyalleri, fraktal hologram özyineleme yöntemi temelinde düzenlenmiştir .

Bilim adamları, öğretmenler, lisansüstü öğrenciler, öğrenciler, Evren, doğa ve insan hakkında bilgi arayan, dünyanın uygun ve anlam dolu olduğuna inanan herkes için.

İÇERİK

BÖLÜM 1. BİLGİ-RUH OLARAK SAĞLIK

OLGU: ARAŞTIRMANIN DİSİPLİNLERARASI SINIRLARI	5
Giriş	5
Sağlığın geleneksel tanımları 7	
Psikofizyolojik bir varlık sağlık 8	olarak
Vücudun psiko-bilgi bütünlüğü olarak sağlık 9	
Duyguların Bilgi Teorisi	11
sağlık kavramı 12	bilgileri
İnsan canlılığının	belirleyicileri 13
Acı Olayların	Enerjik Temelleri 16
Bilincin uyumsuzluğu hem beden hastalıklarına hem de "gerçeklik hastalıklarına" neden olur	18
Bulgular	21

BÖLÜM 2. HASTALIKLARIN

EVRENSEL SINIFLANDIRILMASI 24

Giriş	24
Hastalıkların evrensel sınıflandırmasının temelleri	25
İnsan hastalıklarının	integral sınıflandırması 40
Vurgulama-Mizaç Bozuklukları	42
Nevrotik hastalıklar (nevrozlar)	44

Akıl hastalığı (psikoz)	44
Sosyal akıl hastalıkları (psikopatlar)	45
Ek: Karl Leonhard'ın soruları - karakter ve mizaç vurguları	46

BÖLÜM 3. AKSİYOLOJİNİN SİSTEM-ONTOLOJİK TEMELLERİ VEYA BİLGİ SENTEZİNE NEDEN GEREKLİDİR

Gerçekliğin Aksiyolojik Temelleri	49
Dünyanın aksiyolojik özellikleri	54
Neden bilgi sentezine ihtiyacımız var	59

BÖLÜM 4. İNSAN GELİŞMESİ İÇİN EVRENSEL ALGORİTMA

Gelişimin mantıksal analizi: maksimum resmileştirme düzeyi	89
Nitelikler arası bir varlık olarak sınır fazının paradoksal doğası	90
Gerçekliği oluşturan bir varlık olarak sınır	91
Gelişimin yukarıdaki mantıksal analizinin bir örneği olarak gelişimin paradoksu	92
Faz durumlarının doğa bilimi yönleri	93
Aşama durumlarının psikolojik-davranışsal ve kültürel-dini yönleri	96
Etki mekanizmaları bağlamında faz durumları	98
Evrensel insani gelişme algoritması	101
İnsan gelişiminin evrensel algoritmasının eğitimsel ve gelişimsel etkileri	108
Bulgular	111
EDEBİYAT	113

BÖLÜM 1. BİLGİ OLARAK SAĞLIK VE RUHSEL FENOMEN : ARAŞTIRMANIN DİSİPLİNLER ARASI SINIRLARI

Şu anda insan nörofizyolojisinin işlediği gerçeklerin ezici çoğunluğu, hastalıklı

bir beyin üzerinde yapılan çalışmalarda elde edilmiştir . Sağlıklı bir beyin için ne kadar geçerlidir ?!

... katı hal fiziğinde olduğu gibi beyinde tutarlı iş kavramına benzer bir mekanizma, belirli bir elementler sistemi olup olmadığı.

NP Bekhtereva ("Sağlıklı ve hastalıklı insan beyni")

Her insan bilimi, bir nebze terapi içerir: dünyevi yolunda doğru yönü seçmesine ve bu yolda güvenle yürütmesine yardımcı olmak için tasarlanmıştır.

Carlos Valverde ("Felsefi Antropoloji")

Bir kişi dünya görüşünü değiştirir değiştirmez, Tanrı'ya olan sevgi duygusunun ne kadar gerçek olduğunu ve diğer her şeyin ne kadar yanıltıcı ve ikincil olduğunu hisseder hissetmez, sadece karakter, sağlık ve kader değil, aynı zamanda etrafındaki insanlar da değişmeye başlar. genel olarak bu kişinin etrafındaki dünya.

S. N. Lazarev ("Karmanın Teşhisi", 4. kitap)

GİRİŞ

Sağlık, insan yaşamının en önemli yönelimlerinden biridir. İkincisi, üç köşe taşı değerinden oluşan bir hiyerarşiye dayanmaktadır: **özgürlük, mutluluk, sağlık** .

Özgürlük ana değerdir çünkü *Homo sapiens'in özünü oluşturur*. - makul bir insan. Bir insan, bir anlamda biorobot olarak adlandırılabilir bir hayvandan temel bir özelliğiyle farklıdır - özgürlüğü, onun dışında insan olan her şey anlamını kaybeder. Bir bütün olarak özgürlük, aşağıdaki gibi fenomenler düzeyinde gerçekleştirilir:

1) **özbilinç** - bir kişinin varlığının bütünlüğü içinde kendini yansıtmaya özelliği olarak yansıtmaya (esas olarak düşünme düzeyinde, hakkında konuşabileceğiniz zaman: "düşünme hakkında düşünme" veya B. Okudzhava'ya göre " kaderin kaderi kaderle kederdir" veya: "A, B'nin bunu bildiğini biliyordu, ancak A, A'nın B'nin bildiğini bildiğini bilip bilmediğini bilmiyordu"); Bu anlayışta, öz-bilinç, gerçeklik fenomenlerinin etkileşiminin doğrusal-nedensel bir doğasını varsayan ve döngüsel nedensel etkileşim koşullarında klasik anlamını yitiren klasik "neden ve sonuç" ilkesiyle çelişir. bir sebep üretebilir;

2) **irade** - bir kişinin paradoksal özelliklerle karakterize edilen dış ve iç dünyanın süreçlerine meydan okuma yeteneği, çünkü atalet dünyamızda bedenler itildiğinde hareket eder ve engellerle karşılaştıklarında durur; irade ise aksine, engeller ve bunların dışındaki körelmeler karşısında harekete geçer;

dolayısıyla iradenin eylemi "sebep-sonuç" ilkesine aykırıdır;

3) *düşünme* - ideal nesnelerin yardımıyla dünyayı yansıtmaya ve bu nesnelerle düşünme yasalarına göre çalışma yeteneği; bununla birlikte, aynı zamanda, düşünme paradoksal bir doğayı ortaya çıkarır, çünkü insan beyninin işleyişi anti-entropik, "enerjisiz bir fenomen" haline gelir (N.I. Kobozev,

İTİBAREN. Tsekhmistro) ve ikincisi, klasik olmayan sonrası - paradoksa, kaosa, saçmalığa, belirsizliğe açık ve bu fenomenlerle işleyen çok değerli paradoksal yaratıcı düşünce, neden-sonuç ilkesiyle çelişir.

mutluluk, kişinin sürekli içinde kalmak isteyeceği bir referans ruhsal-zihinsel-psiko-duygusal-psikofizyolojik (ruh-ruh-bedensel) durum olarak tanımlanabilir. Mutluluğun üç yönünden (hiyerarşik düzeylerden) bahsedebiliriz:

- 1) *manevi ve zihinsel mutluluk* - bir aydınlanma durumu (gerçekliğin Yaratıcısı ile birlik atmosferinde);
- 2) *psiko-duygusal mutluluk* - bir neşe hali (gerçeklikle birlik atmosferinde);
- 3) *psikofizyolojik mutluluk* - bir zevk durumu (insan vücudunun tüm psikofizyolojik işlevlerinin uyumlu bir şekilde yönetildiği bir atmosferde).

Sağlık , insan yaşamının eksiksizliği ve bütünlüğüdür ; sağlık, aşağıdaki gibi üç temel değerde gerçekleştirilir:

- 1) *özgürlük* (sağlıklı olmak özgür olmak demektir);
- 2) *mutluluk* (sağlıklı olmak mutlu olmaktır);
- 3) *sağlık* (sağlıklı olmak, sağlığın geleneksel ilkelerine uymaktır).

Bu nedenle, *insan yaşamının üçüncü en önemli değeri olan sağlık, sağlığı özgürlük ve mutlulukla* bağlantılı olarak gören bütünsel (disiplinler arası) bir yaklaşımı gerektiren, insan ve toplumun ayrılmaz bir özelliğidir .

bütünlük ilkelerinin ve dünyadaki nesnelerin ve fenomenlerin evrensel hiyerarşik bağlantısının çalışmamızın metodolojik temeli olarak benimsenmesi, aşağıdakileri sonuçlandırmamızı sağlar:

- 1) **özgürlük**, sağlığı belirleyen bir kişinin ana değeriye, o zaman *özbilinç, irade ve özgürlüğün* yönleri olarak düşünme, sağlıklı bir organizmanın durumunu belirlemelidir;
- 2) **mutluluk, bir kişinin sağlığını belirleyen en önemli ikinci temel** değeriye , o zaman *aydınlanma, neşe ve zevk* halleri de sağlıklı bir organizmanın durumunu belirlemelidir;
- 3) Bir kişinin ana değeri olarak özgürlüğün ana yönü *özbilinç ise* , özbilinç hem sağlıklı bir insan vücudunun durumunu belirlemeli hem de bu sağlığı düzenleyen ve sürdüren ana mekanizma olarak hareket

etmelidir.



Pirinç. Daha yüksek insan yaşamı değerleri hiyerarşisinde üçüncü bileşen olarak sağlık

Dünya belgelerinde verilen sağlığın tanımında önemli hale gelen sağlığın **ruhsal ve zihinsel yönünün** ortaya çıktığı çok sayıda modern sağlık teorilerinde bir miktar onay bulmaktadır. Sağlık Örgütü: "sağlık, yalnızca hastalık ve sakatlığın olmaması değil, fiziksel, zihinsel, sosyal ve ruhsal olarak tam bir iyilik halidir" (Başlangıçtan DSÖ Tüzüğüne). Bu nedenle, bu sağlık türleri hakkında aşağıdaki anlayış:

Fiziksel sağlık - işlerin gidişatında herhangi bir rahatsızlık olmadan, yaşamda herhangi bir rahatsızlık olmaksızın, tam fiziksel iyilik, sakin ve mutlu.

Ruh sağlığı , bir kişinin yeteneklerini fark ettiği, hayatın normal streslerine dayanabildiği, üretken bir şekilde çalışabildiği ve topluma katkıda bulunabildiği bir esenlik durumudur; bu anlamda ruh sağlığı, insan refahının ve toplumun etkin işleyişinin temelidir.

Sosyal sağlık - dünyamızdaki diğer insanlarla yaşama ve iletişim kurma yeteneği; aile, arkadaşlar ve meslektaşlarla olumlu ilişkiler kurma ve sürdürme becerisi.

Manevi sağlık, kişinin kendi içindeki halkının bilgilerinin, dinlerinin, geleneklerinin ve tarihinin özgür, uyumlu ve pratik bir bağlantısıdır.

SAĞLIĞIN GELENEKSEL TANIMLARI

P. I. Kalyu, " "Sağlık" kavramının temel özellikleri ve sağlık hizmetlerinin yeniden yapılandırılmasına ilişkin bazı sorunlar " adlı çalışmada, farklı zamanlarda farklı halkların ve çeşitli bilimsel disiplinlerin temsilcileri tarafından formüle edilen birkaç düzine sağlık tanımını ele aldı . Bu durumda sağlık şu şekilde

anlaşılabilir :

- 1) organizasyonun her seviyesinde vücudun normal işlevi ;
- 2) bireysel hayatta kalma ve üremeyi destekleyen biyolojik süreçlerin normal seyri ;
- 3) organizmanın dinamik dengesi ve çevre ile işlevleri ;
- 4) faaliyetlere ve sosyal açıdan yararlı çalışmalara katılım , temel sosyal işlevleri tam olarak yerine getirme becerisi ;
- 5) hastalık olmaması, hastalık durumları ve değişiklikleri;
- 6) bir organizmanın sürekli değişen çevre koşullarına uyum sağlama yeteneği .

Kalyu'ya göre sağlığın özellikleri , *tıp* gibi kavramlara indirgenebilir. (tıbbi belirti ve özellikleri içeren tanımlar için ; sağlık , hastalıkların ve semptomlarının yokluğu olarak), *biyomedikal* (hastalık ve organik bozuklukların öznel duygularının olmaması), *biyososyal* (bir bütünlük içerisinde ele alınan tıbbi ve sosyal belirtilere yer verilirken toplumsal belirtilere öncelik verilir), *değer-toplumsal* (bir insan değeri olarak sağlık) [Kalyu, 1988].

İŞLETİM SİSTEMİ. Litovchenko, sağlığın aşağıdaki genişletilmiş yorumunu veriyor:

7) . Sağlık **vücudun normal bir işlevidir** organizasyonunun her seviyesinde . Bu yaklaşımla , vücudun bir bütün olarak normal işleyişi , "sağlık" olgusunun temel bileşenlerinden biri olarak işlev görür. İnsan vücudunun tüm anatomik, fizyolojik, biyokimyasal özellikleri için normun ortalama istatistiksel göstergeleri hesaplanır. Bir organizma , işlevlerinin verilen göstergeleri bilinen ortalama durumlarından önemli ölçüde sapmazsa sağlıklı kabul edilir . Normdan sapma, hastalığın gelişimi olarak kabul edilir. Ancak normdan her sapma bir hastalık değildir. Hastalık ve norm arasındaki sınır net değildir ve oldukça bireyseldir. Bazıları için normal olan, diğerleri için bir hastalıktır. Bu nedenle bilimde "hastalık öncesi" terimi tanıtıldı. Bu, sağlıktan hastalığa geçiş halidir. Belirli patolojik belirtileri olmakla birlikte sağlığı bozmamakla birlikte "hastalık öncesi" olma durumu.

8) Sağlık, vücudun ve işlevlerinin çevre ile olan **dinamik dengesidir** . Denge gibi bir işaret, eski zamanlardan beri sağlığın tanımında bulunmuştur. Antik Yunan filozofu, matematikçi ve hekim Pisagor, denge ve uyumu sağlık, ihlallerini hastalık olarak anladı. Hipokrat, bir kişinin vücudun tüm organları arasında bir denge oranına sahip olması durumunda sağlıklı olduğunu düşündü ve G. Spencer sağlığı, iç ve dış ilişkiler arasında bir denge kuran bir sonuç olarak tanımladı.

9) Sağlık, **vücudun** çevrede sürekli değişen varoluş koşullarına uyum sağlama, vücudun iç ortamının sabitliğini sürdürme, çok yönlü ve normal bir yaşam sağlama, vücutta yaşama ilkesini koruma yeteneğidir. Bu özellik sağlık tanımlarında da oldukça yaygındır. Burada, bir biyosistemin en önemli ve evrensel özelliklerinden biri olan adaptasyona vurgu yapılmaktadır.

10) Sağlık , **hastalığın** , hastalık değişikliklerinin ve hastalık durumlarının olmamasıdır. Bu sağlık belirtisi o kadar açıktır ki, geleneksel olarak sağlıkla ilişkilendirilir. Basit bir mantığa dayanmaktadır: tıbbi

bakıma ihtiyacı olmayan sağlıklı insanlar.

11) Sağlık, **temel sosyal işlevleri tam olarak uygulama yeteneğidir**. Bu işaret, sağlığın birçok tanımında da kullanılmakta ve bireyin sosyal faaliyetlere katılımının önemine işaret etmektedir. 6. Sağlık, fiziksel, ruhsal, zihinsel ve sosyal yönden tam bir iyilik halidir. Bu, ruhsal ve fiziksel güçlerin ahenkli gelişimi, vücudun birliği ilkesi, tüm organların dengeli etkileşimi ve öz düzenlemedir. [Litovçenko, 2014].

PSİKOFİZYOLOJİK BİR ÖZ OLARAK SAĞLIK

Aşağıdaki sağlık tanımını uygulayan **sağlığın üçüncü yönünü** inceleyelim (bu makalenin *Giriş bölümüne* bakın) : "sağlıklı olmak, geleneksel sağlık ilkelerine uymak demektir . " Bu geleneksel ilkeler, bir dereceye kadar , psikofizyolojik yönün belirleyici bir rol oynadığı , bizim tarafımızdan ele alınan sağlık tanımlarına yansır .

Bilimsel literatürün bir analizi, **bir varsayım niteliği** taşıyan bir sonuca varmamızı sağlar : psikofizyolojik bir varlık olarak sağlık, **tokluk** durumunu en iyi şekilde karakterize eder. ve **bütünlük** insan vücudu

Psikofizyolojik düzeyde bütünlük, tüm organların ve sistemlerin işlevsel bir birlik içinde olduğu bir durumu ifade eder . Aynı zamanda, bu uyumlu homeostatik durum, yalnızca organizmanın dış çevre ile etkileşim sürecinde değil, aynı zamanda organizmanın doğal büyümesi, evrimsel dönüşümleri sırasında da kararlı bir şekilde sürdürülmelidir .

Bütünlük fenomeninin doğal-bilimsel analizi , bunun bütünsel-sürekli bir varlık olarak hareket eden bir enerji olarak gerçekleştiği sonucuna varmamızı sağlar , çünkü enerji **değişimin, hareketin bir ölçüsüdür** . bir organizmanın (sistemin) değişme yeteneğini ifade eder . Organizmanın dış çevreye entegrasyonunu sağlayan, ayrık statüsünün kaybına yol açan organizmadaki değişikliklerdir . Felsefi yansıma dilinde bu sonuç şu şekli alır: İki ayrı nesnenin birbiriyle kaynaşması ve tek bir bütün haline gelmesi için her birinin değişmesi, kendisi olmaktan çıkması gerekir .

Doğa bilimi kategorileri arasında, hareketin bir ölçüsü olarak enerji , durağan kütlesi olmayan ve saf hareket olan **bir alana** karşılık gelir . Bu kapasitede, alan bütünlüğün (süreklilik) bir işlevi olarak hareket eder - **alan sürekliliği** durumunda birlik içinde görünen **farklı ayrık öğeleri birbirine bağlama yeteneği** - bütünlüyici bir süreklilik varlığı olarak alan.

Vücut alanının bu bağlantı işlevi, bu hücrelerin, organların uyumlu (**bioritmik**) **etkileşiminin** bir sonucu olarak gerçekleşen, bireysel hücrelerin, organların, sistemlerin alanlarının **bir tutarlılık (koordinasyon, sinerji) süreci olarak gerçekleştirilir**. ve sistemler.

, **dış çevreye** - diğer hücrelere, organlara, sistemlere açıklıkları olan bireysel hücrelerin, organların,

sistemlerin alanlarının etkileşimini içerir . Sinerji dilindeki bu açıklık, sistem ve çevre arasında madde, enerji, bilgi alışverişini ima eden bir **dağılma olgusu olarak anlaşılmaktadır**.

Bu nedenle, **enerji, açıklık ve alan tutarlılığı**, sağlığın psikofizyolojik yönünün üç niteliğidir.

kaybı, dış (veya iç) ortamdan vücut üzerindeki belirli eylemlerin bir sonucu olarak *yukarıda belirtilen tutarlılık durumunun kaybıdır ve bu, doğal organizma biyoritmlerinin uyumsuzluğa yol açar*.

Böyle bir uyumsuzluk sonucunda, *uyum sürecinde yer alan hücre, organ ve sistemlerin bazı alanları birbirinden "kırılır" ve dış çevre kaynaklarının ürettiği dış ortam alanlarıyla etkileşime girer* . Bu boşluğa vücut tarafından enerji kaybı (geri dönüşü) denir, bu da canlılığın azalmasına - sağlık "kaybına", yani hastalığa yol açar.

Böylece, aşağıdaki konumu varsaymak mümkündür: *vücudun her hücresi, organlarının her biri ve ayrıca tüm insan vücudu, malzeme substratına ek olarak, dalga eşdeğerinden oluşur* . Aynı zamanda, maddi substrat ve onun dalga eşdeğeri, bir yandan tek bir bütün oluşturur ve diğer yandan, iki terapötik paradigmada ortaya çıkan, birbirleriyle diyalektik olarak etkileşime girerek bağımsız bir varoluş alabilirler - allopati (ayrık bir temelde gerçekleştirilen tersi ile tedavi), organizmanın materyal seviyesi) ve homeopati (sürekli alan seviyesinde uygulanana benzer tedavi).

Bu nedenle, *insan vücudunun tüm işlev ve süreçleri ile patolojik hastalık süreçleri hem malzeme hem de saha düzeyinde gerçekleştirilir* . Alan düzeyinde, bu süreçler **biyolojik alan** (A.G. Gurvich, B.V. Bolotov, P. Weiss, De Ber, D. Huxley, vb.) ve biyolojik alanın tutarlı bir durumu olan **aura** gibi fenomenlerde somutlaştırılır . diğer şeylerin yanı sıra , Kirlian eşlerinin (ayrıca K. G. Korotkov, G. G. Garyaev, V. G. Adamenko, V. I. Inyushin, A. F. Okhatrina, vb.) canlı nesnelerin auralarını düzeltmelerine izin veren gaz deşarjlı fotoğrafları üzerindeki deneyleriyle kaydedildi - parlak bir enerji-bilgi kozası.

ORGANİZMANIN PSİKO-BİLGİ BÜTÜNLÜĞÜ OLARAK SAĞLIK

insan varoluşunun psiko-enformasyonel düzeyinde gerçekleştirilir . Bu sonuç, **sağlığın insanın uyumlu bir hali olarak** anlaşılmasından kaynaklanmaktadır .

Felsefi ve psikolojik düşünce bağlamında uyum, bütünlüktür, yani bir kişinin tüm psiko-fizyolojik bileşenlerinin sentezi, fiziksel ve zihinsel bütünlüğü, taşıyıcılarının düşüncelerini ve eylemlerini birleştiren bir durumdur ve ayrıca ahlaki ve olgusal, duygu ve akıl , duygu ve düşünceler , iç ve dış, bireysel olarak kişisel ve sosyo-tarihsel gibi varoluşumuzun sayısız ikiliklerini bütünleştirir .

Bir kişinin ayrılmaz bir varlık olarak uyum durumu, böyle bir fenomen çerçevesinde bulunur , ilk olarak, bir kişinin bütünsel bir sistem olarak sistemi oluşturan bir faktör olarak hizmet eder ve ikincisi, ana

düzenleyici rolünü oynar. insan davranışının

, B. G. Ananiev'in yirminci yüzyılın 60'larında yazdığı ve artık tartışılması zor olan *insan beyninin yarım kürelerinin işlevleri* temelinde güncellendiğini iddia etmek için her türlü neden var . Çalışmalara göre, yarım küreler insan vücudunun psikofizyolojik odağı olarak kabul edilebilir, çünkü işlevleri doğrudan veya dolaylı olarak insanın enerji ve davranışın bilgi düzenlemesi gibi yönleriyle ilgilidir [Ananiev, 1963], hedef belirleme ve arama (seçim) hedeflere ulaşmak için mekanizmalar, empati ve yansıma, dışa dönüklük ve içe dönüklük, zihinsel aktivitenin gönüllü ve istemsiz alanları, birinci ve ikinci sinyal sistemleri, sinir süreçlerinin gücü ve zayıflığı, değişkenliği ve ataletleri, uyarma ve engelleme, "Ben" ve "Ben" olmayan, bilinç ve bilinçaltı, vücudun ergotropik ve trofotropik işlevleri, otonom sinir sisteminin sempatik ve parasempatik dalları vb. [Bragina, Dobrokhotova, 1988].

Canlı bir varlığın onto ve filogeneğinde, en büyük ifadesi yetişkinlikte elde edilen hemisferik asimetride kademeli bir artışın gözlemlendiğine dikkat edilmelidir. Daha sonra hemisferik asimetri kademeli olarak dengelenir ve yaşam deneyimiyle zenginleştirilmiş yaşlı bir kişi, plastik ruhu ve dünyayı anında algılamasıyla özünde bir çocuğa dönüştüğünde, yarım kürelerin işlevsel bir sentezi durumunu ortaya çıkarır.

İnsan gelişiminin, ruhun sağ yarıküresel, bilinçaltı yönünden (bir bebekte her iki yarıküre, esas olarak sağ yarıküre ilkesine göre tek bir bütün olarak işlev görür) sol yarıküreye (bilinç) geçtiği söylenebilir ve ondan hemisferik sentezin işlevsel durumuna.

Yapılan analiz, insanın dünyayı biliş mekanizmaları düzeyinde bulunan insanın üçlü doğası (ruh, ruh, beden) hakkındaki sonucu güçlendirmeyi mümkün kılar: Yu'ya göre, yani sol yarım küre) ve meditatif [Urmantsev, 1993]. Ensefalografik çalışmaların kanıtladığı gibi, meditatif (yaratıcı) bir durum, psikofiziksel anlamda çalışmaları tutarlı olduğunda, yarım kürelerin işlevsel sentezinden, uyumundan kaynaklanır.

Buna göre, bir kişi tarafından gerçekliği yansıtmanın ve geliştirmenin üç yolu veya düzeyi vardır:

- 1) somut-duygusal, duygusal-figüratif, sağ hemisferik, bilinçaltı;
- 2) soyut-mantıksal, teorik, sol yarıküre, bilinçli;
- 3) paradoksal bir şekilde meditatif, yaratıcı, diyalektik, iki kutuplu yansıma ve gerçekliği geliştirme stratejisini birleştiriyor.

Biliş sürecinin bu üçlü yapısı, üç insan modunu düşünen P. V. Simonov'un çalışmalarına yansır:

bilinç, bilinçaltı ve bilinçüstü [Simonov, 1987].

Yukarıdakiler , zihinsel aktivitenin bilinçaltından (sağ yarıküresel) ***bilinçli (sol yarıküresel) yönüne ve oradan bunların sentezine ve diğerlerine erişime doğru*** bir hareketi ortaya koyan yarıkürelerin onto- ve

filogenetik dinamiklerini anlamayı mümkün kılar. **süper bilinç** seviyesi (K. S. Stanislavsky, V. P. Simonov) , S.B. Tsereteli'nin Gerçek olarak adlandırdığı ve gerçekliğin zihinsel yansıması düzeyinde gerçekleşen, **karşıtların birliği** durumu ile karakterize edilen bir kişinin yaratıcı bir durumu olarak diplazi olgusu - yalnızca insan bilincinde var olan, birbirini dışlayan iki unsurun tanımlanmasına yönelik psikolojik bir olgudur; bu, uyumsuz kavramları, şeyleri, ilişkileri tek bir anlamsal bağlamda birleştirmenize olanak tanır. Dilbilimde oxymorona ("yaşayan ölü", "güçlü zayıflık") gibi bir dil figürü biçiminde ifade edilen displazi, paradoksa, belirsizliğe, kaosa, saçmalığa açık bir yaratıcı düşünme mekanizmasıdır. Aynı zamanda, yaratıcı (yetenekli ve parlak) insanların kendileri, kişisel isteksizlik ile karakterize edilir - zıt özelliklerin, karakter özelliklerinin paradoksal bir kombinasyonu [Bragina, Dobrokhotova, 1988, s. 140].

Diplastia, Doğu'nun sağlık ve uzun ömür bilgeliğine yansır: Lao Tzu'nun dediği gibi, "Eğilirsen düz kalırsın. Boş olursan tok kalırsın. Yıpranırsan yeni kalırsın." Bu konum, "bilge adam"ın oryantal özelliği ile örneklendirilir: "sessizdir, eylemsizlikte kalır, ancak her şeye katılır; soğukkanlı, idare etmez, ancak her şeyi düzende tutar. Benim "eylemsizlik" dediğim şey gidişatın önüne geçmemek; "her şeye müdahil" dediğim şey, olayların gidişatını takip etmektir; "her şey münasip" dediğim şey, şeylerin karşılıklı mütakabiliyetini gözlemlemektir" [Antik edebiyat Doğu, 1984, s. 228] .

bisociation kategorileri (veya ilişkiselliğin aksine, bir kişinin tamamen yeni, önemsiz olmayan bağlantılar yaratma yeteneği olan bisociation) şeklinde gerçekleştirilir - bu, hiçbir zaman bağlanmamış olanın bağlantısıdır. birkaç unsurun entegrasyonu ve bunların yeni bir bütünlük oluşturmaları), *paradoksal* (çok değerli, alacakaranlık) *düşünme*, *enantiosemi* (ikilik, paradoksal anlamlar), " *operasyonel entegrasyon* ", kararsızlık . Bir kişiliğin kararsızlığı, potansiyel olarak eşit ve kabul edilemez karşıt arzuların, duyguların, düşüncelerin, eylemlerin, dışsal veya kişinin kendisiyle ilgili tutumlarının bir arada var olma sürecinde gerçekleştirilen bir özelliktir (varoluş koşullarının yanı sıra) . , bir kişinin motivasyonel, duygusal ve davranışsal alanlarında işlevsel-fenomenolojik düzeyde sabitlenen iç dünya.

bilinçlenme süreci olarak da gösterir - kendine ve Evrene dışarıdan bakma, karşıtları birbirine bağlama - iç ve dış. Bu durum, tarafsız-paradoksal bir durumda gerçekleşir, kişiliğin son örneği, çekirdeği, en son **homunculus** , kişinin kendisini ve dünyayı gözlemlemesine izin verir. Homunculus, bir kişinin kendisi hakkında farkındalık sürecini bir tür içsel bilinçli ilkenin - küçük bir adam - yardımıyla açıklayan uzmanlar tarafından bilinen, belirsizliğe indirgeme süreciyle ilişkili özbilinç paradoksunun **gerçekleştirilmesidir** . homunculus): bununla birlikte, bu da, bu homunculus içinde başka bir öz-bilinçli homunculus olmasını gerektirir ve bu sonsuza kadar böyle gider; Paradokstan bir çıkış yolu, bir kişinin tarafsız bir başlangıç konumundan kendisi ve gerçeklik hakkındaki farkındalığı temelinde mümkün değildir - Hiçbir şey, yani fiziksel bir boşluk.

P. V. Simonov tarafından öne sürülen **süper bilinç ilkesi** (dünyanın bilişine ilişkin antagonistik yarım küre stratejilerinin dengelendiği ve uyumlaştırıldığı düzeyde), **bütünün sistemik bir özelliği olarak hareket**

eder - bütünsel bir kişinin doğasında olmayan yeni ortaya çıkan bir özellik . , belirlenmiş (özgür olmayan) bir varlık olarak. Modern bilimin temel sorunlarından biri olan insan kişiliğinin **özgürlük mekanizması bu süper bilinç düzeyinde** gerçekleşir . RB Kalmykov'un belirttiği gibi, geleneksel doğrusal determinizm bir zamanlar teleolojik sorunu çözmekten alaycı bir şekilde uzaklaştı ve şimdiye kadar Kant'ın çatışkalarına yansıyan özgür irade sorununu çözemedi. Doğanın özerk nesnelerinin özel nedensel ve ontolojik statüsü, canlı organizmaların faaliyetinin ve kendi kendine örgütlenmesinin nedensel arka planı, bir kişinin özel bir özel ontolojisinin temeli, fizyolojisinin ana tahrik mekanizmalarının temel ilkesi , ruh ve bilinç belirsiz kaldı. Tüm bu problemler şimdi , determinizmi önemli bir revizyona tabi tutma ihtiyacını giderek daha keskin hale getiren sinerji ile yenilenmiş bir güçle vurgulanmaktadır [Kalmykov, 2013].

Böylece , tanım gereği, özgür ve kendi kaderini tayin eden bir varlık olarak bir kişinin kişiliği , süper bilinç alanında böyle olabilir - bütünün sistemik bir özelliği. Bunda, sinerji diliyle konuşursak, süpersistemik, süper-bilinç üstü küre, bir kişinin deterministik doğasının üstesinden gelinir, varoluş ilkesi temelinde her şeyin her şeyle birbirine bağlı olduğu Evrenin unsurlarından biri olarak hareket eder. "toplam determinizm".

Kişinin bize özgür değil, dış çevreye bağımlı bir yaratık ve dolayısıyla acı çeken ve hasta bir yaratık olarak görünmesi bu determinizm düzeyindedir.

DUYGULARIN BİLGİ TEORİSİ

P.V.Simonov'un **duyguların bilgi teorisinin** sonuçlarıyla ilişkilidir . Bildiğiniz gibi duygular, öznenin faaliyetinin neredeyse tüm tezahürlerine eşlik eden ve doğrudan deneyim biçiminde yansıyan, insan ruhunun tüm tezahürleriyle şu ya da bu şekilde ilişkili özel bir zihinsel süreçler ve durumlar sınıfıdır. Duygular, acil bir ihtiyacı karşılamayı amaçlayan zihinsel aktivite ve davranışın iç düzenlemesinin ana mekanizmalarından biridir. P.V.'ye göre bu, duyguların bilgi işlevidir. Duygunun bilginin bir işlevi olduğunu, yani duygunun, insan ihtiyaçlarının tatminiyle ilgili belirli bir gerçek yaşam durumu hakkında bilgi eksikliğine vücudun tepkisi olduğunu deneysel olarak gösteren Simonov [Simonov, 1987] .

İnsan duygularının dış dünyayla ilgili bilgi eksikliğinden kaynaklandığını öne süren duyguların bilgi teorisine dayanarak, dış dünya hakkında bilgi eksikliğinin durumsal belirsizliğin bir ifadesi olduğu iddia **edilebilir** . kişinin bugün ve yarınla ilgili belirsizlik durumu). Bu tür bir belirsizlik, hayal kırıklığına ve strese yol açabilecek duygusal tepkilere neden olur - bu stresler kronikleşirse, çalışmaların gösterdiği gibi, kronik stresler vücudun erken yaşlanmasına yol açtığında, varlığımızın ana belası. Bir stres unsuru olarak öfke de aynı sonuca yol açar: ABD ve Büyük Britanya'dan bilim adamları, öfke ve düşmanlığın insan vücudunun yaşlanma sürecini önemli ölçüde hızlandırdığını bulmuşlardır.

Olumsuz duygusal tepkilerin ve bunlarla ilişkili psikofizyolojik durumların ve davranışsal tutumların (örneğin yalan, samimiyetsizlik, öfke, nefret, kıskançlık vb.) stresli bir davranış modelinden kaynaklandığı

deneysel olarak gösterilmiştir. ve insan sağlığını baltalayan dünya görüşü, çünkü enerji tonunu azaltır [Weinzweig, 1990; Wozniuk, 2013].

Aynı zamanda, V. Frankl'a göre dünyanın büyük belirsizliği, duyuşsal bir nevroza (stres) yol açarak, anlam eksikliğinden (bir şeyleri birbirine bağlamak ve gerçekliğin bilgi belirsizliğini azaltmak) dolayı insanın acı çekmesine neden olur. Ve bir dizi küçük belirsizlik, vücudumuzun enerjinin (duyguların) geri dönüşüyle tepki verdiği, hayatımızı "enerjisizleştiren" ve onu acı verici bir ıstırap vadisine dönüştüren bir dizi sürekli strese yol açar.

Bu bağlamda, duyguların bir işlevi olan belirsizliğin, canlıların sosyal hiyerarşileri sisteminde birinci kemanı çaldığı sonucuna varmak anlamlı olabilir. Duygusal uyarılabilirliği daha fazla olan varlıkların daha fazla korku yaşadıkları bilinmektedir (utangaç çocukların ortalama sinir sistemi uyarılma düzeyi daha yüksektir), çünkü onlar yüksek derecede kesinliğe sahip sinyalleri tercih ederler ve sosyal çevrenin belirsiz (stresli) sinyalleri onlarda bir duruma neden olur. stres.

Aynı nedenle, sosyal hiyerarşinin üst basamaklarını işgal eden canlılar, hormonal seviye de dahil olmak üzere, düşük düzeyde adaptif mekanizma gelişimi ile karakterize edilir. Başka bir deyişle, liderler pratik olarak dış ortama uyum sağlamazlar, ancak bunu kendilerine uyarlarlar; bu, düşük duygusal tonlarından dolayı, bilgi belirsizliğine ("ince", karmaşık, düşük frekanslı) yanıt verme konusundaki yüksek yeteneklerinden kaynaklanır. liderlerde stres durumuna neden olmayan ve adaptif mekanizmaları aktive etmeyen bilgi sinyalleri: eğer iki tanıdık olmayan ve tepki veren erkek fare yan yana yerleştirilmiş kafeslere yerleştirilirse , o zaman bir süre sonra adaptif stres nedeniyle bunlardan biri uyarlanabilir tonun organizmanın daha aktif olduğu ölmek (bkz: yan yana yerleştirilmiş bir koyun ve bir kurt deneyimiyle de ünlüdür).

ilişkili olmayan , ***insan varoluşu ortamının bilgi belirsizliğini tamamen azaltmak için üretken bir mekanizma*** vardır - yaratıcı olarak Mutlak'ın varlığına bir kişinin inancı olarak Yüksek Zihne (Mutlak) inanç , her şeye gücü yeten, her yerde var olan ve uyumlu hale getiren gerçeklik ilkesi. Bu, Mutlak'ın önceden kurduğu uyuma ve dünyanın adil düzenine, her şeyi kontrol altında tutan Yüksek İrade tarafından kontrol edilen ve yönetilen, "insanın kafasından tek bir saç teli" bu irade olmadan dökülmeyeceğine olan inançtır. .

Bu inanç, görünenin, hissedilenin, görünmeyenin, soyutun, virtüelin, potansiyel olarak mümkün olanın, gerçek-gerçek ve potansiyel olarak-mümkün olanın birliğini ima eden hayali ile birlikte varlığa mistik bir inanç duygusu olarak işlev görür. hemisfer ve sol hemisfer zihinsel modları). Bu da insanın potansiyel ve aktüel, şimdi, geçmiş ve gelecek, maddi ve ideal, hayat ve ahiret birliği alanında var olma imkânını ortaya koymaktadır.

Bu süreç, insan yaşamının doğal bir taslağı görevi görür: Sağ yarıkürenin şimdiki zamanda geçmişe odaklanarak çalıştığını ve sol yarıkürenin şimdiki zamanda geleceğe odaklanarak çalıştığını dikkate alırsak, o zaman insan gelişiminin doğal olarak geçmişten geleceğe ilerlediği ve ondan - varlığın uzamsal-zamansal

ikilemi dengelendiğinde ve bir kişi ebedi "lanetinden" kurtulduğunda, geçmişin ve geleceğin sentezine doğru ilerlediği söylenebilir. Kronos", gerçek ve potansiyel gerçekler bütünleştiğinde ve dünyaya hakim olmanın insani ve kültürel biçimleri gözle görülür şekilde zenginleştiğinde. İnsan ise, İncil'deki ifadeye göre inanç dolu ve "görünmeyeni görünür ve gerçek olarak algılayan" ruhani bir varlık olarak görünür.

Aşkın, dünya dışı bir varlık olarak Mutlak'ı algılama yeteneği olarak inanç, bir kişide O'nun algısının (ve bilişinin) dünya dışı biçimlerinin gelişimini gerektirir - yani, Paradoksal-mistik, çok boyutlu, diyalektik düşünme (dünyayı anlamak için yarımküresel stratejileri birbirine bağlayan), doğrusal-tek boyutlu, "siyah-beyaz", net düşüncenin aksine, belirsizliğe, sonsuzluğa, paradoksa ve dolayısıyla "tükenmez ve paradoksal bir ayın" (O. Clement) olarak Tanrı'ya.

yaşamın stresli doğasını önemli ölçüde azaltır, temel iyimserliği kristalleştirir ve W. Tanrı'nın gözlemleriyle onaylanan mükemmel sağlığı daha yüksek uyum ve adalete dönüştürür.

SAGLIK BİLGİ KONSEPTİ

, *insan sağlığı bilgi kavramının* ana yönünü ifade eder , buna göre, bir belirsizlik ölçüsü olarak bilgi, stres ve dolayısıyla hastalıkta temel bir faktördür.

Bilgi belirsizliğine bir tepki olarak duygunun, bir kişinin ihtiyacının otomatik olarak tatmin edilmediği, bir ihtiyacın tatmin edilmesi sürecinde sorunlarla karşılaştığı bir durumun ifadesi olduğu söylenebilir. Anne rahminde bulunan embriyonik organizmanın, anne organizmasıyla tek bir organik bütün oluşturduğu için ihtiyaçlarını sorunsuz - otomatik olarak, aynı anda (anında) karşıladığını söylemek gerekir. Bu durumda embriyonun ihtiyaçlarını karşılama sürecine duygusal tepkilerin eşlik etmediği varsayılmalıdır.

Bir canlı doğduğu anda, bu canlı annenin organizmasıyla olan doğrudan organik bağımlı kaybeder. Şimdi doğanların ihtiyaçları biraz gecikmeyle karşılanıyor, uygulamalarının otomatik doğası kayboluyor. Bu durumda, ihtiyacın zamansal ve mekansal gerçekleşme noktası ile tatmin noktası arasında, uyum mekanizmaları sayesinde içine doğan organizmanın içine girdiği gerçeklik unsurlarıyla dolu belirli bir uzay-zaman aralığı bulunur. batırılır . Bu aralığın , yaşam alanının öğelerinin belirli bir tutarlı yapısının toplamında algılanması , varsayılmalıdır, bir zaman duygusu yaratır ve bu aralığın içselleştirilmesi , ruh alanında ideal bir temsil alır ve, aslında zihinsel işlevleri kristalleştirir.

Daha sonra, ihtiyacın gerçekleşme anları ile tatmini (ihtiyaç alanının gelişimi ile birlikte) arasındaki bu aralık , insan olarak adlandırılabilir "bir kişiye duyumlarında verilen " "nesnel gerçekliğin " sınırlarına kadar genişler . varoluşunun kozmogezenel ortamı da dahil olmak üzere medeniyet .

Dolayısıyla, insan varoluşunun bir biçimi ve yolu olarak insan uygarlığının özü olan gerçeklik , yukarıda bahsedilen aralıktır ve kendi içinde zaten "şimdi ile o zaman arasındaki aralık" olarak bir zaman

duygusu taşır . F. Perls'in yazdığı gibi , insan varoluşunun temel kaygısının ifadesidir (İncil'deki "lanet").

Ortaya çıkan zaman duygusu , bu durumda ihtiyaçları karşılamamanın olasılıksal perspektifini ifade eden ve aynı zamanda bu perspektife duygusal bir tepki oluşturan bir bilgi varlığı ile temsil edilen aralığın bir yansımasıdır .

Medeniyetin, ihtiyaçları karşılama olasılığının bir dizi "alanı" olduğunu söyleyebiliriz . Ve çevreleyen dünya, ihtiyaçları karşılamamanın sorunlu (bilgisel) doğasını ifade eden bu yönüyle bir kişi için alakalı (mevcut) görünüyor . Genel olarak, dünyanın , bir kişinin duygusal olarak tepki verdiği ve üstesinden geldiği, yaşamsal faaliyet biçiminde sosyal -davranışsal, zihinsel zihinsel matrisler (yapılar) oluşturan ve *Homo sapiens*'in özü olan bilgi belirsizliği olduğu kabul edilmelidir .

Böylece , devam eden olayların bir veya daha fazla olasılıkla , yani bilgi içeriğiyle karakterize edildiği olasılıklı bir dünyada yaşıyoruz : yüksek frekanslı, tekrarlayan olaylar minimum bilgi taşıırken , bilgi "kapasite" nadir, olmayan -önemsiz, düşük olasılıklı olaylar yüksek. Şu sonuca varılabilir ki , bir insan için etrafındaki dünyayı anlama ve anlama açısından ne kadar belirsiz olursa , ortaya çıkan tüm sonuçlarla birlikte önünde o kadar duygusal ve sorunlu görünür .

İNSAN HAYATININ BELİRLEYİCİLERİ

Sağlığın enerji bileşeni , sonuçları P. Weinzwieg'in “Yaratıcı Bir Kişiliğin On Emri” adlı kitabında alıntılanan Kinesiyoloji Enstitüsü (ABD) tarafından incelenmiştir . Bir kişinin kendi türleriyle iletişim koşullarında çok sayıda psikofizyolojik göstergesini inceleyen psikologların şu sonuca vardıkları notlarından : birinin hayati tonu diğerinden daha yüksek olan iki kişi iletişim kurarsa , o zaman hayati olan canlılığında bir artış sabitlendiğinden , enerji bu diğerine "akar" , birinci kişide ise bu ton azalır. Bu sonuç , örneğin nabız hızı , kan basıncı , cilt iletkenliği , kan bileşimi vb . Bir süre birbirleriyle iletişim kuran iki insanda bu göstergelerin dengesi , bu durumda bir organizmadan diğerine bir tür “yaşam enerjisi” akışı olduğu sonucuna götürdü [Diamond, 1979; Weinzwieg, 1990].

bir kişinin çevresine karşı olumlu bir tutumu varsa , yaşam aktivitesinin tonunu önemli ölçüde artırdığı ve bunun tersi de kaydedildi . Kinesiyoloji Enstitüsü'nün araştırmasına dayanarak elde edilen bu sonuçlar, olumsuz duygu ve düşüncelerin insan stresinin kaynağı olduğunu keşfeden müdürü D. Diamond tarafından geliştirilmiştir. Sevgi, inanç, cesaret, şükran ve güven tiroid bezinin çalışmasını harekete geçirir ve canlılığımızı artırır . Nefret, kıskançlık, şüphe ve korku ile hoş olmayan çağrışımlar ve anılar tiroid bezinin çalışmasını engeller ve vücudun canlılığını azaltır . Ek olarak, bir kişinin tüm davranışsal yönleri , tiroid bezinin aktivitesi ile doğrudan ilişkilidir . Örneğin , olumlu bir baş sallama tiroid bezinin aktivitesini artırır, olumsuz bir jest ise onu zayıflatır. Sözde "Madonna hareketi" (sarılmak için uzatılmış kollar - sevgiyi ifade etme hareketi), bu jest yalnızca hayali (ama kesinlikle derinden duygusal) olsa bile, stresli bir durumdaki bir

kişi üzerinde iyileştirici bir etkiye sahiptir. Gölümseme, sadece gülümseyen kişinin değil, gülümsemesini algılayan kişilerin de tiroid bezini uyarır.

Bir kişinin yaşamsal tonu (yaşamsal enerji seviyesi) ile olumsuz yaşam tutumları arasındaki bağlantı, W. Bates'in görme bozukluğunun kişinin çevresine karşı olumsuz, stresli tutumuna bağlı olabileceğini gösteren vizyonu iyileştirme konusundaki öğretileriyle gösterilebilir. . Bir kişi yalan söylediğinde bile görme yeteneği biraz düşer [Bates, 1991, s. 142-148].

Kendimizi kötü hissettiğimizde yalan söyleriz " ifadesi de aynı semantik diziye aittir: Kötü ruh halleri ve düşük benlik saygısı bizi kötü şeyler yapmaya daha yatkın hale getirir veya en azından böyle bir durumdayız ve onları daha kolay haklı çıkarabiliriz. Bu teoriyle ilgili en ünlü deneylerden birinde, bir grup öğrenciden küçük bir özgüven testi yapmaları istendi. Bunu hemen deneyimin ikinci bölümü izledi: katılımcılara para kazanmak için diğer öğrencileri kandırma fırsatı verildi.

Testte yüksek puan alan öğrencilerin, çok yüksek puan almayanlara göre kopya çekme olasılıkları daha düşüktü. Sonuç olarak, "özgüven uyumsuzluğu" adı verilen bir ilke ortaya çıktı: Kendilerini yüksek gören insanlar, ahlaksız eylemleri kanıtlamayı çok daha zor buluyorlar, çünkü bu tür eylemler kendilerini nasıl algıladıklarıyla güçlü bir çatışmaya giriyor. *Eylemlerinizi* kimsenin gerçekten umursamadığından emin olduğunuzda yalan söylemek daha kolaydır.

chelovechestve?from=mail&l= bnq_ bn&bp_id_click=43593487919&bpid=43593487919.)

İnsanlar arasındaki enerji alışverişine dikkat eden D. Diamond, hayati enerjinin çeşitli tezahürlerinin birbirine bağlı olduğunu keşfetti. "Güçlü" bir kişinin enerjisi, "zayıf" bir kişiyle kişisel temasla zayıflatılırken, aynı zamanda ikincisinin enerjisi güçlendirilir. Kişisel temas sırasında, zihinsel dengesizlik bir kişiden diğerine bulaşabilir. Ruh halleri ve düşünceler son derece bulaşıcıdır.

Gördüğünüz gibi, burada enerji vampirizmi fenomeninin varlığı belli bir şekilde kanıtlanmıştır, iki kişi iletişim kurduğunda, enerjinin bir kişiden diğerine "akışı" ile açıklanabilecek olan enerji tonu eşitlenir. . Bu bağlamda, erkek psikolojik vampirizm olgusunu gösteren P. Weinzwieg'den alınan bir örnek vereceğiz.

"Bir kadın, kendisini eve döndüğünde her şeyden önce ona tüm tatsız haberleri anlatan kocasının vampir tecavüzlerinden koruyan" iç filtreleri "kullanmayı oldukça başarılı bir şekilde öğrendi. Kural olarak, mutfağa gitti ve burada karısı bir aile yemeği hazırlıyordu ve hareket halindeyken içindeki entrikalardan küresel felaketlere kadar "olumsuz bagaj" üzerine çöktü. Günlük "özetini" bitirdiğinde akşam yemeği hazırıldı. şiddetli bir depresyon nöbeti geçirmeye başladı.Bu ritüel yıllarca aile hayatlarını zehirledi.Bir gün çiftimiz ziyarete davet edildi ve karısı kocasının arkadaşına şunları söylediğini duydu: "İş gününün sonunda ben "hazırım" , sıkılmış bir limon gibi iğrenç hissediyorum. Ama eve gelir gelmez tüm dertlerimi eşime yayıyorum ve hemen kendimi daha iyi hissediyorum." Bu konuşmayı duyduktan

sonra karısı, iç filtrelerine başvurarak farklı davranmaya başladı. Şimdi kocası eve dönüp mutfığa girip olumsuz röportajına başladığında, karısı her zamanki gibi akşam yemeğini pişirmeye devam etti ama artık ... kocasını dinlemedi. Kocasının aynı anda nasıl hissettiği bilinmiyor.

Bir kişinin sağlığı, hayati enerjisinin (canlılık) düzeyine göre belirlenirse, sağlıklı olmak, pozitif evrensel değerleri takip etmek anlamına gelir, en önemlilerinden biri sevgi, merhamet, kişinin kendisinin ve genel olarak gerçekliğin ötesine geçme empatik yeteneğidir. , bu da onu özgür kılar , yani insana dönüşür .

Bu bağlamda farelerle yapılan deneylerle ilgili bir gerçeği aktaralım. İki grup fareye bir labirente gezinmeleri öğretildi. Aynı zamanda, birinci grup başarı için kuruldu, bunun için tüm ön koşullar yaratıldı ve ikinci grup, aşılmaz zorluklar yaratarak başarısız oldu. Sonuç olarak, deneyciler başarılı ve başarısız iki grup (nesil) sıçan aldı. Daha sonra farelere derilerinin altına kanser hücreleri yerleştirildi : başarılı farelerin hepsi hayatta kaldı, başarısız olanların hepsi öldü. Bu deneyin verilerinin insanlar için geçerli olduğu kabul edilebilir. Bu bağlamda, Harvard Üniversitesi mezunları arasında mükemmel öğrencilerin en uzun yaşam beklentisine sahip olduğunu not ediyoruz [*Frolkis, 1988 s. 206*].

Bir kişinin mutlu ve başarılı bir yaşamı, kişiyi strese karşı bağışık hale getirir, onu lider yapar, çünkü liderler, hem duygusal hem de hormonal seviyelerde kendini gösteren stresi pratikte yaşamamaları ile ayırt edilirler.

Hayati enerjideki düşüş, kanser ve diğer hastalıklar olgusu üzerine yapılan araştırmalarla doğrulanan, hayata karşı olumsuz bir tutum nedeniyle gerçekleşir. Bazı bilim adamları tarafından yapılan araştırmalar, kanserin (diğer birçok hastalığın yanı sıra) nedeninin, bir kişinin uzun süreli ve durgun olumsuz stres durumları (nefret, öfke, küskünlük, kıskançlık vb.) olduğunu göstermiştir.

Ve P.V.'nin bilgi teorisine göre olumsuz duygular, stresler varsa. Simonov'a göre, acil bir ihtiyacı karşılama sürecine ilişkin bilgi eksikliğinden kaynaklanan, daha sonra düzen ve adaletin garantörü olarak hareket eden "her şey Rab Tanrı'nın kontrolü altındadır" pozitif değer ayarı, stresin üstesinden gelmek için bir ortamdır - enerjimizin ana tüketicileri. Bu nedenle, W. James'in " *Dini Deneyim Çeşitleri* " kitabında gösterdiği gibi, Tanrı'ya iman, bir kişinin yaşamına önemli ölçüde enerji verebilir.

Kitabında, bu insanların başına gelen en şaşırtıcı başkalaşımın birçok örneği var. Kitabın kahramanlarından birinin değerler sistemini değiştirmenin sonuçlarına bir örnek verelim. Hikaye, kahramanımız ile öğrencisini bir kişinin kendisini öfke ve zihinsel karışıklıktan kurtarmasının mümkün olduğuna ikna eden öğretmeni arasında geçen bir diyalogla başlar.

“Eve döndüğümde şu sözlerden başka bir şey düşünemedim: “kendini özgür bırak, kendini özgürleştir!” Muhtemelen uyku sırasında bu düşünce sürekli ruhumu işgal etti, çünkü aynı düşünceyle ve yeni bir gerçeğin açığa çıkmasıyla uyandım. "Öfke ve asabiyetten kurtulmak mümkünse, neden

onların hükmü altında kalalım?" Bu argümanın gücünü hissettim ve ona katıldım. Bu iki kötü huylu ülserin - öfke ve önemsiz endişenin içimde yok edilebileceğini anladığım an, ortadan kayboldular. Üzerimizdeki güçsüzlüklerinin tanınması, güçlerini yok ediyor. O andan itibaren hayat bambaşka bir hal aldı. benim için bak.

Kendimi tutkuların zulmünden kurtarma arzusu ve böyle bir arzunun gerçekleşmesinin gerçekleşmesi manevi hayatıma girmiş olsa da, bu yeni konumda kendimi güvende hissetmek için birkaç aya daha ihtiyacım vardı. Ama artık en zayıf derecede bile herhangi bir zihinsel kaygı veya öfke yaşamadığım için, bunun için durumlar olmasına rağmen, artık bu tutkulardan korkamaz ve kendime bakamazdım. Ruhumun enerjisi ve dayanıklılığının ne kadar arttığına, hayatın tüm çatışmalarında ne kadar güçlendiğime ve her şeyi ne kadar onaylamak, her şeyi sevmek istediğime şaşırdım.

Bu sabahtan itibaren, trenle yaklaşık on beş bin mil seyahat etmek zorunda kaldım. Taksicilerle, hamallarla, kondüktörlerle, otel hizmetlileriyle, daha önce benim için sonsuz bir sıkıntı ve öfke kaynağı olan herkesle birçok kez uğraşmak zorunda kaldım; şimdi onlara karşı tek bir kaba tavırla kendimi suçlayamazdım. Dünya birdenbire gözümde nazik oldu. Tabiri caizse, sadece iyilik ışınlarına duyarlı hale geldim.

Ruh halimin kökten yenilendiğini kanıtlamak için bir dizi örnek verilebilir, ancak bir örnek yeterli olacaktır. Yolculuk beni çok ilgilendirdiği için çok arzu ettiğim hareket anında trenimin nasıl hareket ettiğini ve bagajım geciktiği için istasyondan bensiz ayrıldığını en ufak bir rahatsızlık duymadan gördüm. Koşmaktan nefesi kesilen otelin kapıcısı, tam trenin gözümünden kaybolduğu anda istasyonda belirdi. Beni gördüğünde, korkuyla azarlanmayı bekleyen bir adamın suratı vardı; ve o kadar sıkışık olduğu kalabalık caddede kalabalığın arasından nasıl geçemediğini, ne ileri ne de ileriye tek bir adım atmasının imkansız olduğunu anlatmaya başladı. Bitirdiğinde ona şöyle dedim: "Hiçbir önemi yok ve senin hatan değil. Yarın için zamanında gelmeye çalışacağız. Zahmetin için sana. sana böyle zorluklar çıkardı." Yüzünde beliren neşeli sürpriz, geç kalmanın verdiği tatsızlığa yeterli bir ödüldü. Ertesi gün hizmet için ödeme yapmayı reddetti ve onunla ömür boyu arkadaş olarak ayrıldık.

Deneyimimin ilk haftalarında, yalnızca nispeten huzursuz bir ruh hali ve öfke beni tetikte tuttu . Ama bu süre zarfında bir insanı ezen, küçük düşüren diğer tutkuların beni terk ettiğini fark ettim . Sonra hepsinin bu iki kökten büyüdüğüne ikna olana kadar aralarındaki ilişkiyi incelemeye başladım . Ve onlardan o kadar uzun süre özgür kaldım ki, kurtulacağımdan şimdiden emin olabilirdim . Nasıl kimse kendini gönüllü olarak çamura atamıyorsa, ben de bundan böyle , uzun bir nesiller dizisinin mirası olarak bende daha önce yaşamış olan o gizli ve baskıcı dürtüleri kendime kabul edebilirdim " [*James, 1993*].

ACILI FENOMENLERİN ENERJİ TEMELLERİ

insan yaşamını düzenleyen *acı ve zevk (mutluluk ve mutsuzluk) mekanizmalarıyla* ilgili çözülmez sorunlarından birine geçelim .

sistemik bir bütün yapan , her şeyin her şeyle bağlantılı olduğu vücudun genel enerjisi (canlılık düzeyi) tarafından belirlenir . Bu anlayışta, bir organizmanın sağlığı hem bütünlüğü hem de tüm organlarının ve sistemlerinin karşılıklı (dalga alanı) entegrasyonu ile belirlenir, bu da tutarlılık etkisine ulaşmayı mümkün kılar. Bu anlayışta hastalık, vücudun enerjisinde bir düşüşün eşlik ettiği uyumsuzluk, uyumsuzluk, vücut öğelerinin parçalanmasıdır.

Bu bakımdan vücuttaki enerji eksikliğinin ağrı şeklinde kendini gösterdiğini not ediyoruz [*Kassil, 1975; Flekenshtein, 2008*], her seferinde ağrı meydana geldiğinde, çürüme süreçleri, biyolojik yapıların yıkımı, sentez süreçlerine üstün gelmeye başladığında: biyolojik yapıların sentezi, yenilenmesi enerji (ve özellikle oksijen) gerektirdiğinden, eksiklik oksijen eksikliğini artıran süreçler - kanda durgunluk, iskemi (dokulara yetersiz oksijen temini), zehirlerin etkisi (oksidasyon süreçlerini bloke eden), ***mekanik*** eylemler, ısı - artan ağrıya yol açar (şizofreni ile, otistik-benmerkezci nitelikteki akıl hastalıkları ile, oksijeni bağlayan kırmızı kan hücrelerinin hasar görmesi nedeniyle oksijenli dokulara kan temini seviyesinde enerji eksikliği vardır).

Ve tam tersi, dokularda oksijen ihtiyacını azaltan her şey - dinlenme, soğuk, artan kan akışı - ağrıyı azaltır. Aynı zamanda, olumsuz duygular, diğer şeylerin yanı sıra vücuttaki enerji kaynaklarının eksikliğine işaret eder.

Ağrıya genellikle kırmızıya dönüşen - "genişleyen", "açılan" dokuların enflamatuar süreçlerinin eşlik etmesi ilginçtir, bu da yalnızca dokuların trofizminin (beslenmesinin) artmasına değil, aynı zamanda dokulardaki alan işlemlerinin aktivasyonuna da yol açar. Bu gelişmekte olan senaryo, bazı ağrı kesici ilaçların spazmodik etkisi ile daha fazla açıklanmaktadır. AN Statskevich'in " *Beş yıllık çalışmanın sonuçları* " makalesinde yazdığı gibi , "Örneğin, ağrı için analgin uzun süredir kullanılmaktadır. Analgin, pirazonun bir türevidir. Bakır, çinko, alüminyum, bizmut müstahzarları gibi pirazon türevleri, kalsiyum, iyot, klor, asitler , alkoller ve tanenler (kimyasal yapılarından bağımsız olarak) proteinleri sıkıştırma yeteneğine sahiptir - bu nedenle tüm bu maddeler uzun süredir iltihaplanma tedavisinde kullanılmaktadır" [Statskevich, 2013] .

Bu nedenle, vampirizm, vandalizm gibi fenomenlerin bir enerji açısından kaynaklandığı ve biyolojik (maddi) yapıların yok edilmesini gerektirdiği sonucuna varılabilir, bu da bu yok edilen nesneler tarafından enerji-zamanın yayılmasına yol açar (bu kanıtlandı) N. A. Kozyrev, A.J. Veinik ve diğerleri (*Kozyrev, 1982; Veinik, 1991*)).

Bu nedenle, acı çekme gibi fizyolojik, acı verici olaylar açısından, enerjide bir düşüşe neden olur (neden olur) ve zevk onun setidir. Bu acı verici fenomenler sadece **somatik düzeyde** değil , aynı zamanda **zihinsel düzeyde de gerçekleşir** .

Otistik-şizofrenik spektrumdaki insanların, diğer şeylerin yanı sıra, "Ben" ile "Ben" olmayan arasındaki ısrarlı bir çatışmada kendini gösteren benmerkezci tutumu, enerji kaynaklarının tükenmesine, bir tutum geliştirmesine yol açar. "vampirik kanal enerjisini" aktive eden ve enerji üretiminin doğal fizyolojik mekanizmalarının zayıflamasına yol açan (enerjik veya psikolojik) vampirizme doğru. Muhtemelen şizofrenlerin, işlevleri oksijen emilimine dayalı enerji üretimi ile ilişkili olan eritrositlere zarar vermesinin nedeni budur . Aynı zamanda otistik çocuklarda , vücuda enerji vermek için tasarlanan yiyecekler tamamen emilmediğinde gastrointestinal sistem ihlali kaydedilir .

Otistik-şizofrenik spektrumun hastalıklarında provoke edici bir faktör olarak enerji eksikliği gerçeği, I.P.'nin sözleriyle gösterilebilir . Pavlov, "Şizofren semptomlarını gözlemlerken , bunların kronik bir hipnotik durumun ifadesi olduğu sonucuna vardım ... Elbette bu hipnoz son, derin temeli , zayıf bir sinir sistemi, özellikle kortikal zayıflıktır . Ancak böyle bir sinir sisteminin, çoğu zaman kritik bir fizyolojik ve sosyal yaşam döneminde zorluklarla karşılaştığında, dayanılmaz bir heyecandan sonra kaçınılmaz olarak bir bitkinlik durumuna girmesi doğaldır . ketleyici bir sürecin koruyucu bir süreç olarak ortaya çıkması ... katatoni ve şizofreninin hastalık değil , hastalığa karşı ilk fizyolojik çare olduğunu ."

Bir otistin ve bir şizofrenin duygusal soğukluğu sorunu, yalnızca toplumdan değil, aynı zamanda kendisinden ve Evrenin derin enerji kaynaklarından da duygusal olarak yabancılaşmış modern bir insanın karakteristik bir özelliğidir.

P. V. Simonov'un duyguların bilgi teorisine göre duygu, ilgili bilgi eksikliğine bir tepkidir. Başka bir deyişle, kişi kendisini ilgilendiren belirli bir olay hakkında bilgi eksikliği yaşarsa, o zaman duygusal (yönlendirme, arama, stres) bir tepki oluşur. Otizm sadece duygusal soğukluk ve şizoid izolasyon ile karakterizedir. Şizoid, bir kişinin dış ortamın yüksek olasılıklı (düşük bilgi) ve düşük olasılıklı (yüksek bilgi) sinyallerini ayırt edememesiyle kesin olarak karakterize edilir, bu nedenle gelen tüm sinyaller eşit derecede tehdit edici veya eşit derecede olumlu olarak algılanabilir (kişinin psikolojik yönelimine bağlı olarak) [Feygenberg, 1986] .

Otizm, bir çocukta atipik olan (genetik olarak daha eski sağ yarım kürenin işlevlerinin baskın olduğu) bir sol yarım küre bozukluğudur (sol yarım kürenin aktivitesi baskındır). Gerçekliği yansıtmanın doğru yarımküresel biçimlerine henüz hakim olmayan böyle bir çocuk (içinde bilgi sinyallerinin yeterli bir şekilde algılandığı, zihinsel aktivitenin sağ hemisferik duygusal biçimlerine yönelik deneyim öğelerini oluşturan, yüksek olasılıklı olaylara yönelik) dış çevre), şizoid davranışları yükselten sol hemisferik aktivite alanında hemen var olmaya başlar. İlginç bir şekilde, hayvan terapisi, çocuklarda otizmi tedavi etmenin etkili bir

yöntemidir - bu etkileşimin esas olarak sağ yarıkürede duygusal düzeyde gerçekleştirilebildiği bir hayvanla temas, otistte sağ yarıküre aktivite biçimlerinin harekete geçirilmesine yol açar.

Bu nedenle, çocukluk otizmi, sağ hemisferik duygusal yansıma biçimlerinin yetersiz gelişiminin ve gerçekliğin özümsemesinin veya bu gelişimin daraltılmış bir sosyal alanının (örneğin, Mowgli çocuklarında) bir sonucu olarak sol hemisferik formların erken gelişiminin bir işaretidir. bu alan doğal ortamına odaklanır).

Bu değersizlik, yetişkinlerin bir çocuğa, bir bebeğe dayattığı bir yasaklama sistemi tarafından kısıktırılabilir. Bu, Kuzey Amerika Kızılderilileri arasında 5-6 yaşına kadar olan çocukların tamamen müsamahakar bir şekilde yetiştirilmesiyle açıklanmaktadır (E. Erickson: " *Childhood and Society* "). Yasaklar sistemi (örneğin, Alman halkının kültürel klişelerinde yer alan anal alanın aşırı kontrolü), tüm halklar arasında - örneğin Almanlar arasında, anal gelişimin gelişmesi - belirli vurguların oluşmasına yol açar. anakastik yönelim. Aynı zamanda çocuk özellikle ebeveynlerinin durumuna karşı hassastır ve eğer korku yaşarlarsa çocukta bu korku artar. Ebeveynler çocuklarda şizo-otistik sorunların odak noktası olarak hareket ettiğinde, çocuklarda şizofreninin nedenlerinden biri bu olabilir.

Aslında, onto- ve soyoluştaki insani gelişme, sağ yarıküredeki empatik katılım durumundan, kozmik gezegensel çevreyle bütünleşmeden (ilkel toplumlar, çocuk, vahşi) sol yarıküredeki otistik bireyselleşmeye (modern insan, yetişkin) ve onları sağ hemisferik biçimlere, ancak daha yüksek bir gelişme düzeyinde (yaşlı bir kişide ve yaşlı bir toplumda). Dolayısıyla, modern otistik-şizoid çevremiz artık küresel olarak açıklığa doğru kayıyor (İnternet, mobil iletişim, küreselleşme, vb.), bu da insanlığın gelişiminin kritik bir aşamasına girdiğini gösteriyor.

Bir otistin ve bir şizoidin soğuk duygusallığına genel bir enerji düşüşünün eşlik ettiği de eklenmelidir (duygu, enerjinin bir işlevidir). (ABD'deki Kinesiyoloji Enstitüsündeki araştırmacıların gösterdiği gibi), gerçekliğe karşı olumsuz eleştirel bir tutumun (yabancılaşma durumu, otizm) canlılıkta veya bir kişinin yaşam enerjisinde (bir kişi yalan söylese bile) bir düşüşe neden olduğu bilinmektedir. önemsiz şeyler hakkında, enerji seviyesi düşer). Böylece şizoidlik , gerçeklik eleştirisinin bir sonucu olarak gelişir . Ayrıca, insanlar etkileşime girdiklerinde, bir enerji potansiyelleri hizalamasına sahip oldukları da gösterildi (enerji vampirizmi). Bu nedenle otizm, hayvanlarla ve ayrıca enerji potansiyeli yüksek canlılarla iletişim kurarak tedavi edilir (bunlar , temel iyimserlik vb. ile karakterize edilen yaşamı onaylayan kişiliklerdir).

BİLİNÇ UYUMSUZLUĞU NEDENLERİ

HEM ORGANİZMA HASTALIĞI HEM de “GERÇEK HASTALIKLAR”

Dünyanın temel birliği, aynı zamanda, tüm kurucu unsurlarının, yani aralarındaki ilişki, maddenin ve enerjinin evrensel korunumu ilkesi tarafından koordine edilen canlı varlıkların birliğini de ima eder (her

eylem zorunlu olarak karşı tepkisini karşıladığında ve neden mutlaka bir tür etkiye yol açar). Bu tek evrende var olan bir kişinin, kendilerine uygun bir ödül almadan , cezasız bir şekilde yıkıcı eylemlerde bulunabileceğini düşünmek saflık olur.

[Lazarev, 1994-2014] kitaplarında geliştirilen intikam ilkesinin kökleri, iyilik ve kötülük için karmik ceza . Her saldırgan düşüncenin, bir kişinin her yıkıcı eyleminin, dış çevrenin bir veya başka bir nesnesinin yok edilmesine (veya değişime, çünkü sinerjiliğin öğrettiği gibi değişim, yıkımı ima eder) yönelik motivasyonel bir tutumdan kaynaklanan her olumsuz duygunun mekanizmaları içerdiğini belirtiyor. varlığın "nedensel-karmik" seviyesinde, yani muhtemelen içsel ve dışsal olanın farklılaşmadığı kuantum seviyesinde gerçekleşen kendi yıkımının.

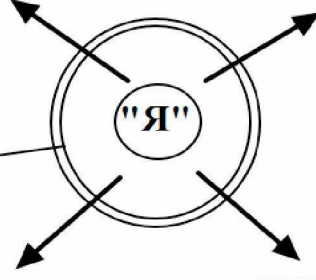
Bir kişinin agresif eylemleri, bir kişi için yapay bir sosyal gerçeklikte gelişimi ve varlığı için gerekli olan belirli bir uyarlanabilir tepki olarak hareket eden (kişinin kişisel-iradeli başlangıcının gelişimi için koşullar yaratan) benmerkezci öz-önem kompleksi tarafından kışkırtılır. Bununla birlikte, aşırı koşullarda, ilk keman kendiliğinden çalındığında - yaratıcı, bilinçaltı-istemsiz davranış düzenlemesi, öz-değer duygusu, bir kişiyi "battaniyeyi kendi üzerine çekmeye" zorlamak, kişinin kendisini etkiler, çünkü bu taşıyıcısını yok eden ve bilinçaltı davranış düzenlemesinin tasarruf kaynaklarını kullanmasına izin vermeyen birikmiş saldırganlığı serbest bırakır.

Bu nedenle, *aşırı durumlarda - gemi enkazlarında - insanların davranışlarının incelenmesi, bu insanların daha düşük bir kişisel önem duygusu ile karakterize edilen hayatta kalma şanslarının daha yüksek olduğu sonucuna götürdü .*

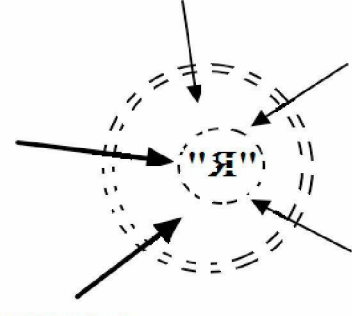
meditasyon durumuna girmesi zordur (genel olarak, *yaratıcı aktiviteyi* başlatan bilinçaltının sentetik kaynaklarını kullanmak zordur.), çünkü bu durumda iç ve dış arasındaki çizgi silinir, bu da saldırganlık yükünü serbest bırakarak onu meditasyon yapan kişiye yönlendirir. Bir kişi meditasyon durumuna ne kadar derine dalarsa, "Ben" ini dış ortamdan ayıran sınır o kadar şeffaf hale gelir, saldırganlık dizileri "Ben" alanına o kadar fazla koşar ve bu alanı yok eder, bu da genellikle yol açar. akıl hastalığı, insan "Ben" inin kurucu sınırını kaybettiği, bununla birlikte kendini tanımlama mekanizmasının kaybolduğu ve şizofreniye - "*bölünmüş kişilik* " e yol açan bir durum olarak.

Bu süreç, solda "Ben" in istikrarlı durumunun sağda tasvir edildiği çizimlerle gösterilmektedir - iç gerçekliği dış gerçeklikten ayıran sınırın ihlali sonucunda onun yer değiştirmesi ve yok edilmesi:

граница,
отделяющая
внутреннее и внешнее



векторы агрессии



Pirinç. İnsan Saldırganlığı Üretim Modeli

Bu sonucu açıklamak için , New York'taki bir hastanenin travma bölümünde uzun süre araştırma yapan Amerikalı psikolog Flanders Dunbar'ın sigorta şirketi çalışanlarının doğruladığı bir fenomenin sonucu olarak yaptığı bir araştırmanın sonuçlarını aktaralım. Şunlara dikkat edildi : kazadan sorumlu kişiler Yolda meydana gelen kazaların tekrar kaza yapma olasılığı , hiç araba kazası geçirmemiş olanlara göre çok daha yüksekti . F. Dunbar , "kaza tiplerinin " çoğunun saldırganlıklarını tedbirsiz araç kullanarak serbest bıraktığını buldu . Ancak daha da önemlisi , bazı sürücülerin bilinçaltında kendilerine zarar vermeye çalıştıklarını keşfetmesiydi , bunun nedeni bilinçaltında, bastırılmış suçluluk duygusunda ve cezalandırılma ihtiyacında yatıyor (Dunbar , 1943).

Bir gerçeği daha göz önünde bulundurun: "Mağdurun başına gelen , olmakta olan veya olacak olandan kendi payına düşeni (katılımını) üstlendiğini" söyleyen bir yasa vardır [Taranov, 1997, s. 350]. Avukatlar , suçların veya gizemli kazaların kurbanı olma ihtimalinin diğerlerinden çok daha yüksek olduğunu belirtiyor . Sürücüler arasında en az %14'ü çeşitli karayolu taşımacılığına giriyor diğer tüm sürücülerin ortalamasından daha fazla kaza . Bazı insanlar kelimenin tam anlamıyla topuklarında talihsizlikler yaşarlar. Bir örnek , Avustralya'daki en talihsiz kişi olarak adlandırılan Sidneyli John Malnes'dir : iki kez engerekler tarafından ısırıldı, üç kez araba çarptı, dört kez motosiklet çarptı, yedi kez bisikletin altına düştü.

Ve tam tersi: Bir kazaya karışan trenlerdeki, anormal durumların meydana geldiği uçaklardaki yolcu sayısı, güvenli trenlerde ortalamadan biraz daha azdır, bu da yalnızca "artan travmatik riske sahip kişilerin" varlığıyla açıklanmaz. ", aynı zamanda, ilkinden farklı olarak trajik durumlardan kaçınabilen "azaltılmış travmatik riski" olan insanlar.

Bu nedenle, sözde "yüksek yaralanma riski" olan insanlar, araba kullanırken, kaza yaparken veya örneğin kaynar su taşıırken, bu kaynar suyla kendilerine ıslandığında veya ekmek keserken istemeden kendilerini yaralarlar. yanlışlıkla ustasının parmağını kesen keskin bir bıçak...

Bu gerçek, bir kişinin Evrenin alanı ve maddi yönleriyle ilişkili iki zıt modda var olduğunu dikkate alırsak açıklanabilir:

- *istemsiz reaksiyonlarla karakterize edilen "sürekli alan" bilinçaltı-otomatikte,*
- *ve "ayrık-materyal" bilinçli-istemli, ile karakterize edilir*

rastgele reaksiyonlar.

Bilinçaltı (alan) düzeyinde, kişi ile dünya arasındaki, yani kişinin i ve dış psikofizyolojik alanı arasındaki sınır silinir, burada dış aynı anda içseldir .

Bilinç düzeyinde (tz), i ve dış arasındaki sınır, dış dünya ile bir kişinin kişisel-benmerkezci, bilinçli başlangıcını ayıran bir mekanizma olarak mevcuttur.

Bir kişinin dış dünyaya yönelik saldırganlığı, bilinç düzeyinde kendini gösterir, çünkü bilinçaltı düzeyde, kişinin dünya ile etkileşimi otomatik ve istemsiz olarak düzenlenir, dış ve i bir olduğunda, bu nedenle yapamayız. burada saldırganlık (yıkıcı eylemler) hakkında konuşun.

Ama tam olarak bilinç düzeyinde , bir kişinin kişiliği düzeyinde , bu tür bir saldırganlık var olabilir, çünkü burada içsel olan dışsaldan ayrılır ve içsel olanın arzusu (kişinin kişiliği, özbilinci olarak benmerkezci ilke) dışsal olanı bir yönde veya başka bir yönde yeniden şekillendirmek, değiştirmek için saldırgan bir arzu olarak adlandırılabilir , çünkü bir şeyin her değişikliği , statükonun yok edilmesidir . Bir kişinin dış dünyaya karşı birkaç temel saldırgan bilinçli tavrı vardır - *eleştiri, kınama, kıskançlık, öfke, kızgınlık, hor görme* - bu, bir kişinin bu durumları ifade ettiği dış dünyanın nesnesinde bir değişikliği içerir.

Bir kişinin bilinçli bir varlık olarak dünyaya şu veya bu yöne - bir kişiye, bir yaşam koşuluna, bir yasaya, bir grup insana, bir devlete ve hatta dünya düzenine - olumsuz, yıkıcı bir tavrı koyduğunu hayal edin. Herhangi bir elektromanyetik yükün, bu durumda insan ruhunun yıkıcı bir yükünün, medya arasındaki arayüzde, yani dış (dünya) ile i (a) arasındaki sınırdan oluşması (yerelleştirilmesi) nedeniyle. kişi, özbilinçli bir varlık olarak), o zaman bu yük, tüm fenomenleri bölen, doğasında var olan belirsiz olmayan "siyah-beyaz" soyut mantıksal düşünce nedeniyle kişisel-benmerkezci ***bilinç faktörü tarafından kristalize edilen bu sınır var olduğu sürece var olacaktır.*** karşıtlara, bir kişinin gerçekliğe karşı eleştirel-analitik bir tavrını oluşturmak.

Gerçekliği i ve dış dünya olarak ikiye bölen böylesine ayrıklaştırıcı bir durumun sonucu olarak, kişi, kendine değer verme duygusuna sahip, i ve dış arasındaki sınırla korunan, tutunabilen, izole edilmiş benmerkezci bir varlık olarak oluşur. dış dünya ile ilgili olarak saldırganlık suçlaması. İç ortam ne kadar önemli ve bencilse, içeriyi ve dışarıyı ayıran sınır o kadar büyük olmalıdır ve böyle bir sınırın taşıyabileceği saldırganlık yükü o kadar büyük olur.

Bu sonuç, "bir kişiye akıl bahsettikten sonra, doğa, bireyin ve türün korunması içgüdülerinin uyumuna bir dengesizlik getirdi. Hiçbir şey onu durdurmasa bile. Akıl araçlar icat eder" diye yazan V. D. Shadrikov'un sözleriyle açıklanabilir. , akıl sayesinde kişi üretim sürecinde ustalaşır ve alet kullanmayı öğrenir. Akıl, kişinin varoluş mücadelesindeki olasılığını güçlendirir, toplumun ilerlemesini sağlar. Ama aynı zamanda akıl tehdit eder. bazı noktalarda toplumun uyumunu bozar. Ve eğer toplum hayatta kalacaksa, o zaman zihne veya daha doğrusu onun bireysel yönelimine karşı bir denge olması gerekir" [Shadrikov, 1999] .

Bununla birlikte, kişi, gerçekliği içsel ve dışsal olarak ikiye bölen bu kadar bilinçli bir benmerkezci durumu uzun süre sürdüremez, çünkü böylesine yıkıcı bir şekilde atomize edilmiş yüksek entropili bir şizotim durumu, dış ortamdan (genellikle yıkımı nedeniyle) enerjinin çekilmesini gerektirir. önemli sosyal kaynaklar (zenginlik ve güç) gerektiren). Her şeyin ve her şeyin sinüzoidal gelişim yasasına göre, özellikle insan hayatı çoğu durumda bilinçaltı-otomatik tarafından düzenlendiğinden, belirgin bilinçli-egosantrik durum, ruhun bilinçaltı katmanına dayalı olarak sürekli olarak zıt durumla değiştirilmelidir. ruhun istemsiz mekanizmaları.

Örneğin, bir kişi "makinede" bir araba yazar veya sürer (olumlu geri bildirim ilkesi). Ve eğer bir kişi ile dış dünya arasındaki sınır, esas olarak, bireysel-kişisel, otonom-benmerkezci başlangıcının oluşturulduğu bilinç alanında (olumsuz geri bildirim ilkesi) varsa, o zaman bilinçaltı (veya bilinçsiz), aktif, örneğin araba kullanırken, bu sınır pratikte yoktur, çünkü bir hayvanda, bir vahşide, küçük bir çocukta yoktur - onlar için doğadaki ve toplumdaki ana davranış düzenleyicisidir. tam olarak zihinsel aktivitenin bilinçsiz mekanizmaları.

Ve arabayı kullanan kişi dış dünyanın nesnelere karşı saldırganlıkla doluysa, o zaman bu saldırganlık, iç ve dış arasındaki işlevsel çizgi (ve iç ve dış arasındaki sınır) silindiğinde, bilinçdışının hakimiyet durumundadır. dış kaldırılır) dış ortama açık olduğu ortaya çıkan kişinin kendisine çarpma eğilimindedir. Sınırın yıkıldığı sırada dış ortamda lokalize olan tüm saldırganlık, içe doğru koşar ve bu saldırganlığın taşıyıcısı ve başlatıcısı olan kişinin kendisine saldırır.

Pek çok yaşam durumunda, tamamen bilinçsiz bir şey yaptığımızda hayatımızı bilinçaltımıza emanet edersek, o zaman bu bilinçaltı ana yargıcımız olarak hareket eder.

kaynar su taşırken haşlanabilir , birdenbire bir bacağımız kırılabilir, "yanlışlıkla" başkalarından kendimize karşı saldırganlığı kışkırtabilir ve belirli bir zamanda belirli bir yerde bulunarak sözde bir "kazanın" kurbanı olabiliriz. .

Bu nedenle , kazalara, çeşitli yaralanmalara, yaralanmalara eğilimli insanlar üzerinde yapılan psikolojik araştırmalar , bu eğilimin içsel bir bilinçaltı zihniyetinden , kendine zarar verme eğiliminden kaynaklandığını göstermiştir . Bir kişinin otomatizmlerini kontrol eden bilinçaltının, sezgilerinin, içgüdüsel yönünün (örneğin araba kullanırken veya bir tencere kaynar su taşırken) bu durumda kişiyi kendine zarar vermeye ittiği açıktır. , bilinçli olarak en azını istemesine rağmen. Kendine zarar vermek için bilinçaltı bir tutumun oluşmasının

nedeni, bu kişinin dış dünyaya karşı eleştirel ve saldırgan olma eğiliminde olmasıdır . Bir kez daha tekrarlayalım ki, insan *ruhunun bilinçaltı kısmı , bilinçli kısmının aksine, içsel ve dışsal , "Ben" ve "Ben" değil arasında ayırım yapmaz , ayırım yapmaz .*

Bu nedenle kişinin bilinçaltı düzeyinde dış dünyaya karşı saldırgan tavrı , bu durumda kişinin kendisine karşı saldırgan olacağı anlamına gelir . Üstelik bu saldırgan yönelim, kişinin kendisini yaralama ve hatta öldürme fırsatı arama tavrını oluşturur . "İntikam" veya " adalet" yasasının işleyişi burada kendini gösterir. *İç ve dış koordinasyon ilkesi* burada işler , Doğu'da kulağa şöyle geliyor : " kabul etmediğiniz şey, sizsiniz".

SONUÇLAR

İnsan sağlığı , birkaç noktayı kapsayan *ayrılmaz bir özelliğidir .*

(1)

Sağlık, organizmanın çevreye (çevre) entegrasyonunun doğası ve düzeyi ile belirlenir. Bu anlayışta, "sağlık (hem fiziksel hem de zihinsel), vücudun uyarlanabilir (uyarlanabilir) yeteneklerinin bir rezervidir, günlük varoluşun stresine uyumun otomatik olarak (bilincin katılımı olmadan) gerçekleşmesi için yeterlidir" (Yu.N. Tyavin). Bu nedenle sağlık, vücudun homeostatik dengeyi değiştirmeden geri yükleme ve sürdürme yeteneğini karakterize eden değişken (işlevsel) bir değerdir. Bu anlayışta sağlık, kantitatif olarak vücudun dengesini bozduktan sonra homeostazı yeniden sağlamak için harcamak zorunda kalacağı enerji miktarının karşılığı olarak ifade edilebilir.

Aynı zamanda, homeostaz, vücudun optimal (termodinamik açısından) işleyişini sağlayan ve tüm dalga enerjisi süreçleri gibi, adıma (kuantum) sahip olan vücudun iç ortamının böyle bir durumu olarak anlaşılabilir. özellikler (K.P. Buteyko, homeostazı "iç ortamın durumu, özdeş ilkel okyanus" olarak tanımladı). Bu anlayışta sağlık, canlı bir nesnenin (bir nesnenin bütünlüğünün minimum enerji düzeyinde korunduğu kristalografiden bilinir) kendi kendine yetme düzeyidir ve onun, organlarının ve sistemlerinin çalışabileceği minimum enerji düzeyidir. istikrarlı, tutarlı (koordineli) bir tarz.

(2)

göstergeler tarafından belirlenen o andaki programlanmış evrimsel gelişim düzeyine karşılık gelmesidir. bir kişinin tüm "bedenlerinin" - fiziksel, eterik, astral vb. - vücudun temel alanlarını - içgüdüsel, duyular alanı, duygular, zihinsel, sezgisel alanlar - ifade eden evrimsel gelişim düzeyini karakterize eder. Bu anlamda hastalık, insanın evrim hızının gerisinde kalmasının sonucudur. Bu açıdan sağlık, hastalığın, vücudun karşılık gelen parametrelerinin karşılık gelen normal parametrelerden sapmasını karakterize eden bir durumu tanımlayan karmaşık bir kategori olarak anlaşılmasıyla gerçekleştirilir. Dolayısıyla hastalığın tanımı norm tanımı üzerinden gerçekleşir.

(3)

Sağlık durumu, vücudu *sistemik bir bütün yapan* , her şeyin her şeyle bağlantılı olduğu vücudun genel enerjisi (canlılık düzeyi) tarafından korunur ve belirlenir. Bu nedenle , bir organizmanın sağlığı hem bütünlüğü hem de tüm organlarının ve sistemlerinin bütünsel bir organizmada karşılıklı (dalga alanı) tutarlı entegrasyonu ile belirlenir . Aksine hastalık, vücudun enerjisinde bir düşüş ve onu geri kazanma ihtiyacının eşlik ettiği, vücudun elementlerinin bir uyumsuzluk, uyumsuzluk, parçalanma halidir . Böyle bir iyileşme üç şekilde mümkündür :

- *allopatik bir* şekilde - hastalıklı bir organın reaksiyonuna (tezahürüne) zıt olacak vücut reaksiyonlarının aktivasyonunu gerektiren kötü muamele ile (bir kama bir kama tarafından devrilir). Akupunktur tedavi modeli, bu süreci, hastalıklı organın karşısındaki organda bir hastalık bölgesinin (iltihap) bilinci olarak anlar; allopati, olumsuz geri bildirim ilkesine göre vücudun maddi yönü üzerindeki etkidir;

- *homeopatik bir* şekilde - aurayı etkilediklerinde benzer tedavi - alan ajanları ile vücudun enerji-bilgi (alan) seviyesi - bu eylemleri alan seviyesine aktaran maddelerin ultra düşük dozları; homeopati, olumlu geri bildirim ilkesine göre vücudun saha yönü üzerinde bir etkidir;

- tarafsız bir şekilde - vücudun nötr-paradoksal - meditatif-dua-yaratıcı bir duruma daldırılması, burada vücudun potansiyellerinin (uyumsuzluklar, biyoritimler) bir "eşitlenmesi" ve fiziksel boşluktan enerjinin çekilmesi - a nötr öz.

Bütün , farklı ve karşıt varlıkları birbirine bağlayarak, fiziksel boşluğun ilahi-kişisel doğasını ortaya koyan tarafsız bir varlıktır.

Aynı zamanda, bütünü geri yükleyen, parçalarının koordineli etkileşimini organize eden enerji, her şeyi ve her şeyi uyumlaştırmanın bir aracı olarak hizmet eder, yani yaralanmaları, insan hastalıklarını ve kazaları azaltmada bir faktör görevi görür. sosyokozmogezen ortamı.

Kutsanmış, kutsal, erdemli, aydınlanmış bir kişi, ilahi bir kişilik olarak bir bütünlük unsuru olarak hareket eder, enerji yayar, kazaların, hastalıkların, çatışmaların ve yıkımların azalmasına yol açar. Bir insanı doğru (ve mutlu, yani sürekli zevk alan) yapan şey, onun Mutlak'a açıklığının bir sonucu olarak, tarafsız bir varlık - fiziksel bir boşluk aracılığıyla gerçekleştirilen enerji akışıdır.

İlginç bir şekilde, bazı geometrik şekiller (örneğin, "altın bölümün oranlarındaki piramitler"), çevredeki alanı uyumlu hale getirmede bir faktör görevi gören enerji üretebilir ve yayabilir.

(4)

Sağlık, bir kişinin, vücudun bir sistem olarak gelişimine hiyerarşikleşme aşamaları eşlik ettiğinden, parçalanma aşamasında vücudun doğal parçalanma sürecine (organlarının ve sistemlerinin uyumsuzluğu)

bilinçli açıklık düzeyine göre belirlenir. ve hiyerarşiden arındırma, yani entegrasyon ve parçalanma (insan gelişiminin böylesine sinerjistik bir yorumu, hastalığın vücudun yararlı bir adaptif reaksiyonu olduğu yeni terapötik paradigmanın anlamını anlamamızı sağlar). Bu perspektifte, insan sağlığı özgecil tutumuna bağlıdır, çünkü sinerjiye göre, bir kişi de dahil olmak üzere herhangi bir sistemin gelişimi, değişim, gelişiminin bir sonraki turunda sistemin yıkımı olduğunda, yıkım ve yaratma dönüşümünü içerir. bu sistemin yeni bir entegrasyon, düzenlilik ve bütünlük düzeyine götürür. Gelişmekte olan bir kişinin parçalanma aşaması, dış çevreye karşı bilinçli olarak bir açıklık (dağılma) durumu oluşturabildiği, benmerkezci bir kendi önemi duygusundan mahrum kaldığı koşullar altında daha başarılı bir şekilde geçer. Bu tür insan **özgeciliğinin** , canlılıklarını ve istikrarlarını gerçekleştiren **toplumların özgecil tutumuna** da karşılık gelmesi önemlidir (*P. A. Kropotkin'in evrimsel özgeciliği*). Gruplar arası rekabetin, her bir nüfus içinde sayıları sürekli olarak azalabilmesine rağmen, bir grup nüfustaki özgecilerin sayısında bir artış sağladığı bilinmektedir.

(5)

İnsan vücudu bir bütündür ve tek bir organın hastalığı durumunda tüm organizma tedavi edilmelidir. Gelişmiş bir doktor için , zihinsel olanlar da dahil olmak üzere hastalıkların, insan vücudunun (R. Laing, I.V. Davydovsky , V.P. Kaznacheev , vb .) Hastalığın bize dışarıdan davetsiz bir misafir olarak gelmediği , ancak ilgili patojenleri hayata uyandıran belirli koşullar altında vücutta doğduğu açıktır .

Bir kişinin bütünlüğü, vücudun dış ortamın herhangi bir olumsuz uyarısına stresle tepki vermesi ve çeşitli hastalıklara yol açmasıyla da kendini gösterir (G. Selye). Aynı zamanda, strese vücudun tüm hastalıklarda ortak olan bir dizi spesifik olmayan reaksiyonu eşlik eder . Meğer hastalıkların kökeninde dar bir sebepler dizisi yatıyor ya da daha doğrusu vücudun canlılığının zayıflamasına yol açan ve yaşam alanını daraltan evrensel bir faktör var . Gelecekte, bu organizmanın hastalık olarak adlandırılan " en zayıf" halkalarından birinin normal işleyiş tarzının ihlali söz konusudur .

Bu akıl yürütme , vücudun psikofizyolojik bir "şoku" olarak stresin , daha az ölçüde olumsuz çevresel faktörlerden ve daha büyük ölçüde kişinin kendisinin psikolojik ve ideolojik olumsuzluğundan kaynaklandığı sonucuna varmamızı sağlar . Yani, homeostaz mekanizmasının (vücudun iç ortamının diyalektik sabitliğini koruyarak) neredeyse tükenmez kaynaklarının varlığı nedeniyle, dış ortamın bir veya başka bir uyarısına (tahriş edici) somatik reaksiyonlar, temelde bir hastalığa neden olamaz. (burada insan varlığının aşırı koşullarını dikkate almıyoruz).

Bu nedenle, insan vücudu tam olarak kendi psikolojik ve ideolojik yıkımı nedeniyle dış uyaranlara yeterince tepki veremediğinde bir hastalık meydana gelir ve bu da her türlü hastalığa neden olan bir dizi kusurlu psikolojik tutum oluşturur. A. Maslow'un yazdığı gibi, şimdi birçok psikolog ve diğer uzmanlıkların temsilcisi, insan hastalıklarının tümü olmasa da birçoğunun nedeninin onun ruhuyla ve nihayetinde dünya görüşüyle ilişkili olduğu sonucuna varıyor. Aynı zamanda, herhangi bir hastalığı tedavi etme sürecinin son

derece basit olduğu ortaya çıkıyor: bir kişinin ruhsal dünyasını uyumlu hale getirmekten, bilincini düzene sokmaktan ibarettir: Bl olarak. Augustine, insanın ıstırapı düzensiz bir zihinden kaynaklanır.

(6)

Bir kişinin enerjisindeki azalmanın bir sonucu olarak hastalık (P.K. Anokhin'in fonksiyonel sistemleri dahil olmak üzere organların işleyişindeki kronobiyolojik bir uyumsuzluğun eşlik ettiği canlılığı) esas olarak çalışmayla ilişkili bilgi fenomeni olan streslerden kaynaklanır. sadece duygusal-davranışsal ve ahlaki-psikolojik seviyelerde değil, aynı zamanda dalga alanı düzeyinde de insan sağlığının ana düzenleyicisi olarak hareket eden bilinç (öz-bilinç) : beyin hastalığı - hidrocefali - ile ilişkili bazı fenomenler şunu gösterir: bir *kişi beyinle değil, alan formuyla düşünür (düşünebilir), bu süreç* Evrenin sürekli alan kuantum -foton fraktal-hologram düzeyinde - "dalga dilsel genom" düzeyinde (P.P. Garyaev) gerçekleştiğinde), hem de tüm vücut düzeyinde (G.B. Dvoirin, V.V. Nalimov), "kolektif bilinçdışı" arketipleri alanında (K. Jung, P. Davis), "Akaşik kayıtlar", "evrensel

Dünyanın ve Evrenin "bilgi alanı"... zihinsel süreçler beyin tarafından değil, bazı "alan" yapıları tarafından yürütüldüğünde ve beyin ve merkezi sinir sistemi, olduğu gibi, bir anahtar işlevini yerine getirdiğinde düşünme sürecinde.

N.P. Bekhtereva'nın (Rusya Bilimler Akademisi ve Rusya Tıp Bilimleri Akademisi akademisyeni) "düşünce beyinden ayrı olarak var olur ve onu yalnızca uzaydan yakalar ve okur" görüşünü doğrulamaktadır .

SSCB Devlet Ödüllerini kazanan profesör, cerrah *Voyno-Yasenetsky* (Başpiskopos Luka), beyni bilgi alan ve gönderen bir telefon santraline benzetti.

Fizyoloji veya tıpta Nobel ödüllü John Eccles, beynin düşünceler üretmediğine, onları yalnızca dış uzaydan algıladığına da inanıyordu.

Nikola Tesla tarafından yineleniyor : "Beynim yalnızca bir alıcı cihazdır. Uzayda bilgi, güç ve ilham aldığımız belirli bir çekirdek vardır. var olduğunu."

BÖLÜM 2. HASTALIKLARIN EVRENSEL SINIFLANDIRILMASI

GİRİŞ

Hastalıklar insan varlığının en önemli sorunudur.Budizm'de hastalıkların "insan yaşamının tökezleyen taşlarından" birini oluşturduğunu söylemekle yetinelim, bunlardan dört tanesi yaşlılık, hastalık, ıstırap ve ölümdür. Yaşlılık ve ölüm önlenemezse, o zaman hastalıklar ve bunlarla ilişkili ıstıraplar oldukça olasıdır.

İnsanın hastalıklara karşı zafer kazanma yollarından biri, sınıflandırmaları da dahil olmak üzere, onların incelenmesidir.

Tıbbın gelişiminin tüm tarihi, hastalıkların bir sınıflandırmasını oluşturma girişimleriyle ilişkilidir. Böyle bir sınıflama oluşturmaya yönelik ilk girişimlerden biri “ *Technique of Nosology* ” adlı eserinde Sauvage olarak tanınan François Bossier de Lacroix (1706-1767) tarafından yapılmıştır . 19. yüzyılda , İngiliz istatistikçi William Farr (1807-1883), birleşik bir sınıflandırmanın benimsenmesi için temel teşkil edecek olan, hastalıkların istatistiksel bir sınıflandırmasını yapmaya çalıştı.

Hastalıkların sınıflandırılması, birinci (Brüksel, 1853) ve ikinci (Paris, 1855) Uluslararası İstatistik Kongrelerinde ele alınmıştır. Sonuç olarak, 1855'te W. Farr ve d'Espin, farklı ilkelere dayanan iki sınıflandırma sundu. W. Farr'ın sınıflandırması beş gruptan oluşuyordu: salgın hastalıklar, organik (sistemik) hastalıklar, anatomik lokalizasyona göre sınıflandırılan hastalıklar, gelişimsel hastalıklar ve doğrudan şiddetin sonucu olan hastalıklar. D'Espin, hastalıkları tezahürlerinin doğasına göre gruplandırdı (gut, herpetik, hematik vb.). Sonuç olarak, ikinci Kongre 139 başlıktan oluşan uzlaşmacı bir sınıflandırmayı kabul etti. 1864'te bu sınıflandırma, W. Farr tarafından önerilen yaklaşımlara dayanarak Paris'te revize edildi. Daha fazla revizyon 1874, 1880 ve 1886'da gerçekleşti.

1891'de Uluslararası İstatistik Enstitüsü'nün girişimiyle, Jacques Bertillon (1851-1922) başkanlığında ölüm nedenlerinin bir sınıflandırmasını hazırlamak üzere bir komite kuruldu. 1893'te Chicago'da, 1885'teki revizyonundan sonra İngiliz, Alman ve İsviçre varyantlarının bir sentezi olan ve hastalıkları sistemik hastalıklara ve belirli bir hastalıkla ilgili hastalıklara ayırma ilkesine dayanan bir ölüm nedenleri sınıflandırması sunuldu. organ veya anatomik lokalizasyon.

1898'de Amerikan Halk Sağlığı Derneği, Kanada, Meksika ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki istatistikçilerin J. Bertillon'un sınıflandırmasını benimsemelerini ve her 10 yılda bir revize etmelerini tavsiye etti.

Şu anda uluslararası tıp topluluğu tarafından tanınan, Dünya Sağlık Örgütü öncülüğünde her on yılda bir gözden geçirilen ve ilgili materyallerin metodolojik yaklaşımlarını ve uluslararası karşılaştırılabilirliğini sağlayan düzenleyici bir belge olan Hastalıkların ve İlgili Sağlık Sorunlarının Uluslararası İstatistiksel Sınıflandırmasıdır. çeşitli hastalıklar

en tipik tanısal terimler de dahil olmak üzere sınıflara, gruplara, başlıklara ve alt başlıklara ayrılan Uluslararası Onuncu Revizyon Hastalık Sınıflandırması (ICD-10, ICD-10) yürürlüktedir . Aynı zamanda, sınıflandırma, 001'den 999'a kadar numaralandırılmış üç basamaklı değerlendirme listelerine dayanmaktadır. 10. revizyonun Uluslararası Hastalık Sınıflandırması sınıflarının listesini düşünün:

Sınıf I. Bazı bulaşıcı ve paraziter hastalıklar

Sınıf II. neoplazmalar

Sınıf III. Kan hastalıkları, hematopoietik organlar ve bağışıklık mekanizmasını içeren belirli bozukluklar

Sınıf IV. Endokrin sistem hastalıkları, yeme bozuklukları ve metabolik bozukluklar

Sınıf V. Zihinsel ve davranışsal bozukluklar

Sınıf VI. Sinir sistemi hastalıkları

Sınıf VII. Göz ve adneks hastalıkları

Sınıf VIII. Kulak ve mastoid çıkıntı hastalıkları

Sınıf IX. Dolaşım sistemi hastalıkları

Sınıf X. Solunum sistemi hastalıkları

Sınıf XI. Sindirim sistemi hastalıkları

Sınıf XII. Deri ve deri altı doku hastalıkları

Sınıf XIII. Kas-iskelet sistemi ve bağ dokusu hastalıkları

Sınıf XIV. Genitoüriner sistem hastalıkları

Sınıf XV. Hamilelik, doğum ve doğum sonrası dönem

16. Sınıf Perinatal dönemde ortaya çıkan bazı durumlar

17. sınıf Doğumsal anomaliler (kan kusurları), şekil bozuklukları ve kromozomal anormallikler

18. Sınıf Klinik ve laboratuvar araştırmalarından elde edilen semptomlar, işaretler ve anormal bulgular , başka yerde sınıflandırılmamış

Sınıf XIX. Yaralanmalar, zehirlenmeler ve dış nedenlerin diğer bazı sonuçları

XX. Sınıf Morbidite ve mortalitenin dış nedenleri

Sınıf XXI. Nüfusun sağlık durumunu etkileyen faktörler ve sağlık kuruluşlarına yapılan ziyaretler

Bu nedenle , çalışmamızın amacı , hastalık sınıfları arasındaki mantıksal ve fonksiyonel ilişkileri ortaya koyacak ve insan vücudunun bütüncül bir varlık olarak anlaşılmasını sağlayacak, hastalıkların sınıflandırılması için evrensel bir algoritma bulmaktır .

HASTALIKLARIN EVRENSEL SINIFLANDIRMASININ TEMELLERİ

Hastalıkların evrensel sınıflandırmasının temeli iki ilkedir : ***dinamik ilkesi (hareket, gelişme, değişim)*** ve ***statik ilkesi (yapılar, biçimler)***.

1. İlk ilke , herhangi bir hareketin , Evrenin ayrılmaz bir özelliği olarak, her şeyden önce, yapısı evrensel olan bir dalgadır, çünkü herhangi bir dalga, herhangi bir süreçte ortak olan öğeleri sabitler - yükselen ve azalan dalların yanı sıra fonksiyonun maksimum, minimum ve sıfır noktaları. Salınımlı bir dalga değişimi olarak gerçekleştirilen herhangi bir hareket, insan faaliyetinin ve bilişinin tüm alanlarına uygulanabilen evrensel bilgiyi kristalleştirmeyi mümkün kılan evrensel bir dille işleyen salınımlar teorisi tarafından incelenir (LI Mandelstam) [Mandelstam, 1972 ; *bakınız: Valyansky, Kalyuzhny, 1998, s. 283-286*].

Evrensel bir gerçeklik modeli olan dalganın yapısı, üç dalga modunda ifade edilen üç temel durumu ortaya çıkarır: dalganın maksimumu, dalganın minimumu, fonksiyonun sıfırı. Böylece, integral sürecinin uç durumları kutuplardır ve sıfır, sürecin orta durumudur. Bir kişi hakkında konuşursak, o zaman geliştirilmekte olan konseptte dayanarak, bir kişinin üç zihinsel boyutu olduğu sonucuna varabiliriz , bunlar üç varlık anlayışı biçimiyle ilişkilendirilmelidir - *duyusal, rasyonel ve meditatif* [Urmantsev, 1993]. , yani sağ yarım küre, sol yarım küre ve bunların fonksiyonel sentezi.

bir kişi tarafından dünyayı algılamak, düşünmek ve ustalaşmak için ***doğru yarım küre (RP) stratejisinin, çok anlamlı bir oluşturan içgüdüsel-sezgisel, duygusal-figüratif*** özellikle ifade edici, bütünsel-senkretik bir dünya görüşü olduğu söylenmelidir. gerçekliği yansıtmanın metaforik dilbilimsel ve motivasyonel-anlamsal bağlamları, sanat ve din gibi toplumsal bilinç biçimlerinin hayata uyanışı.

Sol hemisferik (LP) strateji, aksine, kişisel-istemli, soyut -mantıksal, kavramsal-kavramsal, ayırık-çoklu bir dünya görüşü olarak ***hareket*** eder; çevreleyen dünyayı ve bilimi ve felsefeyi hayata uyandırır.

İnsan evrimi, onto- ve filogeneizde PP'den (genetik olarak LP'den daha eskidir) LP'ye ve ondan fonksiyonel sentezlerine geçer [Psychological Dictionary, 1983, s. 23]. İkincisi, ensefalografik çalışmaların kanıtladığı gibi, yarım kürelerin işlevsel senkronizasyonunun gözlemlendiği, yani yarım kürelerin tek bir bütün olarak hareket ettiği meditasyon durumunda gerçekleşir [Murphy, Donovan, 1985].

Sosyal süreçler düzeyinde , yarım küre dinamikleri , toplumun sosyal ve psikolojik yaşamında periyodik süreçler gözlemlendiğinde - tipik ruh hallerinin baskınlığı arasındaki dalgalanmalar - toplum

yaşamının döngüsel olarak değişen sağ yarım küre ve sol yarım küre aşamaları şeklinde gerçekleştirilir . sağ (20-25 yaş) ve sol (20-25 yaş) hemisferler için [Tulviste, 1988].

Bu bağlamda, duyuşsal-bilişsel özellikleri, yukarıda belirtilen üç hemisferik biliş ve dünyaya hakim olma stratejisiyle ilişkili olan (yapısal ve psikopatolojik boyutlarıyla) üç tip insandan da bahsedebiliriz.

Bu nedenle, polar şizotimik, siklotimik ve ara viskoz anayasal tiplerini (E. Kretschmer'e göre) ve ayrıca şizoid (şizofreni) ve sikloid (siklik psikozlar) akıl hastalığı türlerini (N.B. Gannushkin'e göre) ayırt etmek mümkündür.

Bir şizofrenin, aşırı patolojik ifadesinde, bu patolojinin kontrolü altındaki bir kişinin her şeyi parçalama - şematize etme arzusunda kendini gösteren, çoklu, bölünmüş bir sol hemisferik soyut-mantıksal dünya görüşü ile karakterize olduğu söylenebilir. ve atomize edin.

İkinci tip patoloji, her şeyi "bütünleştirme", aşırı değerli bir bütünsel temsil veya fikir biçiminde kristalleşme eğiliminde kendini gösteren, bütünsel bir nesne şeklindeki, duyuşsal olarak ifade edici sağ hemisferik dünya görüşünün aşırı bir ifadesi ile karakterize edilir.

Böyle bir anlayış, 1) bölünmüş ayrık-çoklu ("gerçek", doğrusal nedensel) sol yarıküre ve 2) integral sürekli-sentetik ("alan", döngüsel, yani bütünsel olarak nedensel) sağ yarıküre yansıma türleri hakkında konuşmamızı sağlar. aşırı, patolojik ifadeleriyle dünya.

Böylece, psikolojik ve sosyal fenomenlerin ikili yapılarından bahsedebiliriz; bunlardan en önemlilerinden biri, duygunun (sağ hemisferik bir fenomen olarak) bir kişinin sonucu olduğunu söyleyen P.V.'nin duyguların bilgi teorisini göstermektedir. ilgili bilgi eksikliğine tepki (sol hemisfer fenomeni).

hiperadaptöz, obezite) nedeni olan vücudun üç ana homeostazından (*enerji, uyarlanabilir ve düzenleyici*) [Dilman, 1968, 1983, 1986, 1987] bahsediyor. , *menopoz*) ve vücudun birbiriyle ilişkili üç özelliğinden kaynaklanır: *üreme* (*üreme*), *enerji akışını düzenleme (metabolizma)* ve *adaptasyon* (adaptasyon).

Yukarıdaki ikilikler Şekil 1'de gösterilebilir. 1., burada fraktal bir benzerlik ortaya koyuyorlar.

HEMİSFERİK EKSEN

sağ yarım küre

sol yarım küre

ANAYASA EKSENİ (E. Kretschmer)

<— siklotimik tip

şizotimik tip —*

PSİKOPATOLOJİK EKSEN (N.B. Gannushkin)

“— döngüsel psikoz şizofreni —>

ENERJİ BİLGİ EKSENİ (P. V. Simonov)

<- duygular bilgisi - "

(enerji)

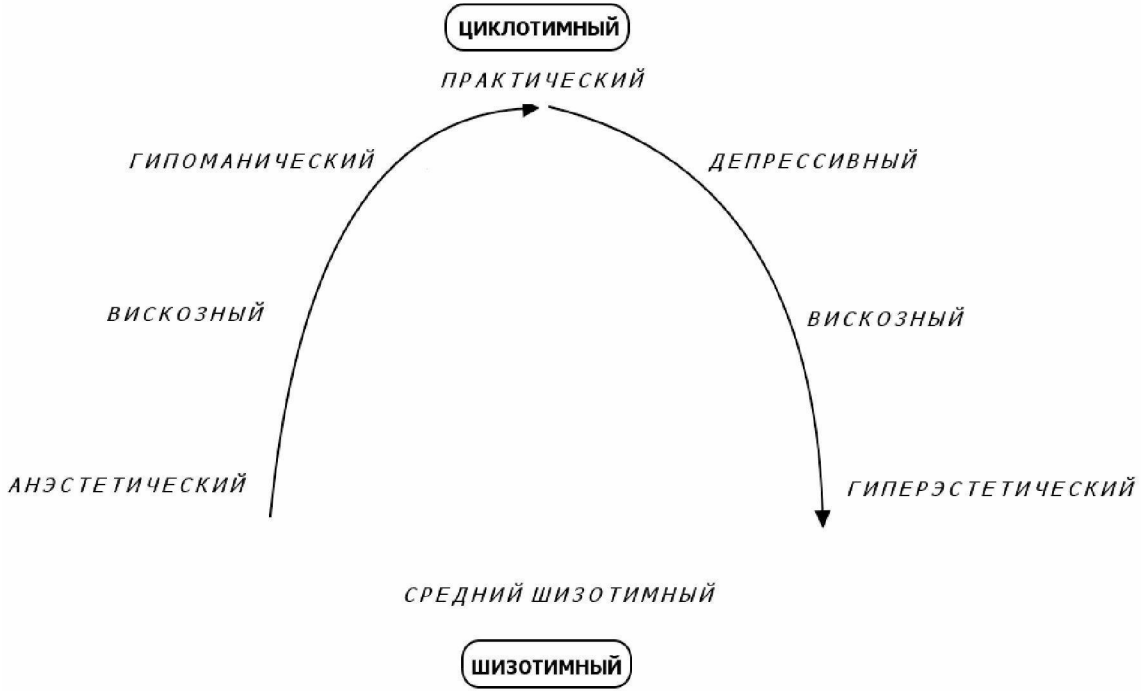
HOMEOSTAZ EKSENİ (V.M. Dilman)

<— enerji homeostazı adaptif homeostaz —>

Pirinç. 1. Kişinin farklı yönlerini yansıtan eksenlerin tutarlılığı

, E. Kretschmer'in yapısal tipolojisine göre artan ve azalan enerji bilgisi dalga süreci bağlamında sunarsak , süreçleri gösteren aşağıdaki modeli elde ederiz :

- 1) enerji artışı (eşzamanlı olarak bilgi düşürme sürecini uygular) ortalama şizotimden pratik ,
- 2) от
- 3) от
- 4) (eşzamanlı olarak enerjiyi düşürme sürecini uygulayan) bilgi artışı (Şekil 2).



Pirinç. 2. Enerji dinamiği olgusu olarak Kretschmer'in tipolojisi

5) **İkinci ilke**, Evrendeki her şeyin ve her şeyin yapısal izomerizminin evrenselliğine dayanmaktadır. Bu ilke, sırayla, evrensel yapıyı ayırmayı mümkün kılan, *varlık* ve düşünmenin özdeşliğine ilişkin felsefi ilkedен (ayrıca kuantum fiziği "Gözlemci" paradoksuna yansıyan antropik kozmolojik ilkedен) kaynaklanır. evrenin herhangi bir yapısının izomorfik olan varlığın evrensel yapısının inşa edildiği temelde düşünme.

klasik (doğrusal) mantığın ana mantıksal yapılarından biri olan ve ilişkiyi hatırlamak için anımsatıcı bir cihazı bünyesinde barındıran mantıksal bir **kare** olarak ifade edilen düşünme sisteminin evrensel modelini belirli bir biçimde tekrarlar. Aristoteles mantığının dört yargısı arasında:

О

И

Н

противные
(контрарность)

(субконтрарность)

Рис. 3. Традиционный логический квадрат

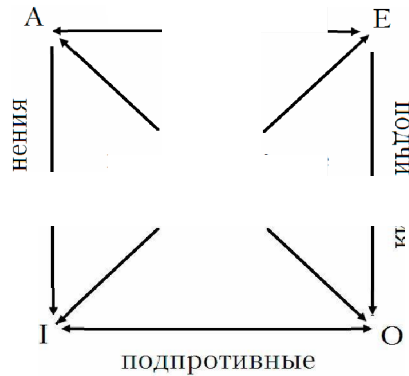
çelişkili
(çelişkili)

Böylece , mantıksal karenin mantıksal ilişkilerinin Evrenin tüm yapılarında (sistemlerinde) gerçekleştirildiğini ve dörtlü ana hatlar elde edildiğini söyleyebiliriz . Örnekler verelim. Mantıksal karenin mantıksal ilişkilerine dayalı olarak Evrenin yapısını göstereyim .

alan	madde
Q TT PTTI G»	
hareket	zaman

Pirinç. 4. Evren Modeli

Bu mantıksal şemada, alan merkezi bir yer kaplar ve aynı zamanda fiziksel bir boşluk (foton, ışıklı vakum, "dünya eteri") olarak da anlaşılabilir - etkileşimleri aktarmak için bir ortam, son yıllarda önemli ölçüde artan ihtiyaç bir "büyük birleşme " teorisi yaratma girişimleriyle . Dünyanın her yerinden sunulan



deneysel veriler, doğada bilgilendirici, düzenleyici bir özelliği olan zayıf elektromanyetik olmayan alanların varlığını doğrulamaktadır [bkz. Melnik, 2010, 2011].

Tarafsız bir üretken varlık olarak uzay, Evrenin analiz edilen yapısının tüm unsurlarıyla çelişir ve aynı zamanda çelişmez; bu, Hint (Budist) "dört" mantığına yansıyan paradoksal mantığın gerçekleşmesi için ön koşulları yaratır. alternatifler". Aynı zamanda, söz konusu yapının her bir ögesinin (ve diğer tüm benzerlerinin) merkezi nötr ögeye oranı, olduğu gibi, eşitlenir ve Lord Krishna'nın bahsettiği bir "ortak paydaya" indirgenir. Bhagavad Gita'da , O'nun mutlak doğası nedeniyle O'na karşı herhangi bir tutumun (olumlu veya olumsuz, oğul, evlilik, anne veya baba) her zaman tek bir sonuca - kurtuluşa yol açtığını iddia ettiğinde .

Derinlemesine yorumlamalarıyla işlevsel **ilişkilerin değerini alabilen mantıksal kare ilkesine dayanan diğer mantıksal ilişkileri** ele alalım .

Zaman, olduğu gibi, maddeden türetilmiştir, mantıksal olarak, N. A. Kozyrev'in gösterdiği gibi, zamanın maddenin organizasyonunu, yapısını kırması anlamında ona "itaat eder" [Kozyrev, 1982, 1994; Kozyrev'in sensörüyle yıldızlı gökyüzünü taramak üzerine, 1992; Melnik, 2010, 2011]. Zamanın, hareketin bir sonucu olarak değişiminin doğasını yansıtan, maddenin bir işlevi olduğu varsayılabilir.

Ve hareket alandan türetilir ve olduğu gibi "ona teslim olur", çünkü alan fiziksel nesnelerin etkileşimini ifade eder, bunun sonucunda harekete dahil olurlar ve bu durumda bir işlev olarak hareket ederler. durağan bir kütlesi olmayan ve adeta saf haliyle hareket olan alan.

Töz ve alan (zaten zaman ve hareket gibi), birbirini tamamlayan, birbiriyle ilişkili olarak çelişkili (zıt) varlıklardır.

Ek olarak, zaman alanla çelişir ve hareket özle çelişir, çünkü hareket, ışık hızıyla karşılaştırılabilir yoğun hareketle malzeme özelliklerini kaybeden ve alan özellikleri kazanan maddeyi "geri öder".

Uzay, maddenin temel yapılarıyla nötr bir ilişki içindedir.

Bu modele dayanarak, insan teorisi ve pratiğinin ana alanlarından bu modele fraktal olarak benzeyen birçok başka model oluşturduk [Voznyuk, 2012].

Çalışmamız için önemli olan modelleri ele alalım.

Organizma homeostazının temeli (homeostaz - "çevrenin sabitliği, vücudun o kadar mükemmelliğini ima eder ki, dış değişiklikleri her an telafi edilir ve dengelenir" [Bernard, 1878, s. 96-97]) "nörohumoral düzenleme"dir [Kassil, 1978, s.49]. Dahası, hümorale düzenleme madde ile ve nöroregülasyon - alanla ilişkilendirilebilir. Maddi (humoral) düzenlemenin, bir kişinin anayasal türünü ve alanını - mizacını

belirlediğine inanıyoruz. Düzenleyici-homeostatik plandaki insan nörosistemi, ters korelasyon bağımlılığının türüne göre birbiriyle ilişkili sempatik ve parasempatik olmak üzere iki dalı olan otonom sinir sistemi temelinde uygulanır: "vücudun hayati normal koşulları altında aktivite, sempatik aktivitedeki bir artış, parasempatik aktivitedeki bir artışla sürekli olarak telafi edilir. Sayıdaki bir artış Geri bildirim yasasına göre , bir serinin biyolojik olarak aktif maddeleri, karşı serideki maddelerin içeriğindeki kaymalarla dengelenir " [Kassil , 1978, s. 64].

Nöral ve hüморal homeostaz türlerini , " 1925'te fizyolojik işlevleri veya daha doğrusu vücudun reaksiyonlarını iki büyük gruba ayırmayı öneren W. Hess'in teorisini kullanarak bağlamak mümkündür : ergotropik ve trofotropik " ... Ergotropik durumlar, sempatik-adrenalin sisteminin etkisi altında belirli iç organların aktivitesinin aktivasyonu ile karakterize edilir ... ergotropik fonksiyonlar, kas aktivitesi sırasında keskin bir şekilde artar ... duygular, ağrı, soğuma sırasında ... Trofotropik için durumlar , enerji rezervlerinin birikmesi , anabolik artış , asimilasyon süreçleri karakteristiktir " [Kassil, 1978, s. 68-69]. İki tür homeostaz vardır - enerji tüketen ve enerji biriktiren. Enerji ve bilginin nispeten zıt ve tamamlayıcı varlıklar olarak hareket ettiğini dikkate alarak, iki zıt tip homeostaz (veya B. G. Ananiev'e göre iki tür insan davranışı düzenlemesi) olduğu sonucuna varabiliriz [Ananiev, 1963]] - enerji (sağ yarım küre) ve bilgilendirici (sol yarım küre). Homeostaz sistemlerinin mantıksal koordinasyonu şu şekilde ifade edilir:

ergotropik	trotropikler
	gt TL Q N/T
sempatik	paras impatica
Ori AJ	pIoM

Pirinç. 5. Homeostaz sistemlerinin mantıksal koordinasyonu

Aktivitenin anlamlı değil, dinamik yönleriyle ilişkili bir kişinin istikrarlı bir dizi bireysel psikofizyolojik özelliğini yansıtan bir kişinin mizaç yönünü göstereceğiz. Mizaç, karakter gelişiminin temelidir.

Fizyolojik bir bakış açısına göre, bir kişinin daha yüksek sinirsel aktivitesinin türünden kaynaklanır ve bir kişinin davranışında (karakterinde), hayati aktivitesinin derecesinde kendini gösterir.

<i>iyimser</i>	<i>soğukkanlı</i>
ALAN	MADDE
<i>kolerik</i> HAREKET	ZAMAN <i>Melankolik</i>

Pirinç. 6. Bir kişinin mizaç modeli

İlginç bir şekilde Kant, iyimser kişinin melankolik ile çeliştiğini ve asabi kişinin soğukkanlı ile çeliştiğini de yazmıştır, bu nedenle iyimser kişi ve asabi kişi ile melankolik kişi ve balgamlı kişinin birbiriyle karıştırıldığında nötralize edildiğini [bkz. . *Bireysel farklılıkların psikolojisi*, 1982, s. 248-249]. Bu sonuçlar, insan psikotiplerinin karşılıklı olarak nasıl koordine edildiğini gösteren mizaç modelimiz ile tutarlıdır.

Pavlovian-Hipokratik sınıflandırmada, I.P. Pavlov, daha yüksek, sinirsel aktivite türlerini şöyle adlandırır: 1 - uyarıcı ve inhibe edici süreçlerin büyük gücü, dengeleri ve yüksek hareketliliği (güçlü, dengeli, hareketli tip) ile karakterize edilen canlı tip (sanguine); 2 - sakin tip (balgamlı), yüksek güce ve yeterli uyarıcı ve inhibe edici süreçler dengesine sahip, ancak düşük hareketlilikleri (tip güçlü, dengeli, atıl); 3 - kontrolsüz tip (kolerik), zayıf bir inhibe edici süreçle (güçlü tip, ancak dengesiz) güçlü bir uyarıcı sürece sahip, 4 - zayıf tip (melankolik), uyarıcı ve aktif inhibe edici süreçlerin düşük gücü ile karakterize edilir.

Sanguine , bu nedenle, duyguların parlak bir dış ifadesi ve kolay bir şekilde değiştirilmesi ile kararlı, enerjik, çabuk heyecanlanan, hareketli, etkilenebilir bir kişidir.

Bu, canlı, ateşli, hareketli, sık sık izlenim değiştiren, çevresinde olup biten tüm olaylara hızlı tepki veren, başarısızlıkları ve sıkıntılarıyla kolayca uzlaşan bir kişidir. Genellikle iyimser bir kişinin etkileyici yüz ifadeleri vardır. İlgilendiği zaman işte çok üretkendir. İş ilginç değilse kayıtsız davranır, sıkılır.

***Balgamlı** sakın, yavaş, duyguların zayıf bir şekilde tezahür etmesiyle, bir tür faaliyetten diğerine geçmek zordur.*

Telaşsız, soğukkanlı, kararlı özelemleri ve ruh hali var, duygu ve hislerin tezahürü konusunda dışa dönük cimri. İşinde azim ve azim gösterir, sakın ve dengeli kalır. İşinde üretkendir, yavaşlığını özenle telafi eder.

***Choleric** , aksine, hızlı huylu, yüksek düzeyde aktiviteye sahip, sinirli, enerjik, güçlü, hızla ortaya çıkan duygulara sahip, konuşmaya, jestlere ve yüz ifadelerine açıkça yansıyor.*

Bu hızlı, aceleci ama tamamen dengesiz, duygusal patlamalarla keskin bir şekilde değişen bir ruh hali, çabuk tükenen bir tür. Sinir süreçleri dengesi yok, bu onu iyimser bir insandan keskin bir şekilde ayırıyor. Choleric'in büyük bir çalışma kapasitesi vardır, ancak kendini kaptırdığı için dikkatsizce gücünü boşa harcar ve hızla tükenir.

***Melankolik**, düşük düzeyde nöropsişik aktiviteye sahiptir, donuk, kasvetli, duygusal kırılganlığı yüksek, şüpheli, kasvetli düşüncelere eğilimli, depresif bir ruh hali ile, içine kapanık, utangaç.*

Çeşitli olayların sürekli deneyimine yatkın, dış etkenlere sert tepki veriyor. Çoğu zaman astenik deneyimlerini bir irade çabasıyla dizginleyemez, son derece etkilenebilir, duygusal olarak savunmasızdır.

"Saf" mizaçların yaşamda nadir olduğunu, genellikle özelliklerin kombinasyonunun daha çeşitli olduğunu unutmayın. B.M. Teplov ve V.D. Nebylitsyn, kişiliğin ana tipolojik özelliklerinin farklı kombinasyonları ve farklı oranları ile daha fazla yüksek sinirsel aktivite türü olduğu sonucuna varmamızı sağlar. Aynı zamanda, teorik olarak bize izin veren ara tipler (sangvo-flegmatik, sangvo-kolerik, flegmo-melankolik) ve ayrıca karışık (örneğin, sanguine ve kolerik özelliklere sahip flegmatik, vb.) Hakkında konuşabiliriz. Sinir süreçlerinin gücündeki 4, dengedeki 3 ve hareketlilik derecesindeki 10 varyasyona dayalı olarak 120 tipi ayırt eder.

Hastalıkların evrensel sınıflandırmasının daha eksiksiz bir gerekçesi için, P.V. Simonov [*Simonov, Ershov, 1984, s. 56-62; Simonov, 1987, s. 486-523; 1990*], **frontal neokorteks, hipokampus, amigdala kompleksi ve hipotalamusun**, ihtiyaç-motivasyon alanındaki hakimiyeti hesaba katarak olayları tahmin etmeyi mümkün kılan ana yapılar olduğuna inanan , beyin yapılarının işlevsel uzmanlaşması için aşağıdaki şemayı önerir. duygusal tepkilerin oluşumunda yer alan:

Доминирующая

потребность

Сильный тип

миндалины

(сангвиник)

субдоминантные
потребности

гиппокамп
(меланхолик)

Высоковероятные
события

маловероятные
события

П

О

В
информационная
система

Е

— Д

Е
мотивационная
система

Н

И

Е

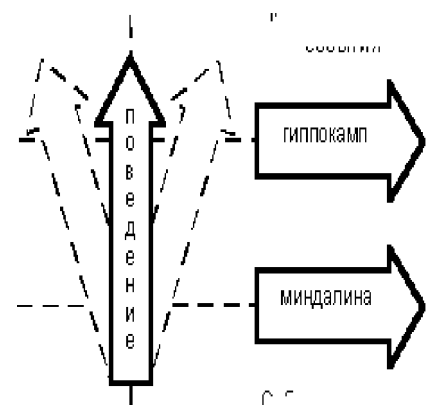
гипоталамус

(холерик)

доминирующая
потребность

фр. неокортекс
(флегматик)

высоковероятные
события



гипоталамус

фронтальный неокортекс

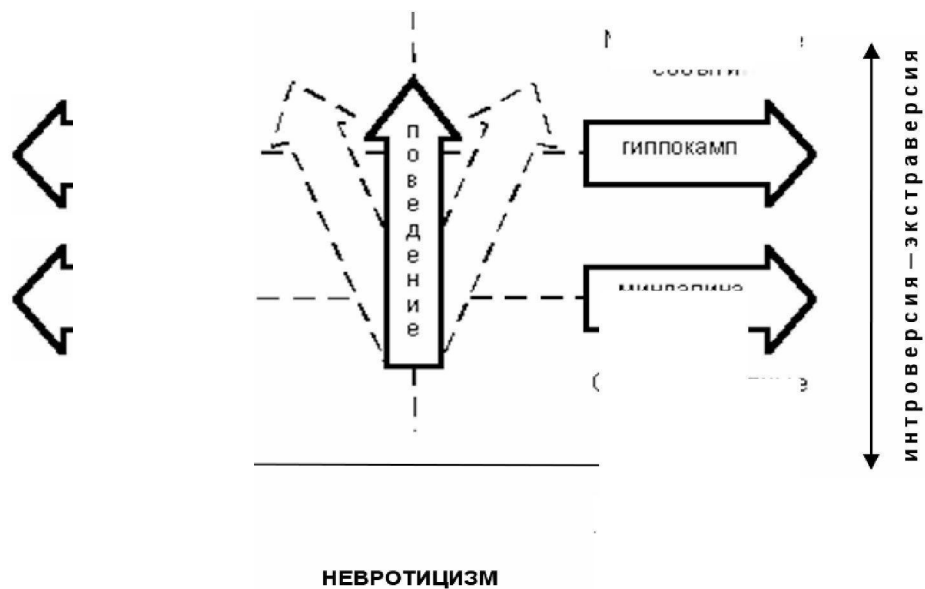
Субдоминантные потребности Слабый тип

Маловероятные события

*Pirinç. 7. Duygusal reaksiyonların oluşumunda yer alan beyin yapılarının fonksiyonel uzmanlaşma şeması
(P.V. Simonov'a göre)*

гипоталамус

фронтальный неокортекс



миндалина

эмоциональная стабильность

эмоциональная лабильность

Доминирующая потребность Сильный тип

Субдоминантные потребности

Слабый тип

Маловероятные события

высоковероятные события

Рис. 8. Гипотетическая схема зависимости параметров интро-экстраверсии и невротизма от индивидуальных особенностей взаимодействия четырех мозговых структур (по П.В. Симонову)

Bu bağlamda, "... duygu, bazı gerçek ihtiyaçların (niteliği ve büyüklüğü) ve olasılığın (olasılık) insan ve hayvan beyninin bir yansıması olduğunu yazan P. V. Simonov'un duyguların bilgi teorisini kısaca ele alacağız. beynin genetik ve önceden edinilmiş bireysel deneyim temelinde değerlendirdiği tatmininin" [*Simonov, "Duygusal Beyin", 1981, s. 20*].

Genel olarak duyguların ortaya çıkma kuralı şu formülle ifade edilir:

$$E \sim f [P, (Is - Ying), ...],$$

nerede E - duygu, derecesi, kalitesi ve işareti;

P - gerçek ihtiyacın gücü ve kalitesi;

(Is - Ying) - genetik ve önceden edinilmiş bireysel deneyime dayalı olarak bir ihtiyacı karşılama olasılığının (olasılığının) bir değerlendirmesi;

İçinde - ihtiyacı karşılamak için gerekli olması gereken araçlar hakkında bilgi;

Is - konunun şu anda sahip olduğu araçlar hakkında bilgi.

Aynı zamanda, hedefe ulaşmak için araçların cephaneliği - gerçek ihtiyacı karşılamak - şunları içerir: konunun bilgi ve becerileri, vücudun enerji kaynakları, uygun eylemleri organize etmek için gereken süre, vb. P. V. Simonov tanımlar. "ihtiyaç" kavramı şu şekildedir: "...ihtiyaç, canlı organizmaların kendini koruma ve geliştirme için gerekli olan çevresel faktörlere, canlı sistemlerin faaliyet kaynağına, davranışlarının motivasyonuna ve amacına seçici bağımlılığıdır. çevreleyen dünya" [*Simonov, "Duygusal Beyin", 1981, s. 31*].

Duyguların ortaya çıkışı diğer faktörlere de bağlıdır, ancak P.V. Simonov, tatmin olma ihtiyacı ve olasılığı.

Dolayısıyla duygu, öznenin ihtiyacının ve farkındalığının bir işlevidir. $P = 0$ ise duygu ortaya çıkmaz. Ve ne kadar çok P, duygu o kadar yoğun gerçekleşir. İhtiyaç organizmaya göre her zaman olumsuzdur. Bu nedenle, duygunun işareti formülün geri kalanından etkilenir.

Aynı zamanda, bir ihtiyacı karşılama olasılığının yüksek olması, yani $Ying > Ying$, P. V. Simonov'un inandığı gibi, olumlu duygular yaratır ve bir ihtiyacı karşılama olasılığının düşük olması, yani $Ying < Ying$, ortaya çıkmasına yol açar. olumsuz duygular.

P.V. Simonov, deneysel olarak, bahsedilen dört beyin yapısının, duygusal durumların oluşumunda ve duygusal durumu en aza indirmeye veya en üst düzeye çıkarmaya yönelik insan davranışının ihtiyaç-bilgisel organizasyonuna dahil olduğunu tespit etti.

Aynı zamanda, ön korteksin çalışması nedeniyle, insan davranışı , yüksek olasılıklı olayların sinyalleri

tarafından yönlendirilirken , hipokampus, pekiştirilme olasılığı düşük olan sinyallere tepki verir. Bu iki yapı beynin “bilgi” alt sistemini oluşturur.

içeren "motivasyonel" alt sistem, en şiddetli baskın ihtiyacı izole etmekten sorumludur : hipotalamus, motivasyonel baskın olanı tanımlar ve amigdala, rekabet halindeki ihtiyaçlar arasındaki dengenin organizasyonunu sağlar . Bu iki alt sistem birbirini karşılıklı olarak etkiler .

Aynı zamanda, dış olayların olasılığının değerlendirilmesi, baskın olan ihtiyacın gücüne ve kalitesine bağlıdır , aynı zamanda, bu değerlendirme, ihtiyacın gücünü engelleyici veya heyecan verici bir şekilde etkiler . Hipokampus ve amigdala, yukarıdaki formülün bilgi kategorilerinde $Jin > Is$ olarak ifade edilecek olan düşük bir ihtiyaç karşılama olasılığı ile ilişkilidir . Hipotalamus ve frontal korteks , ihtiyacı karşılama olasılığı yüksek , yani ; > İçeride .

P.V. modelinden de görülebileceği gibi . Simonov'a göre, baskın ihtiyacı belirlemek için davranışı organize etmek için dört yapı yeterlidir , tatmin olasılığını dikkate alarak . Yapılan çalışmalar, P. V. Simonov'a , bu yapıların işleyişinin bireysel özelliklerinin sinirsel aktivite türlerinin altında yattığına ve patoloji durumunda nevrotik durumların doğasını belirlediğine inanmak için sebep veriyor .

hipotalamus - frontal neokorteks " sisteminin baskınlığı , baskın ihtiyacın seçimine yönelik ve en olası olayları bilinçli olarak dikkate alan güçlü dışa dönük tipi karakterize eder; " badem-hipokampus " sisteminin baskınlığı, kararsızlık belirtileri ve önemsiz olayları abartma eğilimi olan zayıf, içe dönük bir tipin karakteristiğidir. " Hipotalamus - amigdala " sisteminin baskınlığı da içe dönüklerin ve dışa dönüklerin "frontal neokorteks - hipokampus " özelliğidir .

Yukarıdaki hususlara dayanarak, araştırmacılar, kolerik kişide büyük olasılıkla " *frontal neokorteks - hipotalamus " sisteminin hakim olduğu, aynı zamanda kolerik kişinin davranışındaki baskın ihtiyacın seçimini pekiştirme olasılığı yüksek olduğu sonucuna varmışlardır. .*

hipokampus-amigdala " sistemi , ona kalıcı bir hüsrana uğrama durumuna neden olan beklenmedik tatminiyle, ikincil düzeydeki bir ihtiyacı gidermeye odaklanır.

hipokampus - amigdala " sisteminin baskınlığından lehte konuşur. iyimser insanlarda olduğu gibi melankolik insanlarda ve balgamlı insanlarda koleriklerde olduğu gibi - "frontal neokorteks - hipotalamus " (P.V. Simonov).

Öte yandan, teorik bir analiz, balgamlı kişinin, az ya da çok eşdeğer olanlardan herhangi bir ihtiyaç seçimi olmaksızın, yalnızca yüksek olasılıklı olaylara yanıt veren " *frontal neokorteks - amigdala " sisteminin baskınlığına sahip olduğu sonucuna varmamızı sağlar ve iyimser bir kişide - baskın ihtiyacı seçerken olası olmayan olaylara genelleştirilmiş tepki olasılığı yaratan " hipokampus - hipotalamus " (N.N. Danilova) [Danilova, 2001].*

Bunu hesaba katarsak, P.V. Simonov'a göre, sağ yarım küre, ihtiyaç-motivasyon alanından ve sol - hedefe ulaşmak için araçların seçiminden sorumludur (ve aynı zamanda, sol ve sağ yarım küreler, sırasıyla insan davranışının bilgi ve enerji düzenlemesini sağlar.), ardından P.V. Simonov, bütünlük kavramımız bağlamında yorumlanabilir.

P. V. Simonov'un yazdığı gibi, irade ("ihtiyaç karşıtı") ve ihtiyacın belirli bir anlamda karşıt olduğunu, çünkü bunların gerçekleşme mekanizmalarının doğrudan zıt olduğunu not etmek de uygundur.

P. V. Simonov'un vardığı sonuç, sinir sistemi türlerinin *insan beyninin yapılarının işleyişinin normal özelliklerine dayandığı ilginçtir* . Bu nedenle *melankolik* , küçük sinyallere (hipokampusun işlevsel özelliklerine karşılık gelen) artan hassasiyetle kararsızlığa, kaygıya, çekingenliğe eğilimlidir. *Kolerik* - baskın ihtiyacı karşılama arzusuna takıntılı, aynı anda var olan güdülere (hipotalamus) çok az saygı. *Flegmatik*, yalnızca çok önemli ve oldukça olası olayların (frontal neokorteks) sinyallerinin aktivitesini uyarabilmesiyle karakterize edilir. *Sanguine'nin* olumlu duygulara, yüksek meraka, başarısızlıkları (bademcikler) ihmal etme eğilimi vardır.

gösterim stratejilerinin, dünyanın birliği nedeniyle, Evrenin evrensel maddi ikilemi tarafından belirlendiğine dikkat edilmelidir . Madde kavramsal olarak iki kutup tipine ayrılır - madde ve alan. Durgun bir kütleye sahip olan ve ayrık-çoklu bir form olan belirli bir yapı ile karakterize edilen bir madde, sol yarım küre tarafından yansıtılan temelde çoklu-yapısal bir varlık olarak bilgi ile ilişkilidir. Durağan kütlesi olmayan ve adeta en saf haliyle hareket olan alan, sağ yarım küre tarafından yansıtılan hareketin bir ölçüsü olarak enerji ile ilişkili olan sürekli-bütünsel bir varlıktır. Psikologlar tarafından kabul edilen duyguların bir kişinin ihtiyaç-icgüdü alanıyla ilişkili olduğu [Mugdougall, 1984] ve ihtiyaçların da bir enerji özü olduğu [Drown, 1953; Madsen, 1965]. Bu nedenle sağ yarım küre, ihtiyaç-enerjik ve sol yarım küre - insan vücudunun bilgi-istemli düzenlemesi olarak adlandırılabilir.

[Simonov, 1984, 1987] duygu bilgi teorisine oldukça yakındır , çünkü sağ yarım kürenin yüksek olasılık (enerjik) ve sol yarım kürenin düşük olasılık algıladığı varsayılabilir. -olasılık (bilgisel: bilgi teorisi çerçevesindeki bilgi, çevrenin sinyalleri ne kadar fazla bilgi "taşır", o kadar nadir olan belirli olayların sıklığının bir ölçüsü olarak belirlenir).

P. V. Simonov'a göre önemsiz (olası olmayan) sinyallere duyarlı bir melankolik kişinin zihinsel yapısında, ilk keman sol yarım küre tarafından çalınır; Bir melankoliğin özünü anlamak için, F. Klix'in gerekli farklılıklar ne kadar ince olursa, bilgi iletmenin daha farklı yollarına duyulan ihtiyacın o kadar güçlü olduğu fikri yardımcı olabilir. Biliş ve bilgi, ulaşılan bilişsel gelişim düzeyi ve iletilen mesajın incelikleri karşılıklı olarak birbirini belirler [Kliks, 1983, s. 90].

O sırada, etkinliği yüksek olasılıklı olayların sinyalleri ile uyarılabilen balgamlı bir kişide, sağ yarım küreden sol yarım küreye geçiş etkinliği baskındır.

Sol-hemisferik psikolojik moddan sağ-hemisferik moda geçiş durumu, muhtemelen kolerik kişinin karakteristiğidir ve sağ hemisferin faaliyet durumu, iyimser kişinin karakteristiğidir.

Yarım küre sentezi durumu, düşünür ve sanatçı (sol ve sağ yarım küre varlıkları) bir kişide birleştiğinde, önceki tüm durumların bütünleşme sürecinin karakteristiğidir.

Böylece, dört zihinsel mod, hem dört yarım küre aktivitesi türü hem de P. V. Simonov'un insan beyninin bir parçasının ihlali ile ilişkilendirdiği dört nevroz türü ile ilişkilendirilebilir.

Yarımküreler bir kişinin bir tür psikosomatik odağı olarak hareket ettiğinden, dört tip nevrozun dikkate alınan modlardan birine karşılık geldiğine inanıyoruz.

Dolayısıyla, sağ yarımküre aktivitesinden (PP ^ LP) geçiş aşamasında kök salmanın, zihinsel süreçlerin döngüsel doğasını gösteren obsesif-kompulsif bozukluğa karşılık geldiğine inanıyoruz (sağ yarımkürenin aktivitesi ile ilişkili olan) sağ yarımküre durumlarının özelliği olan, döngüsel nevrozlarla bağdaştırdığımız bir kişinin sikloid tipi.

Sol hemisferik mod (LP) durumunda köklenme, sol hemisferin önemsiz, düşük olasılıklı çevresel uyaranlara verdiği yanıtın özelliklerinden kaynaklanan psikasteniyeye (korku, belirsizlik, tereddüt durumu) karşılık gelir.

Sağdan sola geçiş aşamasında köklenme (PP ^ LP) histeriye (gösterici deneyimler) karşılık gelir, çünkü bu durumda duygusal bir sağ yarımküre durumu (veya düşündürücü bir durum: bazı araştırmacıların inandığı gibi) geliştirme eğilimindeyiz. sağ yarımküre, hipnotik bir trans durumunda aktiftir [*Kastrubin, 1995*]), bu, rol yapma, benmerkezci sol yarımküre davranışıyla birleştirildiğinde, gösterişli olarak histerik, yüce bir doğanın tepkisini gösterir.

Doğru mod (RP) durumunda köklenme, nevrasteniyeye (aşırı gerilme) karşılık gelir, çünkü bu durumda, zihinsel aktivitenin duygusal kaynaklarının tükenmesine yol açan gelişmiş sağ hemisferik duygusal uyarılma durumu açıktır.

Sağ yarımkürenin aktivitesinin, sinir uyarma süreçleriyle ve sol - ve inhibisyonla ilişkili olduğuna dikkat edilmelidir [*Golubeva, 1980*], nevrastenik hastalarda sinir süreçlerinin dengesi, inhibisyon süreçlerine doğru kaydırılır ve obsesif-kompulsif bozukluğu olan hastalarda

nevroz - uyarma süreçlerine doğru [*Nemchin, 1983, s. 97*], yukarıdaki mülahazalarla açıklanır [cf. *Sobçik, 1990*].

Bunu hesaba katarsak, P.V. Simonov'a göre, sağ yarıküre motivasyonel alandan (hedef belirleme) sorumluyken, sol yarıküre hedefe ulaşmak için araçları seçmekten sorumludur [Simonov, 1987] (ve aynı zamanda, sol ve sağ yarıküreler sırasıyla , insan davranışının bilgi ve enerji düzenlemesi [Ananiev, 1963]), ardından P.V. Simonov, konseptimiz bağlamında yorumlanabilir.

Daha yüksek sinir aktivitesi türleri, sinir sisteminin özellikleri, bireysel tipolojik özellikler ve diğer parametreler arasındaki yazışma şemasını içeren bir *kişinin mizaç modelini* verelim .

SİKLO TİMİK

SAĞ YARIKÜRE

МЕЛАНХОЛИК

пессимистичный

замкнутый необщительный

трезвый

НЕСТАБИЛЬНОСТЬ

непокойный

ригидный

тревожный

угрюмый

пассивный

осторожный

рассудительный

сдержанный мирный

Высоковероятные события

ФЛЕГМАТИК

надежный

ровный

возбудимый

ХОЛЕРИК агре с с 11 вн ый

Субдоминантные потребности

Доминирующая потребность

переменчивый

импульсивный

оптимистичный

активный

общительный

открытый

разговорчивый

доступный

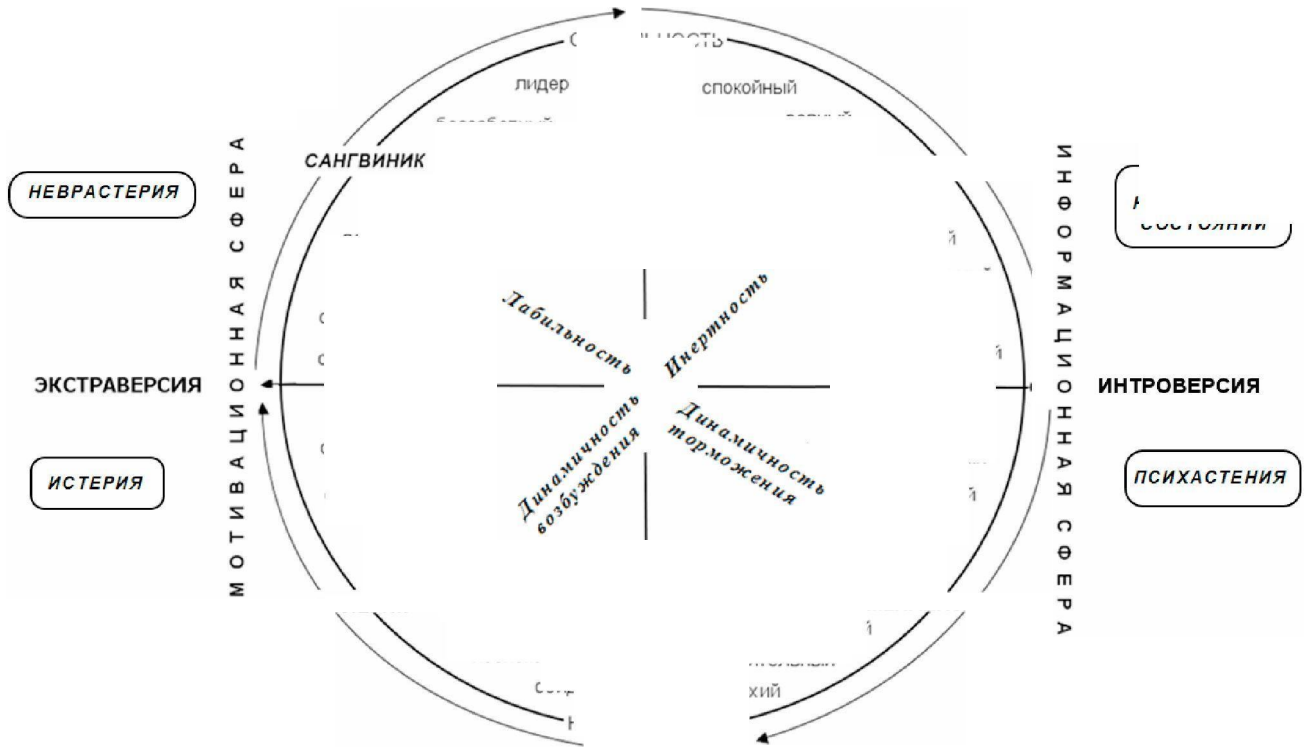
беспечный

живой

беззаботный

СТАБИЛЬНОСТЬ

обидчивый



НЕВРОЗ НАВЯЗЧИВЫХ СОСТОЯНИЙ

Низковероятные события

SOL YARIM KÜRE

şizotimik

Pirinç. 9. Bir kişinin mizaç modeli

Dört psikotip ve dört tip nevroz, dört akut duygusal reaksiyona karşılık gelir [bkz. *Patopsikolojik araştırma, 1981*]: ceza içi (kendi kendine saldırganlık - kendine zarar verme yoluyla saldırganlığın boşalmasını temsil eder), ekstra cezalandırıcı (çevreye saldırganlık yoluyla duygunun boşalması), bağışıklık tepkisi (duygusal bir durumdan kaçarak boşalma), gösterme tepkileri (duygulanınca) bir "performansa" dönüştürülür).

Kolerik ve iyimserin sinüzoidin yükselen dalında yer aldığı, yani dışa dönüklük, genişlikte genişleme, ileriye doğru çabalama süreçlerinin gelişimine karşılık geldiği söylenmelidir . Ve sinüzoidin inen dalında bir yer işgal eden *balgamlı ve melankolik* , *içe dönük süreçlerin gelişimine, kendi içine çekilmeye, geri dönüşe karşılık gelir*. Bu yönelim genellikle psikologların araştırmalarına karşılık gelir [bkz. *Obozov, Shchekin, 1990, s. 130*].

Böylece, bir iç çevreye sahip olan ve dış çevreye cevap verebilen bir sistem olarak insan, iki evrensel yönü ortaya koymaktadır.

1. *Motivasyon alanı* organizmanın ihtiyaç düzeyini, yani organizmanın içsel durumunu yansıtan, ihtiyaçlarının sözcüsü olan ve organizmanın dış ortamdaki davranışını yönlendiren itici bir faktör görevi gören.

2. Teşviklerle, yani dış çevrenin olaylarıyla (bilgi teorisine göre) ilişkilendirilen *bilgi alanı* .

alanının ihtiyaçları ve bilgilendirici olaylar temelde aynıdır - olaylar, durumlar, ihtiyaçlar ise iç ortamın durumlarıdır ve olaylar dışsaldır .

Hem olaylar (dışsal bir şey) hem de ihtiyaçlar (içsel bir şey), ihtiyaç ve bilgi ölçeklerinde gerçekleştirilmeleri ile karakterize edilir. İlk ölçeğin uç noktaları, baskın ihtiyaç ve alt baskın ihtiyaçlardır. Baskın ihtiyaç tüm organizmayı kuşatır ve davranışını belirli bir yöne yönlendirir. Alt-baskın ihtiyaçlar, vücudun bir veya daha fazla ihtiyacı tercih ettiği bir tür çoklu ihtiyaç alanı olarak hareket eder.

Bilgi ölçeğinin uç noktaları, olasılığı yüksek olay ve olası olmayan olaylardır. Yüksek olasılıklı bir olay, organizmanın otomatizm sergilediği alanda periyodik ve döngüsel bir şey olarak görünür, yani içgüdüsel olarak yüksek sinir sisteminin koşulsuz refleks aktivitesi temelinde hareket eder.

Olağandışı olaylar, gerçekliğin oldukça periyodik olmayan ve öngörülemeyen gerçekleri olarak, organizmanın keyfi bir alanının gelişimini şartlandırılmış reflekslerin diyalektik sistemi olarak harekete geçirir ve organizmayı dış çevreye önemsiz olmayan bir şekilde yanıt vermeyi öğrenmeye zorlar.

Genel olarak, bir kişi tarafından gerçekliği algılamak ve ustalaşmak için iki karşıt ve aynı zamanda karşılıklı olarak tamamlayıcı strateji vardır - *siklotimik* (sağ yarım küre) ve *şizotimik* (sol yarım küre).

Sağ hemisferik tip (siklotimik), maksimum enerjiye ve minimum bilgiye - olayların bilgisel kesinliğine karşılık gelen sinirsel uyarma süreçlerinin baskınlığı ile karakterize edilir.

ilk olarak ortaya çıkar , çünkü bir alan olarak enerji (durgun bir kütleye sahip değildir ve enerjinin bir ölçüsü olarak bir harekettir) her yerde mevcuttur, bu nedenle böyle bir her yerde olma modundaki olaylar yüzde yüz olasılıkla meydana geliyor gibi görünmektedir. . Bilgi kapasiteleri sıfıra yaklaşıyor. Böylece, sağ yarımküre negatif entropiye, ***düzene odaklanır*** .

İkincisi , bilindiği gibi [Bragina, Dobrokhotova, 1988], sağ yarımküre geçmişe, yani olasılığı yüzde yüze yaklaşan geçmişte gerçekleşmiş olaylara ve bilgi kapasitesine dayalı olarak çalışır. sırasıyla sıfıra.

Üçüncüsü , sol yarıküreden genetik olarak daha yaşlı olan sağ yarıküre, içgüdüsel-istemsiz, otomatik işlevler gerçekleştirir¹; Böylece, sağ yarıküre, davranışın ***motivasyonel ihtiyaç yönünü organize eder***.

Olayların böyle bir tekrarı, manik öforik fazın (mani sadece döngüsel ilkeyi ima eder) manik-depresif bir psikozda patolojik olarak gerçekleşen, döngüsel olarak meydana gelen süreçlerde kendini gösteren, sağ yarımkürenin döngüsel bir varoluşsal modundan bahsetmek için zemin sağlar . Belirli bir klişede kök salma) yerini depresif bir klişeye bırakır.

¹ P.V. Simonov (1990), görev basamaklı bir aktiviteye dönüştüğünde, doğuştan gelen ve edinilmiş otomatizmlerin uygulanmasından sorumlu olan sağ yarımkürenin baskın olmaya başladığını, sol yarımkürenin ise yeni durumları analiz etme ve aktif olarak arama sürecinde aktif hale geldiğini belirtiyor. optimal çözümler.

Sol hemisferik tip (şizotimik), olayların bilgi belirsizliği olan maksimum bilgiye ve minimum enerjiye karşılık gelen sinirsel inhibisyon süreçlerinin baskınlığı ile karakterize edilir.

Bu belirsizlik birkaç nedenden dolayı ortaya çıkmaktadır.

İlk olarak , bir madde olarak (durgun bir kütleyle sahip olan) yapısal-materyal oluşumu olarak bilgi kesinlikle yereldir ve bu nedenle olaya dayalıdır, yani olaya dayalı bir yapıya sahiptir. Ek olarak, Evrendeki madde, alanın aksine, her yerde mevcut değildir, ancak yerel olarak, nadiren (Evrenin maddesinin önemsiz bir yüzdesini kaplar), maddenin bilgi ağırlığı sonsuza gitme eğiliminde olduğunda - özellikle madde olduğu için maddi oluşumları bir tür seraba dönüştüren fiziksel (foton) vakumun dalgalanmaları nedeniyle üretilir (Doğu'da bu *bir Mayıs yanılısamasıdır*). Böylece, sol yarımküre, pozitif entropiye, **kaosa** (bilindiği gibi, malzeme oluşumlarının bütünlüğünü gerçekleştiren bütünsel özelliklere sahiptir) yöneliktir .

İkincisi, bildiğiniz gibi , sol yarımküre geleceğe , yani olay planında henüz gelmemiş olana göre çalışır . Böylece , teorik sınırdan tahmin edilen gelecek olayları sonsuza yaklaşan bir bilgi kapasitesine sahiptir .

Bu tür olayların nadirliği, belirsizliği, rastlantısallığı , **atomize bir bölünmeden** bahsetmek için zemin sağlar . patolojik olarak şizofreni olarak gerçekleşen şizotimal bir tavırla kendini gösteren sol yarımkürenin modus .

Üçüncüsü , istemli çabayı organize eden ve istemsiz işlevleri düzenleyen sol yarımküre, düşük olasılıklı (yüksek bilgilendirici) olaylara yönelim önerir . Böylece , sol yarımküre davranışın **hedef belirleme** yönünü organize eder.

Yarımküresel fonksiyonel birlik şimdiki (nötr) zamansal kipte gerçekleştirilir . Aynı zamanda, yarımkürelerin etkileşimi , aynı zamanda bir enerji-bilgi alışverişi süreci (verme ve alma) olarak da anlaşılabilen uyarma ve engelleme, enerji ve bilgi durumlarında tutarlı-sıralı bir değişiklik ilkesine göre ilerler . enerji ve bilgi).

Aynı zamanda, sol yarımküre düzeyinde , geleceğe yönelik zihinsel süreçler , hedef belirleme, bilgi seçiciliği doğrultusunda gerçekleştirilir ve bu, ihtiyaç düzeyinde baskın ihtiyacın gerçekleşmesi şeklinde kendini gösterir.

Sağ yarımküre düzeyinde , geçmişe yönelik zihinsel süreçler , ihtiyaç düzeyinde çeşitli ihtiyaçlarda (seçici olmayan doğaları nedeniyle alt- baskın ihtiyaçlar) tezahür eden bütünleştirici olay düzleminde gerçekleştirilir .

Yarımkürelerin etkileşimi , bu nedenle , belirli bir şeyi ortaya çıkarır .

şekilde gösterilen enerji-bilgi dinamikleri .

² Kuantum fiziği ilkelerine dayalı düşünme çalışmasının gösterdiği gibi , sol yarımküre düzeyinde uygulanan biçimsel düşünmenin temel özelliği , potansiyel olarak mümkün olanın, varsayımsal olanın analizine odaklanmasıdır . " Böyle bir yönelimin tezahürü, bir kişinin, görevin değişken faktörlerinin birleştirici bir analizinin yardımıyla akla gelebilecek tüm olasılıkları inceleme eğiliminde yatmaktadır " [*Tsekhmistro* , 2002, s . 291].



Pirinç. 10. Yarım küre etkileşimlerinin enerji-bilgi resmi

sağ yarım küre (siklotimik) tip, kendisine özgü artan duygusal ve enerji tonu durumunda rahat hisseder , bu nedenle , P.V. Simonov'un duygu bilgi teorisine göre , siklotimik (duyguları zaten aktif olan) için duyguları harekete geçirmesi gereken herhangi bir belirsiz olay problemsiz görünürler, yani belirsizlikleri ilgili olarak algılanmaz . Böylece , siklotimiğin maksimum enerjisi, minimum bilgi, yani minimum olay belirsizliği anlamına gelir . Olası manik davranış kadar siklotimiğin olaysız problemsizliğe yönelimi de buradan gelir .

Bununla birlikte, siklotimiğin döngüsel doğası nedeniyle, er ya da geç duygusal kaynakların tükenmesini yaşayacak , bu tür için tipik olmayan, azalmış duygusal ve enerji tonunun depresif bir aşamasına girecek . Bu durum, özellikle duyguların artmasını gerektiren durumlarda (ki bunu yapması zor, dolayısıyla acı çekiyor) depresyon olarak algılanır - bu durumda kişi bilgi eksikliğine, yani belirsizliğe yanıt vermeye başlar. dış ortamın. Bu, acı çeken kişiyi dünyanın belirsizliğine açık hale getirir. Zamanla, bu durum doğal olarak tersine döner ve bu, kişinin duygusal ve fiziksel stresini artırarak hızlandırılabilir. Belki de depresyonun uyku yoksunluğu ile tedavi edilmesinin nedeni budur.

şizotimik sol yarımküre tipine yaklaştırrır . Ancak bu durum bir şizotimik için alışılmış bir durumdur. Dahası, normal olarak meydana gelen psikofizyolojik süreçlerin arka planına karşı duygusal uyarılmanın olmaması (yani, siklotimikte inhibisyon süreçlerinin baskınlığı) şizotimik tarafından olumlu duyguların ana akımında algılanabileceği için rahattır.

Bu nedenle şizotimik, tüm olayları (belirli olanları bile) belirsiz olarak algılayabilir, yüksek derecede bilgilendirici (düşük olasılıklı, nadir) olaylara yönelir. Duygusal olarak tepki vermediği belirsizliğe açıktır. Bu

olaylara zihinsel bir şekilde tepki vermesine - onları incelemesine ve analiz etmesine izin veren şey.

Ayrıca, enerji eksikliği nedeniyle, şizotimiğin enerji alabildiğini (gıda şeklinde ve enerji "vampirizm sürecinde - bu nedenle şizotimik, yapısal olarak E. Kretschmer'in astenik tipine karşılık gelir) not ediyoruz.) ve bilgi vermek - sosyal kontrol düzeyinde gerçekleşen istemli yayılımlar şeklinde .

Siklotimik , **sağ hemisferik bir kişi** için , dünya bir çeşitlilik birliği olarak görünür, çok sayıda fenomenin arkasında tek bir (ilahi) Öz, tek tip yasalar ve kalıplar olduğunda, çünkü sağ hemisfer tipi sık sık meydana gelen olaylara, teorik olana odaklanır. yorumlanması, yasaları ve kalıpları izole etmenize izin verir.

Böylece dünya, gerçekliğin genelleştirilmiş yapılarından kaynaklanan belirli bir anlamla doludur. Aynı zamanda, bir şeyin anlamının, kişinin bu şeyi daha genel uzamsal ve zamansal (hedef) kategorilere indirgeme yeteneği temelinde kristalleştiği anlaşılmalıdır.

Siklotimik , duygusal bir varlıktır, sinirsel uyarma, sempati süreçleri geliştiren bir enerji donörüdür - dolayısıyla empati kurma (empati) ve dünyevi bilgelik yeteneği, diğer insanların bakış açısını alma ve içini ayırmama yeteneğinden kaynaklanır. dış, **hayata karşı özgecil bir tutum** oluşturan "ben" olmayan "ben" .

Bu bağlamda, siklotimik "herkes için adalet" ilkesine göre ayarlanmıştır ve olumlu geri bildirim ilkesine göre etkileşime girer.

Gerçekliğin genelleştirilmiş yapılarına odaklanan siklotimik, yaşam deneyimini güvenle biriktirir, çünkü öforik ve depresif aşamalarda olmak, geneli özelden, ana olanı ikincilden kolayca ayırır, sık ve nadir olayları ayırt eder.

Öte yandan, siklotimik yoluyla doğal enerji salınımı süreci, yani duygusallığının gerçekleşmesi, duygusal tonda bir azalmaya yol açar. Bu durumda, siklotimiğin duygusal stresini artırmanın ve azaltmanın doğal bir salınımlı (döngüsel) süreci vardır ("siklotimik" kelimesinin anlamının "döngü", "döngüsel" kelimesinden gelmesi ilginçtir, yani, salınımlı).

kısa bir süre için **bir şizotimiye** dönüşür , ısrarla düşürülen duygusal (enerji) tonu nedeniyle, dünyayı "özgürlük özgürlüğü" ilkesini uygulayan olumsuz geri bildirim kuralına göre algılamak üzere ayarlanmıştır. herkes".

şizotimik (P. V. Simonov'un teorisine göre), düşük olasılıklı yüksek bilgilendirici (nadir) sinyallere (olaylar), düşük bilgi (sık) olaylar bile onun için nadir olaylara dönüşebildiğinde odaklanır. Bu nedenle, böyle bir kişi, kural olarak, sık olanı nadir olandan ayırmaz. Sonuç olarak, nadir (en inanılmaz) olaylar onun için oldukça olası (oldukça mümkün) görünebilir, bunun sonucunda şizotimik, sık olanı nadir olandan, ana olanı ikincilden ayıran yaşam deneyimini biriktirmek zordur. Nadir olayları olduğu kadar sık olanları da algılama yeteneği, bir şizotimiye şizoid bir manyak haline getirebilir, bu kişiler için son derece nadir bazı olaylar sık görünebilir , yani "her an " beklenebilir .

Nadir yüksek bilgi sinyallerini rahatça algılama yeteneği , şizotiminin soyut düşünme, dünyanın somutluğunu iğdiş etme, belirli şeyleri soyut kategorilere indirgeme, bu dünyayı somut maddilik düzeyinde bütünlükten mahrum bırakma yeteneğini doğrular . Dünyanın böylesine soyut bir doğası , onu göreceli ve dolayısıyla bölünmüş, cansız kılar , bu da şizotimiğin bölünmüş dünya görüşünü belirler .

Şizotimistin bölünmüş konumu, onda **benmerkezci bir tutum oluşturur** , içsel olanı dıştan, "Ben" i "Ben" olmayandan ayırır . Ve sık olanı ender olandan ayıramamak , tam da sık olanı ender olandan ayırt etme özelliği olan yaşam deneyimi biriktirmeyi zorlaştırır .

Bu, ağır bir nesneyi kaldıran bir şizotimik, onu hafif olarak algıladığında (ağır ve hafif arasında ayırım yapma konusundaki deneyim eksikliğinden dolayı) osteokondroz gibi çeşitli hastalıklara yol açabilir , bu da " *Gör-bekle-hareket et*" kitabında anlatılmıştır. ", I.M. Feigenberg'i yazıyor [Zhuravlev, 1977; Feigenberg, Ivannikov, 1978; Feigenberg, 1986].

Şizotimistin, diğer şeylerin yanı sıra, "Ben" ile "Ben" olmayan arasındaki ısrarlı bir çatışmada kendini gösteren benmerkezci tavrı, enerji kaynaklarının tükenmesine, (enerjik) bir tutumun gelişmesine yol açar. veya psikolojik) vampirizm, enerji almanın "vampirik kanalını" aktive eder ve enerji üretiminin doğal fizyolojik mekanizmalarının zayıflamasına yol açar. Muhtemelen şizofrenlerin, işlevleri oksijen emilimine dayalı enerji üretimi ile ilişkili olan eritrositlere zarar vermesinin nedeni budur.

Ayrıca, farklı tipolojilerdeki insanlarda duygusal alanın incelenmesinin, farklı mizaçlara sahip insanlarda çeşitli duyguların baskın olduğu fikrine yol açtığını da not ediyoruz: iyimser bir kişinin baskın duygusu neşe , kolerik - **öfke** , **melankolik** - **korku** , **özlem** ve balgamlı , **sakin, duygusuz bir durum en karakteristiktir** (P. V. Simonov). Yukarıdakilere dayanarak, balgamlı bir kişinin, yani depresif aşamadaki bir siklotimik kişinin korku ile karakterize edildiği ve "sakin, duygusuz bir durumun" onu yüksek duygusal ve enerji tonu durumunda karakterize ettiği ortaya çıkıyor. çevresel sinyaller yüksek frekanslı, yani problemsiz olarak algılanır. Aynı zamanda, melankolik daha çok melankoli, üzüntü ile karakterizedir.

Duygu durumlarının dinamiklerine dayanarak, duygu durumları zincirinde (**öfke - neşe - korku - üzüntü - öfke**) aşağıdaki karşılıkları getirmek mümkündür:

öfke-sevinç (iyimser), *sevinç-korku*
(balgamlı), *korku-üzüntü* (melankolik),
üzüntü-öfke (kolerik).

duygusal durumların bir sınıflandırmasını veriyoruz :

Tutku , bir kişiyi tamamen ve tamamen yakalayan ve tüm düşüncelerini, özlemlerini ve eylemlerini belirleyen derin, yoğun ve çok istikrarlı bir duygusal durumdur .

Engellenme , aşırı tahmin edilen kişilik iddialarıyla gerçekleşen başarısızlıkların etkisi altında ortaya çıkan,

derinden deneyimlenen bir duygusal durumdur.

Stres , hayati tehlike ile ilişkili aşırı bir durumun veya büyük stres gerektiren bir faaliyetin etkisi altında bir kişide aniden ortaya çıkan duygusal bir durumdur.

Etki , bir kişinin ruhunu ve davranışını olumsuz yönde etkileyen, hızla ortaya çıkan ve hızla akan kısa vadeli bir duygusal durumdur.

Отвращение

НЕСТАБИЛЬНОСТЬ

Отчаяние

трезвый

Разочарование

ригидный

Тревога

тревожный

угрюмый

переменчивый

Презрение

импульсивный

Сарказм

ОПТИМИСТИЧНЫЙ

активный

Радость

общительный

открытый

Сострадание

разговорчивы

до ст/иный

Ирония

САНГВИНИК ж11кп.-.

сдержанный мирный

ровный

надежный

беспечный

ФЛЕГМАТИК

беззаботный

Мужество

Восхищение

СТАБИЛЬНОСТЬ

Преданность

Любовь

пессимистичный

МЕЛАНХОЛИК замкнутый

пассивный

ФРУСТРАЦИЯ

ПСИХАСТЕНИЯ

СЛЕЗЫ

СТРАХ

Обида

неспокойный

— обидчивый

Лицемерие

возбудимый

ХОЛЕРИК агрессивный

СТРАСТЬ

ИСТЕРИЯ

ГНЕВ

СМЕХ

Апатия

осторожный

рассудительный

НЕВРОЗ

НАВЯЗЧИВЫХ

СОСТОЯНИЙ

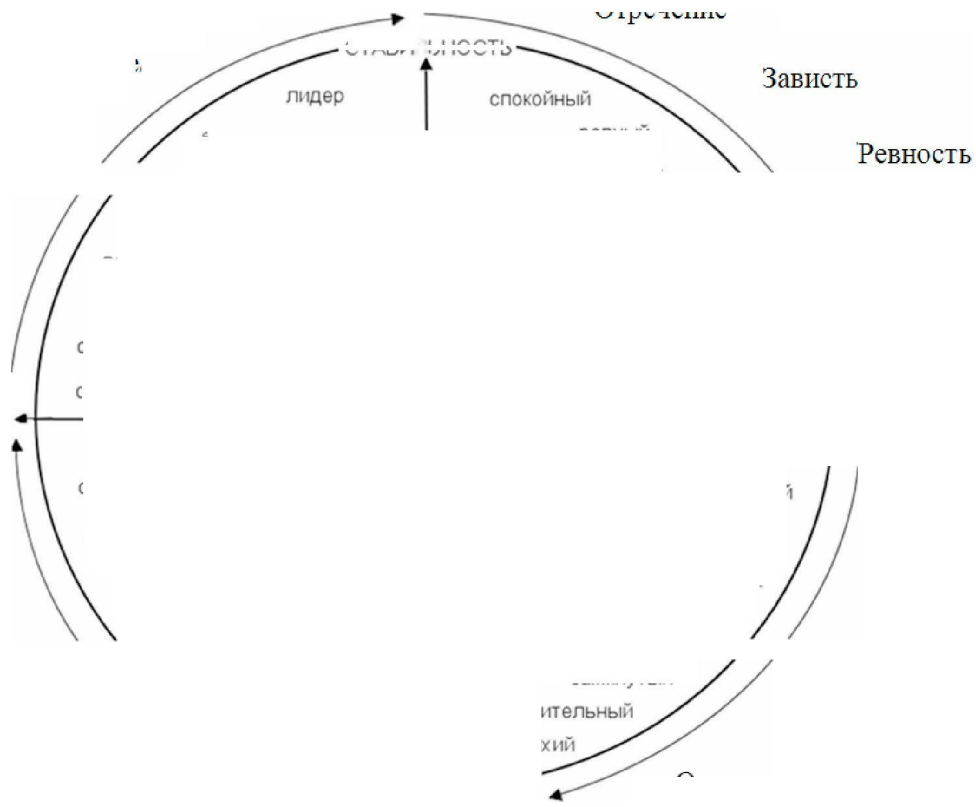
(^неврастерья^

Раздражение

Подозрительность,

АФФЕКТ

СТРЕСС



Печаль

Удивление

Kin

Pirinç. 11. Duygusal durumlar

Yukarıdakiler, sol yarıkürenin olumlu ve sağ yarıkürenin - genellikle "açıklanamayan" olumsuz duyguların oluşumundaki baskın rolüne ilişkin deneysel verilerde onay bulur.

Pozitif-negatif duygusal durumlar açısından fonksiyonel interhemisferik asimetri ile alfa ritminin baskınlığı arasındaki korelasyona dikkat etmek de önemlidir.

Yani, V.L. Deglin'e göre, sağ yarıküre kapatıldığında, hastanın ruh hali yalnızca sol yarıkürenin EEG'sindeki alfa ritminin baskınlığı ile düzeldiği gibi, sol yarıkürenin inaktivasyonu ile ruh halindeki kötüleşme de hakimiyetle sağlanır. alfa ritmi, ancak zaten sağ yarım kürenin EEG'sinde.

Bir dizi klinik gözlem, beynin sağ veya sol yarıküre lezyonları olan hastalarda (N.N. Bragina, T.A. Dobrokhotoва) duygusal bozukluklarda farklı eğilimler olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, sol yarıkürede hasar görmüş hastalar kaygıyı önemli ölçüde artırır, sağ yarıküre işlev bozukluklarında hastalar dikkatsiz ve anlamsız hale gelir; bu, sağ yarıkürenin ihtiyaç-motivasyon alanıyla nispeten sıkı bir şekilde bağlanması ve

hedeflere ulaşmak için araçların uygulanmasıyla hedefler ve sol yarımküre (V.P. Simonov). Bu nedenle sol yarımkürede hasar olan bir kişide mevcut bir ihtiyaç temelinde bir hedef belirlenir, ancak bunu başaracak araçların yokluğunda düşük bir tatmin olasılığı tahmin edilir ve hayal kırıklığı ve kaygı ortaya çıkar; sağ yarımkürede hasar olması durumunda, hedeflerin inşası daha zor hale gelir; ihtiyaç yelpazesi daralır ve hedefe ulaşmanın araçları fazladır, bu da öforiye kadar olumlu duygusal hislere yol açar. Aynı zamanda, sol yarım küre tahmini gerçekleşir ve sözlü olarak ifade edilirken, sağ yarım küre sezgi düzeyinde bilinçsiz kalır (P.V. Simonov).

Sağ veya sol görüş alanında ayrı ayrı farklı duygusal içerikli slaytların gösterilmesi, sağ yarımkürenin üzücü olaylara, sol yarımkürenin neşeli olaylara daha hızlı tepki vermesine neden olur. Aynı şey, üzgün ve neşeli yüz ifadelerini tanıırken de gerçekleşir. Aynı zamanda, duygunun işareti ne olursa olsun, sağ yarım küre duygusal olaylara sol yarım küreden daha hızlı tepki verir.

insan hastalıklarının integral sınıflandırması .

İNSAN HASTALIKLARININ ENTEGRAL SINIFLANDIRILMASI

insan hastalıklarının bütünleyici bir sınıflandırması - inşa etmeyi mümkün kılar .

TARLA HASTALIKLARI	GERÇEK HASTALIKLAR
Nöropsikiyatrik hastalıklar (<u>dış görünüş</u>) İmmünolojik hastalıklar (<u>iç görünüş</u>)	Sindirim ve solunum organlarının hastalıkları (<u>dış görünüm</u>) Endokrin sistem hastalıkları ve metabolizma ^ iç/ <u>yönü</u> .

UZAY HASTALIKLARI

(Dış görünüm) - viral-bakteriyel parazitik ajanların neden olduğu hastalıklar, dış nedenlere maruz kalma

(İç görünüm) - vücuda ve elementlerine verilen hasar: kan hastalıkları , kan oluşturan organlar.

gözler ve adneks,
kulak ve mastoid çıkıntı,
deri ve deri altı doku,
genitoüriner sistem

DİNAMİK HASTALIKLAR	KRONİK HASTALIKLAR
Kas-iskelet sistemi hastalıkları (<u>dış [görünüş</u> , Dolaşım hastalıkları (<u>dahili yön</u>)	Genetik hastalıklar (<u>dış görünüş</u>) Neoplazmalar (<u>iç görünüm</u>)

Pirinç. 12. Hastalıkların genel sınıflandırması

Gördüğünüz gibi, beş hastalık türünün (genel kabul görmüş sınıflandırmaya yansıyan tüm patolojileri kapsayan) her birinin dış ve iç yönleri vardır.

Sunulan kare sistemindeki hastalık türleri arasındaki mantıksal-işlevsel ilişki sorunu açık ve yeterince keşfedilmemiş durumda. Bu ilişkiler şunlar olabilir:

doğrudan korelasyon (pozitif geri bildirim ilkesine göre uygulanır), ters korelasyon (negatif geri bildirim ilkesine göre uygulanır) ve ayrıca çapraz korelasyon (yani, karşılıklı bağımlılığı ve karşılıklı güçlendirmeyi, yani büyütmeyi tespit etmek).

Bu bağlamda şunlardan bahsedebiliriz:

allopatik terapötik paradigma (kötü muamele),

homeopatik terapötik paradigma (benzeri ile tedavi),

nötr-sinerjik terapötik paradigmanın yanı sıra - karmaşık etkilerle tedavi; ideal olarak, ensefalografik çalışmaların gösterdiği gibi, işlevsel tutarlılık düzeyinde, yani serebral hemisferlerin çalışmasının uyumu düzeyinde bulunan meditatif duruma benzer "sıfır" uyumlaştırıcı durumlar üretmelidirler.

Aynı zamanda kişinin (psikososyal bir varlık olarak) dış çevre ile etkileşimi temelinde gerçekleştirilen **sahra hastalıkları, nöropsişik (dışsal) ve immünolojik (içsel) patolojilerdir**. İkincisi, birincisi gibi, büyük ölçüde insanın sosyo-doğal çevre ile etkileşiminin doğası tarafından belirlenir ve genellikle bir kişinin bu ortama verdiği stres tepkisinin düzeyine bağlıdır. Dahası, bu tür bir etkileşimin bir "alan" karakteri vardır (örneğin, bkz. K. Levin'in psikolojik alanı).

Maddi hastalıklar, insan yaşamı sürecinde maddi ajanların etkileşimi temelinde gerçekleşir.

zamanın geçiş hızındaki bir değişiklik ile ilişkili **kronik patolojiler , ilk olarak**, insan vücudunu değiştirme sürecinin zamanında açılma sırasının , yani gelişiminin olduğu genetik düzeyde gerçekleştirilir. sabittir. Aynı zamanda, bu düzen dış görünüşe - organizmanın gelişiminin genetik özelliklerine yol açan genetik mutasyonların özelliklerini belirleyen etkileşimin doğası olan dış çevreye bağlıdır. İkincisi, iç hücresel düzeyde, onkogenlerin aktivasyonuna bağlı olarak, somatik bir hücre, hızlandırılmış bölünme ile karakterize edilen bir kanser hücresine dönüştüğünde, onkolojik patolojilerde biyolojik zamanın geçiş hızında bir değişiklik gerçekleşir. sıcaklık rejimi (kansere tedavisinin termal yöntemiyle ortaya çıkan) ve ayrıca bir kanser hücresi kolonisini çevreleyen vücut dokularının tahrip olmasına yol açan kaynaklara olan ihtiyacın artması.

Dinamik hastalıklar, bir kişinin motor aktivitesine (dış yön), kan akışının dinamiklerine (iç yön) bağlıdır.

Bu bağlamda, insan vücudunun sekiz sistemini kavramsallaştıran modern bir evrensel deha olan B.V. Bolotov'un "sekiz küp" teorisi özellikle ilgi çekicidir [Bolotov, 2011, s. 97] . Onları mantıksal bir karede düzenleyelim.

ORGANİZMANIN ALAN SİSTEMLERİ VE HASTALIKLARI Bilgi-akıllı (dış görünüm) sistemi Sinir sistemi (iç görünüş) Nöropsikiyatrik hastalıklar (dış görünüş) İmmünolojik hastalıklar (dahili yön)	ORGANİZMANIN ANA SİSTEMLERİ VE HASTALIKLARI Gastrointestinal sistem (dış görünüş) Lenf-endokrin sistem (iç görünüm) Sindirim ve solunum organlarının hastalıkları (dış görünüm) Endokrin hastalıkları, sistemler ve metabolizma (iç yön)
sistemi hastalıkları (dış görünüm) Dolaşım sistemi hastalıkları (iç görünüm)	Genetik hastalıklar (dış görünüm) Neoplazmalar (iç görünüm)
ORGANİZMANIN DİNAMİK SİSTEMLERİ VE HASTALIKLARI Kaslar, bağ dokuları, (dış görünüş) tendonlar, kıkırdak Kardiyovasküler sistem (iç yönü)	KRONAL SİSTEMLER VE HASTALIKLARI Örtü sistemi (dış görünüş) Kemik-hematopoietik sistem (iç yönü)

Pirinç. 13. Vücut sistemleri, B.V. Bolotov ve hastalık sınıflarına yazışmaları

Buna karşılık, hastalık türlerinin her biri de dörtlü bir yapıya sahiptir.

Dolayısıyla, **metabolik bozuklukların sınıflandırılması hakkında konuşursak**, dört grup ayırt edilebilir.

Birinci grup, karbonhidrat, yağ ve protein metabolizması patolojisinin baskın olduğu (obezite, sindirim distrofisi, ketozis, miyoglobüri) ortaya çıkan hastalıkları içerir.

İkinci grup, baskın bir mineral metabolizması ihlali ile ortaya çıkan hastalıkları birleştirir (beslenme osteodistrofisi, sekonder osteodistrofi, enzootik osteodistrofi, ur hastalığı, boğalarda sekonder osteodistrofi sendromu, hipomagnezemi).

Üçüncü grup, eser elementlerin eksikliğinden veya fazlalığından kaynaklanan hastalıklardan oluşur. Bunlara mikroelementoz adı verilir (kobalt eksikliği, manganeksikliği, flor eksikliği, fazla flor, fazla bor, fazla molibden, fazla nikel).

Dördüncü grup, retinol, kalsiferol, tokoferol, askorbik asit, filokinon, tiamin, riboflavin, nikotinik asit,

piridoksin, siyanokobalamin vb. eksikliğinden kaynaklanan hipovitaminozu içerir.

Kardiyovasküler sistem hastalıklarının modern sınıflandırması, GV Domrachev tarafından önerilen sınıflandırmaya dayanabilir. Dört hastalık grubu vardır: perikard, miyokard, endokardiyum, kan damarları ve kılcal damar hastalıkları.

Vücudun dört yönünün yenilgisiyle ilişkili 4 ana kanser sorunu vardır.

1.Kural olarak bağ dokularında oluşan sarkom, organların iç boşluklarını oluşturan hücrelerden gelişmeye başlar.

2.Dolaşım sistemini etkileyen malign hastalıklar.

3.Organları etkileyen malign hastalıklar.

4.Beyni etkileyen malign hastalıklar.

Mantıksal

bir

kareye

uyan

nöropsikiyatrik hastalıklara daha yakından bakalım .

Nevrotik hastalıklar	Vurgulama-mizaç
(nevroz)	bozukluklar (K. Leonhard'a göre)
Sosyal akıl hastalığı	Akıl hastalığı
(psikopat)	(psikoz)

Pirinç. 14. Mantık karesinin yapısına göre sunulan nöropsikiyatrik hastalıklar

AKSAN-MİYAR BOZUKLUKLARI

Bu seviye, bir kişinin saf haliyle patolojik özellikler taşımayan psiko-fizyolojik temellerini uygular . Patoloji (patolojik olana yakın bir sınır durumu olarak vurgulamanın yanı sıra), " bir kişinin ilgi alanlarının yönelimi ve tepkilerinin biçimi " nin bağlı olduğu karakter düzeyinde ifade edilirken , " duygusal tepkilerin temposu ve derinliği bağlıdır . mizaç üzerine" (K. Leonhard [*Leonhard , 1981, s. 102*]). Bu bağlamda , K. Leonhard tarafından gerçekleştirilen kişilikleri karaktere göre ayırmak önemlidir . Bu ayırım , *dört ana vurgudan bahsetmemizi sağlar - uygun koşullar altında patolojiye dönüşebilen sınır koşulları*

Эмотивная акцентуация. Этот тип родствен экзальтированному, но проявления его не столь бурны. Для них характерны эмоциональность, чувствительность, тревожность, болтливость, боязливость, глубокие реакции в области тонких чувств. Наиболее сильно выраженная их черта — гуманность, сопереживание другим людям или животным, отзывчивость, мягкосердечность, они радуются чужим успехам. Впечатлительны, слезливы, любые жизненные события воспринимают серьезнее, чем другие люди. Подростки остро реагируют на сцены из фильмов, где кому-либо угрожает опасность, сцена насилия может вызвать у них сильное потрясение, которое долго не забудется и может нарушить сон. Редко вступают в конфликты, обиды носят в себе, не выплескивая их наружу. Им свойственно обостренное чувство долга, исполнительность. Бережно относятся к природе, любят выращивать растения, ухаживать за животными. 4.

Демонстративная акцентуация характера. Характеризуется повышенной способностью к вытеснению (забывает то, что не желает знать, что расковывает его во лжи), демонстративностью поведения, живостью, подвижностью, легкостью в установлении контактов. Такой человек склонен к фантазерству, лживости и притворству, направленным на приукрашивание своей персоны, к авантюризму, артистизму, позерству. Им движет стремление к лидерству, потребность в признании, жажда постоянного внимания к своей персоне, жажда власти, похвалы; перспектива быть

незамеченным отягощает его. Он демонстрирует высокую приспособляемость к людям, эмоциональную лабильность (легкую смену настроений) при отсутствии действительно глубоких чувств, склонность к интригам (при внешней мягкости манеры общения). Отмечается эгоцентризм, жадой восхищения, сочувствия, почитания, удивления. Обычно похвала других в его присутствии вызывает у него особо ощущения. Самооценка сильно далека от объективности. Может раздражать своей самоуверенностью и высокими притязаниями, сам систематически провоцирует конфликты, но при этом активно защищается. Способен увлечь других

Педантичная акцентуация характера отличается ригидностью, инертностью психических процессов, тяжестью на подъем, долгим переживанием травмирующих событий. Люди с педантичным характером редко вступают в конфликты, выступая скорее пассивной, чем активной стороной. В то же время очень сильно реагируют на любое проявление нарушения порядка. На службе, педантичный человек, ведет себя как бюрократ, предъявляя окружающим много формальных требований. Индивид с педантичным характером пунктуален, аккуратен, особое внимание уделяет чистоте и порядку, скрупулезен, добросовестен, склонен жестко следовать плану, в выполнении действий нетороплив, усидчив, ориентирован на высокое качество работы.

Застывающая акцентуация характера. Его характеризует умеренная общительность, занудство, склонность к нравоучениям, неразговорчивость.

Часто страдает от мнимой несправедливости по отношению к нему. В связи с этим проявляет настороженность и недоверчивость по отношению к людям, чувствителен к обидам и огорчениям, уязвим, подозрителен, отличается мстительностью, долго переживает происшедшее, не способен легко отходить от обид. Для него характерна заносчивость, часто выступает инициатором конфликтов.

Самонадеянность, жесткость установок и взглядов, сильно развитое честолюбие часто приводят к настойчивому утверждению своих интересов, которые он отстаивает с особой энергичностью. Стремится добиться высоких показателей в любом деле, за которое берется, и проявляет большое упорство в достижении своих целей.

Основной чертой является склонность к аффектам (правдолюбие, обидчивость, ревность, подозрительность), инертность в проявлении аффектов, в мышлении, в моторике.

İlk tip ayrıca şunları içerir:

Hipertimik karakter vurgusu hareketlilik, sosyallik, konuşkanlık, jestlerin ifadesi, yüz ifadeleri, pandomim, bağımsızlık, yaramazlık eğilimi ile karakterize edilir. Bu tür insanlar, bir sohbette ilk konudan kendiliğinden saparlar, çok gürültü yaparlar, akranlarının arkadaşlığını severler, onlara emir verme eğilimindedirler . Neredeyse her zaman çok iyi bir ruh halleri, sağlıkları , yüksek canlılıkları , genellikle çiçek açan görünüşleri, iyi iştahları ve sağlıklı uykuları vardır . Bunlar, benlik saygısı yüksek, neşeli, anlamsız, yüzeysel ve aynı zamanda iş gibi, yaratıcı, parlak muhataplar olan insanlardır ; başkalarını eğlendirmeyi bilen , enerjik, aktif, girişimci insanlar . Güçlü bir bağımsızlık arzusu bir çatışma kaynağı olabilir . Özellikle güçlü bir muhalefetle karşılaştıklarında , başarısız olduklarında öfke patlamaları , tahriş ile karakterize edilirler . Ahlaksız davranışlara eğilimli, artan sinirlilik, projeksiyonizm.

Görevlerini yeterince ciddiye almıyorlar . _ Katı disiplin , monoton faaliyet, zorunlu yalnızlık koşullarına pek dayanamazlar .

yüce vurgu. Bu türün çarpıcı bir özelliği, hayranlık duyma, hayran olma ve gülümsemenin yanı sıra mutluluk, neşe, zevk duygusudur. Bu duygular genellikle başkalarında pek coşku uyandırmayan bir nedenle içlerinde ortaya çıkabilir, neşeli olaylardan kolayca zevk alırlar ve üzücü olaylardan tamamen umutsuzluğa kapılırlar. Yüksek temas, konuşkanlık, aşk ile karakterizedirler. Bu tür insanlar genellikle tartışırlar, ancak meseleleri açık çatışmalara götürmezler. Çatışma durumlarında hem aktif hem de pasif taraf olurlar. Arkadaşlarına ve akrabalarına bağlıdırlar, fedakardırlar, şefkat duygusuna sahiptirler, zevklidirler, duyguların parlaklığını ve samimiyetini gösterirler. Paniğe kapılabilirler, anlık ruh hallerine maruz kalabilirler, fevri hareket edebilirler, keyif durumundan üzüntü durumuna kolayca geçebilirler ve zihinsel değişkenliğe sahip olabilirler.

İkinci tip ayrıca şunları içerir:

Siklotimik vurgulama . Hipertimik ve distimik durumlardaki bir değişiklik ile karakterizedir. Sık periyodik ruh hali değişimlerinin yanı sıra dış olaylara bağımlılık ile karakterize edilirler. Neşeli olaylar onların hipertimi resimlerine sahip olmalarına neden olur: aktivite için susuzluk, artan konuşkanlık, fikirlerde sıçrama; üzgün - depresyon, tepkilerde ve düşünmede yavaşlık, çevrelerindeki insanlarla iletişim kurma biçimleri de sıklıkla değişir. Ergenlikte, iki siklotimik vurgulama çeşidi bulunabilir: tipik ve kararsız sikloidler. Çocukluktaki tipik sikloidler genellikle hipertimik izlenimi verir, ancak daha sonra uyuşukluk ve güç kaybı ortaya çıkar, bu daha önce kolayca verilen bir şey, şimdi aşırı çaba gerektiriyor. Daha önce gürültülü ve canlı, uyuşuk ev bedenleri haline geliyorlar, iştahta bir düşüş, uykusuzluk veya tersine uyuşukluk var. Yorumlara tahriş, hatta kabalık ve öfke ile tepki verirler, ancak derinlerde umutsuzluğa düşme, derin depresyon, intihar girişimleri göz ardı edilmez. Düzensiz çalışıyorlar, zorlukla meydana gelen eksiklikleri telafi ediyorlar, derslerden tiksinnmeye yol açıyorlar.

Üçüncü tip ayrıca şunları içerir:

Kirli vurgulama Bu tür insanlar, ciddiye, hatta ruh halinin depresyonu, iradeli çabaların yavaşlığı ve zayıflığı ile ayırt edilir. Geleceğe karşı karamsar bir tutum, düşük özgüven, düşük iletişim, konuşmada suskunluk ve hatta sessizlik ile karakterize edilirler. Bu tür insanlar ev sahibidirler, bireycilerdir; toplum, gürültülü bir şirketten genellikle kaçınılır, tenha bir hayat sürer. Genellikle kasvetli, çekingen, hayatın gölgeli taraflarına sabitlenme eğilimindedir. Vicdanlıdır, dostlarına değer verirler ve onlara itaat etmeye hazırdırlar, yüksek adalet duygusuna sahiptirler ve yavaş düşünürler.

Endişeli vurgulama Bu tür insanlar, düşük temas, küçük ruh hali, çekingenlik, korku, kendinden şüphe duyma ile karakterize edilir. Endişeli çocuklar genellikle karanlıktan, hayvanlardan, yalnız kalmaktan korkarlar. Gürültülü ve hareketli akranlarından kaçınırlar, aşırı gürültülü oyunlardan hoşlanmazlar, çekingenlik ve çekingenlik duygusu yaşarlar, sınavlarda, sınavlarda, kontrollerde zorlanırlar. Genellikle sınıfın önünde cevap vermekten utanır. Büyüklerinin vesayetine isteyerek itaat eder, yetişkinlerin notları onlarda pişmanlık, suçluluk, gözyaşı, umutsuzluk yaratabilir. Erken bir görev duygusuna, sorumluluğa, yüksek ahlaki ve etik gerekliliklere sahiptirler.

Yeteneklerini daha büyük ölçüde ortaya çıkarabilecekleri bu tür faaliyetlerle, kendini onaylama konusunda kendi aşağılık duygularını gizlemeye çalışırlar . Çocukluklarından beri sahip oldukları kırgınlık , duyarlılık, utangaçlık, istedikleri kişilere yakınlaşmalarını engeller, özellikle zayıf bir halka , başkalarının onlara karşı tavrına tepkidir . Alay edilmeye karşı hoşgörüsüzlük, şüpheyne , haksız suçlamalar durumunda kendi başına ayağa kalkamama , gerçeği savunamama eşlik eder . Başkalarıyla nadiren çatışmaya girerler , onlarda çoğunlukla pasif bir rol oynarlar; çatışma durumlarında destek ve destek ararlar . Samimiyetleri , özeleştirileri, çalışkanlıkları var . Savunmasız olmaları nedeniyle genellikle günah keçisi , şaka hedefi,

Dördüncü tip ayrıca şunları içerir:

Heyecan verici karakter vurgusu yetersiz kontrol edilebilirlik ile karakterize edilen , dürtüler üzerindeki kontrolün zayıflaması ve bu tür insanlarda dürtüler fizyolojik dürtülerin gücüyle birleştirilir. Heyecan verici, epileptoid bir karaktere sahip bir kişi, kendisinin aktif , kışkırtıcı taraf olduğu artan dürtüsellik, içgüdüsellik, kabalık, sıkıcılık, kasvet, öfke , kabalık ve azarlama eğilimi , sürtüşme ve çatışmalar ile karakterizedir . Geleceğe kayıtsız , tamamen şimdiki zamanda yaşıyor, ondan çok fazla eğlence çıkarmak istiyor . Artan dürtüsellik veya ortaya çıkan uyarılma tepkisi güçlükle söndürölür ve başkaları için tehlikeli olabilir . İletişim için en zayıf olanı seçerek buyurgan olabilir .

Nevrotik Hastalıklar (Nevroz)

IP Pavlov, fizyolojik öğretisi çerçevesinde , nevrozu , güç ve süre açısından yetersiz dış uyaranların etkisiyle serebral korteksteki sinir süreçlerinin aşırı zorlanmasının neden olduğu , yüksek sinirsel aktivitenin kronik, uzun vadeli bir rahatsızlığı olarak tanımladı. Terimin içeriği defalarca revize edildi, terimin şu ana kadar genel kabul görmüş kesin bir tanımı yok . Tıpta ve biyolojide , daha yüksek sinir aktivitesinin çeşitli işlevsel bozukluklarına "nevroz" denilebilir . Nevrotik bozuklukları genel olarak ruhsal bozukluklardan ayırmanın ana kriterleri şunlardır: ağırlı belirtilerin ortaya çıkmasında ve dekompanstasyonunda psikojenik faktörlerin öncü rolü ; zihinsel bozuklukların işlevsel (tersinir) doğası ; psikotik semptomların yokluğu, bunama, ilerleyici kişilik değışiklikleri; psikopatolojik belirtilerin egodistonik (hasta için acı verici) doğası ve ayrıca hastanın durumuna karşı eleştirel tutumunun korunması .

Неврастения проявляется повышенной возбудимостью в сочетании с быстрой утомляемостью и истощаемостью.

Истерия возникает у демонстративных личностей, склонных к театральности поведения, жаждущих находиться в центре внимания, эгоцентричных, капризных, склонных все прощать себе и не считаться с мнением других, отличающихся выраженными, но поверхностными эмоциональными реакциями.

Навязчивые состояния возникают у тревожно-мнительных, постоянно сомневающихся

лиц.

Психастения возникает обычно мыслительного типа людей и характеризуется навязчивыми, тревожно-мнительными состояниями; развивается под действием затяжного стресса; пациенты боязливы, нерешительны, застенчивы, их гнетет страх перед будущим.

Pirinç. 16. Nevrotik hastalıklar

RUH HASTALIĞI (PSİKOZ)

Psikozlar (akıl hastalıkları), gerçeklik algısındaki bir bozukluk ve davranışın düzensizliği ile kanıtlandığı gibi , zihinsel aktivitenin açık bir ihlali ile ifade edilir . Hastalar , gerçek durumla büyük ölçüde çelişen yetersiz bir tepki ile karakterize edilir . Bu grubun patolojileri , doğru ve yanlış halüsinasyonların, sanrıların ve illüzyonların doğasında bulunan koşullarla kendini gösterir.

Bu zihinsel bozukluklar kategorisi şizofreni , manik **depresif psikoz** , **afektif bozukluklar** (duygusal alandaki rahatsızlıklarla ilişkili) ve bunların psikotik biçimlerinin yanı sıra **paranoid fenomenler** nedeniyle kişilik değişikliklerinin meydana geldiği durumları içerir .

Bu nedenle , aralarında en iyi bilinen ve üzerinde çalışılanlar **linik depresyon** olarak da adlandırılan majör depresif bozukluk ve **daha önce manik depresif psikoz olarak bilinen** ve aralıklı manik dönemlerle (2 haftadan ila 4 hafta), 5 ay) ve depresif (ortalama süre 6 ay) dönemler.

Klinik tablonun özelliklerine ve baskın özelliklere göre , ruhsal bozukluklar aşağıdaki türlere ayrılır : **Paranoid** psikoz , çeşitli sanrısız fikirlerin eşlik ettiği belirgin bir kişilik bozukluğudur . **Depresif** psikoz, aralıklı olarak ortaya çıkan depresif ataklar şeklinde ortaya çıkar . Hasta, herhangi bir özel değişiklik olmaksızın kişisel olarak bütünsel olarak onlardan çıkar . Semptomlar: depresif ruh hali, motor ve düşünce süreçlerinde uyuşukluk , umutsuz bir durumun baskıcı hissi, kalp bölgesinde ağrı hissi , sevdiklerinize ilgisizlik , kederli bir yüz ifadesi, hastanın bakış açısından hayat , mantıklı değil , gelecek için umut görmüyor . **Hipokondri** genellikle çeşitli depresif ruh hali değişiklikleriyle el ele gider ve genel **depresif sendromun** bir parçasıdır . Çeşitli nozolojik bağlantıların depresif sendromları çerçevesinde , hipokondriyak ölüm ve hastalık sanrıları intihar dürtüleriyle ilişkilendirilebilir . *Hastalık hastası, kendi varoluşunun otomatizmine olan güvenini kaybeder* . Vücuttaki varlığının güvenilirliğinden emin değildir, kendisini korkuyla gözlemler ve bedensel duyularını abartır . Böyle bir durum , sanrılı bir mahkumiyet derecesine ulaştığında , hipokondriyak bir sanrı olarak nitelendirilebilir . **Manik psikoz**, duygudurum bozukluklarının (*ruh hali*) baskın olduğu bir zihinsel aktivite bozukluğu olarak anlaşılır . Manik psikozun, farklı şekillerde ilerleyebilen duygusal psikozların yalnızca bir çeşidi olduğu belirtilmelidir . Dolayısıyla, manik psikoza depresif belirtiler

eşlik ediyorsa buna manik-depresif denir (*bu terim en popüler ve genel halk arasında yaygındır*).

Manik-öforik psikoz

Manik-depresif psikoz

Şizo-hipokondriyak psikoz

Şizo-paranoid psikoz

Pirinç. 17. Akıl hastalığı

SOSYAL RUH HASTALIKLARI (PSİKOPATİ)

Psikopatlar, akıl hastalığı ve sağlık arasındaki alanı temsil eder, örn. sınır devletleridir. Psikopatlar, duygusal-istemli alan ve düşünmenin aşağılığı (yetersizliği) ile karakterize edilir, ancak bunama ile sonuçlanmaz. Psikopatlarla karşı karşıya kalındığında, zihinsel alandaki bazı kusurlar nedeniyle (kısmi çocukçuluk) olgunlaşmamışlık, çocukluk izlenimi yaratılır. Psişenin olgunlaşmamışlığı, histerik deneklerde artan telkin edilebilirlik, abartma eğilimi ve aşırı fantezilerde kendini gösterir; duygusal dengesizlikte - duygusal (sikloid) ve heyecanlı; irade zayıflığında - kararsızlar arasında; olgunlaşmamış, eleştirel olmayan düşüncede - paranoyak psikopatlar.

Psikopati veya bir kişilik bozukluğu, bir kişinin davranışının toplumda var olan sosyal normlarla tutarsızlığına dikkat çeker. Hasta aşağıdaki kriterlerden üç veya daha fazlasına sahipse psikopati teşhisi konur: kayıtsızlık, genellikle diğer insanların duygularına karşı kalpsiz. Sorumsuzluk, sosyal normlara, kurallara ve görevlere aldırış etmeme. İnsanlarla ilişkiler kurma ve sürdürme becerisi. Ortaya çıkan başarısızlıklara karşı koyamama, ihtiyaç ve arzularını yerine getirmek için yoğun mücadele, muhtemelen şiddet de dahil olmak üzere saldırganlık belirtileri ile. Suçluluk eksikliği, kişinin yaşam deneyimini analiz edememesi ve

özellikle aldığı cezalardan yararlanır . **Çevredeki insanları her şey için suçlama eğiliminden** kaynaklanan toplumla sürekli çatışma , davranışlarını makul bir **şekilde** haklı çıkarıyor . Tanı koyarken, genel kriterlere ek olarak , psikopatinin semptomları insan davranışında şu noktalarda kendini gösterebilir : yasalara saygısızlık , ihlalleri, tutuklanmalara yol açması; kişisel kazanç için sık sık yalan, ikiyüzlülük, başkalarını aldatma ; plan yapamama , dürtüsellik; sık kavgalarda kendini gösteren güçlü sinirlilik, saldırganlık ; kendisi ve etrafındaki insanlar için güvenlik duygusu eksikliği , aşırı risk; sorumsuzluk, yoğun çalışma ritmine dayanamama , mali yükümlülükleri yerine getirememesi ; sonradan suçluluk duygusu duymadan diğer insanlara manevi veya fiziksel zarar verme , hırsızlık , vb.

Астенический тип: наблюдается повышенная раздражительность и быстрая истощаемость. Истерический тип: человеку свойственна впечатлительность, эгоцентризм и внушаемость.

Возбудимый тип: возникают вспышки гнева, неадекватность эмоциональных реакций.

Паранойяльный тип: проявление подозрительности, высокой самооценки, склонностью к навязыванию сверхценных идей.

Pirinç. 18. Sosyal akıl hastalığı

EK

CARL LEONHARD'IN SORULARI - KARAKTER VE MİZAÇ VURGULAMALARI

1. Ruh haliniz genel olarak neşeli ve kaygısız mı?
2. Küskünlüğe duyarlı mısınız?
3. Hiç hızlı ağladın mı?
4. Yaptığınız işte her zaman kendinizi haklı görüyor musunuz ve buna ikna olana kadar rahat durmayacak mısınız?
5. Çocukluğunuzdan daha cesur olduğunuzu düşünüyor musunuz?
6. Ruh haliniz derin bir neşeden derin bir üzüntüye dönüşebilir mi?
7. Şirketin ilgi odağı siz misiniz?
8. Hiçbir sebep yokken asık suratlı ve asabi olduğunuz ve kimseyle konuşmak istemediğiniz günler oluyor mu?
9. Ciddi biri misin?
10. Çok heyecanlanabilir misin?
11. girişimci misin

12. Biri sizi gücendirirse çabuk unuttur musunuz?
13. Yumuşak kalpli biri misin?
14. Mektubu posta kutusuna bıraktıktan sonra yuvada asılı kalıp kalmadığını kontrol etmeye çalışıyor musunuz?
15. İşinizde her zaman vicdanlı olmaya çalışır mısınız?
16. Çocukken fırtına veya köpek korkunuz var mıydı?
17. Diğer insanların birbirlerinden yeterince talep etmediğini düşünüyor musunuz?
18. Ruh haliniz büyük ölçüde yaşam olaylarına ve deneyimlerine mi bağlı?
19. Tanıdıklarınıza karşı her zaman açık sözlü müsünüz?
20. Sık sık depresyonda mısın?
21. Daha önce sinir sisteminizde histerik bir kriz veya bitkinlik yaşadınız mı?
22. Yoğun içsel huzursuzluk veya şiddetli arzu hallerine eğilimli misiniz?
23. Uzun süre bir sandalyede oturmak size zor geliyor mu?
24. Biri size haksızlık ederse çıkarlarınız için savaşır mısınız?
25. Bir insanı öldürebilir misin?
26. Eğimli bir perde ya da düzensiz yerleştirilmiş bir masa örtüsü sizi bu eksiklikleri bir an önce ortadan kaldırmak isteyecek kadar rahatsız ediyor mu?
27. Dairede yalnızken çocukken korku yaşadınız mı?
28. Sebepsiz yere sık sık ruh haliniz değişiyor mu ?
29. İşinizde her zaman gayretli misiniz ?
30. Çabuk sinirlenebilir misin ?
31. Pervasızca neşeli olabilir misin ?
32. tamamen bir neşe duygusuyla dolu olabilir misiniz ?
33. için uygun musunuz ?
34. şu veya bu konuda samimi görüşünüzü genellikle ifade eder misiniz ?
35. Kanın türü sizi etkiler mi ?
36. içeren faaliyetlerde bulunmaya istekli misiniz ?
37. Haksızlığa uğrayan bir kişiyi savunma eğiliminde misiniz ?
38. Karanlık bir bodrum katına girmek size zor mu geliyor?
39. En sevdiğiniz işi yaptığınız gibi zahmetli basit işleri de yavaş ve dikkatli yapıyor musunuz ?
40. Sosyal bir insan mısın ?
41. Okulda şiir okumaya istekli misin ?
42. Çocukken evden kaçtınız mı ?
43. zor mu alıyorsun ?
44. işe gitmeyecek kadar sinirlerinizi yoran çatışmalar ve sıkıntılar yaşadınız mı ?
45. Başarısız olduğunuzda mizah anlayışınızı kaybetmediğinizi söylemek mümkün mü ?
46. Birisi sizi gücendirirse uzlaşma yolunda ilk adımı atar mısınız ?
47. seviyor musun ?
48. Orada bir sorun olursa işten veya evden ayrılacak mısınız ?

49. Size veya akrabalarınıza bir talihsizlik olacağına dair belirsiz düşüncelerle eziyet mi ediyorsunuz ?
50. Ruh halinin hava durumuna bağlı olduğunu düşünüyor musunuz ?
51. Çok sayıda seyirci önünde sahnede performans sergilemek sizin için zor olacak mı ?
52. Birisi sizi kasten kaba bir şekilde kızdırırsa , öfkenizi kaybedip dizginleri serbest bırakabilir misiniz ?
53. Çok iletişim kurar mısın ?
54. Bir şey sizi hayal kırıklığına uğratırsa , umutsuzluğa kapılır mısınız ?
55. Örgütsel çalışmayı sever misiniz ?
56. Yolda birçok engel olsa bile hedefinize doğru sebat ediyor musunuz ? _
57. Bir film sizi gözünüzden yaşlar akacak kadar yakalayabilir mi ?
58. Bütün gün geleceğiniz veya bir probleminiz hakkında düşünürseniz uykuya dalmanız zor olur mu ?
59. Okul yıllarınızda arkadaşlarınızdan ipuçları kullanmak veya ödevleri kopyalamak zorunda kaldınız mı ?
60. Geceleri mezarlığa gitmek sizin için zor mu ?
61. Evdeki her şeyin yerli yerinde olmasına özen gösteriyor musunuz ?
62. Hiç keyifle yattığınız , keyifsiz uyandığınız ve birkaç saat yatakta kaldığınız oldu mu ?
63. Yeni bir duruma kolayca uyum sağlayabiliyor musunuz ?
64. yatkınlığınız var mı ?
65. Ne sıklıkla gülüyorsunuz?
66. İnsanlara karşı gerçek duygularınızı açığa vurmadan onlara dostça davranabilir misiniz ?
67. Canlı ve canlı bir insan olarak adlandırılabilir misiniz ?
68. Haksızlık yüzünden çok mu acı çekiyorsun ?
69. doğa aşığı olarak adlandırılabilir misiniz ?
70. Yatmadan önce veya dışarı çıkmadan önce gaz ve ışıkların kapalı olup olmadığını , kapıların kapalı olup olmadığını kontrol etme alışkanlığınız var mı ?
71. utangaç mısın
72. Bunun için hiçbir nesnel neden olmamasına rağmen kendinizi yedinci cennette hissediyor musunuz ?
73. sanat çevrelerinde , tiyatro çevrelerinde gençliğinize isteyerek katıldınız mı ?
74. Bazen mesafeye bakmak geliyor mu ?
75. Gelecek hakkında karamsar mısınız ?
76. haliniz kısa bir süre içinde yüce bir neşeden derin bir üzüntüye dönüşebilir mi ?
77. Arkadaş canlısı bir şirkette moralinizi yükseltmek kolay mı ?
78. Öfkeyi uzun süre mi taşıyorsun ?
79. Keder başka birinin başına gelse çok mu endişelenirsin ?
80. Okulda, üzerine mürekkep lekesi koyarsanız bir not defterindeki bir sayfayı kopyalama alışkanlığınız oldu mu ?
81. güvensiz ve temkinli olduğunuzu söylemek mümkün mü ?
82. Ne sıklıkla korkunç rüyalar görüyorsunuz ?
83. Yaklaşan bir trenin altında, iradeniz dışında kendinizi pencereden atmayı hiç düşündünüz mü ?
84. Neşeli bir ortamda neşeleniyor musunuz ?

85. Sıkıcı konulardan kolayca uzaklaşabilir ve onlar hakkında düşünmeyebilir misiniz ?
86. Öfkeli olduğunuzda kendinize hakim olmakta zorlanıyor musunuz ?
87. Sessiz olmayı mı tercih edersiniz (evet) yoksa konuşkan mısınız (hayır)?
88. Tam bir nüfuz ve reenkarnasyon ile bir tiyatro performansına katılmak zorunda kalsaydınız , role girip kendinizi unutabilir miydiniz ?

vurgulama tekniğinin sonuçlarının işlenmesi :

Sorunun cevabı anahtarla eşleşirse, cevaba bir puan verilir .

tüm profili dikkate alarak ilerleyin .

89. vurgulaması için hükümler yalnızca toplam **12 puntodan** fazla olduğunda yapılabilir .
90. Her vurgu türü için maksimum puan **24 puandır.**

Karakter vurgulama testinin anahtarı:

1. Gösteri / [Gösteri türü:](#)

"+": 7, 19, 22, 29, 41, 44, 63, 66, 73, 85, 88.

"-": 51.

Cevapların toplamını 2 ile çarpın.

2. Sıkışma / [Sıkışma türü:](#)

"+": 2, 15, 24, 34, 37, 56, 68, 78, 81.

"-": 12, 46, 59.

Cevapların toplamını 2 ile çarpın.

3 .Pedantry / [Bilgiçlik türü:](#)

"+": 4, 14, 17, 26, 39, 48, 58, 61, 70, 80, 83.

"-": 36.

Cevapların toplamını 2 ile çarpın.

4 .Uyarılabilirlik/ [Heyecanlandırılabilir tip:](#)

"+": 8, 20, 30, 42, 52, 64, 74, 86.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

5. Hipertimi / [Hipertimik tip:](#)

"+": 1, 11, 23, 33, 45, 55, 67, 77.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

6. Distimite/ [Distimik tip:](#)

"+": 9, 21, 43, 75, 87.

"-": 31, 53, 65.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

7. Kaygılı / [Kaygılı-korkulu tip:](#)

"+": 16, 27, 38, 49, 60, 71, 82.

"-": 5.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

8. Yüceltme / [Duygusal olarak yüceltilen tip:](#)

"+": 10, 32, 54, 76.

Cevapların toplamını 6 ile çarpın.

9. Duygusallık / [Duygusal tip:](#)

"+": 3, 13, 35, 47, 57, 69, 79.

"-": 25.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

10. Siklotimik / [Siklotimik tip:](#)

"+": 6, 18, 28, 40, 50, 62, 72, 84.

Cevapların toplamını 3 ile çarpın.

BÖLÜM 3 _ _ _

_ _ _ _ _

GERÇEĞİN AKSİYEL TEMELLERİ

İnsanlık, geleneksel yaşam değerleriyle birlikte, etrafında sayısız Mordor ordusunun toplandığı , medeniyetin ahlaki temelini baltalamakla tehdit eden kuşatılmış bir kale durumunda bulunduğu , gezegen tarihinin trajik zamanlarında yaşıyoruz . pasif bir çoğunluk - gezegenimizin hızla yozlaşan nüfusu - ve sağduyularını kaybetmemiş kalenin birkaç savunucusu olarak derin çatlaklar ve yozlaşma uçurumuna dalın .

Bu koşullar altında, düşüncemizin dönüşlü bileşeni, A. V. Lunacharsky'nin " İntihar ve Felsefe " adlı makalesinde hakkında yazdığı özel bir değer kazanır: kan, yaralılar, solgun yüzlerinden açlık görüldüğünde aralıksız inler ve vahşi bir parıltı. pencereye tehditkar bir şekilde güler - böyle günlerde felsefe odasından görkemli bir şekilde iner ve tüm ezilen güçler onun öğretilerini eşi görülmemiş bir ilgiyle dinler.

Manevi kalenin kuşatılmış savunucuları iki yıkıcı süreçle karşı karşıyadır:

- 1) azınlığın - net düşünen ve geleneksel ahlaki değerlere sahip bireylerin - yok edilmesi;
- 2) çoğu insanın yozlaşması ve insanlıktan çıkarılması, onları yamyam kölelere dönüştürme.

Psikotropik ve psikotronik silahların yanı sıra bireysel ve kitle bilincini manipüle etmek için modern etkili araçları hesaba katarsak, ikincisi o kadar da imkansız değil. Bunlardan biri - " **Overton pencereleri** " teknoloji - insanlıktan çıkarmak için adım adım bir prosedür içerir. İlk başta, bazı olumsuz sosyal değerler (örneğin, eşcinsellik ve yamyamlık) düşünülemez aleminde ve ciddi şekilde tabulanmıştır. Düşünülemez olanın alanından, tabu değeri nihayetinde (fırsat pencereleri aracılığıyla - "radikal", "kabul edilebilir", "makul", "popüler") normlar alanına (gerçek siyaset) aktarılır - bir değer olarak tam kabul. normatif (zorunlu) sosyal değer.

- 8) L. Avagyan böyle varsayımsal bir **şeytanlaştırma dizisi veriyor**

insanlığın (sodomize edilmesi) :

- 1.Yamyamlık - ritüel, tıbbi ve kozmetik.
- 2.Ritüel cinayet ve bebek öldürme, yıkıcı şeytani kültürlerin restorasyonu.
- 3.Çıplak, aç, işkence görmüş ve dilencilerden oluşan bir köle kitlesinin oluşumu.
- 4.Çocuklar ve insan organı bağışçıları için geniş pazar:
- 5.Kitlesel "lobotomi", zombileşme, düşüncenin biorobot algoritmalarıyla değiştirilmesi, zihni sersemletmek ve onu "kasvetli bir duruma" sokmak.
- 6.Milyarlarca "gereksiz" insanın ve düzinelerce "yanlış" insanın sıhhi imhasıyla ekolojik faşizm.

7.Bilimsel, teknik ve endüstriyel bozulma, geri üretim yöntemlerine dönüş.

8.Yetiştirme, eğitim ve yaşamın tüm alanının cehenneme çevrilmesi ve sodomize edilmesi;

9.Ailenin ortadan kaldırılması, özel ve kişisel mülkiyet üzerindeki aynı haklar ve ulus-devletlerin ortadan kaldırılması.

10. Günahlar ve ahlaksızlıklar üzerine inşa edilmiş kitlesel anominin, sistemik ahlaksızlığın, iyi ve kötü, ekonomi ve sosyal alan hakkındaki fikirlerin kaybı.

11. Tarihin ve hafızanın iptali, mitolojik halüsinasyonlar durumuna dalma, politik totaliterlik, insanın biyolojik doğasında bir değişikliğe dönüşme.

12. Ulusötesi şirketler, finans kodamanları, hırsızların fabrikaları veya madenleri özelleştirmesi örneğini izleyerek "gezegeni özelleştirme" girişimi tarafından saldırgan ve yekpare güce karşı her türlü direniş potansiyelinin ortadan kaldırılması" [Avagyan, 2015].

Bu bağlamda , son zamanlarda giderek daha fazla yazar insanlığın aksiyolojik ilkelerini anlamaya , insanlığın üremesinin ahlaki mekanizmasının analizine yöneldi .

Aksiyolojinin ana sorunlarından biri , **ana değer koordinatları için kriterler sorunudur - iyi ve kötü**, bilgisi dini bilinçle makul bir kişinin inisiyasyon eylemine yükseltilir, "seviyesine" yükselebilir. tanrılar".

dünyanın en genel felsefi ve doğa bilimi modelleri bağlamında ele almayı içeren teorik ve metodolojik bir temel dahil edilmelidir . Bunlar üç.

(1) **Gerçeklik modeli A.F. Losev** : tek - çoğul - bütün.

(2) **felsefi bir gerçeklik modeli** : iç, dış, aralarındaki sınır, yani ben, ben olmayan, sınır veya insan, dünya ve aralarındaki sınır.

(3) Gerçekliğin en genel yönleriyle işleyen doğal-bilimsel bir gerçeklik modeli - iki kutup (töz ve alan, yani ayırık ve sürekli bir şey) ve bir nötr yön (karşıt ilkeler arasında bir sınır olarak fiziksel boşluk, yani bir şey) integral).

Gerçekliğin bu üç yönü birbiriyle ilişkilidir:

Bütün : uzay gibi bir madde biçimine tekabül eden, varlığın nötr-sınırlı, üretken bir yönü olarak fiziksel boşluk.

Bir : hareket gibi bir madde biçimine karşılık gelen, varlığın sürekli, enerjisel bir yönü olarak bir alan.

Çoğul : zaman gibi bir madde biçimine karşılık gelen, varlığın ayırık, bilgilendirici bir yönü olarak töz.

Üç temel yönden oluşan üçlü gerçeklik modelini uygulayan sözde **üçlü referans değişmezini elde ettik**.

Bilginin üç serbest biçimi ve insan ve toplum tarafından gerçekliğin gelişimi, varlığın dikkate alınan yönleriyle ilişkilidir: **epistemoloji, praxeology, aksiyoloji**.

GNOSEOLOJİ (tekli) - etkileşim ve dönüşüm bağlamında gerçekliğin ikili yönleri ve unsurlarıyla işlemek için bir prosedür olarak biliş süreci . Bu prosedürün özü , *ikili varlıkların* - sanal parçacıkların - etkileşimini ortaya çıkaran fiziksel boşluğa karşılık gelir .

Epistemoloji üçlü bir bilişsel görevi içerir :

- 1) ***Ayrıklık ilkesini*** uygulayan , gerçekliğin bir dizi nesnesinin bilişi .
- 2) *ikili varlıkların* etkileşimi bilgisini ve onları birliğe getirmeyi içeren , ***süreklilik ilkesini*** uygulayan neden - sonuç ilişkilerinin bilişi .
- 3) ***Bütünlük ilkesini*** uygulayan *bütünsel* bir dünyanın işleyişi için koşulların bilgisi .

AKSİYOLOJİ (süreklilik) - (sosyal) dünyanın değer-dünya görüşünü kavrama ve geliştirme yolu .

Aksiyoloji, dünyanın değer gelişiminin üçlü bir sürecini içerir :

- 1) ***Ayrıklık ilkesini*** uygulayan ayrı varlıklar *olarak* insanların etkileşim (ilişki) süreci bilgisi .
- 2) ***Süreklilik ilkesini*** uygulayan etkileşimleri (ilişki) sonucunda insanların birliğini sağlama sürecinin bilişi .
- 3) Bütünsel bir toplumun işleyiş koşullarının uzlaşmacı bir öz olarak bilinmesi , *toplumsal* ve kozmo-doğal , yani ahlaki ve olgusal olanın ***bütünlüğünün ilkesini*** uygulayan birliğin değer temellerinin kavranması .

PRAKSİYOLOJİ (çoğul) - pratik bir dönüşüm yolu, dünyayı değiştirme.

Praxeology, üç aşamalı bir dönüştürücü süreç önerir:

- 1) Ayrıklık bağlamında gerçekliğin dönüşümü yıkımdır.
- 2) Süreklilik - gerçekliğin ayrı unsurlarının bağlantısı (sentezi) - inşası bağlamında dünyanın dönüşümü.
- 3) Yeninin üretimi bağlamında dünyanın dönüşümü yaratıcılıktır.

Aynı zamanda, bir kişi ***üç dünyada*** (veya varoluşsal boyutlarda) yaşar:

- 1) ayrı bir dünyada;

- 2) süreklilik dünyasında ;
- 3) tüm dünyada.

Bu üç dünya şunlardır:

- 1) bilir (epistemoloji),
- 2) dönüşümler (praxeology),
- 3) değerli bir şekilde gelişir (aksiyoloji).

referans değişiminin bazı korelasyonlarını gösterelim

ВЕЩЕСТВО -

ВРЕМЯ -

ВНУТРЕННЕЕ -

ЛЕВОЕ ПОЛУШАРИЕ

ФИЗИЧЕСКИЙ ВАКУУМ -

ПРОСТРАНСТВО -

ГРАНИЦА -

ПОЛУШАРНЫЙ СИНТЕЗ

ПОЛЕ -

ДВИЖЕНИЕ -

ВНЕШНЕЕ -

ПРАВОЕ ПОЛУШАРИЕ

Bir temel parçacığın parametreleri

Toplu

Döndürme

Şarjı

Gerçekliğin Temel Özellikleri

Miktar

Oran

Kalite

Dünyanın geçici örgütlenme türleri

Chronos (lineer zaman)

Kairos (patlayıcı zaman)

Cyclos (döngüsel zaman)

Doğal evrimin faktörleri

Kalıtım Doğal seçim

Değişkenlik

sinir sisteminin özellikleri

Güç

Denge Hareketlilik

Bilgi işleme stratejileri

Tümevarım/Tümdengelim

Anlayışı

Çeviri (transdüksiyon)

Biliş ve gerçekliğin gelişimi için stratejiler

Praxeology

Gnoseology

Aksiyoloji

diyalektik yasaları

Отрицание отрицания

Воспитание

Скорость

Сила тока

Ассоциации по подобию

Birlik ve mücadele

Nicelikten niteliğe geçiş

karşıtlar

Pedagojik süreçler

Eğitim

Eğitimi

matematiksel ilişkiler

Zaman

Mesafesi

Direnç Gerilimi

dünyanın çağrışımsal algısı

Karşılıklı çağrışımlar Bitişikliğe göre çağrışımlar

Bazı korelasyonları açıklayalım.

nicelik uzaya karşılık gelir , niceliksel olarak izotropik özelliklere sahip olan, yani, tanım gereği uzay, bir tür tekdüze sonsuz sürekliliktir - uzaya nötr izotropik özellikler kazandıran nesneler ve varlık fenomenleri için bir hazne;

Hareket kalite ile ilişkilidir çünkü hareket sadece hareket değil, aynı zamanda değişimdir - nesnelerin ve fenomenlerin niteliksel bir dönüşümü;

Zaman, ilişkiyle bağıntılıdır , çünkü zaman, eski ile yeni arasındaki ilişkinin ilkesi olarak hareket eder.

İç, en çok , temel bir parçacığın en maddi yönü olan (kütle) temel bir parçacığın ***kütlesi*** ile ilişkilidir, bu nedenle gövdeye (parçacık) doğru çekilir ve bu nedenle bakış açısından onun en önemli bölümünü oluşturur. fiziksel özelliklerden.

Sınır, en çok , şeklini sabitleyen bir temel parçacığın sınırını ana hatlarıyla çizen ***spin ile ilişkilidir***.

Dış, en çok , dış çevrenin varlığında gerçekleşen (keşfedilen ve gerçekleştirilen) ***yük ile ilişkilidir, yani aslında dışa çevrilir ve dış aracılığıyla kendini gösterir***.

İç ile ilişkilidir ***zaman*** , nesnenin değişiminde ("dahili saat") bir iç faktörün rolünü oynayan, yani nesnenin doğasında var olan ve zaman içindeki değişimi için bir

mekanizma görevi gören şeydir . Temel fiziksel etkileşim açısından , zaman , temel bir parçacığın bozunması olan "zaman akışı" sürecini uygulayan zayıf ve güçlü etkileşimlerle ilişkilidir . Dalga parametreleri açısından, zaman dalga *periyodu ile ilişkilidir* .

Sınır , dünyanın unsurlarının üst üste binmesi ilkesi olan **boşlukla** ilişkilidir . Temel fiziksel etkileşim açısından, uzay yerçekimi etkileşimi ile ilişkilidir. Dalga parametreleri açısından, uzay *dalga genliği ile ilişkilidir* .

Dış, doğası gereği, hareket eden bir nesne tarafından iç modunun sürekli olarak aşılması ve dışarı çıkması olarak gerçekleştirilen **hareketle** ilişkilidir . Temel fiziksel etkileşim açısından hareket, elektriksel ve manyetik (elektromanyetik) etkileşimlerle ilişkilidir. Dalga parametreleri açısından hareket, dalga *frekansı ile ilişkilidir* .

İç , dinlenme kütlesine sahip olan ve bu nedenle bir yapıya sahip olan (bir bilgi kategorisi görevi gören) **madde** ile ilişkilidir .

Sınır, temel olarak sınır niteliğine sahip olan *fiziksel boşlukla* ilişkilidir .

Dış bağıntılı **alan** , hareketsiz bir kütle ve net bir uzamsal lokalizasyona sahip olmayan ve bu nedenle saf haliyle bir hareket görevi gören ve hareket, bir hareket ölçüsü olarak enerji tanımına dahil edilir.

İç , "gerçek" bir özellik olarak hareket eden **kalite** ile ilişkilidir .

Sınır , sınır niteliğine sahip olan **ilişki** ile ilişkilidir .

Dış , çoklu doğası nedeniyle dış çevre ile tanımlanabilen nicelikle **ilişkilidir** .

İç , içe dönük özelliklerle karakterize edilen **sol yarım küre** ile ilişkilidir .

Sınır, marjinal meditatif durumda gerçekleşen **hemisferik sentezle** ilişkilidir .

Dış , dışa dönük özelliklere sahip olan **sağ yarımküre** ile ilişkilidir .

Bu bağlamda, iç, dış ve aralarındaki sınırın temel bir parçacığın parametreleri ile ilişkisinin insan vücudunun oluşumunda bulunması önemlidir: bir kişi üç embriyonik dokudan gelişir: bunlardan *biri (iç embriyoda)*, aralarında sindirim organlarının, akciğerlerin, karaciğerin hakim olduğu bir iç organlar sistemi halinde oluşturulur; diğer (**orta**) - kas-iskelet sisteminde, kardiyovasküler sistemde, cinsel organlarda; **üçüncü** (dış germinal tabaka) - sinir dokusu, cilt, beyin gelişimi için temel görevi görür .

Böylece, sinir sistemi şeklindeki dış doku, temel bir parçacığın yüküne karşılık gelir. Hareket ilkesini uygulayan ara doku, dönüş ile ilişkilidir ve bir iç organlar sistemi olarak gerçekleşen iç doku, bir temel parçacığın kütlesi ile ilişkilidir.

insan fenomenlerinin sağ ve sol hemisferlerin işlevlerine karşılık geldiği bir tablo .

ЛЕВОЕ ПОЛУШАРИЕ

Восприятие дискретно-вещественного, корпускулярного, информационного аспекта мира
Ориентация на будущее

Линейная организация реальности

База для рефлексивно-сознательного ("Я") аспекта психической активности

Мужское начало, информация, воля

Абстрактно-логическое, понятийно-концептуальное, дискретно-множественное мировосприятие, формирующее однозначный лингвистический и мотивационно-смысловой контексты отражения окружающего мира

Восприятие знаково-вербальной, абстрактной информации

Активность, волевые действия, доминантность Принцип негативной обратной связи
Механизмы целеполагания

ПРАВОЕ ПОЛУШАРИЕ

Восприятие континуально-полевого, волнового, энергетического аспекта мира

Ориентация на прошлое

Циклическая организация реальности

База для интуитивно- подсознательного (не-"Я") аспекта психической активности

Женское начало, энергия, эмоции

Эмоционально-образное, конкретно-экспрессивное, целостно-синкретическое миропонимание, формирующие многозначный лингвистический и мотивационно-смысловой контексты отражения действительности

Восприятие предметно-образной, конкретной информации

Пассивность, безволие, гипнобельность

Принцип позитивной обратной связи

Механизмы поиска (выбора) способов достижения

Моторные асимметрии

Правое поле зрения, правая часть тела

Удаление предмета к наблюдателю

Холодная цветовая гама

Ритм

Дискретные геометрические формы

Нервные процессы торможения, парасимпатический отдел вегетативной нервной системы, инертность, слабость нервных процессов

Фаза медленного сна

Интравертированность

Рефлексия

Информационная регуляция поведения

Вторая сигнальная система

Произвольная сфера психической деятельности,

Трофотропные функции организма

цели

Сенсорные асимметрии

Левое поле зрения, левая часть тела

Приближение предмета к наблюдателю

Горячая цветовая гама

Мелодия

Континуальные геометрические формы

Нервные процессы возбуждения, симпатический отдел вегетативной нервной системы, лабильность, сила нервных процессов

Фаза быстрого сна

Экстравертированность

Эмпатия

Энергетическая регуляция поведения

Первая сигнальная система

Непроизвольная сфера психической деятельности

Эрготропные функции организма

Gerçekleştirilen analiz, dünyanın bilişi için hemisferik stratejilerin analizine dayanarak , varlığın kutupsal özlerinin bir şemasını oluşturmayı mümkün kılar .

ЛЕВЫЙ РЯД РЕАЛЬНОСТИ вещественно-информационный аспект Вселенной
дискретный вид материи - вещество информация

линейный (классический) тип причинности, потенциально-возможный аспект бытия

левое полушарие сознание

механизмы поиска путей достижения цели информационная регуляция
человеческого поведения рефлексия

интроверсия

неавтоматическая, интенциональная психическая активность, произвольная сфера
психики вторая сигнальная система

слабость нервных процессов инертность нервных процессов торможение нервных
процессов парасимпатическая ветвь вегетативной нервной системы

“Я”, активная жизненная позиция, шизоидность трофотропные функции организма

научно-теоретическая, технократическая реальность

наука, политика, право как формы общественного сознания

светско-технологическое, профаническое, материалистическое

ригидность, театральность, закрытость в восприятии мира

ориентация на будущее с опорой на настоящее абстрактно-логическое мышление

множественное, сложное, дискретно-атомарное векторная природа фактов

абстрактно-теоретическая тенденция актуализации человека

мужественное, рациональное и аналитическое точный, однозначный,
лингвистический и мотивационный контекст поведения, догматизм, анализ

холодная цветовая гамма, ритм

ПРАВЫЙ РЯД РЕАЛЬНОСТИ

энерго-полевой аспект Вселенной континуальный вид материи - поле энергия

циклический (холистический) тип причинности, актуально-действительный аспект
бытия

правое полушарие

подсознание

механизмы целеобразования

энергетическая регуляция человеческого поведения эмпатия

экстраверсия

автоматическая, спонтанная психическая активность, произвольная сфера
психики первая сигнальная система

сила нервных процессов

лабильность нервных процессов возбуждение нервных процессов симпатическая
ветвь вегетативной нервной системы

не-"Я", пассивная жизненная позиция, циклоидность эрготрофные функции
организма религиозно-мифологическая, художественная реальность

религия, искусство мораль как формы общественного сознания

духовно-мифологическое, возвышенное, мистическое

спонтанность, искренность, открытость восприятия мира

ориентация на прошлое с опорой на настоящее эмоционально-конкретное, образное
мышление единое, простое, целостно-континуальное холистическая природа
ценности чувственно-эмпирическая тенденция актуализации человека

женственное, чувственное, эмоциональное неопределенный, многозначный
лингвистический и мотивационный контекст поведения, гибкость, интуиция

горячая цветовая гамма, мелодия

рационально-прагматическое отражение мира тьма

эгоизм, корысть, прагматизм анти-потребность (воля), намерение рефлексия

западный цивилизационный проект

микро противоположно макро, часть - целому внутреннее противоположно внешнему
психическое

развитие от духовного к телесно-душевному

иррационально-ценностное отражение мира свет

бескорыстие, альтруизм, иррациональность

потребность, инстинкт

созерцание

восточный цивилизационный проект

микро+макро, часть+целое

внутреннее+внешнее

Соматическое

развитие от телесно-душевного к духовному

DÜNYANIN AKSİYOLOJİK ÖZELLİKLERİ

DÜNYANIN AKSİYOLOJİK ÖZELLİKLERİNE geçelim .

Bir üçlü referans değişmezi bağlamında evrensel insani değerlerin korelasyonlarını gösterelim .

Вещество - Время -

Внутреннее - Будущее -

Левое полушарие

Надежда

Красота

Братство

Бог-Отец

Физ. факуум - Прост-во -

Граница - Настоящее -

Полушарный синтез

Любовь

Истина

Свобода

Бог-Сын

Поле - Движение -

Внешнее - Прошное -

Правое полушарие

Вера

Добро

Равенство

Бог-Дух

Ana üçlülerin anlamlı korelasyonunu ortaya çıkaralım.

İnanç , geçmiş deneyime dayanır ve dışa yöneliktir, çünkü kişi bir şeye inanır, dış dünyanın niteliklerine olan inancını gizler.

Aşk , mutlak paradoksal, her şeyi kapsayan bir sınır kategorisidir - dünyanın ve nesnelerinin tarafsız-sınır durumlarının doğası temelinde gerçekleştirilen, varlığın koşulsuz birliği ilkesi.

umut geleceğe koşar ve zamanla (beklenti) ilişkilendirilir: "Umut kelimesinin kendisi geleceğin sözlüğünden bir kelimedir, çünkü bir şey olmuşsa, o çoktan geçmişte kalmıştır. felsefi bir kategori olarak birlikte yaşamının önemi" [*Sakhno, 2015*].

, sağ yarım küre özelliği olarak gerçekliğin değer-duygusal yönünü ifade eden *iyi (iyi)* ile tutarlıdır .

Karşıtların birliği olarak *hakikat* , *sınırlayıcı bir doğaya sahiptir*.

Orantı ilkesinin, yani biçimin gerçekleştirilmesi olarak *güzellik* , *en çok üçlü referans değişmezinin maddi sol yarıküresel yönüyle tutarlıdır*.

Dahili (zaman), Üçleme'nin derinliklerinde bulunan ve onun "çekirdeği" olarak hareket eden, sistemi oluşturan, anlamlı bir başlangıç olan Baba Tanrı ile ilişkilidir.

Sınır (uzay) , ölümün yaşama geçişinin (diriliş) tarafsız sınır ilkesini gerçekleştirerek, yaratılmış ve ilahi doğaları kendi içinde "ayrılmaz ve ayrılmaz bir şekilde" birleştirmesi anlamında bir sınır görevi gören Oğul Tanrı ile ilişkilidir. . Böylece İsa Mesih, bağdaşmaz olanı birleştirdiği için sınır çatallanma özünü ortaya koyar: “Ben İlk ve Son'um ve canlıyım; ve ölmüştü... ve cehennemin ve ölümün anahtarları bende” (Va. 1:17-19).

Dış (hareket) , katı bir yerelleştirmeye sahip olmayan Tanrı-Ruh ile ilişkilidir, çünkü ruh (doğru bir şekilde not edilmiş bir metafor), olduğu gibi, gerçekliğin her yerinde, birçok canlı ve hareketsiz form arasında mevcuttur. olma.

, bir kişinin üç değer-ideolojik ve psikolojik-davranışsal modunda gerçekleştirilir .

1) **Bütünsel mod.** Budizm'in orta yolu, bir kişiyi "altın anlam" yolu boyunca ruhsal evrime çağırır, aşırılıklardan ve aşırılıklardan kaçınmaya çağırır, bir kişinin ve bir bütün olarak dünyanın iki zıt varoluşsal modunu (veya durumunu) birleştirmeye çağırır - açıklık ve yakınlık.

2) **Süreklilik modu.** Bir kişinin formları füzyon ile karakterize edilen bütünsel-sürekli, enerji alanı, döngüsel, dinamik, ebedi, polisemantik-paradoksal dışı kozmos açısından var olmasına izin veren dünyaya açıklığını fark eder. süreklilik, karşılıklı nüfuz ve egemen olarak özerk, benmerkezci bir ilkenin zaferinin yokluğu . İnsan vücudunda, bu modus, egemenliği bir dereceye kadar bir hayvan, vahşi, çocuk, mistik, kutsal aptal, uyurgezer için karakteristik olan psişenin bilinçaltı (bilinçsiz) sağ hemisferik mekanizmalarına karşılık gelir. , bir medyum, hipnotik bir trans halindeki bir kişi, pasif bir yaşam pozisyonuna sahip, dış ortama uyum sağlayan, olumlu geri bildirim ruhu içinde var olan bir kişi.

Patolojik terimlerle, bu mod bize bir mazoşist, bir bağışçı, döngüsel nevrozlardan, özellikle manik-depresif psikozdan muzdarip bir kişi, gelişmiş bir ilk sinyal sistemine sahip, diğer insanların ruhsal hareketleriyle empati kurabilen duygusal olarak kararsız bir yaratık verir. ve aşırı değerli bir görüntü veya fikir yaratmayı amaçladı, dünyayı tek bir aşırı değerli ilke biçiminde bütünleştirmeye çalıştı.

3) **ayrık mod.** Bir kişinin dünyaya yakınlığını fark eder, bu da ayrık-atomik, gerçek-bilgilendirici (bilgi bir kontrol işlevidir), manipülasyon-çoklu, doğrusal-nedensel, statik, zamansal, belirsiz olmayan bir alanda P.O. Lossky, ayrıklık, sınırlama, kesinlik, tuhafılık, karşılıklı manipülasyon ve irade belirleme yeteneği, kişinin benmerkezci egemenliğini ifade etmesi, kendi kendine yeterlilik ilkesi, ruhunda varoluş ile karakterize edilen

"maddi olarak aşılmaz biçimlerin psiko-maddi alemi" olarak adlandırdı. olumsuz geribildirim.

İnsan vücudunda bu mod, aktif bir yaşam pozisyonuna sahip zeki varlıkların özelliği olan, dış çevreyi kaprislerine göre uyarlayan bilinçli, sol hemisferik bir zihinsel aktivite mekanizmasına karşılık gelir. Patolojik terimlerle ifade edersek, bu mod bize bir sadist, bir vampir, şizofreni hastası bir kişi verir - gelişmiş bir ikinci sinyal sistemine sahip, her şeyi sınıflandırmaya, detaylandırmaya, kavramsallaştırmaya, şematize etmeye çabalayan, soğukkanlılıkla mesafeli, duygusal olarak aptal bir yaratık.

Gerçekliğin evrimsel-dinamik yönünü düşünersek , o zaman onto- ve filogenezdaki insan evrimi sağ yarım küreden (genetik olarak sol yarım küreden daha eskidir) sol yarım küreye ve oradan işlevsel sentezlerine geçer [Psikolojik Sözlük, 1983, s . . 23]. İkincisi, ensefalografik çalışmaların kanıtladığı gibi, yarım kürelerin işlevsel senkronizasyonunun gözlemlendiği, yani yarım kürelerin tek bir bütün olarak hareket ettiği meditasyon durumunda gerçekleşir [Murphy, Donovan, 1985].

Sosyal süreçler düzeyinde, yarım küre dinamikleri, toplumun sosyal ve psikolojik yaşamında periyodik süreçler gözlemlendiğinde - tipik ruh hallerinin baskınlığı arasındaki dalgalanmalar - toplum yaşamının döngüsel olarak değişen sağ yarım küre ve sol yarım küre aşamaları şeklinde gerçekleştirilir. sağ (20-25 yaş) ve sol (20-25 yaş) hemisferler için [Tulviste, 1988].

Bu bağlamda, duyuşsal-bilişsel özellikleri, yukarıda belirtilen üç hemisferik biliş ve dünyaya hakim olma stratejisiyle ilişkili olan (yapısal ve psikopatolojik boyutlarıyla) üç tip insandan da bahsedebiliriz.

Bu bağlamda, bir kişinin üç zihinsel moduna - sağ-, sol - karşılık gelen P. A. Sorokin'in sosyal sisteminin üç kültürel ve aksiyolojik türünden (duygusal, süper duygusal, yani fikişsel ve aralarındaki ara - idealist) bahsedebiliriz. -hemisferik ve “ merkezi, orta”; ikincisi çerçevesinde, insan beyninin yarım kürelerinin işlevleri senkronize edilir.

anayasal eksen " adı verilen bir fenomene yansır . "Siklotimik" adının, bu tür bir kişinin döngüsel determinizm alanıyla ilişkisini içermesi (döngüsel psikozlarla karşılaştırın), "şizotim", yani "bölünme" kavramının bize bir ipucu vermesi ilginçtir. bu tür insanların klasik doğrusal (ayrık) nedensellik alanına karşı tutumunda.

Psikiyatrideki bu korelasyonlar , *iki kutupsal zihinsel patoloji türü - şizofreni ve döngüsel psikozlar arasındaki ilişkiyi koordine eden ve hemisferlerin işlevleriyle ilişkili* [Springer, 1983; Flor-Henry, 1978].

Şizofreni, "duygusal yaşamın duygusal donukluğu ve soğukluğuyla karakterize edilir... şizofrenik düşünme biçimi, hiçbir şeyi tam anlamıyla değil, her şeyi alegorik olarak alma özelliğine atıfta bulunarak, genellikle sembolik olarak adlandırılır" [Vygotsky, 1984, s . 62-63] . Bu bağlamda, şizoidlerin diğer insanların deneyimlerine “duygusal rezonans” eksikliğinden kaynaklanan otizminden bahsedebiliriz.

Bir şizofrenin, aşırı patolojik ifadesinde, bu patolojinin kontrolü altındaki bir kişinin sınıflandırma, şematize etme, atomize etme arzusunda kendini gösteren, çoklu, bölünmüş sol hemisferik soyut-mantıksal dünya görüşü ile karakterize olduğu söylenebilir. her şey.

İkinci tip patoloji, her şeyi "bütünleştirme", aşırı değerli bir bütünsel temsil veya fikir biçiminde kristalleşme eğiliminde kendini gösteren, bütünsel bir nesne şeklindeki, duyuşsal olarak ifade edici sağ yarımküresel dünya görüşünün aşırı bir ifadesi ile karakterize edilir.

Bu anlayış hakkında konuşmamızı sağlar.

- 1) ***bölünmüş ayrık küme*** ("gerçek", doğrusal nedensel) sol hemisfer ve
- 2) ***bütünsel süreklilik-sentetik*** ("alan", döngüsel, yani bütünsel olarak nedensel), aşırı, patolojik ifadelerinde dünyanın sağ hemisferik yansıma türleri.

Aynı zamanda L.S. Vygotsky, "bölme, hastalıklı ve normal bilinçte eşit derecede içkin olan bir işlev olarak kabul edilir, bu nedenle psikolojik doğanın bir işlevi olarak, soyutlamada, gönüllü dikkatte, kavramların oluşumunda aynı derecede gerekli olduğu ortaya çıkan bir işlevdir. şizofrenik sürecin klinik tablolarının ortaya çıkışında olduğu gibi" [Vygotsky, 1984].

Benzer şekilde, dünyanın sağ hemisferik, bütünsel-sürekli, empatik yansıması için, özünde ortak bir psikofizyolojik temele sahip olan çeşitli zihinsel "seviyeler" (norm, vurgulama, patoloji) karakteristiktir. Yani, P.B. Yapısal olarak depresif yüzlerin özelliklerini tanımlayan Gannushkin, "kasvetli kabuklarının ardında, büyük nezaket, duyarlılık ve diğer insanların ruhsal hareketlerini anlama yeteneğinin genellikle parıldadığını; bir sempati atmosferiyle çevrili yakın bir sevdikleri çemberinde" yazıyor. ve sevgiyi temizlerler: Neşeli, nazik, konuşkan, hatta şakacı ve mizahçı olurlar, ancak misafirlerini zar zor uğurlamak veya neşeli bir şirketten ayrılmak için, manevi yaralarını yeniden acı verici bir şekilde kazmaya başlarlar" [Gannushkin, 1964].

Böylece, psikolojik ve sosyal fenomenlerin ikili yapılarından bahsedebiliriz; bunlardan en önemlilerinden biri, duygunun (sağ hemisferik bir fenomen olarak) bir kişinin sonucu olduğunu söyleyen P.V.'nin duyguların bilgi teorisini göstermektedir. ilgili bilgi eksikliğine tepki (sol hemisfer fenomeni).

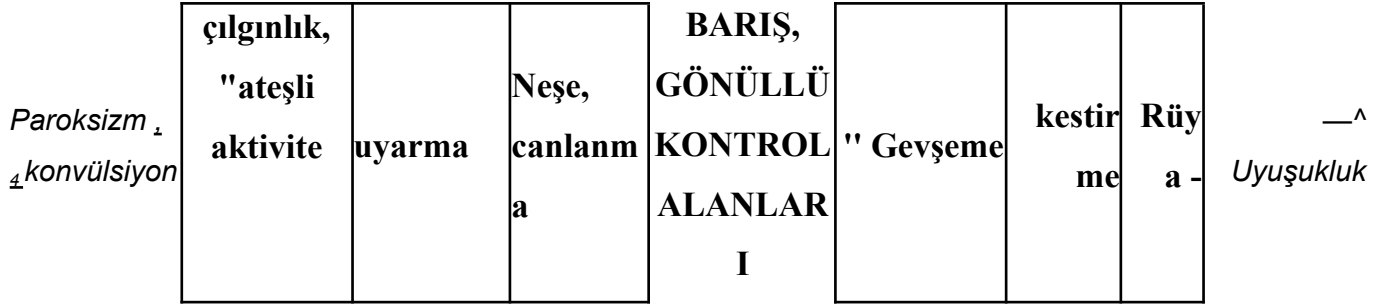
hiperadaptöz, obezite) nedeni olan vücudun üç ana homeostazından (*enerji, uyarlanabilir ve düzenleyici*) [Dilman, 1968, 1983, 1986, 1987] bahsediyor. , *menopoz*) ve vücudun birbiriyle ilişkili üç özelliğinden kaynaklanır: *üreme (üreme), enerji akışını düzenleme (metabolizma) ve adaptasyon (adaptasyon)*.

Manevi kategorisi, *ahlaki ve estetik* (iyilik ve güzellik) olarak ayrılabilir: L.M. Tolstoy, "estetik ve etik aynı kaldıracın iki koludur: bir taraf uzar ve çok daha hafif hale gelir, ikinci taraf da aynı şekilde kısalır ve daha ağır hale gelir. Bir insan ahlaki duygusunu kaybeder kaybetmez, özellikle estetiğe duyarlı hale gelir" [PSS, cilt 53, s. 150, 79, 104]). Bir kişinin estetik gelişimi, nesnelerin bireysel niteliklerini seçme ve bunlarla çalışma yeteneği olarak *sol yarıkürede - entelektüel* gelişim ve mevcut duruma bütünsel olarak yanıt verme yeteneği olarak *ahlaki gelişim - sağ yarıkürede - duyuşsal olarak gerçekleştirilir*.

Bu üçlü şema ile, aynı üçlü estetik farklılaşma karşılaştırılabilir: sembolizm, romantizm, klasisizm.

Kendi Olma Sanatı " kitabında geliştirilen *bir kişinin* kutupsal psikodinamik durumlarının spektral modeli ilgi

çekicidir [*Levi, 1991, s. 36*]:



Pirinç. V.L. Levy'ye göre ruh hallerinin geçiş spektrumu

Yukarıdaki ikilikler , incelenmekte olan fenomenin metodolojik eşbiçimliliğine zemin oluşturan ve *aksiyolojik kategorileri ontolojikleştirmeye, yani onları maddi-nesnel yapmaya* izin veren fraktal bir benzerliği ortaya çıkardıkları Şekil 2'de gösterilebilir .

■дискретное (смерть)

БЫТИЙНАЯ ОСЬ целостное (Абсолют)

континуальное (жизнь}

DÜNYA GÖRÜŞÜ EKSENİ

■сатанократия

геоцентризм

соборность-

зло

АКСИОЛОГИЧЕСКАЯ ОСЬ

благо

добро-

MANEVİ EKSEN

estetik

manevi

ahlaki

>

KÜLTÜREL-AKSİYOLOJİK EKSEN (P.A. Sorokin)

-4	şehvetli tip	idealist tip	aşırı duyusal tip	>
	- liberal ideoloji -	<i>İDEOLOJİK EKSEN</i> merkezci ideoloji	— sosyal ideoloji —	—
		<i>ESTETİK EKSEN</i>		
be			riivya 1 ben	-G
n				
		<i>HEMİSFERİK EKSEN</i>	guadpA PLPVIIIYAPIA	B.
		<i>CONSTITUTIONAL aks (E.Kretschmer)</i>		
		viskon tipi	- siklotimik tip	—
	şizotim tipi -			►
		<i>PSİKOPATOLOJİK EKSEN (N.B. Gannushkin)</i>	ben IMIPMIAP. IMA ppivty-	
	şizofreni -			
		<i>HOMEOSTAZ EKSENİ (V.M. Dilman)</i>		
		düzenleyici homeostaz		
	- adaptif homeostaz -		- enerji homeostazı -	
	bilgi (olacak)—	<i>ENERJİ BİLGİ EKSENİ (P.V. Simonov)</i>	chmpnm GLNAPJI	—►
		<i>PSİKODİNAMİK EKSEN (V.L. Levy)</i>		
	uyuşukluk	barış	-- nöbet	
-				—►

Pirinç. Bir kişinin farklı yönlerini yansıtan eksenlerin tutarlılığı

Gerçekliğin üç temel başlangıcını dikkate alarak, bir kişinin aşağıdaki gibi modlar alanındaki iddiasıyla belirlenen **üç temel değer ve dünya görüşü elde ederiz:**

- 1) ölüm, gerçekliğin ayrık yapısı;
- 2) yaşam, gerçekliğin sürekliliği;
- 3) Gerçekliğin mutlak, ayrılmaz yapısı.

Bu modların uygulanmasının incelikleri, yukarıda önerilen şekilde yansıtılmıştır .

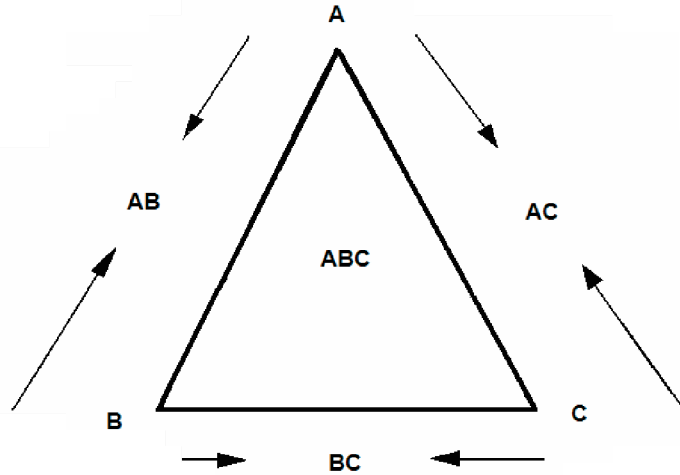
Genel olarak, aşağıdaki değer-dünya görüşü insan türlerine sahibiz:

- 1) nekrofile (ölüm);

- 2) cankurtaran (hayat);
- 3) theophilus (Mutlak).

Sistemi yeniden yapılandırma yasası " (Y.A. Urmantsev'e göre evrensel bir sistemdir ve yedi olası temel sistem türünü ortaya koyar), bir sistem varlığı olarak herhangi bir nesnenin yedi şekilde yeniden inşa edildiğini (dönüştürüldüğünü) belirtir : değiştirerek *nicelik*, *nitelik*, *ilişkiler* elemanlar veya bu özelliklerin olası kombinasyonlarından biri arasında ; sunulan işaretler şu şekilde belirlenmişse : A (*kalite*), B (*oran*), C (*nicelik*),

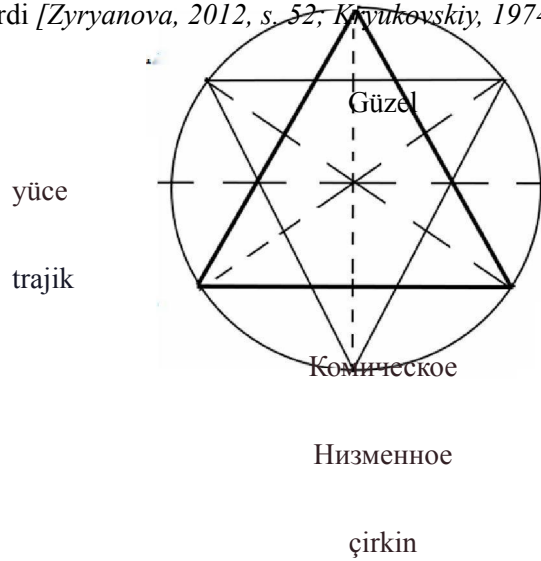
sonra dört ek bağlantı elde ederiz : AB, AC, BC, ABC. Sonuç olarak, sistem oluşturmanın toplam yedi yolu vardır : A, B, C, AB, AC, BC, ABC [Urmantsev, 1978, s. 21]. Grafik formda , bu prosedür aşağıdaki formu alır .



Pirinç. Gerçekliğin

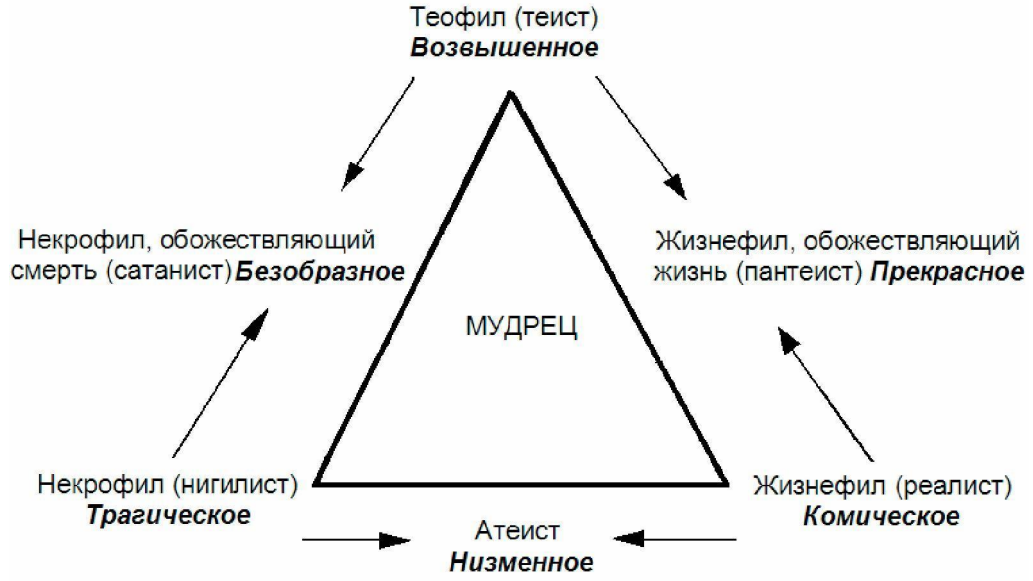
sistemik temsili ilkesi Yu.A. Urmantseva

Bu bağlamda N.I. tarafından geliştirilen estetik kategoriler sisteminin dinamik-statik konseptini ayırabiliriz . Dinamik bir yaklaşımla birlikte yapısal-tipolojik bir yaklaşım kullanan Kryukovsky , estetik kategorilerin estetik tutumun belirli sabit aşamalarını sabitlediğini ve yalnızca yapısal olarak değil, aynı zamanda genetik olarak da bağlantılı olduğunu gösterdi [Zyryanova, 2012, s. 52; Kryukovskiy, 1974, 1977, 1983]:



Pirinç. Estetik kategoriler sisteminin dinamik-statik konsepti

Değer-dünya görüşü türlerinin temsilcilerinin her biri birbiriyle birleştirilebilir, bunun sonucunda estetik kategorilere karşılık gelen yedi tür elde ederiz.



Pirinç. Değer-dünya görüşü türleri:

teist, ateist, panteist, satanist, nihilist, realist, bilge

BİLGİ SENTEZİNE NEDEN GEREKLİDİR?

Batı medeniyetinin özünü yansıtan kilit olgu çoğulluktur; adı, *ayrıklık ve düşüncenin iki kutupluluğu* gibi modern gerçeklerde onaylanan "lejyon" dur ; *algının kırılması ve parçalanması; eğitimde profil oluşturma ve uzmanlaşma; kutuplaşma ve fikir çoğulluğu; olanların paradoksu ve saçmalığı* ^

Halkları ve ulusları tek bir bayrak altında birleştirmeyi amaçlayan yeni dünya düzeninin küreselci paradigmasının aktif bir şekilde desteklenmesine rağmen, insanlık, toplumsal yaşamın ve kamusal bilincin her alanında ortaya çıkan düşmanlıkların ağırlığı altında acı bir şekilde "parçalanıyor " . gelişiminin son aşaması, sistemik bir krizle birlikte.

Bu kriz, yaşamın tüm tezahürlerini kuşatan [Spengler, 1993] ve insanlık tarihinin son zamanlarının en karakteristik özelliği olan modern yaşamın çoklu yapısından kaynaklanan "kozmetik düşmanlığı" şiddetlendirir ve derinleştirir: "... eski günlerde bir kişinin doğuştan onu çevreleyen bütünsel dünya düzenine dahil olmasının doğrudan bir sonucu olan varlığa anında güven ... din ruhuyla aşılarmış ve belli bir şekilde hakikati arzulayan . .. çünkü ... bu bütünsel dünya görüşü çöktüğünden ve modern toplum ortaya çıktığından beri, insanlarla ve şeylerle ilişkimiz çok daha karmaşık hale geldi, her şey sorunlu ve güvenilmez hale geldi, öyle ki hakikat arayışı onu reddetme umutsuzluğuna dönüşme tehdidinde bulunuyor " [Mann, 1960, cilt 5, s. 163].

Dünyayı yeni bir dünya düzenine (sosyo-ekonomik, manevi-ideolojik, psikolojik-davranışsal bütünlük) getirme arzusundaki **modern elitlerin küreselleşme yönelimi, araç kontrollü yıkıcı bir kaos kullanır** . İkincisi, ayırık-çoklu bir varlık olarak , evrensel bir teknik araçta - ayırık-benzersiz yazılım algoritmaları temelinde çalışan bir bilgisayar - somutlaşan **modern bilimin ayırık-benzersiz dilinden kaynaklanır**.

Belirtilen süreç , bilimin gelişmesinde gerçeklerin katlanarak büyümesi ve tekrarlanması ve bilimsel araştırma kapsamının genişletilmesi yönündeki eğilimi önceden belirleyen klasik epistemolojik paradigmanın krizini ifade eder . Buna bağlı olarak, mesleki eğitim için önemli bir sorun olan yeni teknolojilerin geliştirilmesinde son derece hızlı bir süreç yaşanmakta ve bu olguya yeterince cevap verilememektedir . " **uzmanlık yeterliliği yarılanma ömrü** " sorununu yaratan beş ila altı yıllık eğitim süresi .

Bu da benzersiz bir sosyal durumu ortaya koyuyor: İnsanlık hiçbir zaman bu kadar çok sayıda bilgiye ve muazzam miktarda gerçeğe sahip olmadı, ancak bilgisi birçok parçaya ayrıldığı ortaya çıkan özünü anlamaktan hiç bu kadar uzaklaşmadı . bilimsel disiplinler.

İncelenmekte olan sürecin özünü ortaya koyan **en kapsamlı tezlerden** bazılarını ortaya atacağız .

R.Cialdini: Modern dünya , diğer şeylerin yanı sıra, yeni bilgi miktarındaki artışın değil , zaten bilinen bilgilerin tekrar tekrar üretilmesinin ve tekrarlanmasının neden olduğu, şimdi bir "bilgi seli" olarak tanımlanan bir bilgi patlamasıyla sarsılıyor . İnsanlık tarihinde ilk kez , fikirler ve teknolojiler zaman içinde insan nesillerinden daha hızlı dönüşüyor [*Cialdini, 1999, s. 248*].

E Schrödinger: " Bütünsel, kapsayıcı bilgiye yönelik keskin bir arzuyu atalarımızdan miras aldık. Ancak son yüz yılda çeşitli bilgi dallarının genişlemesi ve derinleşmesi bizi garip bir ikilemle karşı karşıya bıraktı . şimdiye kadar bilinen her şeyi tek bir bütün halinde bir araya getirmek için güvenilir materyali ancak şimdi elde etmeye başlıyor ve öte yandan , bir zihnin bilimin birden fazla küçük özel bölümünde tamamen ustalaşması neredeyse imkansız hale geliyor " [*Schrödinger , 1947, P. 70, 123*].

O. Balzac: "Bilim birdir ve siz onu parçaladınız !"

Defol: "...uygarlık, bütünü parçalara ayırma sanatında, yani onu en küçük parçalara ayırma sanatında olağanüstü boyutlara ulaştı. Biz bu sanatta oldukça başarılı olduk, o kadar çok başardık ki çoğu zaman parçaları toplamayı unutuyoruz. parçaları bir zamanlar oluşturdukları tek bir bütün haline getirdiler." .

I. Prigogine. "Üniversitelerdeki bir program gibi doğa disiplinlere bölünmüş gibi davranmayı bırakmalıyız" [*Prigozhin, Stengers, 1986, s. on bir*].

Bernard Shaw: "Herhangi bir meslek, tecrübesizlere karşı bir komlodur."

R. Feynman: Sayısız sınır ve önyargıyla bölünmüş modern bilim, "tam bir dolandırıcılıktır".

A. A. Potebnya : "bilim, dünyayı tutarlı bir kavramlar sistemine geri koymak için parçalara ayırır, ancak bu hedef ona yaklaştıkça ortadan kalkar, sistem, içinde yer almayan her gerçekten ve gerçeklerin sayısından çöker. tükenemez" [*Potebnya* , 1989], binlerce gerçek bile teoriyi tam olarak doğrulamak için yeterli olmadığında, ancak onu çürütmek için yalnızca bir gerçek yeterlidir.

A.I. Fursov: Şimdi yaklaşık 75 bin bilimsel disiplin var.

S. K. Abachiev: "Yalnızca doğa bilimlerinde, dallarıyla (fizik, kimya ve biyoloji), temel parçacık fiziğinden kozmolojiye, moleküler genetikten beyin fizyolojisi ve ekolojisine kadar yaklaşık 6 bin özel disiplin vardır. neredeyse yarısı hipotez olan teorik kavramların (Ve bu doğaldır: bir dizi problemi kapattıktan sonra, bilimsel teoriler hemen yeni açık problemler ortaya çıkarır.) Sayısız özel bilimsel sonuç içerir (Ve bu da doğaldır: hatta fizikte, biyolojiden bahsetmeye gerek yok, yüzlerce özel disiplin, bilgilerinin ampirik-analitik olgunluk aşamasındadır.) Buraya, bilimsel olarak çok daha genç ve çok daha az olgun olan bilimin sosyal bilimler dalını ekleyelim. Buraya matematiği ekleyelim. düzinelerce alanı ve yüzlerce özel disiplini ile modern bilimsel bilginin bağımsız ve son derece karmaşık bir dalı olarak" [*Abachiev*, 2013]

D. O. Granin : "Uzman, hiçbir şey hakkında her şeyi bilene kadar her şey hakkında daha çok ve daha çok şey öğrenmeye çalışır: filozof her şey hakkında hiçbir şey bilmeyene kadar daha çok hakkında daha az şey öğrenir."

Bernard Shaw: "Gerçeği ararken, araştırmacı incelenmekte olan fenomeni giderek daha fazla parçalara ayırırsa, hiçbir şey hakkında her şeyi öğrenme riskiyle karşı karşıya kalır" [*PSS*, 1980, cilt 6, s. 117] .

S. I. Sukhonos: "Modern bilim, bölmeleri sıkıca tutturulmuş bir denizaltı gibi organize edilmiştir. Eğer psikologlar insan davranışını bir bölmede incelerlerse, o zaman onların bilgileri ve genellemeleri, diğer bilim adamlarının iklimi incelediği diğer bölmelere " sızmaz " (" *Doğa gitti* ") parçalara ", 2009).

K. Nishi: " Modern tıpta aşırı uzmanlaşma , insan onuruna gerçek bir saldırıdır , çünkü bir insanı o kadar titizlikle parçalara ayırır ve ayırır ki, bu parçalarda bir insanın gerçek resmini gerçekte olduğu gibi yeniden üretebilecek hiçbir şey kalmaz . " [*Goğulan*, 1996].

Karl Rotschuh: Fizyologların sayısındaki artışla birlikte , bilimsel dergilerin sayısı o kadar arttı ki "fizyoloji , aslında bu disiplinin bir alan olarak sona ermesiyle eşdeğer olan tek bir öğretim konusu olmaktan çıktı. açık sınırlarla bilimsel araştırma " (" *Fizyoloji Tarihi* ", 1973).

Maurice Kline: " Bugün matematik, doğa bilimlerinden ayrılmıştır ... Günümüzde matematik ve doğa bilimleri farklı yollar izlemektedir. Yeni matematiksel kavramlar, bunlara uygulama bulma girişiminde bulunulmadan tanıtılmaktadır . Üstelik matematikçiler ve doğa bilimlerinin temsilcileri , birbirimizi anlamayı bıraktık ve aşırı uzmanlaşma nedeniyle matematikçilerin kendilerinin bile artık birbirlerini anlamamalarının rahatlatıcı olması pek olası değil " (" *Matematik. Kesinlik Kaybı* " , 1984).

Whitehead: uzmanlaşma , sürekli artan profesyonelleşmeye, " gerçeklerin bütünü düşünmeyi reddeden

aklın bekarlığına" yol açar [Whitehead , 1990, s. 259].

V. Chalidze: "Enformasyon patlamasının devam etmesi, er ya da geç, uygarlığın tüm öncekilerden alıntı yapma geleneğini terk etmesine yol açmalıdır . Bilgi ile bilgi tarihini ayırmamız gerekecek" [Chalidze, 1991, s. 6].

V. I. Vernadsky: Son iki veya üç yüzyılda sürekli olarak devam eden bilimsel bilginin farklılaşması , örneğin eski Yunanlılarda içkin olan bütüncül bir dünya görüşünün öneminin azalmasına katkıda bulundu. . Bu, "... yirminci yüzyılda bilimsel bilginin büyümesinin, bireysel bilimler arasındaki sınırları hızla silmesine yol açtı. *Bilimlerde değil, problemlerde giderek daha fazla uzmanlaşıyoruz* " (" Bir Doğacının Felsefi Düşünceleri" , "Proceedings) Genel Bilim Tarihi Üzerine") .

O. L. Kuznetsov, P. G. Kuznetsov, B. E. Bolshakov: " Dünya Birdir. Ancak bu birlik, profesyonel dillerin "Babil Kulesi" tarafından "parçalara" ayrılmıştır . Çeşitli konu alanlarının kavramları birbirine bağlı değildir, bu da Bireysel ve kitlesel bilinç , gerçek dünyanın gerçek bağlarının *anlaşılmaması*. Bu bağların kopması, insanların Doğadan uzaklaşmasına yol açar, bir bağımsızlık yanılsaması, yanlış değerler , çıkarlar ve amaçlardan oluşan hayali bir dünya yaratır. insanları bir araya getirmezler, aksine bölerler. Gerçek sorunlara ilişkin profesyonel yanlış anlaşılmalara artırırlar, yanlış hesaplamalar ve büyük hatalar yapmaya zorlanırlar, bu da sonuçta sistemik bir krize yol açar" [Kuznetsov O.L., P.G., Bolshakov, 2001] .

Bilimsel ve felsefi bilgi sentezi teorisi , gelişimi, yukarıdakilerin gösterdiği gibi, hayati olduğu ortaya çıkan, Evren hakkındaki tüm birçok gerçek ve bilgiyi tek bir teorik paydaya getirmek için tasarlanmıştır, çünkü "Eğer hayat bir tüm Evren için tek bir süreç, o zaman bu sürecin gelişiminin tek bir yasası, birleşik evrensel davranış kuralları, evrensel etik yasaları ve ahlaki ilkeler olmalıdır." (N.V. Petrov), sosyo-kozmo-doğal dünya düzeninin birleşik varsayımları, birleşik bilgi kristalleştirme ilkeleri.

Bilgi sentezi teorisi **öncelikle** odaklanır , bilgi akışının üstesinden gelmeyi ve "dünya hakkındaki tutarsız bilgi okyanusunu kurutmayı - onları kuru bir fraktal-holografik hale getirmeyi" mümkün kılacak her türlü bilginin entegrasyonuna odaklanır. kalıntı."

ikinci olarak , bu teori, gerçekliği organize etmek için bazı sistemik bilgi ve anlamsal algoritmalar bulmayı, yönlendirilmesi gereken eğitim sürecinin verimliliğini önemli ölçüde artırmak için bir insan tarafından üretilen bilgileri birleştirmeyi mümkün kılan bazı evrensel bilgi matrislerini bulmayı amaçlamaktadır . bir kişiliğin oluşumuna doğru - evreni bir bütün olarak ve unsurlarının çokluğu içinde kavrayabilen ve ustalaşabilen özgür, yaratıcı bir varlık.

üçüncü , tüm bunlar, insanlığın, bir kişiyi ilkel, düşüncesiz bir yaratığa dönüştürerek köleleştirme temelinde değil, böyle bir sosyal dünya düzeninin uygulanması temelinde düzenlenen yeni - uyumlu - bir dünya düzenine getirilmesine izin verecektir. herkesin refahının ve özgür gelişiminin herkesin refahına ve özgür gelişimine tekabül edeceği son derece zeki, bilge ruhsal varlıkların.

evrenselleştirmek ve dolayısıyla **basitleştirmek** için tasarlanmış bilgi sentezi teorisinin kavramsallaştırılması

modern bilginin yapısı ve içeriği, **sistem teorisinin** yardımıyla yapılır . Yu A. Chernyak'ın yazdığı gibi, sistem analizi "karmaşıklıkla başa çıkmanın bir yolu, karmaşıklığın içindeki basiti bulmanın bir yolu" [*Chernyak, 1975, s. 51*]. Aynı zamanda, W. Ashby'nin belirttiği gibi, "sistem teorisi basitleştirme yöntemine dayanmalı ve özünde bir basitleştirme bilimi olmalıdır ... gelecekte, sistem teorisyeni basitleştirme konusunda uzman olmalıdır" [Ashby, 1966, s . 177; ayrıca bkz: Hale, 1965] "teorik araştırmanın ana hedeflerinden biri, konunun en basit görüldüğü bakış açısını bulmaktır" (J.W. Gibbs), çünkü "kişi bir sorunu anlamadığında, birçok formül yazıyor ve sonunda sorunun ne olduğunu anladığında, en iyi ihtimalle iki formül var "(A. Poincaré). Böylece "gerçek ancak tek ve basit olabilir; bir hatanın bin çeşidi olabilir" (Ya.A. Comenius).

Belirtilen yaklaşım doğu mistik öğretilerinin fikirleriyle tamamen tutarlıdır: Sri Aurobindo'nun yazdığı gibi, "var olan her şeyin altında yatan bu toplam birlik, gizli bir kimlik olmasaydı, dünya hakkında en azından biraz bilgiye sahip olamazdık. ve varlıklar hakkında."

Bu sonuç, mekanikte, Newton'un (klasik mekaniğin tüm gerçeklerinin türetildiği) üç yasası daha sonra bire - en az çaba ilkesine - indirgenildiğinde gerçekleştirilir . Geometrik optikte ışığın yayılma, yansıma ve kırılma yasaları Fermat'ın en kısa yol ilkesine indirgenmiştir. Elektrodinamiğin tüm gerçeklerini kapsayan Maxwell denklemlerinin sayısı ilk başta yirmi dördtü; Hertz ve Heaviside onları dörde ve görelilik teorisini bire indirdi. Bu nedenle, I. Bernoulli'nin inandığı gibi, doğa her zaman en basit şekilde hareket ettiğinden, tüm kısmi yasaların doğaya uygunluk ilkesini uygulayan tek bir merkezi ilkedен türetilmesi gerektiğinde ideal bir dinamik teori birleştirilmelidir.

Benzer bir şeyi, emtia mübadele sisteminin de merkezileşme yönünde geliştiği ekonomide, sonunda evrensel bir meta - para - öne çıktığında gözlemliyoruz. Sinir sistemi de merkezileşme yönünde (yaygından merkeze) evrildi.

Genel olarak, bir sosyal bilinç biçimi olarak bilimin teorik genellemeler formüle etme yönünde ilerlediğini söyleyebiliriz. olarak Naan, doğa ayrılmaz bir bütündür, ancak onu yalnızca parçalar halinde bilebiliriz, onu ayrı varlıklara böleriz. Biliş yolunda, bu tür "şüphesiz farklı" varlıklar adım adım birleştirilir (kütle enerjiyle, uzay zamanla ve hatta daha önce optik, elektrik ve manyetik olaylar vb.). Belki de madde ve uzay-zaman, daha temel bir varlığın farklı izdüşümleridir. Ve bu sadece Goethe'nin bir açıklamasıdır: "doğada her şey birdir, ne çekirdeği ne de kabuğu vardır."

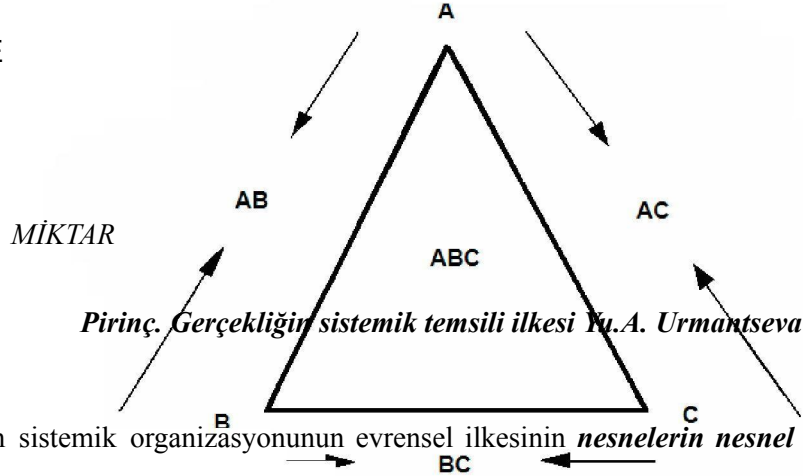
***Bilgi matrisleri oluşturmamızı sağlayan sistem basitleştirme prosedürüne* geçelim .**

" ***Sistemin yeniden yapılandırılması yasası*** " (Y.A. Urmantsev'e göre evrensel bir sistemdir ve yedi olası temel sistem türünü ortaya koyar), bir sistem varlığı olarak herhangi bir nesnenin yedi şekilde yeniden inşa edildiğini (dönüştürüldüğünü) belirtir: değiştirerek nicelik, nitelik, öğeler *arasındaki ilişkiler* veya bu özelliklerin olası kombinasyonlarından biri; sunulan işaretler şu şekilde belirtilirse: *A (oran), B (miktar), C (kalite)*, o zaman dört ek bileşik elde ederiz: AB, AC, BC, ABC. Sonuç olarak, sistem oluşumunun toplam yedi yolu vardır: A, B, C, AB, AC, BC, ABC [*Urmantsev, 1978, s. 21*].

Grafik formda, bu prosedür aşağıdaki formu alır.

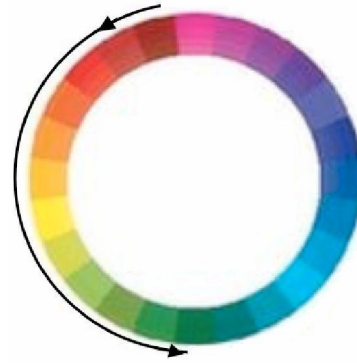
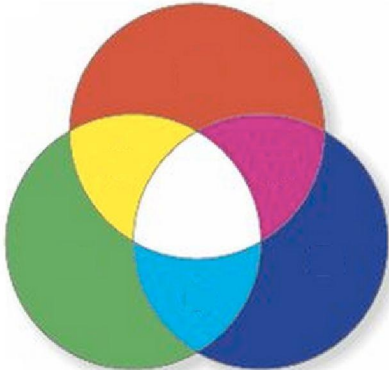
КАЧЕСТВО

ОТНОШЕНИЕ



Pirinç. Gerçekliğin sistemik temsili ilkesinin renkli yorumu

Dahası, renk modeli renklerin saat yönünün tersine bir hareketi olarak temsil edilirse (baştan - kırmızı - ortaya - yeşile ve ondan sonuna - mavi), o zaman bu düzen üç evrenselin özünü açıklamamıza izin verir (ilişki, miktar, *kalite*) renk skalasının bu hareketinin yardımıyla:



oran , üç ana renk arasındaki ilişkilerin bulunduğu renk aralığını tanımlayan renk gamının başlangıcı olarak kırmızıya karşılık gelir;

miktar , bu gamdaki tüm renk sayısına erişebildiğimiz renk gamının ortası, merkezi olarak yeşile karşılık gelir;

kalite , bize nihai kaliteyi veren renk şemasının gelişiminin nihai sonucunu ifade eden son mavi renge karşılık gelir ("son taçtır: sürecin gelişiminin son aşamasının ifadesi niteliksel olarak resmileştirilmiştir").

madde, fiziksel boşluk (PV), zaman - temelinde bizim tarafımızdan kavranan doğanın "işlediği" evrensel bir sistem-işlevsel tuval görevi görür. **uzay, hareket, madde, alan** .

Bu kategoriler temelinde ***bir fiziksel gerçeklik modeli oluşturmak mümkündür*** .

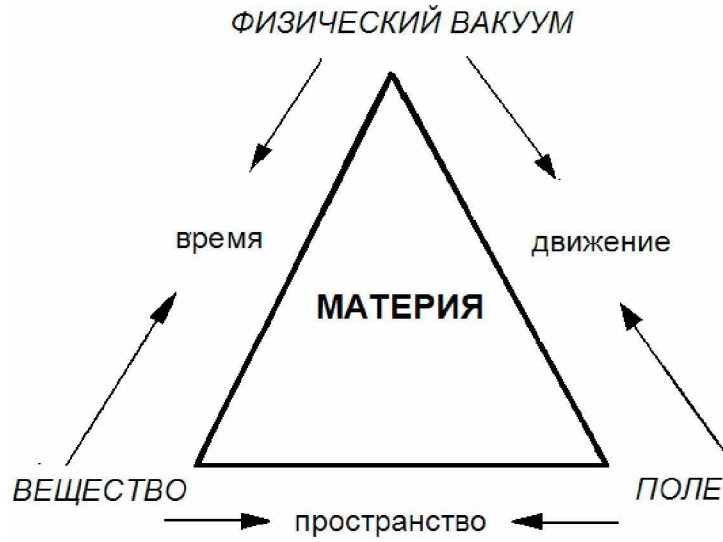
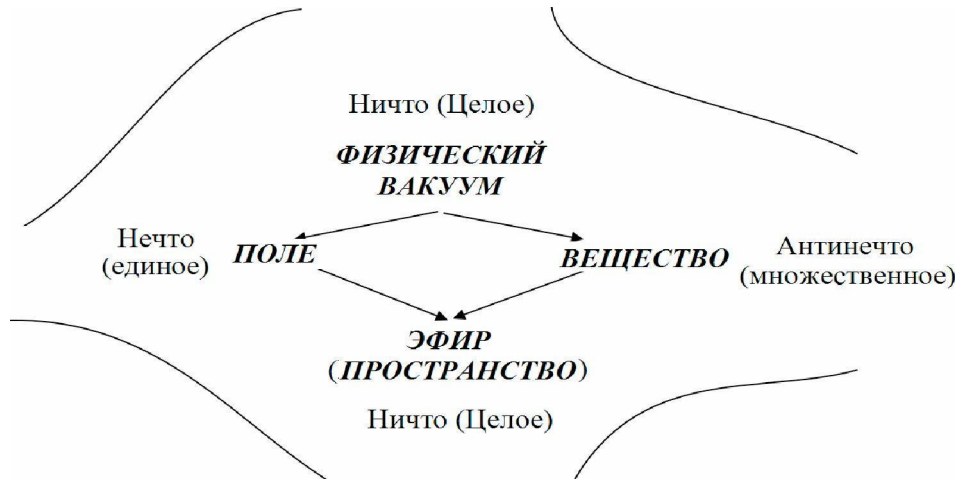


Рис. Модель физической реальности

Bu model, gerçeklik ve düşünme organizasyonunun temel işlevsel-mantıksal ilkelerini gösterir .

İlk olarak , ilişki ilkesi (ilişkilere giren sanal parçacık çiftlerini kalıcı olarak üreten fiziksel bir boşluk - etkileşim), **nicelik ilkesi** (ayrık bir yapısal varlık olarak madde, nicel bir fenomen olarak hareket eder), **kalite** ilkesi (olduğu gibi bir alan) Niteliksel değişikliklere yol açan etkileşimin bir sonucu, niteliksel bir olgudur).

İkincisi, oluşum / oluşum ilkesi : fiziksel boşluk, madde (durgun kütle ve yapıya sahip olan) ve alan (durgun kütle ve yapıya sahip olmayan) olmak üzere iki karşıt parçaya ayrılarak gerçekliği (maddeyi) üretir. Bu sonuç, Evrenin özünün **fiziksel boşluk** (eski filozofların *eteri* , *Hiçbir Şey* , *Nirvana* , *Void* , *Shunya* ve diğer dini ve felsefi doktrin kategorileri) olduğu doğal bilimsel konuma dayanmaktadır. Maddenin kutupsal tezahürlerinin birliği olan *hiçbir şey* , dünyaya yol açmaz - "fiziksel boşluğun uyarılmış hali". G. I. Naan'a göre Evrenin doğuşu, " *Hiç* "in " *Bir Şey* " ve " *Karşıt* " (aşırı ve eksik özler; "artı" ve "eksi") olarak bölünmesi sürecidir ve bu da her şeyin gerçekleşmesine yol açar. Bilinen fiziksel fenomenler. Aynı zamanda, Evrenin toplam entropisi sabit ve sıfır kalır (S. Lloyd).



Pirinç. Diyalektik gerçeklik modeli

Üçüncüsü , korelasyon/süperpozisyon/etkileşim ilkesi :

, sanal (gerçek) parçacıkları üreten/yok eden madde ve fiziksel vakumun üst üste binmesi (süperpozisyon) ile üretilir , yani zaman olgusunu ifade eder;

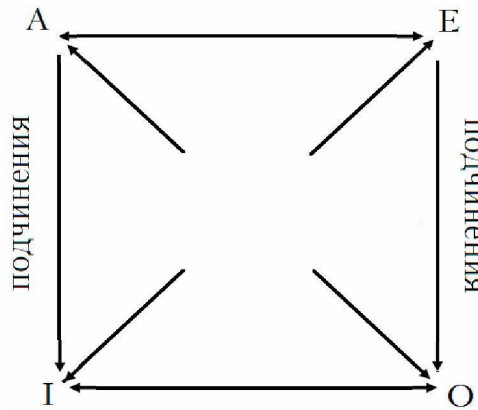
birlikte uzam ilkesini ifade eden madde ve alanın üst üste binmesiyle üretilir ;

hareket , alanın ve fiziksel vakumun üst üste binmesiyle üretilir , çünkü gerçek parçacıklar (PV'de doğaldır) harekete katılır ve ayrıca hareketsiz kütlesi olmadığı için alan saf haliyle hareket olarak hareket eder .

Dördüncüsü , mantıksal **karşıtlık ilkeleri** (karşıtlar),

tutarsızlık ve **boyun eğme**, mantıksal **bir** karede uygulanan , klasik mantığın ana mantıksal yapılarından biri olarak hareket eden ve Aristoteles mantığının dört yargısı arasındaki ilişkiyi hatırlamak için anımsatıcı bir aygıtı somutlaştıran :

противные
(контрарность)



противоречание (контрадикторность)

подпротивные (субконтрарность)

Рис. Логический квадрат

A, E, I, O harfleri sırasıyla genel bir olumlu, genel bir olumsuz, belirli bir olumlu, belirli bir olumsuz yargıyı sembolize eder. Mantıksal kare sistemindeki ilişkiler (dört yargı türü arasında kurulan itaat , çelişki, karşıtlık, alt karşıtlık) *biçimsel-mantıksal (yani statik, açık) bir biçimde sunulur ve sahip olduğu dünyayı yansıtır*: durdu (dünyanın ayırık doğrusal yönü).

A ve **E** - çelişki ilişkisi: A - " *Herkes adildir*". E-" *Hiç kimse adil değildir* ." Bütünlük ile ilgili. İkisi de yanlış ya da biri doğru.

AO ve **IE** - biri hatalı, ikincisi doğru. Doğru söz: " *Her insan bir hayvandır* ." Hatalı ifade: " *Bazı insanlar hayvan değildir* ." Böylece, hatalı " *Herhangi bir kişi taşdır* " ise, o zaman gerçek " *Bazı kişi taş değildir* "

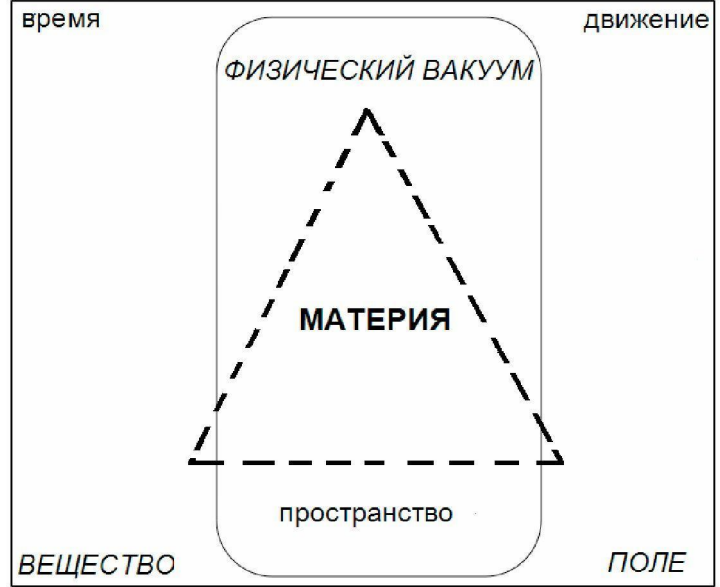
IO ifadeleri hem doğru olabilir, hem de asla yanlış olamaz: " *Bazı insanlar adildir* ." " *Bazı insanlar adil değil* ."

AI , **EO** - itaat ilişkileri. " *Her insan bir hayvandır* " - bundan dolayı: " *Bazı insanlar bir hayvandır* ".

Zıt (karşıt) kavramların, aralarında üçüncü, ortanca bir şeyin mümkün olduğu (örneğin, aralarında bir renk gamının olduğu siyah ve beyaz renkler) uyumsuz kavramlar olduğuna dikkat etmek önemlidir . Dolayısıyla, bir erkek ve bir kadın arasında geçişli mantıksal-ontolojik varlıklar mümkündür - bir çocuk (ne erkek ne de kadın olan), geleneksel olmayan cinsel yönelime sahip kişiler vb.

Çelişkili (çelişkili) kavramlar, örneğin " **beyaz - beyaz olmayan** " (yani, beyaz ve siyah dışındaki herhangi bir renk), aralarında orta geçiş kavramı olmayan uyumsuz kavramlardır.

öğeleri mantıksal karenin mantıksal ilişkileri temelinde gerçekleştirilen **Evrenin yapısını** inşa etmek mümkündür .



Pirinç. Evrenin mantıksal yapısı

Bu mantıksal şemada, vakum-madde-uzay merkezi bir yer kaplar; burada fiziksel vakum (foton, ışıklı vakum, "dünya eteri") etkileşimleri aktarmak için bir ortamdır ve bu ihtiyaç son yıllarda önemli ölçüde artmıştır. "büyük **birleşme** " teorisini yaratmaya çalışır .

Mantıksal kareye dayalı Evren modelinin öğeleri **arasındaki mantıksal ilişkileri** ele alalım .

Tarafsız bir üretici varlık olarak boşluk-madde-uzay, Hint (Budist) mantığına yansıyan paradoksal mantığın gerçekleşmesi için ön koşulları yaratan Evrenin analiz edilen yapısının tüm unsurlarıyla çelişir ve aynı zamanda çelişmez. "dört alternatif"ten Aynı zamanda, incelenmekte olan yapının her bir unsurunun (ve diğer tüm benzerlerinin) merkezi nötr unsura oranı bir nevi dengelenir ve Lord Krishna'nın Bhagavad'da bahsettiği "ortak bir paydaya" indirgenir. Mutlak doğası nedeniyle O'na karşı herhangi bir tutumun (olumlu veya olumsuz, oğul, evlilik, anne veya baba) her zaman tek bir sonuca - kurtuluşa yol açtığını iddia ettiğinde Gita .

Derinlemesine yorumlamalarıyla işlevsel **ilişkilerin değerini alabilen mantıksal kare ilkesine dayanan diğer mantıksal ilişkileri** ele alalım . Zaman, olduğu gibi, maddeden türetilmiştir, mantıksal olarak, N. A. Kozyrev'in gösterdiği gibi, zamanın maddenin organizasyonunu, yapısını kırması anlamında ona "itaat eder" [Kozyrev, 1982, 1994; Kozyrev'in sensörüyle yıldızlı gökyüzünü taramak üzerine, 1992; Melnik, 2010, 2011].

Zamanın, hareketin bir sonucu olarak değişiminin doğasını yansıtan, maddenin bir işlevi olduğu varsayılabılır.

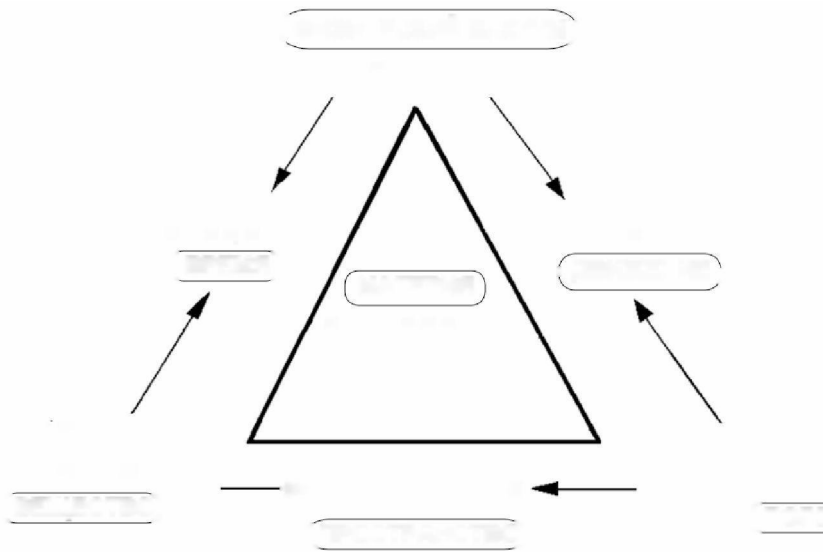
Ve hareket alandan türetilir ve olduğu gibi "ona teslim olur", çünkü alan fiziksel nesnelerin etkileşimini ifade eder, bunun sonucunda harekete dahil olurlar ve bu durumda bir işlev olarak hareket ederler. durağan bir kütlesi olmayan ve adeta saf haliyle hareket olan alan.

Töz ve alan (zaten zaman ve hareket gibi), birbirini tamamlayan, birbiriyle ilişkili olarak çelişkili (zıt) varlıklardır.

Ek olarak, zaman alanla çelişir ve hareket özle çelişir, çünkü hareket, ışık hızıyla karşılaştırılabilir yoğun hareketle malzeme özelliklerini kaybeden ve alan özellikleri kazanan maddeyi "geri öder".

Vakum-madde-uzay, maddenin temel yapılarıyla nötr bir ilişki içindedir.

Gerçekliğin sistemik temsili ilkesine göre, E.I. Görünüşe göre Artamonova, *bir kişinin dünya görüşünün oluşumundan sorumlu bir bilim modeli* geliştirmiş : üçgenin köşeleri, bir kişinin dünya görüşünün oluşumunu uygulayan bilimlerden işgal edilmiş; üçgenin merkezinde psikoloji, yeni bilgiyi özümseyen, bilimlerde ustalaşan bir kişinin ruhu, iç dünyası, ruhu hakkında bir bilim olarak psikolojidir [Artamonova, 2013].



МАТЕРИЯ

ПСИХОЛОГИЯ

педагогика

■ДВИЖЕНИЕ;

медицина (ВРЕМЯ)

ОБЩЕСТВЕННЫЕ НАУКИ (поле)

-•^математика

(пространство)

ЕСТЕСТВЕННЫЕ

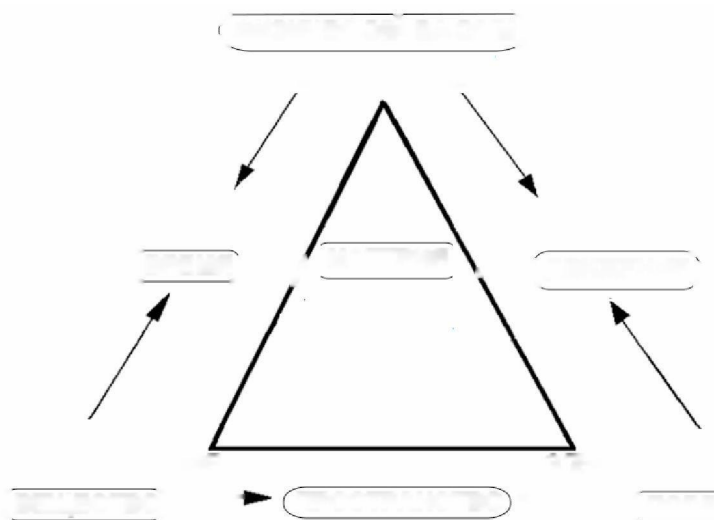
НАУКИ (ВЕЩЕСТВО)

(физический вакуум;

ФИЛОСОФИЯ

Рис. Модель наук, отвечающих за формирование мировоззрения личности

Temel fiziksel etkileşim türlerinin bir modelini ele alalım .



МАТЕРИЯ

ВЕЛИКОЕ

ОБЪЕДИНЕНИЕ

ВИРТУАЛЬНО-ВАКУУМНОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

СИЛЬНОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

ЭЛЕКТРОМАГНИТНОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

(ВЕЩЕСТВО) ПРОСТРАНСТВО ^ (ПОЛЕ)

ТОРСИОННОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МА ТЕРМАЛЬНЫХ ФОРМ

ГРАВИТАЦИОННОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ I (ДВИЖЕНИЕ';

СЛАБОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

(время; /

(физический вакуум)

Рис. Модель фундаментальных видов физического взаимодействия

Maddenin içinde "çekilen" güçlü etkileşime "gerçek", zayıf olana - "kronal", elektromanyetik olana - "alan" ve yerçekimsel olana - "dinamik" denilebilir .

İlgi çekici olan , *V.N.* Araştırmanın sonuçları en eksiksiz haliyle paranormal fenomenlere yerleştirildi, şunları yazdı: "Form kategorisinin, maddeden farklı özel bir fiziksel yapıya sahip olan nesnel bir gerçeklik olarak tanıtılması, bu temel bileşeni belirtmemizi sağlar. doğa bilimlerinin temsilcilerinin dikkatinden kaçan dünya resmi ve bu, modern doğa bilimleri sisteminin eksikliğini belirledi" [*Puşkin, 1980*].

Diyalektik yasalarının bir modelini oluşturalım .



Pirinç. Diyalektik yasalarının modeli

Hermetizmin yedi ilkesinin uygulanmasını gösterelim:

Yaratılış ilkesi (gerçekleştirme: "Her şey bir Düşüncedir." Herhangi bir düşüncenin bir vektörü veya yönü vardır.

Analoji ilkesi (benzerlik, uygunluk, fraktalite): kişinin durumunu mevcut durumdan daha "daha yüksek" veya daha "daha düşük" bir duruma değiştirme olasılığını gösterir; bilgi ve deneyime dayalıdır.

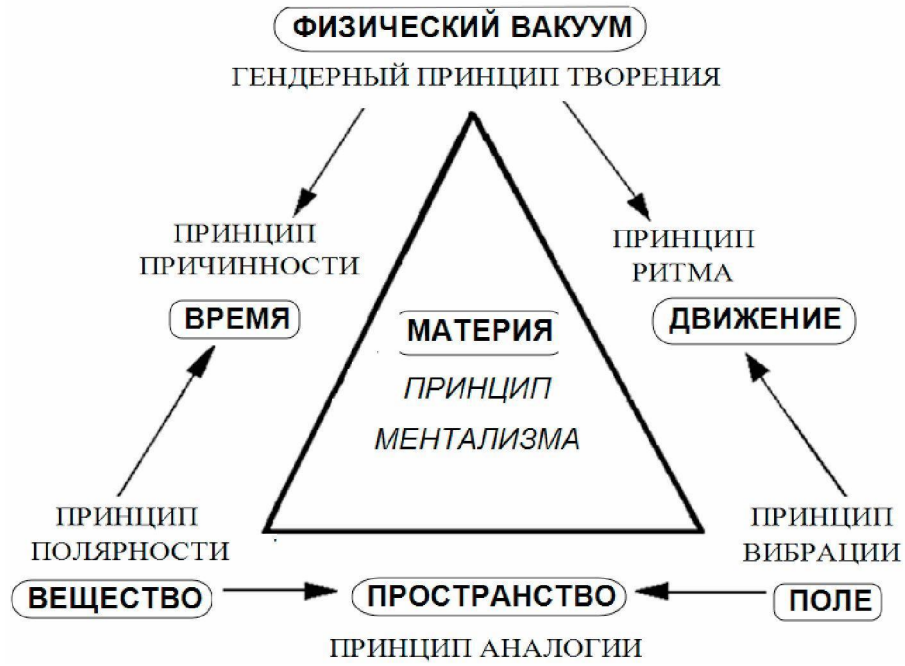
Titreşim ilkesi: "Hiçbir şey dinlenmez - her şey hareket eder, her şey titrer"; madde atomlarının başlangıç durumu tarafından belirlenir; Bir madde kristalindeki atomlar denge konumları etrafında titreşirler.

Kutup ilkesi : her şey çifttir: her şeyin kutupları veya koordinatları vardır; Zıtlıklar, doğası gereği birin parçalarıdır, ancak dereceleri farklıdır.

Ritim İlkesi: "Her şey akar, içeri ve dışarı akar; her şeyin bir gelgiti vardır; her şey yükselir ve alçalır; ritimdeki bir değişiklik birleşmeye veya ayrılığa yol açar.

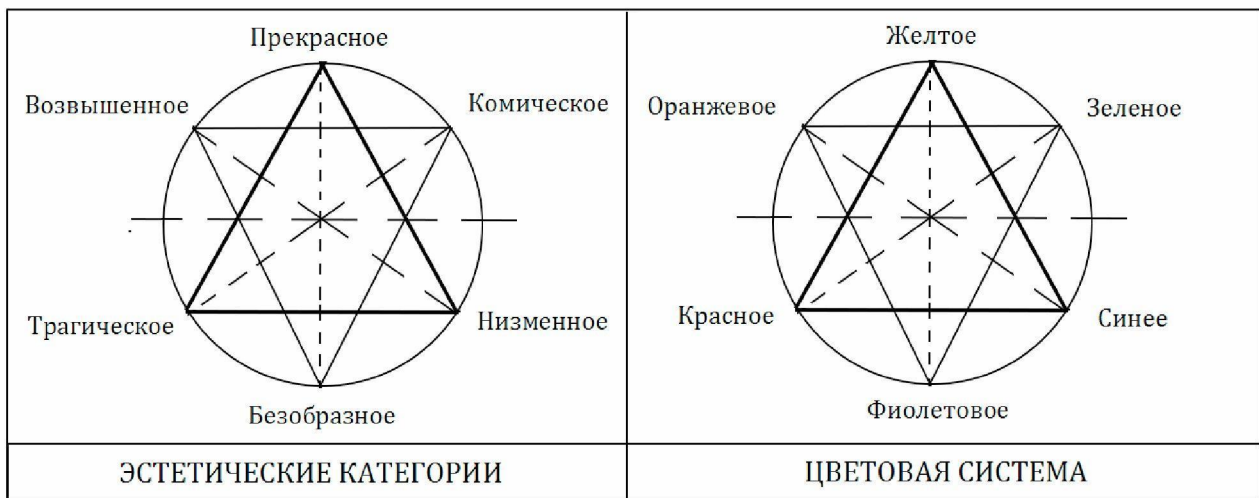
Sebep ve sonuç ilkesi: her sebep, dūřünce ve eylemlerin bir birleřimidir; her etkinin bir nedeni vardır; birçok nedensellik düzlemi vardır, ancak hiçbir řey Yasa'dan kaçamaz.

Cinsiyet ilkesi: cinsiyet her şeyde tezahür eder, her şeyin erkek ve dişi bir başlangıcı vardır, cinsiyet varlığın tüm planlarında tezahür eder.



Pirinç. Hermetizmin model ilkeleri

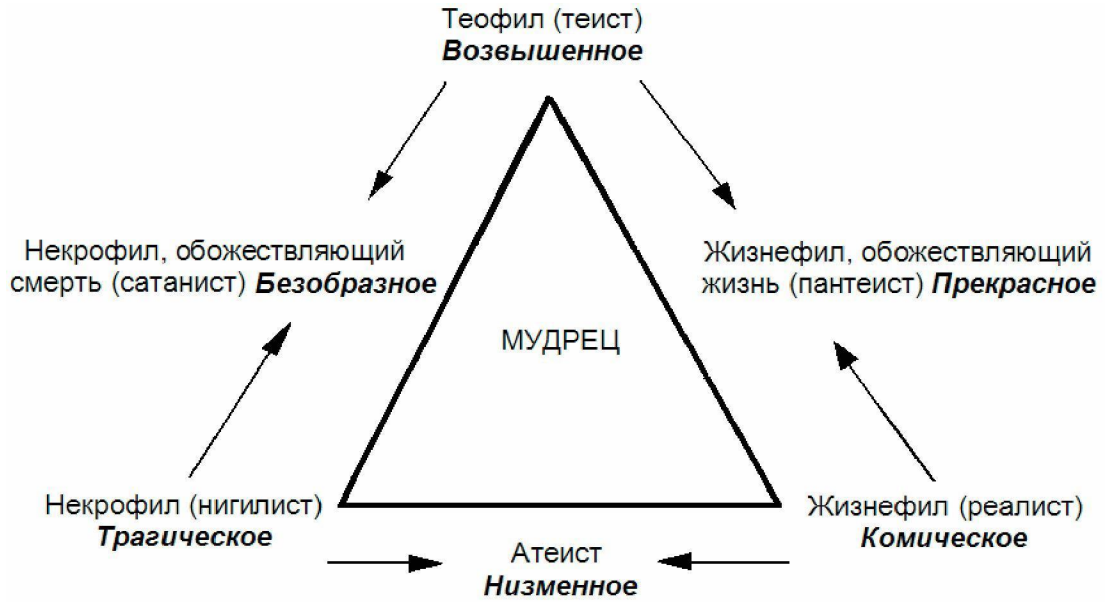
Bu bağlamda , N.I. tarafından geliştirilen estetik kategoriler sisteminin dinamik-statik konseptini ayırabiliriz . Dinamik bir yaklaşımla birlikte yapısal-tipolojik bir yaklaşım kullanan Kryukovsky , estetik kategorilerin estetik tutumun belirli sabit aşamalarını sabitlediğini ve yalnızca yapısal olarak değil, aynı zamanda genetik olarak da bağlantılı olduğunu gösterdi [Zyryanova, 2012, s. 52; Kryukovskiy, 1974, 1977, 1983]:



Pirinç. Estetik kategoriler sisteminin dinamik-statik konsepti

renk çarkı ile bağlantılı olarak

Değer-dünya görüşü türlerinin temsilcilerinin her biri birbiriyle birleştirilebilir, bunun sonucunda estetik kategorilere karşılık gelen yedi tür elde ederiz.



Pirinç. Değer-dünya görüşü türleri: teist, ateist, panteist, satanist, nihilist, realist, bilge

Belirtilen türlerin her birinin, bu tür alanları içeren bir bilim olarak aksiyolojinin belirli bir alanına karşılık geldiğini belirtmek önemlidir .

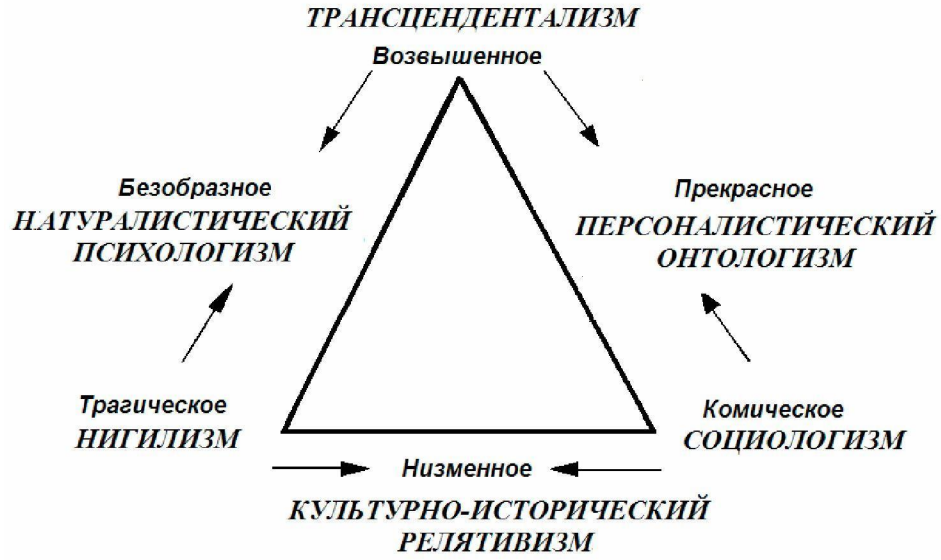
Natüralist psikoloji, değerlerin kaynağının biyopsikolojik olarak yorumlanan insan ihtiyaçlarında yattığı ve değerlerin kendilerinin ampirik olarak belirli gerçekler olarak sabitlenebileceği gerçeğine indirgenir .

Aşkıncılık ampirik ile ilgili değil , "saf" veya aşkın bilinçle ilgili , ideal bir varlık olarak değer fikri ile ilişkilidir .

Kişisel ontoloji, **M. Scheler'e göre** değer gerçekliğinin " Tanrı'daki zamansız aksiyolojik dizi " tarafından koşullandırıldığı " logolar" (A.F. Losev, M. Scheler) fikrini geliştirir . insan kişiliğinin yapısı budur .

Kültürel-tarihsel görecelik, V. Dilthey'e göre , kültürel ve tarihsel bağlama bağlı olarak ve bu tür bağlamların kavranması çerçevesinde kavranabilen bir çok eşit değer sistemi anlamına gelir . M. Weber'e göre **sosyolojizm** , sosyal bir norm bağlamında gerçekleştirilir .

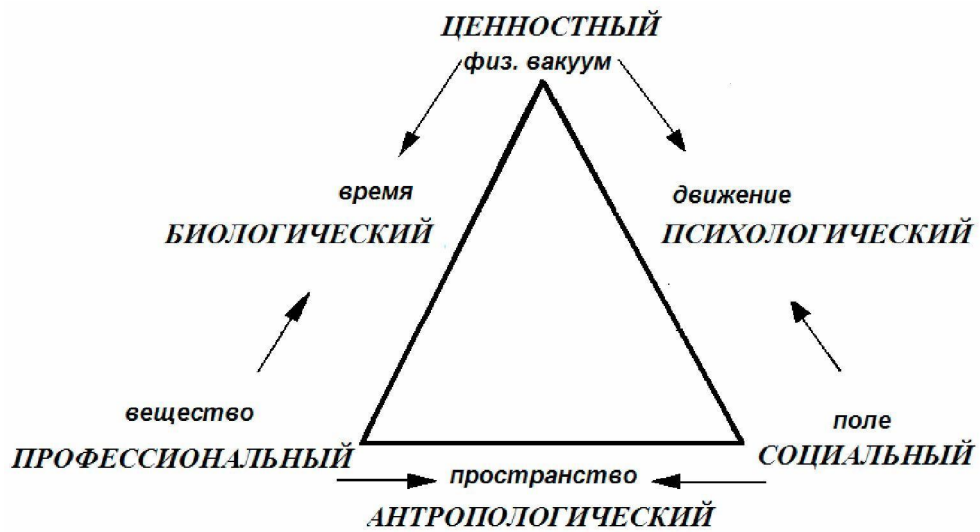
Nihilizm tüm ve tüm değerlerin reddini ifade eder .



Pirinç. Değer dünya görüşü doktrinleri

insan yaşamının değer özelliklerinin incelenmesinin , *bireyin bu tür temel ilgi alanları veya motivasyonları* kavramına dayanarak en verimli olduğuna inanmaktadır. olarak: teorik, ekonomik, estetik, sosyal, politik ve dini motivasyon.

Altı varoluşsal moddan bahsedebiliriz : biyolojik (kalıtsal biyolojik nitelikler), psikolojik (zihinsel süreçlerin seyri ile ilişkili nitelikler), sosyal (toplumdaki bir kişinin varlığıyla gerçekleştirilen nitelikler), profesyonel (taraflarca belirlenen nitelikler) . bir kişinin mesleki faaliyeti), değer (ahlaki ve ideolojik yönergeleriyle ilişkili nitelikler), antropolojik (bir kişinin *Homo sapiens*'e ait olmasıyla bağlantılı olarak ortaya çıkan nitelikler) , dini bir bakış açısına göre bir kişiye özgür verir irade).



Pirinç. varoluşsal modların modeli

Bu modlar, aşağıdaki insan türlerini tanımlayan ana **düşünme stratejileriyle** ilişkilidir :

sentezleyici (açık yüzleşme , dışarıdan bir gözlemcinin konumu, "eğer ... " tarzında fantezi kurma, olumsuz , eleştirel analiz, çelişkilerin kuluçkalanması);

idealist (bütüne ilgi, hedeflerin ve kriterlerin tanımı , anlayışlı dinleme, anlaşılmaya varmanın yollarını arama , insanlık için özür dileme);

pragmatist (parçalama, deneme, hızlı getiri arama , taktiksel düşünme, pazarlama yaklaşımı, fırsat planlama);

analist (seçeneklerin sistematik analizi, ek verilere ihtiyaç , ihtiyatlı odaklanma, detaylara yapıcı dikkat, sentez yoluyla analiz);

gerçekçi ("Ne? Nerede? Ne zaman? Nasıl? Ne için ? Ne için?", kaynakların envanteri , pratik sonuçlara ulaşma çabası , basitleştirme, uzman görüşüne güvenme , ayarlama);

diyalektik (zıtların birleşimi, tam sentez arayışı , yaratıcılığa çekim, fiili verinin ötesine geçme, aşırı durum) [Rogov, 1996, s. 166] .



Pirinç. Zihinsel insan türleri modeli

Bilimsel bilginin karakteristik özelliklerini göz önünde bulundurun :



Pirinç. Bilimsel bilginin karakteristik özellikleri

İnsan gücü kaynaklarının türlerini düşünün .

Normatif güç . A'nın belirli davranış kurallarına uyulmasını kontrol etme ve gerekirse bu kurallara uyulmasında ısrar etme hakkına sahip olduğu içselleştirilmiş B normlarından bahsediyoruz . **OLIGARŞİ** _

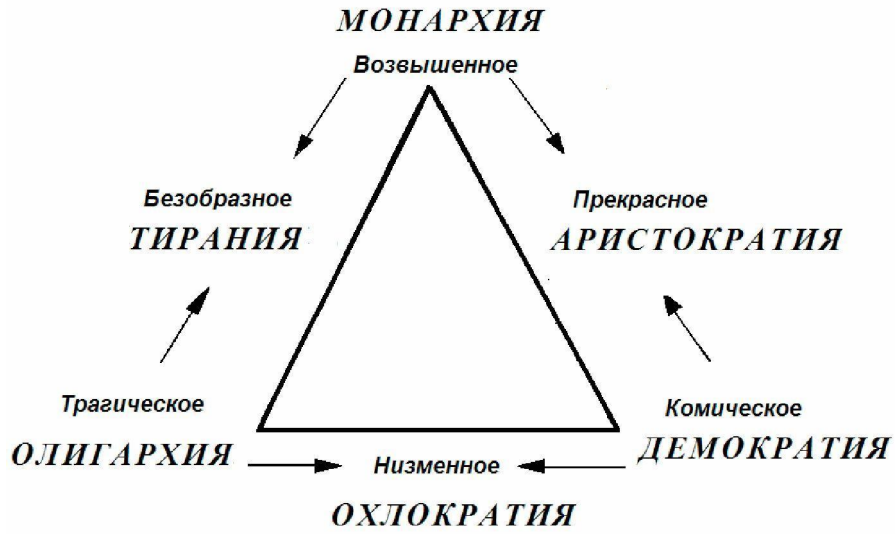
Ödülün gücü . Gücü , A'nın (B) güdülerinden birini ne ölçüde tatmin edebileceği ve A'nın bu tatmini ne ölçüde istediği davranışa bağlı hale getireceği B'nin beklentisiyle belirlenir . *ARİSTOKRA TİYA* .

Zorlama ve cezalandırma gücü . Gücü , B'nin beklentisiyle belirlenir , birincisi, A'nın şu ya da bu güdünün engellenmesiyle A için istenmeyen eylemler için onu ne ölçüde cezalandırabileceği ve ikinci olarak, A'nın ne ölçüde cezalandırılacağı. güdünün tatminsizliği istenmeyen davranışa bağlıdır. Buradaki zorlama , B'nin olası eylemlerinin alanının ceza tehdidi nedeniyle daraltılmasından oluşur. Aşırı biçimiyle , zorlama gücü doğrudan fiziksel olarak kullanılabilir , örneğin yatmak istemeyen bir çocuk dövüldüğünde veya yatağa girmeye zorlandığında. *TİRA NİA* .

Bilginin gücü, ilgili bilgilere erişme yeteneğine dayanmaktadır . A, B'nin davranışının sonuçlarını yeni bir ışıktaki görmesini sağlayabilecek bilgiye sahip olduğunda gerçekleşir . *SOĞUK OCR TIA* .

Uzman gücü , güçlü bir kişinin belirli bir endüstride uzman olma yeteneği aracılığıyla gerçekleşen uzmanlık gücü . Gücü , söz konusu davranış alanıyla ilgili olarak B tarafından A'ya atfedilen özel bilgi, sezgi veya becerilerin miktarına bağlıdır . *MONARŞİ* _

Standardın gücü , örnek, kişisel niteliklerin gücüne ve faaliyet tarzına dayanan karizma . B'nin A ile özdeşleşmesine ve B'nin A. *DEM OCRATIA* gibi olma arzusuna dayanmaktadır .



Pirinç. Güç kaynakları modeli

I.A.'ya göre . Kolesnikov, devlet veya bireylerin izlediği dönem ve sosyo-politik hedeflerden bağımsız olarak , aşağıdaki en tipik eğitim modellerini ayırmak mümkündür:

1. Pedagojik gerçekliği belirleyen sosyo-kültürel eğitim durumunun bütünleştiricisinin ***aile veya***

başka bir kapalı sosyal grup olduğu bir model .

2. Sosyo-kültürel eğitim durumundaki bütünleştirici bağlantı devlet , eğitim sistemlerinin varlığı ve ***gelişimi*** her şeyden önce gerçek pedagojik değil , politik, ideolojik hedefler, normlar, ilkeler.

3. ***Pedosentrik model***, pedagojik sürecin tüm parametreleri bireysel özellikleri, ilgi alanları ve ihtiyaçları dikkate alınarak ayarlandığında , öğretmen kendini ifade etmek için en uygun koşulları yarattığında, eğitim durumundaki ana bütünleştiricinin çocuk olduğunu varsayar. çocuğun temel güçlerinin kendini geliştirmesi .

4. Bir kuruluş veya kurum (okul, spor salonu, çocuklara yönelik kamu kuruluşu, ordu, gayri resmi dernek vb.) , ***işlevsel-rol çıkarlarının merkezde olduğu*** bir bütünleştirici sistem olarak hareket edebilir . Eğitim, kurum veya kuruluşun tüzüğü, tüzüğü, tüzüğü ile düzenlenir. Burada, eğitim sürecindeki katılımcılar tarafından işlevsel rollerin yerine getirilmesi yoluyla sistemin gerekli, başlangıçta belirlenmiş bileşenlerinin hatasız bir şekilde yeniden üretilmesini sağlayan açık teknolojik araçlarla karakterize edilen bir işlevsel rol modeli uygulanmaktadır .

5. Eğitim durumunun bütünleştirici faktörü , teorik veya yazarın eğitim modelini yansıtan kendi eğitim ve öğretim konseptini uygulayan ***deneyimli bir usta öğretmendir*** . Bu durumda, bireysel bir kişi , etkinliği büyük ölçüde bireyin yönelimi ve dünya görüşü tarafından belirlenen kendi pedagojik fikrini, sistemini, metodolojisini pratikte uygular .

6. Çekirdeğin eğitim bilgisi, konu içeriği olduğu ve pedagojik süreçlerdeki katılımcıların bu içeriğin işleyişine "hizmet ettiği" bir ***bilgi modelinin*** varlığı mümkündür . Böyle bir modelin tipik varyantları özel ders ve uzaktan eğitim kurumudur.

7. **Öğretmen-öğrenci** " bütünleştirici ilişkisi temelinde başka bir model seçilebilir . Bunda önemli bir rol, ev içi uygulamada "işbirliği" adını almış ilişkiler tarafından oynanır [Kolesnikova, 2001, s. 51-55].

Böylece, aşağıdaki modeller ayırt edilebilir:

bilgi modeli.

pedosentrik model.

devlet modeli.

İşlevsel rol modeli.

Yazarın modeli.

işbirliği modeli.

Кapalı bir sosyal grup modeli.

Pedosentrik model

Трагическое Функционально-ролевая модель

Безобразное

Государственная

модель



Авторская

модель

Прекрасное

Модель со трудн ичества

Низменное —

Ин ф орма ционн ая
модель

Комическое

Модель замкнутой социальной группы

Pirinç. Eğitimi Modelleri

Yetiştirme yöntemlerinin yapısını düşünün.

Pirinç. Yetiştirme yöntemlerinin yapısı

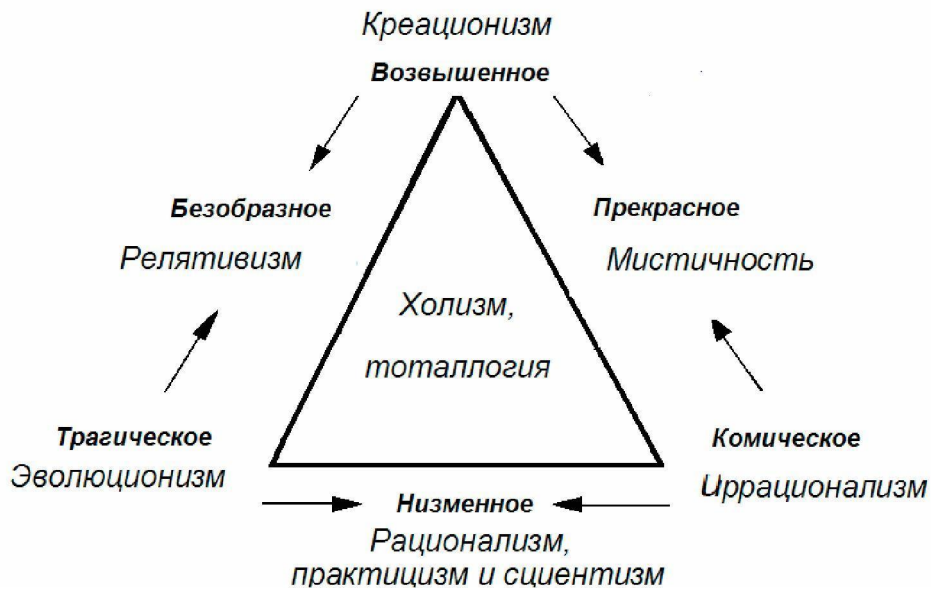


Sosyal bilinç biçimleri modelini düşünün .



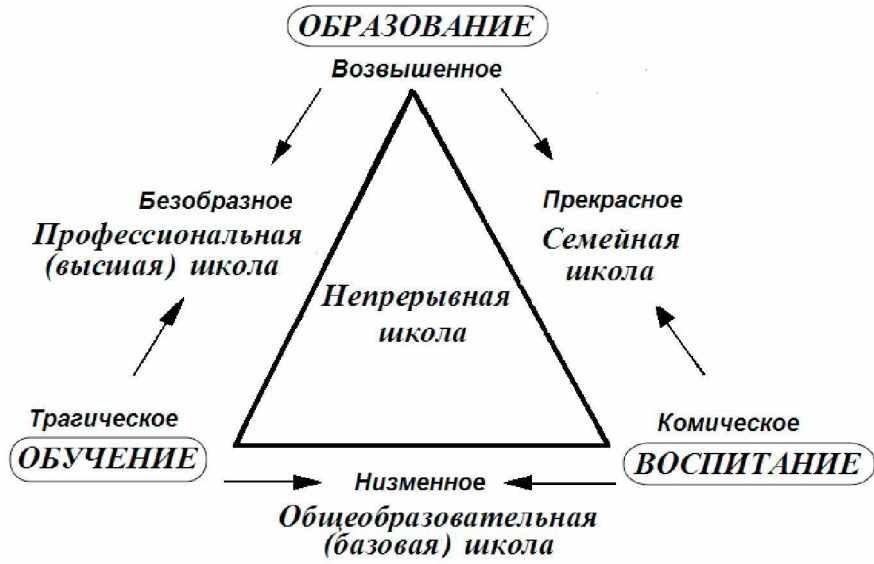
Pirinç. Halk bilinci biçimleri

Modern felsefi düşüncenin yönünü düşünün .



Pirinç. Modern felsefi düşüncenin yönleri

Pedagojik alan modelini düşünün .



Pirinç. Pedagojik alan modeli

İşte *eğitim sistemlerinin genel bir sınıflandırması* K. Korsak ve modelimize uyarlayın :

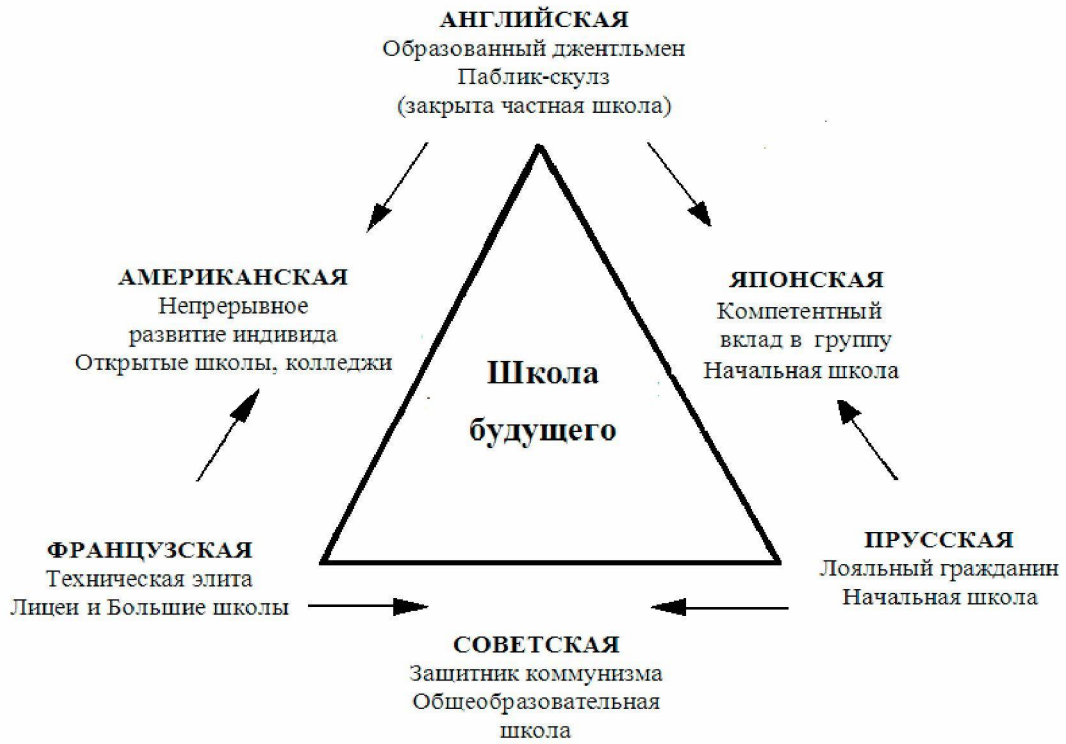
Masa

Zorunlu eğitim sistemlerinin altı ana dünya modelinin özellikleri [Korsak, 2009]

Özellikler	EĞİTİM VE ÖĞRETİM SİSTEMLERİ MODELLERİ					
	Prusya	Fransızca	İngilizce	Amerikan	Japonca	Sovyet
oluşum dönemi	1742-1820	1791-1870	1820-1904	1840-1910	1868-1890	1917-1935
İdeal	Sadık Vatandaş	Teknik seçkinler	Eğitimli beyefendi	Bireyin sürekli gelişimi	Gruba yetkin katkı	Komünizmin Savunucusu
temsili okul	İlkokul	Liseler ve Büyük Okullar	Devlet okulu (kapalı özel okul)	Açık okullar , kolejler	İlkokul	Genel eğitim okulu

Yön ve kapsam	Bütün birey . Çok sayıda öge . insani önyargı	zihinsel büyüme Akademik Konular Bilim ve Sanat	Akademik konular , toplumsal değerler , kültür	bilişsel beceriler Sivil değerler . Sosyal ve iş becerileri	Bütün birey . Çok sayıda öge . Ahlaki Değerler Fiziksel ve estetik beceriler	Bütün birey . Geniş okul müfredatı . Teknik Önyargı
öğrenme teorisi	doğal gelişim	zihinsel disiplin	kalıtsal mükemmellik	İyileştirme ile geliştirme	Sebat ve çaba	etkileşim
okul teknolojisi	Dersler ve ödev	Dersler ve sınavlar	Öğretmenler , yatılı okullar , ek müfredat	Eğitim ve istişareler kişiye özeldir	Öğretmen hayranlığı . Bütünlük olarak okul	Kolektif öğrenme
Kontrol	Yarı merkezi olmayan	merkezi _	Özel	merkezi olmayan _	Yarı merkezi olmayan	merkezi _
Yönetim stili	otokratik	Otoriter	Liderlik	Yönetmek	İşbirliği	Totaliter
öğrenim ücretleri	Ilıman	Ilıman	Yüksek	Türlü	Ilıman	orta veya yüksek
finansman kaynağı	Yerel yönetim (arsalar)	Devlet (veya kilise)	eğitim ücreti	Yerel vergiler	Durum	Durum

Bu tablonun uyarlanması, pedagojik (eğitimsel) alanın yapısını bu tablonun öğelerine empoze etme prosedürüdür :



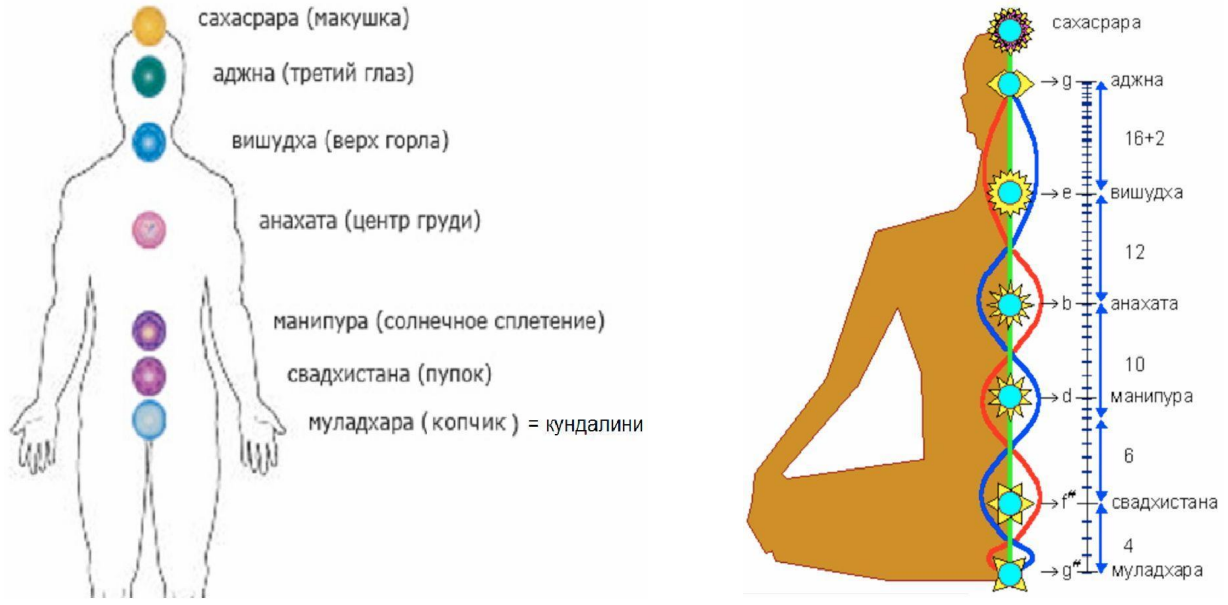
Pirinç. Zorunlu eğitim sistemlerinin altı büyük dünya modeli

Bir kişinin yapısını bir psikoloji konusu olarak düşünün (algı özelliklerinin yapısının yanı sıra).



Pirinç. Bir kişinin psikoloji konusu olarak yapısı (algı özelliklerinin yapısı gibi)

8.1. *Antropokozmosun Çizimi* " (1993) adlı temel çalışmada, bir kişinin çakra yapısını ele alır :



Pirinç. Bir kişinin çakra yapısı.

tıbbi ve biyolojik fikirlerin ruhuna göre yorumlama sorunu var . B. L. Smirnov, 7 ana çakrayı sinir pleksuslarıyla ilişkilendirir :

- 1) muladhara (perine içinde bulunur) - perineal pleksus;
- 2) svadhisthana (cinsel organlar ve mesane bölgesinde bulunur) - lomber pleksus;
- 3) manipura (göbeğinde bulunur) - solar pleksus;
- 4) anahata (kalp bölgesinde bulunur) - kardiyο-aortik pleksus;
- 5) vishuddha (boğazın tabanında bulunur) - karotis arterlerin karotis gövdesi ile pleksusu;
- 6) ajna (başın ortasında, kaşların karşısında bulunur) - 10. ve 5. sinirlerin düğümleri;
- 7) sahasrara (başın üst kısmı) - beyin [*Mahabharata, 1981, s. 199*].

Bazı araştırmacılar, 6 çakra ile refleks bölgeleri, endokrin bezleri, bazı organlar ve eski Çin tıbbının vücudunun altı işlevsel sistemi arasında bir bağlantı kurmuşlardır. Yedinci çakra, sahasrara ("bin yapraklı nilüfer" çakrası), her biri 16'yı geçmeyen belirli sayıda nilüfer yaprağına sahip olan "alt çakralar" ile ilişkili olarak "geçerlidir" (adjna - 2, vishuddha - 16, anahata - 12, manipura - 10, svadhisthana - 6, muladhara - 4). Aynı zamanda, 6 "alt" çakra, ana kanal (sushumna) tarafından birleştirilen iki ikincil kanal (pasif, "ay" - ida ve aktif, "güneş" - pingala) tarafından yarı kapalı bir kompleks halinde birleştirilir.), bu kompleksi sahasrara ile bağlar. Böylece, ajna beyinle veya daha doğrusu beynin işlevsel sistemi ve "kalbin hükümdarı" ile, vishuddha akciğerlerin işlevsel sistemiyle, anahata kalple, manipura mideyle, svadhisthana ile ilişkilendirilebilir. böbrekler ve muladhara

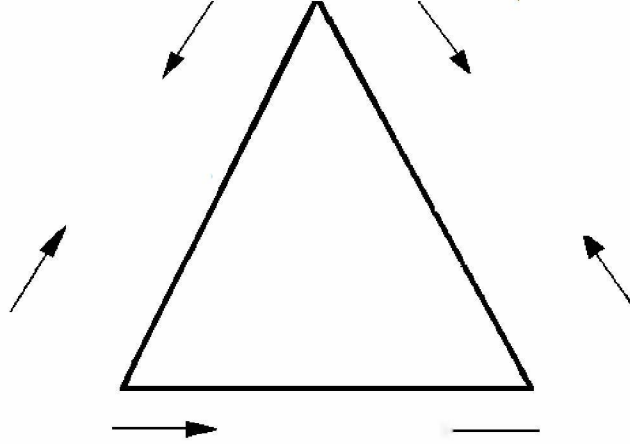
ile karaciğerin işlevsel sistemi.

Karşılaştırmak oldukça doğaldır:

- 1) Bir kişinin fiziksel bedeni (içgüdüleri) ile muladhara;
- 2) svadhisthana - eterik bedenle (duyumlar)
- 3) manipuru - astral bedenle (duygular);
- 4) anahatu - fiziksel ve ruhsal birlik olarak insanla;
- 5) visuddhu - zihinsel bedenle (düşünce);
- 6) ajnu - sezginin gövdesiyle (sezgi);
- 7) sahasrara - manevi beden (mutluluk).

konusu olarak kişinin yapısına uygun olarak

G. Allport, insan yaşamının değer özelliklerinin incelenmesinin , bireyin şu temel ilgi alanları veya motivasyonları kavramına dayanarak en verimli olduğuna inanıyor : teorik, ekonomik, estetik, sosyal, politik ve dini motivasyon.



Религиозная

мотивация

Творческая мотивация

Возвышенное

Прекрасное

Теоретическая мотивация

Низменное м

Политическая мотивация

Комическое

Социальная мотивация

Безобразное

Эстетическая мотивация

Трагическое

Экономическая мотивация

Рис. Структура мотиваций личности

Bu bağlamda, A.A. Ostapenko tarafından inşa edilen pedagojik sistemin (N.V. Kuzmina'ya göre) yapısal ve işlevsel bileşenleri arasındaki ilişkinin rafine edilmiş modeli önemlidir.

Коммуникативный компонент - средства образовательных коммуникаций

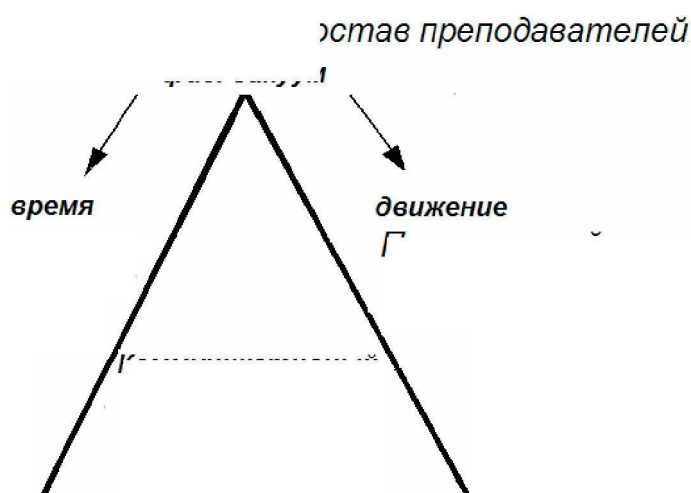
■^пространством

поле

вещество Организаторский компонент - учащиеся

Прогностический компонент - следующая образовательная система

Гностический компонент - сс физ. вакуум



Проективный компонент -

цели образования

Социальный компонент -
погруженность в социальную

Конструктивный компонент -
учебно-научная информация

среду

Pirinç. Pedagojik sistemin yapısal ve işlevsel bileşenleri

Kültürün işlevlerini ele alalım [Sokolov, 1982].



Bu bağlamda, dünyanın yapısının fraktal-hologram kavramı açısından eşit derecede geçerli olduğu ortaya çıkan bilimsel bir teori oluşturmak için bir dizi kriter vermek de uygundur:

1. *Ekonomi ve basitlik kriteri* (I. Newton, E. Mach): gerçek teori, zaman kazandıran, belirli fenomenleri

anlamak için basit olandır.

2.**Güzellik kriteri** (A. Poincaré, P. Dirac, I. Gauss, D.I. Mendeleev), buna göre, örneğin belirli bir teorenin altında yatan matematiksel aparatın güzelliği, doğruluğu için kesin bir temeldir .

3.**Sağduyu kriteri** : gerçek bir teori, insanlığın dünyayla etkileşim sürecinde binlerce yıllık tarihi boyunca geliştirdiği sağduyuya karşılık gelir.

4.**Delilik kriteri**, yani sağduyuyla tutarsızlık (N. Bohr, D. Bohm ve diğerleri): Yirminci yüzyılın 50'li yıllarının sonlarında N. Bohr. W. Heisenberg ve W. Pauli'nin raporundan sonra, "hepimiz teorelinizin çılgınca olduğu konusunda hemfikiriz; bizi ayıran soru, onun doğru olma şansına sahip olacak kadar çılgın olup olmadığıdır ..." dedi.

5.**Ekstrapolasyon kriteri**, bir teorenin yeni gerçekleri ve fenomenleri tahmin etme yeteneğinde yatmaktadır.

6.**bütünlük, genellik, evrensellik kriteri** : teori ne kadar evrensel ve genelse, o kadar doğrudur.

7.**İlahi vahiy kriteri** , bilim adamına göre onun ne kadar ilahi vahiy ve sezgi tarafından yönlendirildiğini ifade eder.



Ekonomi ve basitlik kriteri

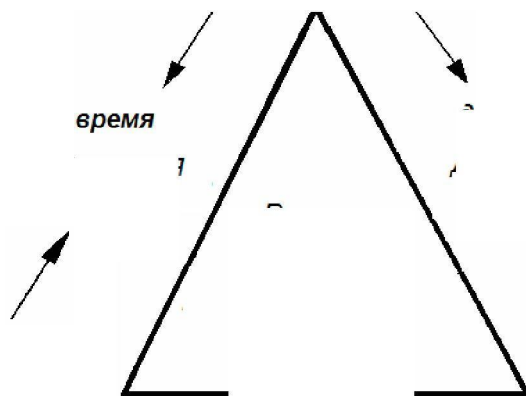
Pirinç. Bilimsel bir teori oluşturmak için kriterler

Proteinlerin görevlerini düşünün . **Sinyal verme** : çevreyi algılama ve ona uygun şekilde tepki verme yeteneği. **Taşıma** : maddeleri kendi içinde bütünleştirme ve uzayda belirli noktalara taşıma yeteneği. **koruyucu** : yabancı maddelerin vücuda girmesi sırasında bu maddeleri nötralize eden proteinler üretilir. **motor** : proteinlerin azalması ve diğer evrimler nedeniyle vücudun hareketlerini organize etme yeteneği. **Bina** : vücudu ve organlarını inşa etme yeteneği **Enerji** : enerji üretme yeteneği.

İnsan vücudunun organ sistemlerini hayal edin : **sinir sistemi, dolaşım sistemi, destek sistemi, motor ve boşaltım sistemi, sindirim sistemi, endokrin sistem.**

Транспортная функция
Кровеносная система

Сигнальная функция
Нервная система
физ. вакуум



Высшая
нервная
система

движение

Двигательная функция

Двигательная и выделительная система

вещество

3 а щитная функция ..

~ & пространством

Опорная система

Строительная функция

Пищеварительная система

поле

Энергетическая функция

Эндокринная система

Pirinç. Proteinlerin ve vücut sistemlerinin işlevleri

Psikolojik savunma mekanizmalarının üçlü yapısı da büyük önem taşımaktadır . bir kişinin sosyal ve kişisel aktivitesinin temel düzenleyicisi olarak hareket eden ve psikolojik olarak travmatik anları en aza indirmek için ilgili deneyimin öznel önem düzeyini azaltmayı amaçlayan, bireyin iç değerler sistemindeki bir değişiklik ile ilişkili olarak hareket etmek . R.M. Granovskaya, psikolojik korumanın işlevlerinin doğası gereği çelişkili olduğuna inanıyor : bir yandan, bir kişinin kendi iç dünyasına uyum sağlamasına katkıda bulunurken , diğer yandan dış dünyaya uyum sağlama yeteneğini kötüleştirebilir. sosyal çevre. Psikolojide, ***bitmemiş bir eylemin etkisi*** bilinmektedir , herhangi bir engelin, engel aşılınca ya da kişi üstesinden gelmeyi reddedene kadar eylemin kesintiye uğramasına yol açmasından oluşur. Pek çok araştırmacının çalışmaları, tamamlanmamış eylemlerin tamamlanmaya yönelik bir eğilim oluşturduğunu ve doğrudan tamamlama mümkün değilse, kişinin ikame eylemler gerçekleştirmeye başladığını göstermiştir. Bu nedenle, psikolojik savunma mekanizmaları, ikame eylemlerinin özel biçimleri olarak da anlaşılabilir [*Granovskaya, 1988*] .

Psikolojik savunma mekanizmalarını kısaca ele alalım.

(1)

Reddetme - bir stres kaynağı olarak hareket eden bilgiler reddedilir, göz ardı edilir, kaçınılır - korkutucu psikolojik etkinin kaynağı veya böyle bir etkinin çarpık algısı, varlığı veya doğası hakkındaki bilgilerin kontrolü ve sınırlandırılması.

Baskı (bastırma, bastırma) - bilgi unutulur, bastırılır.

İzolasyon (yabancılaşma) - olumsuz ("uygunsuz", kabul edilemez) duygular bilinç tarafından engellenir, yani bu, olanların duygusal bileşeninin bilinçten çıkarılmasıdır.

Gerileme (somatizasyon) - travmatik sorunun stres potansiyelini kaybettiği geçmişe dönüş.

Tepkisellik - nefretin sevgiye dönüşmesi ve bunun tersi, başkalarını suçlama duygusu, kendini suçlama duygusu, davranış ve düşüncelerdeki zıt dürtülerin ifadesiyle yasak dürtülerden korunma.

Direnç , bir bireyin olumsuz istenmeyen olaylara karşı kalıcı ve tutarlı direncidir.

Bu koruyucu mekanizma grubunun dürtülerini serbest bırakan ve aynı zamanda bütünlüklerinde bir faktör olan ***ters süreç*** - bastırılmış durumların uygulanmasını içeren ***reaksiyon (boşalma)*** .

(2)

Rasyonelleştirme, kişinin kendi irrasyonel ve bilinçsiz fikirlerinin, arzularının, eylemlerinin, aslında

sebeplerden kaynaklanan ve tanınması öz saygı kaybını tehdit edecek hatalı bir "akıllı" açıklamasıdır.

Entelektüelleştirme - durumun rasyonel bir yorumuna dayalı olarak duyguları ve dürtüleri kontrol etme arzusu.

Ahlakileştirme , olup bitenlerin ahlaki gerekliliğine kendini ikna etmenin bir yolunu aramaktır.

Bölme (bölümlere ayırma, ayrı düşünme) - düşünceler ve duygular arasındaki boşluk (iyi - kötü)

İptal (ritüelleştirme, tazminat) - sürdürülemez düşüncelerin, eylemlerin yok edilmesi. Aynı zamanda, olumlu bir olay yaratarak olumsuz bir olayın etkisini "geri almak" için bilinçsiz bir girişimdir.

Kendine saygı duymayan ve kendini onaylamayan faaliyetlerin **kısıtlanması** .

Bu savunma mekanizmaları grubunun dürtülerini serbest bırakan ve aynı zamanda bütünlüklerinde bir faktör olan **ters süreç** , davranışın zihinsel ve duygusal içeriklerinin birleştirildiği **meditasyondur** .

(3)

Yansıtma , kişinin duygularını başkalarına aktarmasıdır.

Özdeşleşme , kişinin kendini başka bir nesneye aktarmasıdır.

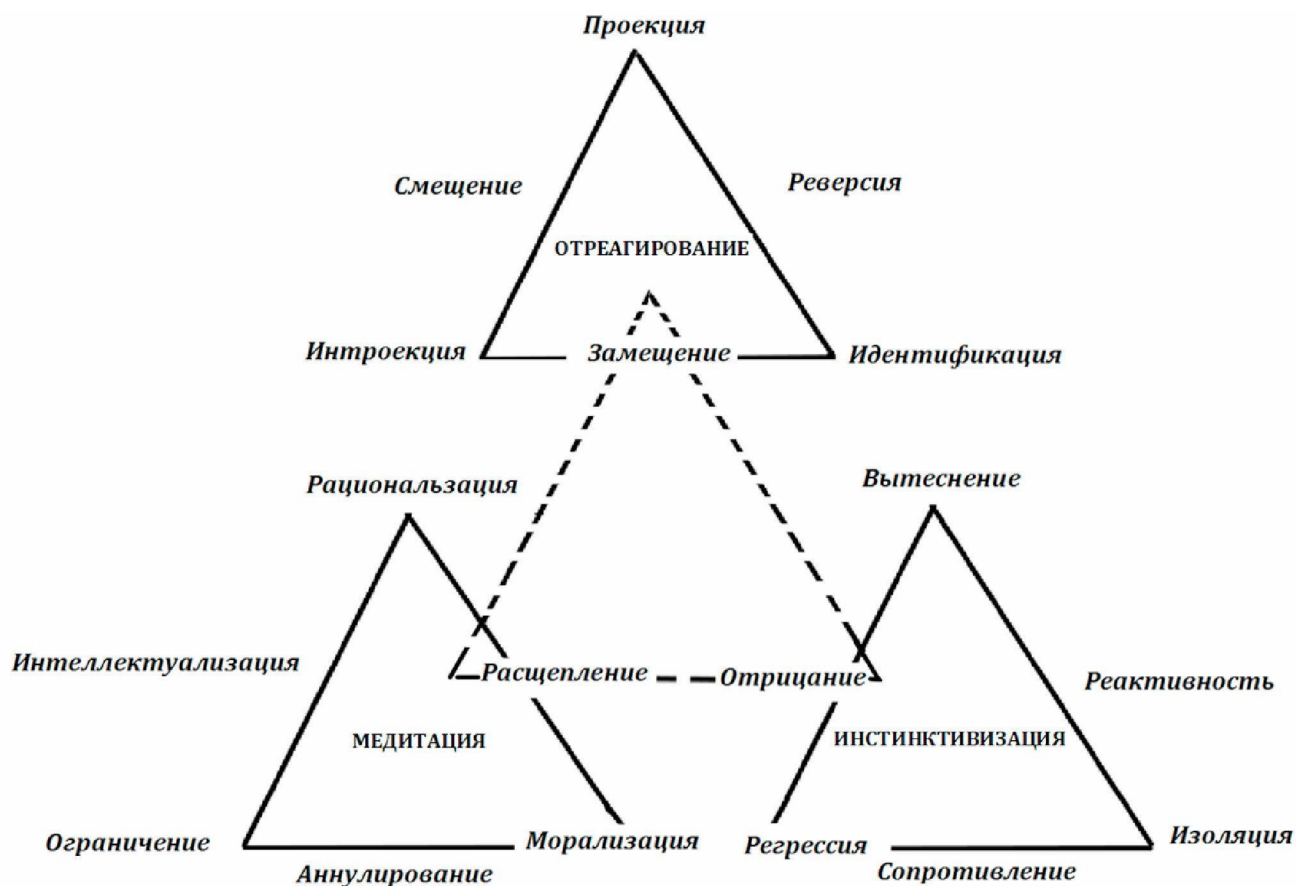
yansıtma , diğer insanların özelliklerinin kendine aktarılmasıdır.

İkame (süblimasyon, telafi) - eylemlerin (potansiyel) başka bir nesneye aktarılması

Yer değiştirme (yer değiştirme, ikame) - günlük anlamda "günah keçisi aramak" için dikkati değiştirmek.

Tersine çevirme - davranışsal senaryoyu diğer yöne çevirme.

Bu savunma mekanizmaları grubunun dürtülerini serbest bırakan ve aynı zamanda bütünlüklerinde bir faktör olan **ters süreç - cinselleştirme veya daha doğrusu içgüdüselleştirme**. Bazı yazarlar, işleyişi genellikle eyleme dökme biçimini aldığı için, eyleme geçirme kavramına cinselleştirmeyi de dahil eder. Bununla birlikte, kısmen cinselleştirmenin dışsal bir tepki olmaksızın mümkün olması (daha doğrusu **erotikleştirme** olarak adlandırılabilir bir süreç) ve kısmen de böylesine genel ve ilginç bir anlama sahip bir kavramın özel ilgiyi hak etmesi nedeniyle ayrı ayrı sunmaya değer



Pirinç. Psikolojik savunma mekanizmaları

modeli

SONUÇLAR

Yapılan analiz, örnekleri yukarıda sunulan modeller olan **belirli bir yapıya sahip bilgi matrisleri** de **dahil olmak üzere evrensel bilgi matrislerini oluşturmanın** temel olarak mümkün olduğu sonucuna varmamızı sağlar .

Bazı araştırmacılar arasında ve bazı dini mitolojik geleneklerde benzer modeller bulunur .

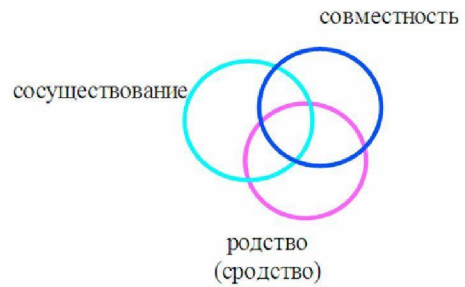
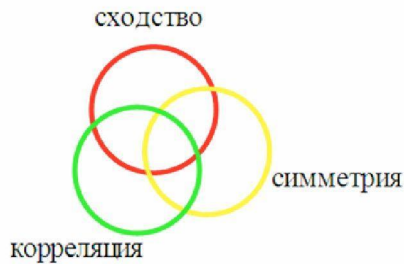
İşte **bazı örnekler** (http://planeta.moy.su/blog/kitaj_i_tibet/2012-05-30-21202):



ÜZERİNDE. Zarenkov, " *Sözcük, sayı ve göstergebilimsel yaşam teorisi* " adlı kitabında , natüralist biyolojide doğal etkileşimlerin yerini natüralistler tarafından kurulan ilişkilerin aldığını yazıyor :

Masa

Ana organizmalar arası ilişkiler
ve bunlar tarafından ayırt edilen doğalcı biyolojinin nesneleri



DAVRANIŞ	NESNE ADI VE BİYOLOJİ BÖLÜMÜ
<i>benzerlik</i>	fenon, fenonik
<i>Simetri</i>	Bina planı, biyosimetrik
<i>korelasyon</i>	Organizasyon tipi, karşılaştırmalı morfofizyoloji
<i>Akrabalık (yakınlık)</i>	Soyağacı, tarihsel biyoloji
<i>Uyumluluk</i>	Fauna (flora), fauna (çiçekçilik)
<i>bir arada yaşama</i>	Yaşam formları topluluğu, ekoloji

Bu ilişkiler N.A. Üçlü modeller biçiminde Zarenkov :

Pirinç. Temel organizmalar arası ilişkiler

M.I. _ Belyaev [Belyaev , 2005] , dalga fonksiyonları Hiçten doğmaz ve Hiçbir Yerde kaybolmaz ve bir dalga fonksiyonunun diğerine değişmez dönüşümleri Birleşik Yasaya göre gerçekleştirilir . Aynı zamanda yazar sorar: " Renk sırasının bozulacağı bir gökkuşağı gördünüz mü ? Her yeni renk, her yeni gökkuşağı, bir yönde döngüsel bir kayma ile bir öncekinden (ler) oluşur. veya başka bir (Geçmişe veya Geleceğe)" [Belyaev, 2005; 1999, 2001].

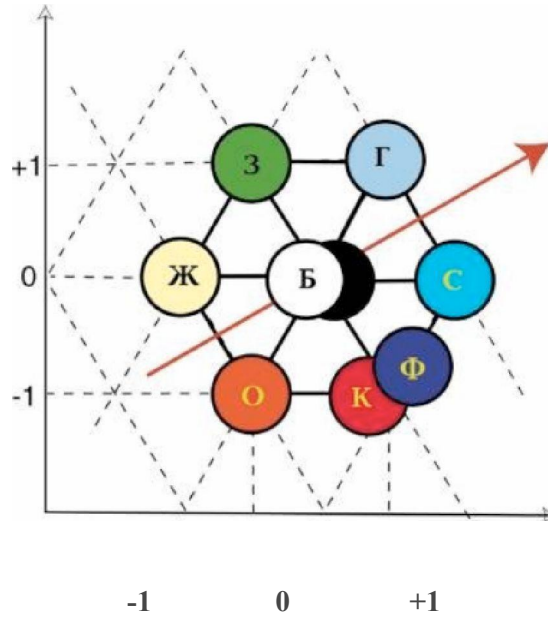
Farklı renklerin karışımı kullanılarak aynı gökkuşağının oluşumunda şu özelliğe de dikkat etmelisiniz . Bu nedenle, baskıda siyah dahil yalnızca 8 temel rengin bulunduğu birkaç renk modeli kullanılır . Bu renk modellerinde beyaz ve siyah aktif katılımcılardır ve beyaz sadece 7 rengin karıştırılmasıyla elde edilmez .

Yalnızca üç renkten (kırmızı, yeşil, mavi) diğer tüm renkleri elde edebilirsiniz ve üç rengi de karıştırırsanız beyaz elde edersiniz . Bu üç renk , beyazın nötr renk olduğu ana **renk onaltısını oluşturur**. Bu, olduğu gibi, üç "kuarktan" oluşan bir parçacıktır - " *d, u, s* " **ve** bu nedenle, üçlüdeki ilişkilerin ikiliği nedeniyle, gökkuşağının tüm renklerini sadece sentezlemek mümkündür. iki basit renk - "açık" ve "koyu". Bu nedenle, M.I. Belyaev'e göre beyaz ışık, ilk ikili ilişkiden çok ikili ilişkiler yaratarak ve tüm renk tonlarını oluşturarak senteze katılabilir.

Fizikten, iki veya daha fazla tutarlı ışık dalgası üst üste bindiğinde meydana gelen ışık girişimi olgusu bilinmektedir (polarize - bu, yalnızca ikili ilişkilerle karakterize edilen anlamına gelir). Girişim efektleri, beyaz ve siyah çizgilerin birbirini izlemesidir. Polarize (ikili) dalga koşulları altında siyahın basit ve beyazın karmaşık olduğunu hayal etmek zordur. Böyle bir birleşim düalite yasalarıyla çelişir, simetri yasalarıyla çelişir. Parazit fenomeninde neden sadece siyah ve beyaz renkler değişiyor? Neden gökkuşağının başka renkleri yok? Siyah basit bir renkse, o zaman neden zıttı karmaşık bir renk olsun? Sanatçılar neden üç ana rengi karıştırarak gökkuşağının diğer 4 rengini ve diğer tüm tonlarını elde ediyorlar? Sanatçının paletindeki renklerin karışmasının onların ayrışması olduğunu kabul etmek zor. Gerçek sentez budur.

Şek . "Gökkuşağı renk dönüşümlerinin heksagram diyagramı", gökkuşağının renklerinin birbirine kapalı olduğunu takip eden bir diyagramdır (bakınız: <http://www.milogiya2007.ru/> - Milogiya'nın web sitesi). Beyaz

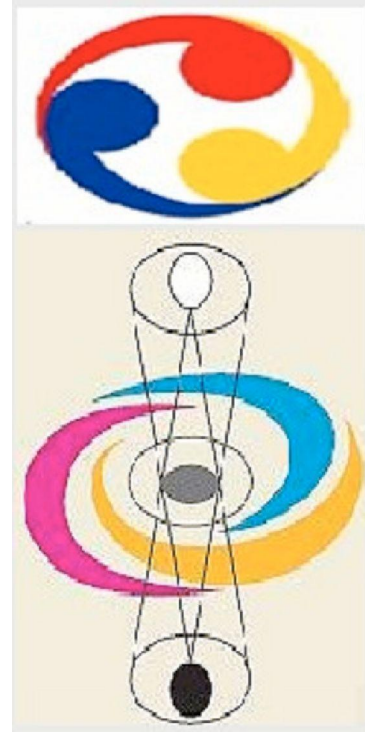
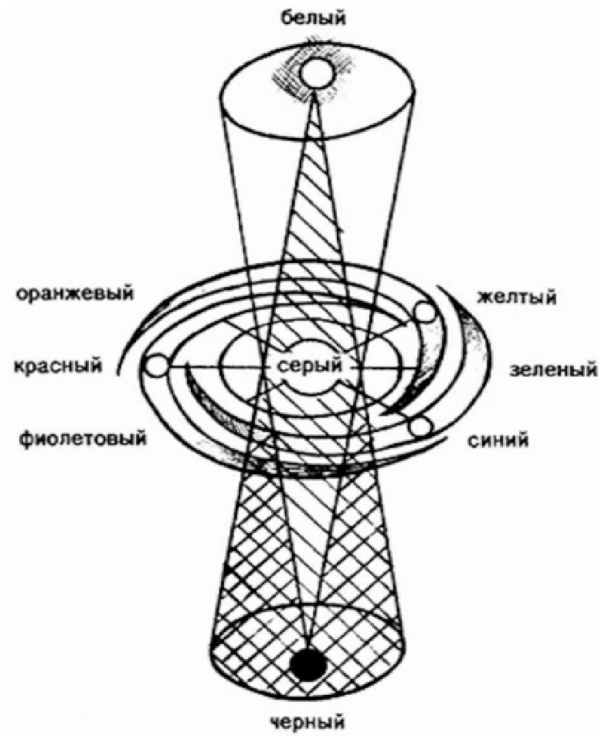
ve siyah renkler yalnızca birbirine dönüşmekle kalmaz, aynı zamanda bu dönüşüm büyük bir daire içinde de gerçekleşebilir. Evrim, beyazdan başlayarak siyaha kapanmayla sona erer ve bunun tersi, siyahtan başlayan iç içe geçme, kırmızıdan beyaza kapanır.



Pirinç. Gökkuşağı Renk Dönüşüm Tablosu

O-Zh-Z üçlüsünde sarı (*W*) *Z* ve *O* tarafından üretilir ve *Z* , sırayla, *Zh* ve *G* , *vb.* tarafından üretilir . Burada, bize mantıksal-işlevsel bağlantıları hakkında bir fikir veren, sistemin öğelerinin diyalektik üretimi ilkesi ortaya çıkar.

Bu çizim, I. Itten tarafından renk sisteminin bir çizimi ile desteklenebilir [*Aleksandrov, "Trinity in color models", 2012*]:



Pirinç. Japon kromatik geleneği ile karşılaştırıldığında I. Itten BAUHAUSE'ın renk sistemi

Belirtilen model, hem müzik dizisinde hem de temel parçacıkların gelişme sürecinde gerçekleştirilir :

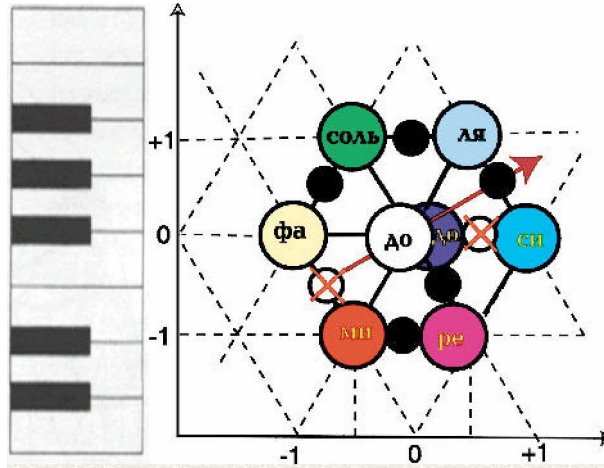


Рис. Диаграмма хроматической гаммы

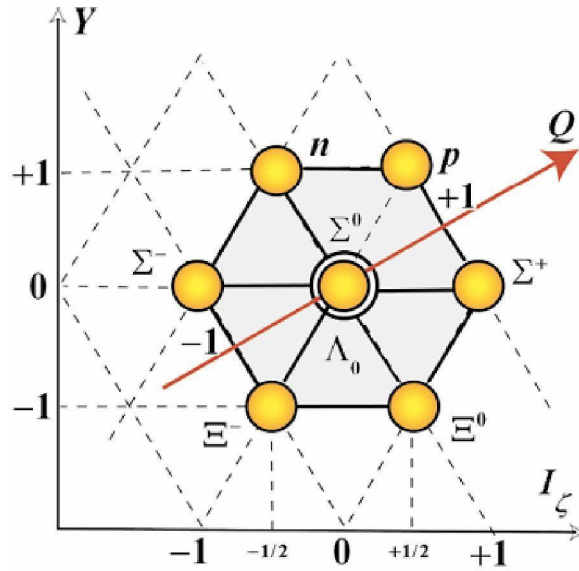
Sözde grup *teorisinin* matematiksel aparatını kullanarak , fizikçiler hadronları sekizli gruplar halinde birleştirmeyi başardılar - normal bir altıgenin merkezinde iki tür parçacık ve köşelerinde altı tane . Bu durumda , her sekizli gruptan parçacıklar aynı yerde bulunur .

Böyle bir grafiksel gösterimde, tıpkı periyodik tablonun bir sütunundaki kimyasal elementlerin benzer özellikler göstermesi ve her bir altıgende yatay çizgiler boyunca yer alan parçacıkların yaklaşık olarak aynı kütleyle sahip olması , ancak elektrik yüklerinde farklı olması gibi , bir takım ortak özelliklere sahiptirler . Bu sınıflandırmaya *Sekiz Katlı Yol* denir . (adı , çok semptomatik olan Budist doktrininden alınmıştır) .

1960'ların başında teorisyenler , böyle bir düzenliliğin ancak temel parçacıkların gerçekte böyle olmadığı , ancak kendilerinin daha da temel yapısal birimlerden oluştuğu gerçeğiyle açıklanabileceğini fark ettiler . Bugün , teoriye göre , altı tür kuarkın varlığı tahmin ediliyor ve altı türün tümünü içeren temel parçacıklar laboratuvarlarda çoktan keşfedildi .

Bugün , teoriye göre , altı tür kuarkın varlığı tahmin ediliyor ve altı türün tümünü içeren temel parçacıklar laboratuvarlarda çoktan keşfedildi . En yaygın kuarklar *üst* veya *proton* (*ve* - İngilizce'den *yukarı* veya *p* - *proton* olarak gösterilir) ve *alt* veya *nötrondur* (*d* - aşağıdan veya *n* - nötrondan gösterilir) , çünkü onlardan gerçekten tek kuark uzun ömürlü hadronlar - *proton* (*uud*) ve *nötron* (*udd*) .

Bir sonraki ikili, *acayip* kuarkları *s* (*garip*) ve *çekici* kuarkları *c* içerir. (*büyülenmiş*) . Son olarak, son ikili *güzel* ve *gerçek* kuarklardan oluşur - *b* (*güzellikten* veya *alttan*) ve *t* _ (*gerçekten* veya *üstten*) . Altı kuarkın her biri, elektrik yüküne ek olarak, *izotopik* (şartlı olarak yönlendirilmiş) bir *dönüşle* karakterize edilir . Son olarak, kuarkların her biri, rengi olarak adlandırılan kuantum sayısının üç değerini alabilir . (*renkli*) ve *bir tadı* vardır (*lezzet*) .

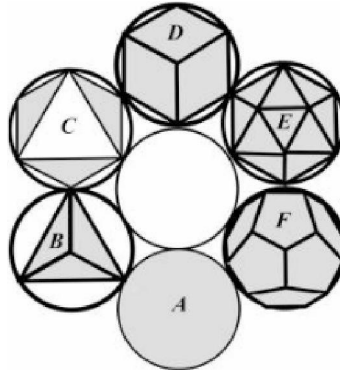


Pirinç. Temel parçacıkların gelişim şeması

Şek . "Temel parçacıkların gelişim şeması", temel parçacıkların evriminin önce temel parçacıkların kütlelerinde protona kadar ve proton dahil bir artışa yol açtığını ve ardından sanki "tam dairelere" dönüyormuş gibi azalmaya başladığını görebilirsiniz. "

Platonik katıların kristal sistemini not etmek de ilginçtir - düzenli üç boyutlu çokyüzlüler: tetrahedron (4-kenarlı), küp veya altı-yüzlü (6-kenarlı), oktahedron (8-kenarlı), düzenli dodecahedron (12- taraflı) ve ikosahedron (20 taraflı). Bu cisimlerin gelişiminin başlangıcında, evrensel bir yüzü olan bir top veya küre (*A*) vardır.

P. Ya. Sergienko'nun tezlerinde yazdığı gibi " *Her şeyin uyumunun üretken modelinin kutsal üçgeni. Cebirsel ve geometrik bilgi* ", Pisagorcuların beş simetrik düzenli gövdesine (**tetrahedron, küp, oktahedron, ikosahedron ve ikosahedron**) , Platon **bir küre** ekledi - tüm yaratılmış ve hareketli uzay biçimlerinin en mükemmeli, fikirler dünyasının "üreten modelinin" kesinlikle mükemmel bir ölçüsü ve kozmik uzayın kendi kendine hareketi.



Pirinç. Platonik katıların kristal sistemi

İNSANİ GELİŞİM İÇİN EVRENSEL ALGORİTMA

evrensel algoritması, evrenselden düşünce hareketi sürecini uygulayan disiplinler arası bir çalışma çerçevesinde kanıtlanmıştır (maksimum biçimselleştirme düzeyinde , bir sistem ortaya koyan gelişme kategorisinin mantıksal bir analizi gerçekleştirilir- şekillendirme yönü - bir aşama ara - sınır aşaması) özele (bunların alanında dikkate alınır : nitelikler arası bir varlık olarak sınır aşamalarının paradoksal doğası ; gelişme paradoksu ; aşama durumlarının doğal bilim yönleri ; psiko - davranışsal , aşama durumlarının kültürel ve dini yönleri ; etki mekanizmaları bağlamındaki aşama durumları) ve ondan - içinde insani gelişme için evrensel bir algoritmanın formüle edildiği ve eğitim-geliştirme bağlamında değerlendirildiği tek bir aşamaya . Bu algoritma, insani gelişmenin ana anlamının (" anlam - hedefin düşüncesi " ve dolayısıyla bütünün düşüncesi) nötr - orta - sınır varlık modu olan ifadesi nedeniyle ortaya çıkar . Bu nötr - sıfır modunu oluşturma yöntemi, insan dahil her şeyin ve her şeyin gelişimi için evrensel bir algoritma olarak anlaşılmaktadır . Bu algoritmanın uygulanması : hem doğal gelişim sürecinin bir sonucu olarak (gelişmekte olan nesne sürekli olarak sıfır nötr fazları geçtiğinde) hem de simüle edilmiş koşulların bir sonucu olarak , nötr fazlar karıştırların kombinasyonunun bir sonucu olarak üretildiğinde gerçekleşir . İnsan gelişiminin en yüksek seviyesi, yansıtma yeteneği olarak özbilincidir - kendine (ve bir kişinin entegre olduğu tüm Evrene) dışarıdan bakma yeteneği , bir kişiyi ötesinde bir şeyle tanımlayarak elde edilir . yani Evrenin sınırları dışında olan ve genel olarak varlık ile . Bu eyleme aşkınlık

denir - insanın Evrenin üzerinde " yükselmesi " , bu da insanın Mutlak ile özdeşleşmesini ortaya çıkarır , bu tanım gereği dünyadan bağımsızdır , " onun dışındadır" ve bu dünyayı yaratmıştır (yaratır) . Böylece , insan özbilincinin kristalleşmesi, temel karşıtların - Mutlak ve insan / dünya - birliğine ulaşmak için bir mekanizma önerir .

evrenselden hareket sürecini uygulayan disiplinler arası araştırmaya dayanmaktadır (sistem oluşturan yönü - ara sınır aşamasını - ortaya çıkaran gelişim kategorisinin mantıksal analizi şu şekilde gerçekleştirilir: maksimum biçimselleştirme düzeyi) özele (nitelikler arası varlık olarak sınır fazının paradoksal doğasının yanı sıra gelişme paradoksu, faz durumlarının doğa bilimi yönleri, faz durumlarının psiko-davranışsal, kültürel ve dini yönleri, etki mekanizmaları bağlamında faz durumu analiz edilir) ve ondan, insan gelişiminin evrensel algoritmasının formüle edildiği ve eğitim ve gelişim bağlamında incelendiği **tekile kadar**. Bu algoritma, insan gelişiminin temel anlamının ("anlam, amaç fikrinde ve dolayısıyla bütünlük fikrindedir), yani Varlığın tarafsız-ara-sınır kipinin açıklığa kavuşturulmasıyla ortaya çıkar. Bu nötr-sıfır modunu oluşturma yöntemi, insan dahil tüm nesnelerin gelişiminin evrensel bir algoritması olarak anlaşılmaktadır. Bu algoritmanın gerçekleştirilmesi şu şekilde gerçekleşir: doğal gelişim sürecinin bir sonucu olarak (gelişmekte olan özne sürekli olarak sıfır nötr fazı geçtiğinde) ve simüle edilmiş koşulların bir sonucu olarak, nötr faz bir sonucu olarak üretildiğinde. karşıtların birleşmesi. İnsan gelişiminin en yüksek düzeyi, yansıtma kapasitesi olarak öz-bilincidir, yani insanın kendine (ve insanın entegre olduğu tüm Evrene) dışarıdan bakma yeteneğidir; bu Evrenin ötesinde bir şeye sahip, yani Evrenin sınırları dışında ve genel olarak Varlığın dışında olan bir kişi. Bu eylem, bir insanın Evrenin sınırlarının üzerine yükselmesi olarak aşkınlık olarak adlandırılır; bu, dünyadan tamamen bağımsız bir şey olarak tanımlanan ve aynı zamanda onun yaratıcı ilkesi olarak tanımlanan Mutlak ile bir insan özdeşleşmesini ortaya çıkarır. Böylece, insan bilincinin kristalleşmesi, temel karşıtların - Mutlak ve insan/dünya - birliği mekanizmasını içerir .

İçinde evrensel bir şey, yani dünyamızın hem bir bütün olarak hem de bireysel unsurları düzeyinde hareket ettiğini ve geliştiğini görmek için çevremizdeki dünyaya üstünkörü bir bakış atmak yeterlidir. Şu soru ortaya çıkıyor, eğer gelişme varlığın evrensel bir özelliği (niteliği) ise, o zaman bu özellik hem dünyanın hem de insanın gelişimini uygulamak için evrensel bir algoritma ortaya koyuyor mu?

GELİŞİMİN MANTIK ANALİZİ : MAKSİMUM FORMALİZASYON DÜZEYİ

Dünyamızın nesnelerinin ve fenomenlerinin gelişimi, onların nicel ve nitel değişikliklerini varsayar. Bu değişimler sonucunda gelişen nesne sonunda kesinliğini kaybeder, kendisi olmaktan çıkar ve başka bir nesneye dönüşür.

ve yeninin **henüz** olmadığı bir geçiş aşamasının varlığını gerektirir. .

varsayılmaya ve eskinin yeniye geçişi *bunların birleştiği bölgede* meydana gelse bile , bu süreç yine de eski ile yeni arasındaki geçiş çizgisini, belirgin bir birleşme bölgesi biçimindeki sınır çizgisini sabitlemelidir. .

Dolayısıyla, geliştirme süreci mantıksal olarak bir geçiş (ara, sınır, nötr, nitelikler arası, sıfır, eter-vakum) fazının varlığını gerektirir.

Ve eğer bir noktanın değil, karmaşık-sistemik bir nesnenin gelişimi varsa, o zaman bu süreç *bir dizi* nötr geçiş aşamasını

ortaya çıkarır.

bir parçacık (ayrık bir malzeme oluşumu) şeklinde görünür ve kalitesini değiştirme süreci, varlığını gerektirir. Ara fazların bir iletim (dalga) mekanizması olarak bu süreç, bir *dalga* şeklini alır .

Bu nedenle, gelişme, hem maddenin hem de alanın (dalgalardan) ve eterin - gelişen bir nesnenin metamorfozunun gerçekleştiği nötr bir ortamın varlığını gerektirir.

Bu hareket ve gelişme fikri, parçacık - *dalga ikiliği olgusunu tam olarak açıklar* : temel bir parçacığın (ışık fotonu) hareketi, bu parçacığın eterin (uzay) bir "noktasında" kaybolması ve ortaya çıkması anlamına gelir. aynı parçacık eterin başka bir "noktasında".

bu sürecin *başlangıcı* , *ortası ve sonu* olarak hareket eden, gelişimi organize eden bir faktör olarak ortaya çıkıyor :

başlangıç , temel parçacığın eterden görüldüğü zaman (görünüm aşaması);

orta , oradan tekrar çıkmak için etere "daldığında" (daldırma aşaması);

son , temel parçacık nihayet eterde kaybolduğunda - ve ondan tekrar ortaya çıkarsa, o zaman farklı bir kapasitede, kendisi olmayı bırakarak (nihai kaybolma aşaması).

Bu şema, insanlığın dini bilincinde somutlaşmıştır:

İsa Mesih Kendisinden başlangıç ve son, Alfa ve Omega olarak bahseder (*Va. 1:8*). ("Çünkü her şey O'ndan, O'nun aracılığıyla ve O'na gelir" (*Romalılar 11:36*).

Lord Krishna Kendisini "tüm yaratılanların başlangıcı, sonu ve ortası" olarak tanımlar (*Bhagavad - Gita* , 6, 7).

Talmud (" *Hagita* " *risalesinin 2. bölümü*) şöyle der: "Şu dört şeyi kim düşünürse, dünyada doğmamış olması daha iyidir: Daha aşağı ve daha yüksek, daha önce ve daha önce olan. peşindedir. "

İTERKALİTATİF BİR VARLIK OLARAK SINIR AŞAMASININ PARADOKSİK DOĞASI

, eski niteliğin artık olmadığı ve yenisinin henüz olmadığı alanda, bir nitelikten *diğerine* " *evrimsel orta* " veya " *geçiş aşaması* " kavramına yansır .

, nesnenin ilk ve son niteliksel durumunu belirleyen kavramlarla ilgili olarak bu aşamayı " *orta terim* " olarak *adlandırdılar*.

yarı-zıtların " ilişkisine ayrıca denir *karşı-medial* nesnelerin ve fenomenlerin "tam" kutupsal simetrik karşıtlığını yansıtan karşı ilişkinin aksine (örneğin, hareket ve dinlenme, karanlık ve ışık, *konu* ve nesne) ve karşı-anlatı ilişkisinin aksine (karanlık - karanlık olmayan, yani ışık olmayan; özne ve özne olmayan).

Gelişme sürecinin bu karşı medyal, dengeli, nitelikler arası aşamasının bir analizini, kayıtsızlık durumunun,

karşıtlar dengesinin anahtar koşul, geçişin "başlangıç" anı olarak kabul edildiği Hegelci diyalektikte buluyoruz. "biçimsiz bir biçim" olarak özün içine olmak ve modern filozoflar - bir varoluş veya "arada olmak" (inter-esse) olarak.

Filoloji ve Gestalt psikolojisi bağlamında, Gestalt terapisi, sınırın olduğu üçlüde (*nesne - sınır - arka plan veya I - sınır - ben değil - iç - sınır - dış*) *bir ara fenomen bulunur . paradoksal içerik* , çünkü üçlünün iki kutup üyesinden hangisine ait olduğunu kesin olarak söylemek imkansız - birincisi, ikincisi, ikisi aynı anda veya ne biri ne de diğeri (A.F. Losev [Losev , 1983]). *Gestalt terapisinde, bu paradoks* , sınırın neye ait olduğunu söylemek imkansız olduğunda - nesne veya arka plan - arka plan ve *figürün* oranında (E. Rubin fenomeni) gerçekleşir .

evrensel bir doğa nedeniyle , sınır (ve daha genel anlamda, herhangi bir sınır fenomeni), A.I. Uemov'un inandığı gibi, öğeleri öğelerden yapan bütünlüğü, bağlantıyı, ilişkiyi yansıtan bir kategoridir [Uemov , 1963] : Hegel'in yazdığı gibi, sonluluk, bir nesnenin başka bir nesneyle bağıntı kurabilmesinin tam da sınır sayesinde olması olgusunda yatar.

Özne ile nesne (etkileşen herhangi iki karşıt ilkeyi bünyesinde barındıran) arasındaki bir iletişim ve etkileşim alanı olarak sınır paradoksal bir içeriğe sahiptir , çünkü şunlara ait olabilir: *1) hem nesne , 2) hem de özne , 3) ilk ve son aynı anda , 4) ne ne de bir başkasına .*

Hint ve Budist mantığına yönelik bu dört alternatif, Budizm'de insanın gerçekliği dört düzeyde kavrayışıyla tanımlanır: "Birinci ve ikinci aşamada özne ve nesne sırasıyla illüzyonun üstesinden gelir ... Üçüncü aşamada hem özne hem de özne ve nesne atılır, ancak aralarındaki fark hala kalır.Bu inkar düzeyi, son derece yoğun tefekkür halindeki bilinç durumuna işaret eder.Yalnızca dördüncü aşamada özne ve nesnenin tüm karşıtlıklarının yokluğuna ulaşılır.Gerçeklik idrak edilir. nihai birliği" [Dumoulin , 1994, s . 142, s . 234-235].

Dört alternatif birlikte gerçekliğin Doğu mimarisini ifade eder: Doğu'da varlığın, dünyanın kurban, kurban eden ve kurbanın yapıldığı yerin birliği olarak gerçekleştiğine inanılır [Rolan , 1991 , s . 165].

Dolayısıyla, *sınır diyalektik olarak çelişkili bir karaktere sahiptir* : onda, sonlu bir nesnenin varlığı, adeta onun yokluğuyla çatışır; varlığı nedeniyle, sonlu bir nesnenin yokluğu, varlığı için temel bir koşul olarak ortaya çıkıyor *varlık* ve yokluk "çarptığında", bu nedenle "sınırın paradokslarına" sahibiz. sınırın "yakınında" sonlu nesnenin bir tür "çarptırılması" olduğu gerçeği; bu nedenle, varlığının eşliğindeki bir nesnenin kesinliği dengelenir, "yozlaşır" ve bunun sonucunda "sınır durumlarının" tanımında mantıksal zorluklar ortaya çıkar [Karmin , 1981 , s . 39-40].

OLUŞTURUCU GERÇEKLİK ÖZÜ OLARAK SINIR

Gerçekliğin yapılaşmasında sınırın rolü

(1) İnsana üç şey apaçık görünür: kendisi, onu çevreleyen dünya ve ayrıca dünya ile insan arasındaki sınır.

(2) Sınır, bizim tarafımızdan keşfedilen (bir prototip, bir varlık modeli görevi gören) üçlünün orta, ara unsurudur: *bir kişi - bir sınır - dünya* .

(3) Sınır, insanı ve dünyayı ayıran ve aynı zamanda birleştiren şeydir. Bu nedenle, sınırın kendisinin paradoksal olduğu ortaya çıkıyor, çünkü birbirini dışlayan iki işlevi - insanın ve dünyanın birleşmesi ve ayrılması - bütünleştiriyor.

(4) Ayrıca sınır konusunda kesin olarak neye ait olduğunu söylemek mümkün değildir: a) kişiye, b) dünyaya,

c) aynı anda hem kişiye hem de dünyaya, d) ne kişiye ne de dünyaya. dünya.

(5) Bir yandan, sınır paradoks ve anlaşılmazlıkla karakterize edilir ve diğer yandan, üçlünün veya varlığın ayrılmaz ve oldukça spesifik bir niteliğidir.

(6) , onda anlaşılması zor bir şekilde paradoksal bir şey olduğu, bizim tarafımızdan sezgisel olarak tarafsız ve orta bir şey olarak anlaşıldığı sonucuna götürür .

(7) **bütünlük , birlik , bir bütün olarak olma** fikrini ifade eden sınırdır .

(8) Dolayısıyla, anlaşılması zor, paradoksal, belirsiz bir varlık olarak sınır, aşağıdaki özelliklerle karakterize edilir: tarafsızlık (burada bize "sıfır" olarak görünür), ortalık, bütünlük.

Sınırın hareketteki rolü

(1) Hareket, varlığın temel bir özelliğidir, çünkü her şey hareket eder, değişir, gelişir.

(2) Herhangi bir nesne değişir ve farklılaşır. Ancak, farklılaşan nesne, kaçınılmaz olarak değiştiği belirli bir sınır noktasını geçer.

(3) Bu çatallanma noktasına - nesnenin kaybolmuş gibi görüldüğü dönüşüm noktası diyelim, çünkü burada nesne kendisi olmaktan çıkar, ancak henüz başka biri olmaz.

(4) Nesnenin gelişim sürecini bütünsel kılan bu sınır noktası, hareketi gerçekleştirerek tarafsızlık özelliklerini ortaya koyar, çünkü bu noktada nesnenin gelişimi/değişimi kesintiye uğrar ve bu nokta nesneye atfedilemez. geliştirme şemasını ortaya çıkaran eski nesneye veya yeni nesneye ilke: *eski öge - dönüşüm noktası - yeni öge* .

Sınırın insanın ve dünyanın oluşumundaki rolü

(1) "İnsan - sınır - dünya" üçlüsünü düşünün. İnsanın nereden geldiği sorusunu kendimize soralım.

(2) Kendinden ise, o zaman bu, mevcut düzene aykırıdır, çünkü belirli bir kişi her zaman kendisinden başka bir şeyden ortaya çıkar.

(3) Bir kişi dünyadan çıktıysa, o zaman zaten orada gizli, sanal, katlanmış bir durumda bulunuyordu, bu nedenle, bu durumda, bir kişinin dünyada kapsandığı ve dünyadan bir sınırla ayrılmış bir şey olmadığı ortaya çıkıyor. .

(4) İnsanın bütünlük, tarafsızlık ve belirsizlik özellikleriyle karakterize edilen bir sınırdan geldiği varsayılabilir.

(5) Aynı şekilde dünyanın kökeni sorununu da çözümleyerek dünyanın da sınırdan kaynaklandığını söyleyebiliriz.

(6) Bu nedenle, tıpkı İsa Mesih'te yaratılmış ve ilahi doğanın "ayrılmaz ve ayrılmaz bir şekilde" birleşmesi gibi, bölünen sınırın insanı ve dünyayı doğurduğu, bütünlüklerini onayladığı ve onları "ayrılmaz ve ayrılmaz bir şekilde" birbirine bağladığı sonucuna varabiliriz.

Düşünmede sınırın rolü _

(1) Düşünme sürecinde bir nesneyi belirlemek için onu başka nesnelerle karşılaştırmak gerekir.

(2) Bunu yapmak için, nesnenin onu diğer nesnelerden ve bir bütün olarak dünyadan ayıran anlamsal sınırını geçiyoruz .

(3) Aynı mantıksal prosedür, tanımladığımız bu dünyanın her nesnesine tabidir .

- (4) dünyanın tüm nesnelerini tanımlama sürecinde , sürekli olarak sınırları içinde dönmeye zorlandık .
- (5) Sınır , dünyadaki tüm nesnelerin tanımlarını bulduğu alandadır .
- (6) düşünme , kavramsal ve anlamsal sınırları aşma sürecidir .

Sonuçlar _ Bütünlük veya tarafsızlık olarak sınır (matematikte sıfır şeklini alır - en önemli matematiksel nesne), insan yaşamında ve dünyanın varoluşunda temel bir öneme sahiptir. Sınırın belirsizliği onu bir "gölge" varlığa dönüştürür, onu "inşaatçıların reddettiği ve evrenin temel taşı oluşturduğu bir taş" yapar.

ANALİZİNİN BİR ÖRNEĞİ OLARAK KALKINMA PARADOKSU

Yapılan analiz, yeninin eskisinden (aslında yeni olarak) ve aynı zamanda eskisinden değil, çünkü bu durumda yeni arasındaki farktan kaynaklandığı gerçeğinde yatan bir gelişme paradoksunu (teleolojik paradoks) ortaya koymaktadır. ve eski kaybolur: eğer yeni eskiden ortaya çıktıysa, o zaman , sırasıyla, potansiyel-sanal bir durumda içinde yer alıyordu ve temelde yeni değil. Dahası, eğer eski kendisinden doğarsa, yani sonsuza kadar var olursa, bu, zamansal düzenin aksiyomlarıyla çelişir ve insan bilincini epistemolojik bir "çıkma" götürür [*Karmin , 1981, s. 176-181; Sahil , 2002, 2005; Zarenkov , 1988; Molchanov , 1973, 1980*].

K. Marx'ta bu paradoks, sermayenin dolaşımında ortaya çıkması ve aynı zamanda dolaşımında olmaması gerçeğinde bulunur. Darwin Bölümü'nde eskisinden yeni bir tür doğar ve aynı zamanda ondan değil [*Yugay , 1976 , s. 22-23*].

Bl. Augustinus'a göre bu paradoksun özü şu sözlerle ifade edilir: "Hiçbir geçmiş artık mevcut değildir ve her gelecek artık mevcut değildir, dolayısıyla hem geçmiş hem de gelecek varlıkta eksikliklerdir" ("Hiç kimse geçmişte yaşamamıştır." geçmiş, kimse gelecekte yaşamak zorunda kalmayacak; şimdiki zaman hayatın biçimidir" - Arthur Schopenhauer), bu bize dünyanın geçmiş ve gelecek arasında, sınır noktasında yalnızca bir an var olduğunu varsaymamız için sebep verir (çatallanma noktası, sıfır geçiş noktası) aralarında.

Ortaya çıkma paradoksuna dayanarak, potansiyel (sanal, gizli, katlanmış, tezahür etmemiş) bir formdaki dünyanın kendisine ait tüm olası metamorfozları, burada potansiyel bir model olarak gizlenmiş olan evrim planını içerdiği sonucuna varabiliriz. daha fazla evriminin yapısı (bkz. Şekil R. Sheldrake'in *biçimlendirici nedensellik teorisi* [Sheldrake, 1981] . Sistemin yapısının, evriminin yapısıyla aynı olduğu ortaya çıktı, bu nedenle, birlikte tartışılabilir. T.P. Lolaev (1996), "bir neden tarafından bir etkinin üretilmesi geçmişten bugüne (ondan geleceğe) değil, olandan olana doğru gerçekleşir." *Bu vesileyle Hegel şöyle yazmıştır* : "Maddenin özü, amacıyla değil, uygulamasıyla tükenir ve sonuç gerçek bir bütün değil, oluşumuyla birlikte sonuçtur" [Hegel , 1959 , cilt 4, s 2]. Bu sonuçla bağlantılı olarak, Alexander Losev'in seslendirdiği bir şarkının şiirsel dizelerini sunuyoruz:

gerisini bilmiyorum

Ama en acımasız hissediyorum

Geçmiş nostaljisi için değil , şimdiki zaman için nostalji

Ortaya çıkma paradoksu, *insanı "* ben *" paradoksal* , tanımlı gereği benzersiz, taklit edilemez, yalnızca kendisiyle

özdeş ve özgür eylemler gerçekleştirebilir (aksi takdirde kişi biyolojik bir robota dönüşür) .

Bir kişinin "Ben" i dünyadan geliyorsa, o zaman zaten orada gizli bir durumda bulunur ve yeni ve benzersiz değildir. Ayrıca özgür eylemlerde bulunamaz, çünkü özgürlük ancak dünyanın determinizmine bağlı olmayan bir varlık tarafından gerçekleştirilir.

Bir kişinin "ben" inin, benzersiz, özgür ve taklit edilemez, ebedi ve sabit olarak kişiliğinin bu dünyadan olmadığı - yani, Mutlak gibi, temelde aşkın bir dünya (varlık) varlığı olduğu ortaya çıktı . .

Görünüş sürecini " yoktan " sabitleyen gelişme paradoksu , evrim teorisinde bir miktar onay bulur ; _ _ _ _ Evrimleşebildikleri : İkiyaşayışlılarda da öyleydi : Balığın ikiyaşayışlılara hayat verdiği aşama tam olarak bilinmiyor ; ilk kara hayvanları , iyi gelişmiş uzuvlar, omuz ve pelvik kuşak, kaburgalar ve belirgin bir kafa ile zaten ortaya çıkıyor .

Eski filozoflar tarafından bilinen gelişme paradoksu ("Olan, var olmaktan çıkamaz " - Parmenides), *özyönetim süreçleri paradoksu* bağlamında gerçekleştirilir : nesnelerin ve fenomenlerin gelişme süreci dünyamız herhangi bir sonuca değil, belirli bir yöne doğru bir yön ile karakterize edilir [*Ukraynalılar , 1972, s . 133*], o zaman nesnelerin ve fenomenlerin gelişiminin amacının başlangıcında mevcut olduğu ortaya çıkıyor. O halde henüz nesnel bir gerçeklik olarak var olmayan bir faktörün gelişme sürecini nasıl belirleyeceği sorusuna ideal olarak tek bir yanıt verilebilir [*Yugay , 1976 , s . 113*].

Yani, gelişimin amacı, potansiyel (sanal, ideal) bir faktör olarak onda mevcuttur, özellikle de görelî fiziğin öğrettiği gibi, dünyanın potansiyel-olasılıksal yönü, kuantum düzeyinde diziliş olduğunda temel özelliğidir. neden-sonuç ilişkileri bozulur. Sonuç olarak, etki nedenden önce gelebilir [*Tsekhmistro , 2002*].

Gerçekliğin organizasyonunda sınırların temel rolünü ortaya çıkaran gelişme paradoksu, ilke olarak, *belirleme paradoksunu ifade* eder , herhangi bir ikili çiftte - parçacık ve dalga, iç ve dış, öznel - deterministik önceliği açıklığa kavuşturmanın temelde sorunlu olduğu zaman ve nesnel, varlık ve bilinç, ideal ve maddi ve diğerleri

Gelişme paradoksu aynı zamanda *zaman problemini* de ifade eder: Kuantum fenomenine dayalı olarak, dünyanın aynı anda hem potansiyel-mümkün hem de gerçek-gerçek görüldüğü iddia edilebilir, o zaman uzay ve zaman da ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. G. Minkowski'nin geometrisi , olabilecek her şey gelecekte zaten var ve geçmişte de var olmaya devam ediyor.

Özünde, gelişme paradoksu, özne ve nesnenin (insan ve dünya) *temelde sınır alanında* - üçüncü bir şey - etkileşime girdiği üçlü evrensel gerçeklik modelinin (*özne - sınır - nesne*) *paradoksal anlamını yansıtır*: özne ve nesnenin ayrı ayrı ele alınmasından daha "derin" ve daha "temel"dir. ***Öznenin nesneye geçişini, sınır dışında bir gelişmenin sonucu olarak yorumlamak, bu gelişimin paradoksuna yol açar .***

Sınırı (ve onunla birlikte semavi-sıfır gerçekliği) göz ardı etmek, temel ve uygulamalı bilimi bir yığın epistemolojik ve ontolojik paradokslara götürür; bu, bilimin gerçekliği tanımlarken birbirine indirgenemez olguları birbirine bağlayan bazı derin bütünleyici ilkeleri kaybettiğini gösterir. , *örneğin* , bir parçacık ve bir dalga, iç ve dış, parça ve bütün, ayrıca *madde ve bilinç gibi - ikincisi, D. Bohm'a göre*, iç içe geçmiş daha *temel bir varlığın izdüşümleri olarak hareket eder* , saf haliyle ne madde ne de bilinçtir.

Madde ve bilinç ikiliğine gelince, felsefî bilginin temel sorununun "insan - dünya" ilişkisinde ifade edilen sorun olması nedeniyle, bu ikilik diğer sayısız ikili kategori arasında merkezi bir konumdadır. Gerçekliğin birliği nedeniyle, felsefe ve doğa bilimlerinin tüm eşleştirilmiş kategorileri, merkezi bir ikiliğe - *madde ve bilinç ikiliğine - indirgenir* .

, varlığın temel düzeyinde gerçekleştirildikleri için gerçekliğin en derin ve temel fenomeni olan *kuantum paradoksları* dikkate alındığında netleşir . *Kuantum paradokslarını açıklarken, bilinç faktörü kilit bir rol oynar* . Ana kuantum paradoksu , *varlığın temel düzeyinde bilincin (gözlemci) varlığına duyulan ihtiyacı* ortaya çıkaran (paradoks) *Gözlemci paradoksu* olarak kabul edilebilir .

FAZ HALLERİNİN DOĞAL BİLİM YÖNLERİ

fiziksel doğasını somut-hayal gücü düzeyinde gösteren aşama durumlarının *örneklerini* ele alalım .

Zaman, diyor A.I. Veinik , medya arasındaki arayüzde güncellenen " *Gerçek Süreçlerin Termodinamiği* " (1991) kitabında .

"İnsan genleri, kendilerini bir ülkenin, bölgenin, kıtanın veya bir bütün olarak dünyanın nüfusunun herhangi bir amorf kütlelerinde değil, tam olarak etnik sınırlar içinde yeniden üretirler ... bu, etnik grupların genetik kimliğinin ve farklılıkların oluşumuna yol açar. gen havuzları arasında" [Rychkov, 1989] .

Yaşam, üç ortamın - okyanus, kara ve hava - sınırlarında "sürüler" [Golitsyn , Petrov , 1990].

"Bölünen hücrelerin maksimumu, gecenin yerini hafif bir dönemin aldığı şafak öncesi saatlere düşer" [Rybakov , 1979]. Sabah saat üç ile beş arasındaki sürenin birçok ezoterik kaynak tarafından makrokozmos ve mikrokozmos (kozmos ve insan) "temas" ettiği "X" anı olarak kabul edilmesi de ilginçtir.

Dinamik bir olgu olarak yaşam, birinin diğerine geçiş anında gerçekleşir. N. E. Vvedensky, vücudun bu geçiş durumlarını (psişenin faz durumlarının bulunduğu) *paradiasis* - yaşam ve ölüm arasındaki bir durum olarak adlandırdı [*bakınız : Frolkis , 1988, s . 166*] .

Sosyal marjinalizm olgusu iki zıt yaşam tarzının sınırında bulunan bireylerin durumu olarak , sadece toplumsal değil, bilimsel bir olgu olarak da, yeniye doğru bir hareketin kaynağı olarak anlaşılabilir .

Dünyanın Etnogenezi ve Biyosferi " kitabında gösterdiği gibi , A. Bergson'un "yaşam dürtüsü" gibi tutkulu dürtülerin eksenleri, belirli küresel sosyal süreçlerin gelişimine ivme kazandırıyor. Bu eksenler, peyzaj kavşaklarından ve sonuç olarak çeşitli ekonomik faaliyetlerle uğraşan insan topluluklarından geçer (*Gumilyov , 1989*).

Biorhythmology'nin gösterdiği gibi, gün boyunca organizmalar aşamalardan geçer - temel olarak işlevsel olarak değiştikleri çatallanma noktaları [*Dubrov , 1987*].

Bir kapasitörde, açılıp kapatıldığında en büyük akım miktarı akar. İnternette bilgi indirirken de aynı şey geçerlidir.

Bir kişi, sunulan bilgi dizisinin başlangıcını ve sonunu en iyi şekilde, süreçlerin sınırlarında bellek güncellendiğinde hatırlar; benzer şekilde, bir bebek uykuya dalmadan önce hareket etmeye başlar.

Psişenin sibernetik modellemesinde boşluk, sistem ile çevre arasındaki temelde gizli bir işlevsel bağlantı sistemi içeren "kara kutu" tipi modellerde somutlaşan sistem ve çevre arasındaki üçüncü unsurdur [Novik, 1969] .

Boşluk, zihinsel imgelerin oluşumunun paradokslarında sabitlenen figüratif yansımanın ideal temelidir; örneğin, "tanımlama tanımadan önce gelir", sözcükler gibi (yabancı dildeki sözcükler dahil) görüntüleri tanıma eylemi olduğunda anında gerçekleşir [Dubrov , *Pushkin* , 1990 , c. 39].

Boşlukla ilişkili olan "beklentileri bölme, izole etme ve manipüle etme yeteneğidir... Bu... sözde yüksek zihinsel süreçlerin ortamının en temel işlemlerinden biridir" [*Nysen* , 1981, s . 147, 178].

Bir problemi çözmenin, bir karar vermenin psikolojik kavramlarında, sınır "mantıksal bir boşluk" olarak anlaşılabilir - herhangi bir bilişin ayrılmaz bir özelliği, sıçramalar ve sınırlarla gelişen, zaman zaman "mantıksal boşlukları" ortaya çıkarır. içgörü sürecinden sonra mantıksal düşünce ile doldurulur [Alekseev, *Panin* , 1991] .

Bilim adamları tarafından keşfedilen (harmonik, yani sinüzoidal karaktere sahip) Güneş salınımlarının yasasını analiz eden A. A. Deev, sinüzoidin sıfırdan geçtiği anda 10-15 dakika boyunca "bilgi pencerelerinin" gözlemlendiğini yazıyor ve " tüm keşifler, içgörüler tam da bu anlarda gerçekleşir" [bkz : *Martynov* , 1990, s . 105]

Bilimsel araştırma teorisinde, yaratıcılık için en verimli olan, uyku olan derin dinlenmeden uyanıklığa geçiş durumlarıdır. A.K. Sukhotin, "uyku tarafından engellenmeyen, henüz "davranış" normunun alışılmış durumunu edinmemiş beyin yapıları, en çok beklenmedik ziyaretçilere açıktır. verimli. Böylece R. Descartes, "yaratıcı ruh halinin" uykudan rahat bir durumdayken onu ziyaret ettiğini yazmıştır. K. Gauss'a göre, uyanma anlarında kendisine umut verici tahminler geldi. Diğer birçok bilim adamının benzer tanıklıkları var " [*Sukhotin* , 1978, s . 113].

Varoluşçulukta, yaşam ve ölüm arasındaki "sınır durumu" (erginlenme, kabul görme, vaftiz vb. kültürel fenomenlerle ilişkili), kişinin özünü kavrama sürecinde belirleyici bir önem verilir.

Felaketler teorisi çerçevesinde , sistemin kritik durumu, *Le Chatelier yasasına* göre (ayrıca bkz. Onsager yasası, vb.) iç homeostatik kaynaklar nedeniyle yeterince uzun bir süre kararlı ("kritik olmayan") bir durumu koruyabilir - ve ardından sistem parçalanmaya başlar, gelişiminin kritik aşamasına girer ve bu aşamaya geçer. çığ benzeri bir karakter ve en önemsiz faktör böyle bir sürece sebep olabilir [Arnold, 1990] .

"Kooperatif etkiler ve çatallanma noktalarındaki küçük etkiler, böyle bir sistemde yeni organizasyon seviyeleri oluşturabilirken, sistem üzerindeki basit kuvvet baskısının artması, yeni bir yapı oluşturmada aynı yapılara indirgenmesine yol açabilir. Bu stratejiler, eski Çin kültüründe bir tür faaliyet ideali olan "wu-wei" (minimum etki) ilkesine benziyor "(V.S. Stepin: <http://vivovoco.rsl.ru/vv/journal/scilog/stepin1.htm>)

Sinerji dilinde , bir sistemin parçalanması, yıkımına, geçmiş sistemin artık var olmadığı ve gelecekteki sistemin dinamik (kritik) bir kaos durumuna (çatallanma noktaları, deirerchization durumları) girmesi eşlik eder. henüz yok. Gerçek ve potansiyel , *parça ve bütün* , *basit ve karmaşık arasındaki çizginin silindiği* , sistem (veya daha doğrusu sözde sistem) yolu (çekici) "seçtiği" " *deterministik* kaos" un bu kritik dinamik durumundadır.) daha fazla evrim geçirir ve "yeni" bir sistem olarak kristalleşir. Bu kristalleşmenin sürecini ve mekanizmasını teorik düzeyde yorumlamak son derece zordur, çünkü burada sanki hiçbir yerden yokmuş gibi görünen yeni sistemik (ortaya çıkan) özelliklerle yeni bir sistem

ortaya çıkar [*Haken* , 1985].

kuantum sistemlerinin kuvvetsiz korelasyon ilkesi ve ayrıca Einstein - *Podolsky - Rosen paradoksu ile sabitlenir*) , tüm parçaları içinde olduğunu ortaya koyuyor kuvvet içermeyen eşzamanlı korelasyonun "alanı" (K. Jung'un senkronizasyon ilkesiyle karşılaştıran) ve *bu kritik durumdaki sistemin kendisi , süper zayıf (bilgisel) etkilere (sinyaller) yanıt vermeyi tercih etme eğilimindedir . dış ortam*

Sinerjide , parçaları tek bir bütün halinde birleştiren bir "yapıştırıcı" görevi gören şeyin kaos (kritik durum) olduğu kabul edilir . Temelde çoklu bir varlık olarak kaosu genel "koordinasyon alanı" , her şeyin ve her şeyin evrensel koordinasyon ilkesi olarak belirli bir "nötr unsur" ile "sağlanmalıdır" .

Öte yandan, bu nötr unsurun kaosta potansiyel olarak mümkün, sanal, dolaylı, ima edilen, ima edilen, kuantum fiziği tarafından deneysel olarak keşfedilen bir bütünlük faktörü olarak mevcut olduğu iddia edilebilir [*Tsekhmistro* , 2003] . Ek olarak, sinerji açısından , farklı yapıların tüm çeşitliliğini tek bir başlangıca , potansiyel olarak tezahür etmemiş, sanal bir biçimde, bu ortam için mümkün olan tüm yapıların zaten mevcut olduğu bir ortama indirgemek mümkündür. içerir.

Termodinamik süreçler bağlamında bir integral (sıfır, kritik) durumu ele alalım . Dalgalanmalar her termodinamik sistemin doğasında vardır. Dalgalanma, bir sistemi karakterize eden bir niceliğin ... ortalama değerinden rastgele sapmasıdır . Yani dalgalanma, sinerjinin gösterdiği gibi oldukça düzenli bir varlık olan "kaosun nefesi" dir. Ek olarak, termodinamikte "faz" terimi kullanılır - "fiziksel özelliklerde diğer olası denge durumlarından farklı olan bir maddenin termodinamik denge durumu" [*Fiziksel Ansiklopedik Sözlük* , 1984, s. 798; *Braut* , 1967].

Bir maddenin bir fazdan diğerine geçişi, malzeme oluşumundaki niteliksel bir değişiklik ile ilişkilidir. Ek olarak, bu geçiş, fiziksel parametrelerdeki farkın önemli ölçüde azaldığı ve kritik noktada neredeyse sıfır olduğu (karşılık oranına karşılık gelen) kritik durumu düzeltir. Kritik noktada tüm sistem ölçeğinde faz geçişi meydana gelir ve dalgalanmalarda artış gözlenir. Dalgalanarak ortaya çıkan yeni aşama, özellikleri bakımından pratik olarak ilk aşamanın özelliklerinden farklı değildir [*Fiziksel Ansiklopedik Sözlük* , 1984, s. 330 333]. Söz konusu süreçler, insan ve kozmik varoluşun tüm alanlarında "düzensizlikten düzenin ortaya çıkışı" fenomenini inceleyen sinerji tarafından incelenir. Sinerji modelleri "bunlar dalgalanmalara maruz kalan doğrusal olmayan dengesiz sistemlerin modelleridir. Geçiş anında, düzenli ve düzensiz fazlar birbirinden o kadar az farklıdır ki, bir fazı diğerine aktaran dalgalanmalardır" [Fiziksel Ansiklopedik Sözlük , 1984, s. 686; *Haken* , 1991].

Faz geçişleri bölgesinde, dalgalanmalar yalnızca büyük bir genliğe sahip olmakla kalmaz, aynı zamanda uzun mesafelere de yayılır; doğrusal olmayan kimyasal reaksiyonlar durumunda, denge durumundan denge dışı duruma geçişte ortaya çıkan uzun vadeli korelasyonlar ortaya çıkar [*Prigozhin* , *Stengers* , 1986, s. 150, 240] .

" minimum enerji yeterliliği" seviyesinde tutulduğu kristalografiden bilinmektedir. Evren bir bütün olarak sıfıra eğilimli enerji ile desteklenmelidir. Gerçekten de, kuantum fiziğinin öğrettiği gibi, temel kuantum düzeyinde (enerjinin minimum "kısmı" düzeyinde) dünya birdir ve bölünemez. Bazı araştırmacılar, titreşim, titreşim, dalga şeklinde gerçekleştirilen herhangi bir hareketin yapısında sıfır faz (kritik noktalar, çatallanma noktaları, sinüzoidal fonksiyonun sıfırları) olduğunda, tüm dünyanın altında yatan "dalga işlevi" hakkında konuşurlar. istisnasız tüm süreçler için "ortak varoluşsal payda" olan, onları birbirine bağlayan ve ezoterik mistisizm ve modern kuantum fiziğinin öğrettiği gibi her

şeyin bir olduğu bir evren oluşturan, "Evren ayrılmaz bir bütündür, parçaları iç içe geçmiştir." ve birbirleriyle kaynaşırlar ve hiçbir diğelerinden daha temel değildir, öyle ki bir parçanın özellikleri diğelerinin özellikleri tarafından belirlenir" [*Capra , 1994, s. 266*].

Evrenin tüm biçimlerinin, kuantum fiziği tarafından keşfedilen "kuvvetsiz bir koordinasyon" kurarak birbirleriyle "birleşmesi", herhangi bir sürecin doğasında bulunan *sıfır fazları* sayesinde . Bu sıfır durumları, beşinci varsayımsal fiziksel etkileşim - "büyük birleşme" ile ilişkili olan Evrenin temel temel ritmi olan "rita'nın koruyucuları" (Vedik kanon çerçevesindeki tanrılar) olarak hareket eder .

Vücudun orta-nötr ve dolayısıyla integral-integral tepkisi, vücudun strese evrensel tepkisiyle ortaya çıkar: G. Selye'nin gösterdiği gibi, vücut üzerindeki herhangi bir spesifik stres etkisi, içinde tanımlanabilecek tek bir reaksiyona neden olur. "genel olarak hastalığın belirtileri" olarak . Gördüğünüz gibi, kritik bir stres durumunda, organizma, birliği herhangi bir dalga fenomeninin (soliton) kendini açmasının "orta" noktası olan varsayımsal bir nötr durum nedeniyle gerçekleştirilen bütüncü bir sistem olarak görünür. , bu dalganın (noktasında) radikal bir işlevsel yeniden yapılanmaya maruz kaldığı. Bu nokta, dalganın tüm "bölümlerine" göre "eşit uzaklıktadır", çünkü sıfıra göre tüm sayısal ifadeler eşit derecede belirsizdir. Kritik durumun bir üssü olarak sıfır, tüm dönüşümlerin, her tür başkalaşımın ve dönüşümün gerçekleştiği kritik (sakin) gelişim aşamasını ifade eder .

EVRE

DEVLETLERİNİN PSİKOLOJİK - DAVRANIŞSAL VE KÜLTÜREL - DİNİ YÖNLERİ

İnsan ruhunun tüm başarıları , vücudun uyumsuz süreçlerini senkronize eden ve varlığımızın çeşitli yönlerini birliğe götüren nötr sıfır aşaması nedeniyle gerçekleştirilir . Bu , " tarafsızlığı " nedeniyle Evrendeki kesinlikle her şeye ve her şeye dahil olduğu ortaya çıkan medyan tarafsız bir durumdur . davranış normlarına dayanan halk geleneklerinde farklı bir kırılma aldı .

Psiko-fizyolojik durumların dalgalanmalarının genliği ne kadar büyük olursa , Sıfır'a o kadar derin ve daha istikrarlı " bağlanırsınız " . Bu, her şeyden önce, hipnotik aşamaların sabitlendiği cinsel "doygunluktan" sonra durumlarda oldukça keskin bir değişiklik gözlemlediğimiz cinsel uyarılmadır [*Dolin , Dolina , 1972, s. 155; Castaneda , 1993, s. 46*] ve ayrıca cinsel uyarılma işareti altında gerçekleştirilen uykunun paradoksal evresi (rüyalarla uyku) [*Psychology: The Science of Behavior, s. 430*], çünkü REM uykusu durumunda bir kişinin cinsel işlevinin aktivasyonu vardır [*Laberge , 1996*].

Uyarma durumundan engelleme durumuna geçiş sırasında , vücut hem güçlü hem de zayıf uyaranlara (dengeli faz) eşit derecede duyarlı olduğu bölgeyi geçer . Bu nedenle, zayıf uyaranlar ve burada etkili bir etkileme aracıdır . Çeşitli psikolojik tutumların gelişimi bu dengeli (hipnotik) aşamada gerçekleşir , çünkü uyarma ve engelleme süreçlerinin dengesinin bu aşaması, çeşitli duyuşal modalitelerle ilgili olarak "sonuç" olarak ortaya çıkar . ki bu modaliteler, sinir bağlantılarının döngüselleşmesinin bir sonucu olarak koşullu bir refleks oluşturur . **Dengeli faz** sayesinde sadece şartlandırılmış bir refleks değil, aynı zamanda sinestezi fenomeni de mümkündür .

Sıfır durumu (" *sıfır - geçiş* "), kuantum süreçlerinin nedensel olmayan dolaylı koordinasyonu fenomeninde ve bilim tarafından bir sosyal bilinç biçimi olarak keşfedilen diğeler fenomenlerde yansıyan herhangi bir fiziksel "koşuldan"

bağımsızdır . Paranormal fenomen bundan kaynaklanır , örneğin , bir kişi süper güçler elde ederken "sıfır geçişi" geçerek aniden nispeten sakin bir durumdan güçlü bir heyecana geçtiğinde : zayıf yaşlı bir kadın , bir sandık sırasında evden bir sandık çeker. Yangın daha sonra birkaç kişi tarafından zorlukla hareket ettirilir , çocuğuna beş tonluk bir kamyonun çarptığı anne onu kaldırır ve çocuğu serbest bırakır, kendilerini yanan bir trende bulan insanlar " devrilmiş arabalardan " inerler. bölmeden sıkışmış çıkışları olan yanları , çatı bölmelerini elleriyle tam anlamıyla yırtıyor" [*Ufimskaya felaketi* , 1990].

geçiş sırasında (genellikle bilinç kaybının eşlik ettiği bir dizi güçlü motor konvülsiyon) , kişi , gerçekten uyumlu olarak algılanabilecek , varlığın bütünlüğünün bir durumu olarak sıfır geçişi yaşar . F. M. Dostoyevski bir mektubunda şöyle yazar: " Bir saldırıdan birkaç dakika önce , normal bir durumda hayal edilmesi tamamen imkansız olan ve diğer insanların hakkında hiçbir fikrinin olmadığı bir mutluluk duygusu yaşıyorum . Kendimi onunla tam bir uyum içinde hissediyorum. ben ve tüm dünya ve bu duygu o kadar güçlü, o kadar hoş ki, birkaç saniyelik böyle bir mutluluk için tüm hayatınızdan değilse bile on yıllık hayatınızdan seve seve vazgeçersiniz " [bkz . *Katsuki* , 1993, s . 12].

Herhangi bir mistik veya diğer inisiyasyon , güçlü bir duygusal patlama koşullarında yapılan ve aynı zamanda bir kişiyi belirli dünyevi bağlardan uzaklaştırma görevini de yerine getiren bu durumu istismar eder ve geliştirir. psikolojik tutum ve "sıfır geçişi" gerçekleştirme - organizmanın yeni bir evrim yönüne doğru koştuğu çatallanma noktaları. Bu nedenle, yeni doğmuş bir bebek vaftiz edildiğinde, doğum stresıyla karşılaştırılabilir güçlü strese neden olan bir su kaynağına indirilmelidir. Sünnet ayini aynı zamanda çocuğun deneyimlenmemiş en güçlü duygusal uyarılma deneyimini yaşamasına neden olur. İnisiyasyon eylemindeki Hint tantrik mezhebi, elbette inisiyeyi en yüksek sınıra kadar sersemleten "ölüleri diriltme kültürünü" kullanır.

K. Castaneda, bir kişinin "toplanma noktasını" değiştirmek için (bunun sonucunda niteliksel olarak yeni bir varoluş düzeyine geçer), öğretmenlerin koğuşlarında güçlü bir duygusal şoka neden olan durumları kullandıklarını yazıyor. Buda, münzevi çalışmalarını aniden durdurup su arıtma ve yiyecek aldıktan sonra aydınlanma yaşadı. İsa Mesih ayrıca, kırk günlük bir oruç sırasında çölde denendiğinde, dünyevi evriminde belirleyici bir an yaşadı. "Sıfır geçişi" istismar eden çeşitli gizemler, inisiyasyonlar, sabbatlar, bakanlıklara ilişkin birçok benzer örnek verilebilir.

Bu bağlamda, yönlendirilmiş zihinsel şok yoluyla yaşam şoklarının sonuçlarından kurtulmak için bazı psikoterapötik tekniklerden de bahsedebiliriz. Pek çok köklü olumsuz psikolojik tutum, tam olarak duygusal şok, acı şoku vb. Sanatın katartik etkisi, bir kişinin yaşam koşullarını yeniden deneyimlemesini, anlamasını ve çözmesini sağlayan "psişik rezonans" durumuyla ilişkilidir.

ona bir tür psikolojik travma yaşattı . Burada bütünlük durumu , sağ yarıkürede duygusal-empatik bir doğaya sahip olan deneyimin , sol yarıkürede mantıksal-analitik yapıya sahip , yani Z ile sınıflandırılan deneyimin yansımasıyla birleştirilmesiyle elde edilir . Freud bir formül şeklinde : "Neredeyse, makale olmalı".

Yukarıdaki analiz açısından bakıldığında, toplumda kök salmış gelenekleri rasyonelleştirmek mümkündür , bu nedenle Noel'de falcılık, gündüz saatlerinin uzunluğundaki artışa geçiş döneminde (kış aylarında) gerçekleşir. gündönümü) ve Ivan Kupala'daki "mucize dolu" gece , gündüz saatlerinde azalmaya geçişin olduğu yaz gündönümü sırasında gerçekleşir . Efsaneye göre İsa kış döneminde, Buddha Gautama (Vaftizci Yahya gibi) yaz gündönümü sırasında doğmuştur.

Ne zaman yaşam faaliyetinin şekillerinde keskin bir değişiklik olursa, kutuplardan birinin alanından başka bir

kutbun alanına geçiş olduğunda, yalnızca insan organizması düzeyinde değil, sıfırdan da bir geçiş olur. ama aynı zamanda diğer ortamlar düzeyinde. K. Castaneda'nın belirttiği gibi, antik çağın büyücüleri gün batımı zamanını "iki dünya arasındaki boşluk" olarak adlandırdılar [*Castaneda , 1992*]. ÜZERİNDE. Berdyaev " *Kendini Tanıma* " adlı kitabında alacakaranlıkta, ışık ve karanlık arasında bir geçiş halinin, ebediye, aşkın olana duyulan özlemin yoğunlaştığını yazıyor [*Berdyaev , 1990, s . 48*]. Böyle bir geçiş koşullarında, müstehcen etki olasılıkları önemli ölçüde artar.

Bu bağlamda, Yeni Ahit'ten şu söz ilgi çekicidir: "Güneşin batışında, hasta olanların hepsi ... onları O'na getirdi ve ellerini her birinin üzerine koydu, onları iyileştirdi" (Luka 4). , 40 ; *Mark 1 , 32*). Hipnotik evrelerin gün batımı ve gün doğumu sırasında meydana geldiğine dair psikolojinin konumunu gösteren bir örnek daha verilebilir. Hitler, " *Kavgam* " adlı kitabında, otoriter havariyel doğanın en yüksek hitabet yeteneğinin, halkın yeni iradesini en kolay ve en doğal şekilde bu saatte (akşam) fethetmesi gerçeğinde yattığını yazdı. [Hitler, 1939] . E. I. Roerich, "kozmosun titreşimlerine" tam olarak "uyku sınırında" bağlanmanın daha kolay olduğunu yazdı [*Roerich , 1992*].

O. Clement haklı olarak, "uyku ile uyanıklık arasındaki durumda, bilinci bilinçsizden ayıran sınır bulanıklaştığında ve bir kişinin içinde farklı bir bedensellik ortaya çıktığında, zevk tüm kişiyi kucaklar", "Krallığın bir ön tadına varır" diyor. Cennetin". Issac Şirin bu hazzı "uykusuz yatıp sonuna kadar uyanmadan uyandığımızda" bize geçen özel bir vahiy olarak adlandırır [*Clement , 1994, s . 250*]. Yazar ve sanatçı Karoly Schneemann, "tüm yazılarının kaynağının uyku ile uyanıklık arasında saklı olduğunu " bildiriyor [*cf. Krippner , Dillard , 1997, s . 97*].

Kült anlarına ek olarak "sıfır geçiş" durumu (örneğin, V.P. Kaznacheev'in yazdığı gibi, kitlesel "kahramanca coşku" - ritüel bir zafer çılgılığı - uygulamalı tezahürlerinden oluşan eskilerin "zafer töreni", alanın aktivasyonuna yol açan büyük psikofiziksel maliyetlerle ilişkilendirildi, yani erken insanın bütünsel organizasyonu (*Kaznacheev , Spirin , 1991, s . 120-124*) ayrıca tamamen günlük düzeyde kullanılıyor. Bu nedenle, hapşırırken, göreceli bir uyarılma durumundan sinir süreçlerinin engellenme durumuna geçiş olduğunda, bu durum müstehcen bir tutum görevi gördüğü için geleneksel olarak iyi bir sağlık istenir. Hapşırma fenomeni, gelişiminde (değişiminde) eski fenomenin artık olmadığı ve yenisinin henüz olmadığı sıfır nötr durumunu geçmesi gereken herhangi bir fenomenin (fenomenin) gelişiminin nötr - sıfır aşamasını gerçekleştirir . . Doğu'da, hapşırma sürecinde, insan basiretinin merkezi olan "üçüncü gözün" uyarıldığına inanılıyor. Aynı nedenle, O. Hayyam'ın şu şekilde tanımladığı sarhoşluğa geçiş durumu yaygın olarak sömürülmektedir:

Ayık olduğumda - hiçbir şeyde neşe yok ,

Sarhoş olduğumda aklım şarapla kararır .

Ama ayıklıkla sarhoşluk arasında öyle bir an vardır ki onu severim çünkü içinde hayat vardır .

Bir kadeh kaldırmadan önce, özellikle birincisi, genellikle bir dilek, öneri şeklinde olan bir kadeh kaldırılır. İlginçtir ki, "sıfır geçiş" yoluyla Yüksek Olan ile birlik olma olasılığını taşıyan sarhoşluk hali, bizi tanıtan "yüksek sarhoşluk gerçeği" olarak adlandırılan Tanrı bilgisinin bir sembolü olarak hizmet edebilir. "tüm kısıtlamaları yıkan, tüm engelleri aşan, bizi Kutsal Ruh'la dolduran İlahi gücün bölgesi" [*Clement , 1994, s . 249*]. Uyuşturucu bağımlıları için ilacı aldıktan sonraki birkaç dakika süren ilk "yüksek" dalgasının özellikle değerli olduğu söylenmelidir.

Aynı nedenle uykuya geçiş ve uyanma anında bir yetişkin için dua etmek çok önemlidir, eğer dindarsa veya

psikolojik bir tavırsa, böyle bir dindarlık yoksa ninni, peri masalı bir çocuk. Bu nedenle çocuklar (bazı araştırmacıların çocuk gelişiminin temel bir bileşeni olarak gördüğü) korkutucu hikayeleri dinlemeyi ve yetişkinler risk almayı, kumar oynamayı vb. Bu nedenle, yiyeceklerle (müzik, gösteriler) doyma durumuna geçiş, insanlık tarafından yaygın olarak kullanılır ve hem ilkel düzeyde ("ekmek ve sirkler") hem de zarif rafine biçimlerde kınılarak muazzam bir kültürel önem kazanır. Kültürün iki tarafının - manevi ve maddi - pragmatik ve irrasyonel insanlık kültürlerinin temellerini çizdiği yer olan bu odak noktası budur.

bu kadar tuhaf bir şekilde çekici olmasının nedeni budur çünkü yaşamdan ölüme geçiş-geçiş olgusunu sabitletler . Bu bağlamda, Hindistan'daki dul kadınların yakılması (kendi kendini yakması) olan sati ritüelini örnek olarak verebiliriz [*Tregubov , Vagin , 1993 , s . 215-217; İnsan , Wang , 1993*]. Kendini kurban etme eyleminin beklentisiyle, bir kadın genellikle mistik bir coşku durumuna girer ve bir tapınma nesnesi olarak kabul edilir. Ayrıca Kızılderi'lerin inandığı gibi, bir kadın yanmadan önceki son dakikalarda basiret, kehanet yeteneği kazanır [*Ambelain , 1993 , s . 75-76, 288-289*]. Gerçekten durum buysa, o zaman bu fenomen, potansiyel ile fiilin birleşmesinin sağlandığı, her şeyin dönüşüm niteliğini aldığı (ve aynı zamanda) "sıfır geçiş" etkisi ile açıklanabilir. bütünlük).

Genel olarak, "sıfır geçiş" durumu bir kişi için çekicidir, çünkü Evrenin temel birliğinin bir yansımasını taşır - bir kişiyi parçalayan hiçbir çelişkinin olmadığı uyum, barış ve kendi kendine yeterlilik alanı (orada sürekli "kaldırılırlar").

A. Blok'ta bu duruma "tek başına neşe-ıstırap" denir). Uyumsuz, birbirini dışlayan varlıkları birleştirdiğimizde, içinde "her şey mümkün" olduğu için bir mucize olarak algılanan Sıfır'ın gerçekliğini keşfederiz.

Varlık analizinin bu konumundan, A. Cournot'un "herhangi bir üçüncü kuvvet için alan açan" iki bağımsız nedensel dizinin "buluşması" olarak bir mucize kavramı hakkındaki sonuçları netleştir [*Zenkovsky , 1964 , s . 9*]. Birbiriyle ek bir ilişki içinde olan bilgi ve inancın "paralel düzlemlerine" ilişkin teleolojik teori de netleşiyor [*Gabinsky , 1978 , s . 128-129, 225*].

ETKİ MEKANİZMALARI KAPSAMINDA FAZ HALLERİ

Yaşam sürecinde insan vücudu, bir veya başka bir organ veya sistem içinde ve ayrıca tüm organizma içinde bir işleyiş modundan diğerine değişen, dalga benzeri, ritmik bir şekilde değişen, bir süreçten geçmek gerekir. kritik durum - nötr bir nokta, "evrensel işlevsel paydanın " *sıfır durumu* , işlevsel özelliklerinde (özü nötrlük olan) eşit derecede yakın olan ve vücudun kesinlikle tüm sistemlerine ve öğelerine ve dolayısıyla "sıfır- geçiş", "evrensel koordinatör" ve "yönetici", insan vücudunun bir "kontrol düğmesi" olarak, çünkü ona bütünlük ve istikrar özelliği verir, organizmayı canlı bir varlık yapan özelliği gerçekleştirir. çevreyi bütünsel olarak *bütünleyici bir şekilde*

Büyülü uygulamalar , büyücülük mekanizmaları "sıfır geçiş" şemasına uyar. Kaynayan bir kazanın üzerinde büyü yapan, içine özel uyarıcı otlar atan, yavaş yavaş kendini giderek daha fazla heyecana sokan bir cadı hayal edin, bu da bilinç kaybı ve bilinçsizliğe düşme ile sonuçlanabilir. Uyarma durumundan engellemeye hızlı bir geçiş, belirli bir arzuyla tüylenmiş ve "sıfır geçişin" "tünel etkisi" koşulları altında işleyen dürtüyü "serbest bırakır".

Dervişlerin ve şamanların sema ayinlerinde, birkaç gün üst üste devam edebilen mistik danslarda benzer bir şeyimiz var. Temel ilkesi - parça bütüne eşittir - "sıfır durumu" sinerjisinin etkisinden yararlanan sempatik büyü'nün, basit ve karmaşık, parça ve bütünün, neden ve sonucun olmadığı da söylenmelidir. bir nesnenin veya varlığın bir parçası

(örneğin insan saçı) bütün bir nesneyi veya varlığı temsil edebildiğinde farklılaşır.

, bir kişi kendisini ilk kez "sıfır" durumuna - sessizlik, tam irade eksikliği ve arzu eksikliği - soktuğunda, " *yankı - mıknaş* " olarak adlandırdığı bir fenomen biçiminde analiz eder. , daha önce kendisine şu veya bu eyleme karşı bir tavır vermiş olan [*Levi , 1991*]. Daralmış bilinçten sıradan bilince geçiş irade olgusunu doğurur. VL Levy, "yankı-mıknaş" fenomenini üçlü bir süreç olarak nitelendiriyor: büyü - boşluk - eylem.

Bu prosedür, seçkin sanatçı F. G. Ranevskaya'nın sözleriyle açıklanabilir: "Her şey gerçekleşecek, sadece istemiyorsun!".

Veya başka bir deyişle: "Bir düşünce formunu veya düşünce imajını somutlaştırmaya başlatmak için, bu imajı veya formu tamamen hayal etmeli ve sonra unutmalsınız. Diğer bir deyişle, "durumu bırakın", başlangıçta ne yaptığınızı tamamen unutun. Bu, şaka şeklinde veya bir yabancıyla temas halinde programları başlatmanın en kolay yoludur. Yıkıcı programların da aynı şekilde somutlaşmaya girdiği açıktır. Hasta, ölmekte olan bir çocuğu unutmak zordur. pazarda taze balıkla takım elbisenizi lekeleyen bir nakliyeciyeye veya bir yabancıya ayak basın "Böylece ..." - yani, büyücülük egororu tarafından önceden hazırlanmış programın anahtarı. Ve sonra programın kendisi: "boştu" - hamilelik düşüklüğü; "eller soldu" - gelecekte felç; "gözler dışarı fırladı" - görme kaybı, katarakt ... "(V.Yu. Rogozhkin, " *Eniology* ", 2000) .

Geleneğe göre yeni yılda bir kadeh şampanya içmeden önce üzerine dileğin yazılı olduğu yanmış bir kağıdın küllerini atabilirler. Bu nedenle, bir kişi kayan bir "yıldız" gördüğü anda bir dilek tutma geleneğidir: çok kısa bir süre içinde düşen parlak bir nesnede hızlı bir dikkat değişikliği, bir kişinin zihinsel durumunda çok az insanın keskin bir değişikliği anlamına gelir. yapmayı başarmak .

" Sıfır geçiş " ulaşmak, yalnızca yaşamsal faaliyet modundaki işaretleri değiştirirken değil , aynı zamanda iki karşıt durum veya varlık çarpıştığında ve böylece karşılıklı denge sağlandığında da mümkündür . Dolayısıyla, kas sertliği ile karakterize edilen hipnotik bir durumun özelliği olan kas gerginliği ve gevşeme durumlarını birleştirirken , kas gevşemesi ve gerilimi durumları dengelendiğinde .

Sporda benzer bir şey , bir sporcu fiziksel gücünün sınırına ulaşma koşullarında "ikinci bir rüzgar" durumuna girdiğinde - bir engelleme durumuyla dengelenen bir nöro-fiziksel uyarılma durumu, bu nedenle bir "ikinci rüzgarın" meditatif-nötr durumu sabittir, bedeni uyumlu hale getirir ve kaynaklarını yeniler), korku ve öfke duyguları, mantıksal ve mecazi düşünme, yaşam ve ölüm dürtüleri vb. bir "sıfır geçiş" "yaratıyoruz" (S. N. Lazarev'in yazdığı gibi, "en yüksek mutluluk ... dünyevi ve manevi değil, ancak birinden diğerine geçiş anında, içsel birleşme anında bu iki karşıtlığın" [*Lazarev , 1994, s . 344*].

Sporcunun kas uyarma kaynaklarını (fiziksel gücü) pratik olarak kullandığı ve artık yapamayacağı aşamada kas uyarma ve engelleme durumunun ortak bir psikofizyolojik "paydasına" dengeleyen ve yol açan ikinci rüzgar fenomenini *düşünün* . büyüyen sinirsel inhibisyon süreçlerini kontrol eder (kas yorgunluğu). Fiziksel kaynaklarını tüketen bir sporcu bu ara durumu korumayı başarır ve ardından yorgunluktan düşerse, çevrenin "evrensel" enerji kaynaklarına erişim kazandığı sıfır süperaktivasyon durumuna girer.

Yogada bu mekanizma, "düşen yogi" asanasını gerçekleştirirken uygulanır: yogi, belirli bir asanayı (yogik duruş) aşırıya kadar korur ve ardından yorgunluktan düşer.

Bu nedenle, ara durumda, bir kişi dış dñnyanın etkisine açıktır; bu, vücudun dış ortamdan gelen özel sinyallere tepki verdiği ve daha fazlası için bir senaryo programcısı olarak hareket ettiği sözde hassas aşamaları ortaya çıkarır. gelişim. En güçlü hassas aşamalardan biri, canlı organizmaların doğum anında, organizma baskı oluşturduğunda gerçekleşir - dış çevrenin şu veya bu mevcut sinyali ni koşulsuz pozitif olarak düzeltir.

Genel olarak, *genel etki teorisinin* en önemli gerçeği, çevresi (sistem) üzerinde etkisi olan kontrol eden öznenin (faktör, öğe) artan bir çeşitlilik düzeyi ile karakterize edildiği ve dolayısıyla esneklik, tarafsızlık (N. Wiener, V. Ashby). Bu gerçek birkaç bağlamda açıklanmaktadır.

İlk olarak , sistemde en esnek, mobil kontrol elemanı, bu sistemin herhangi bir elemanı ile etkileşime girerek onu etkileyebilir . Kontrol elemanının bu esnekliği, ideal olarak, *bu cevaba tepki vermeme , " gölgede " kalma ve dış ortamın dikte ettiği yönde değişmeme yeteneği olarak tarafsızlığı anlamına gelir* . Böylesine tarafsız bir yönetici olarak insan, çevresinin anlık tercihlerinin esaretinden böylece kurtulmuş olur.

ikinci olarak , yeni klasik olmayan bilim paradigmasına göre, gerçekliğin ana "kurucusu" ve "yöneticisi", yaratıcı başlangıcı, yaratıldığı araç, fiziksel boşluktur (eter), esneklik, olağanüstü hareketlilik, dinamizm , rastgelelik ile karakterize edilir. Fiziksel boşluk, temelinde yalnızca var olanın yaratılmadığı, aynı zamanda unsurlarının ve yönlerinin evrensel bağlantısı ve koordinasyonunun yanı sıra bunların gelişimi, çeşitli başkalaşım ve etkileşimlerin gerçekleştirildiği derin nötr ortam olarak düşünölebilir. Bu anlayışta, sistemdeki kontrol elemanının esnekliği, fiziksel boşluğun nötr - kaotik doğasını ifade etmesi anlamına gelmektedir .

Üçüncüsü , doğrusal olmayan enerji tüketen açık sistemlerin bilimi olan sinerji, kaosun parçaları tek bir bütün halinde birleştiren bir "yapıştırıcı" görevi gördüğünü kabul eder . Temelde çoklu bir varlık olarak kaosun genel "koordinasyon alanı", her şeyin ve herkesin evrensel koordinasyon ilkesi olarak belirli bir "nötr unsur" ile "sağlanmalıdır". Öte yandan, bu nötr unsurun kaosta potansiyel olarak mümkün, sanal, dolaylı, imalı (ima edilen), nedensel olmayan bir bütönlük faktörü olarak, kuantum fiziği tarafından deneysel olarak keşfedilen bir şey olarak mevcut olduğu tartışılabilir.

Bu bağlamda, işte *gerçekler* :

1.Japon balıkçılar, balıkların yumurtlama alanına sentetik bir madde (okyanusta bulunmayan) dağıtırılar, böylece yetişkin balıklar yavrudan çıktıklarında, bu maddeyi tekrar bu balıkların çekileceği balık ağlarına dağıtırılar.

2.Gelişimindeki her organizma, belirli çevresel etkilere karşı özel bir seçici duyarlılık olan bilgi pencerelerini ortaya çıkarır. Aynı zamanda, bu tür bir seçicilik, bu organizmanın her bir organının ve sisteminin gelişimi için oldukça katı zaman çerçevelerine sahip olduğu gelişim aşamalarına karşılık gelir. Bu kuralın sonucu, er ya da geç organların ve sistemlerin gelişiminin hem verimsiz hem de imkansız hale gelmesidir (Mowgli çocukları). Bu olgunun konumundan yola çıkarak, çocukların erken yaştaki cinsel gelişiminin onların entelektöel ve ruhsal gelişimlerini yavaşlattığı açıklanmaktadır.

3.Organizmalar ve ortamlar sıfır noktasında kontrol edilir: hapşırma, masada tostlar ve Hint satı ritüeli, kurbanlar, cinsel ilişki sırasındaki hipnotik aşamalar vb.; V. Levy - "sarkaç-mıknatıs" sıfırı bir özdenetim mekanizması olarak kullanır. Dul kadının kendini yakmasını içeren eski bir Hint satı ritüelinde , yaklaşık 1-2 saatlik bir süre boyunca, bu ayın hazırlanıp yürörlüğe girdiğinde , dul kadın bir peygamber olarak kabul edilir ve herkes onun kehanetlerini dinler . büyük bir dikkatle . Aynı nedenle , ölüm döşesindeki - yaşamla ölüm arasında bir ara durumda olan - bir kişinin özel bir statüsü

vardır: "ölmekte olanın son isteği" olarak onun istekleri ve iradesi başkaları tarafından yerine getirilmelidir. Ölen kişinin laneti de yerine gelme eğilimindedir.

Bu bağlamda 18 Mart 1314'te Paris'te kazığa bağlanarak yakılan Tapınak Şövalyeleri'nin efendisi Jacques de Molay'ın efsanevi lanetinden bahsedebiliriz. Jacques de Molay, ateşe tırmanırken, Fransız kralı Philip IV, danışmanı Guillaume de Nogaret ve Papa V. bir yıldan fazla değil: "Papa Clement! Kral Philip! Şövalye Guillaume de Nogaret! Seni Tanrı'nın Yargısına çağırmadan önce bir yıl bile geçmeyecek! Seni lanetliyorum! On üçüncü nesle kadar ailenin laneti!" Clement V , 20 Nisan 1314'te öldü; Philip IV , 29 Kasım 1314'te.

4. Bir durumdan diğerine geçiş aşamaları, örneğin havadaki keskin bir değişiklik sırasında doğal ortamlarda da bulunur. "Ölümlerin rüyasında yağmur yağdığına" dair bir inanç olduğu için mi? Gün batımı ve gün doğumu sırasında "iki dünya arasında bir boşluk" oluşursa, benzer şekilde havadaki keskin ve şiddetli bir değişiklik, "ölüler krallığı" temsilcilerinin "sızdığı" bu "boşluğu" açar.

5. A.S.'nin pedagojik "patlama yöntemi". Aynı zamanda pedagojik etkilere özellikle duyarlı bir duruma giren öğrenci üzerinde güçlü ve ani bir etki anlamına gelen Makarenko, gerekli psikolojik tutumları oluşturmak için öğrencinin bilincini radikal bir şekilde "yeniden şekillendirmenize" olanak tanır. öğretmen için

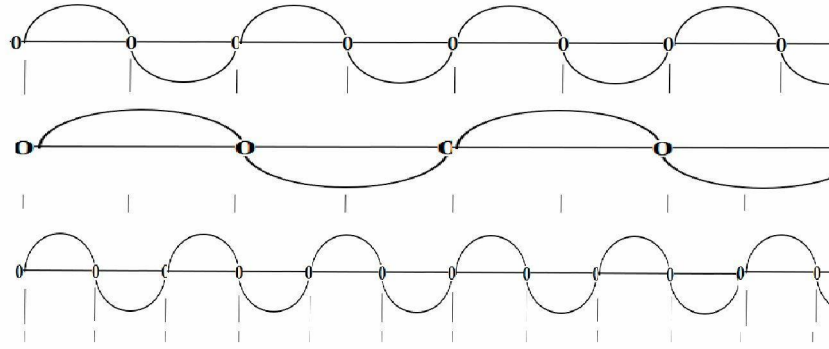
6. Hakikat, sağ ve sol yarıküreyi bağlama sürecindeki karşıtların birliği olarak anlaşılabilir. Düşünme ve biliş stratejileri, imge ve işaret, çok değerli ve açık mantık, Hint mantığının dört alternatifi ile resmedilen, gerçeği doğrulayan. "evet" veya "hayır" cevabını ima eden bir soruyu yanıtlayarak (örneğin, birincil olan nedir - varlık mı yoksa bilinç mi?): dört alternatif doğrudur - 1) evet, 2) hayır, 3) hem evet hem de hayır aynı zamanda, 4) ne evet ne de hayır. Bu paradoksal çok anlamlı mantığın işleyişi, bir adamın gelip karısına karşı ikna edici argümanlar sunduğu ve Süleyman'ın şu cevabı verdiği Süleyman efsanesiyle açıklanabilir: Haklısın. Süleyman'ın kocasına karşı ikna edici argümanlar vermesi üzerine Süleyman şöyle cevap verdi: "Haklısın." Aynı anda orada bulunan bir saray mensubu sordu: "Bilge hükümdar, bu iki kişi nasıl aynı anda haklı olabilir ve birbirleri hakkında zıt görüşler ifade edebilirler? ". Süleyman'ın yanıtladığı: "Evet, haklısın".

Gördüğünüz gibi, Süleyman çelişkili bir mantığa sahiptir, çünkü o, ikircikliliğe, belirsizliğe, belirsizliğe açık yaratıcı düşünme için tipik olan uyumsuz şeyleri birleştirir.

7. Efsaneye göre, 13. yüzyılda İspanya'da soylu bir ailede dünyaya gelen ve mükemmel bir eğitim alan Raymond Lull'un durumu - bilim ve felsefeye ek olarak, mükemmel bir şekilde çizdi, heykel yaptı, müzik çaldı ve şiir besteledi. güzel bayanların adı. Kral I. James'in sarayında görev yaptı ve bir tırmık, şakacı ve epikurosçu olarak ünlendi - onun hakkında, hevesli bir düellocu, kumarbaz, maceracı, saf zeka, birçok kızın onurunu alan bir çapkın olarak yayılan söylentiler ve birçok eşten iyi bir isim. Güzel ve erişilemez olan biri dışında tüm kadınlar hanımefendi erkeğe ve Don Juan'a itaat etti. Sonunda, asil bir hanımefendinin kalbini kazanmak için günlerce ve aylarca sonuçsuz kalan girişimlerden sonra, Lull onu sessiz, ıssız bir yerde buldu ve öfkeli bir tutkuyla onu taciz etmeye başladı. Bu aşk dürtüsüne kapılan kadın, Lull'a onları sonsuza dek ayıran ölümcül engelden bahsetmek zorunda kaldı - bu sırada güzel figürünü gizleyen elbiseye dokunup göğsünü açtı. Lull, maviden bir şimşek gibi çarptı: Güzelin göğsü, iyileşmeyen korkunç ülserlerle doluydu. Ateşli bir tutkudan korkunç bir şaşkınlığa geçiş, Lull'u özel bir mistik duruma getirdi, güzel ve korkunç olanı birbirine bağladı, burada İlahi hakikat ona ifşa edildi, onu ruhani arayışlara yöneltti ve onu Katolik Hıristiyanlığın temel direklerinden biri yaptı. .

8. Dallarda uyuyan, sağlıklarını güçlendiren ve ruhsal gelişimlerini hızlandıran keşifler olan "vetnikov" ("khrustnikov") manastırı hakkındaki gerçeği ele alalım. Uyku ve uyanıklık arasında ara olan meditatif durum, organik

uyumu uyumlu hale getirmek için bir mekanizma görevi görür . süreçlerdir ve aynı zamanda Evrenin tek bir sıfır aşamasına götüren bir "tünel"dir, burada tüm farklı büyüklükteki titreşen organizmalar ve ortamlar birleşir. ritimler, tam olarak işlevin sıfırlarına düşen bölgelerde gerçekleşir:



Dallarda uyuyan *veterinerler önemli bir rahatsızlık* yaşadılar ve birkaç dakikadan bir saate kadar orta düzeyde nötr-meditatif bir durumda olmak üzere birkaç düzine ve bazıları - gece yüzlerce kez uyandılar . Böylece kendi başlarına sanki gerçekleştirilen gece meditasyonları gerçekleşti.

Bir kişinin değişen durumlarının doğası, bir kişinin iki karşıt zihinsel modu - aktif uyanıklık ve en derin uyku - arasındaki ara, sınırda bir duruma dayanır. Bu durum, V. L. Levi'nin insan ruhunun durumlarının dinamikleri modeliyle gösterilmektedir [*Levi , 1991, s . 36*] :

Paroksizm, konvülsiyonlar	çılgınlık, ateşli aktivite	uyarma	Canlılık, Canlandırma	POKÖY, <i>bölge</i> <i>istemli</i> <i>kontrol</i>	Gevşeme	kestirme	Rüya	Letarji
------------------------------	-------------------------------	--------	--------------------------	---	---------	----------	------	---------

Şek . Zihinsel durum geçişlerinin spektrumu

Gördüğümüz gibi, uyarılma durumundan engelleme durumuna geçiş sürecinde vücut, hem güçlü hem de zayıf uyaranlara (dengeli faz) eşit derecede duyarlı olduğu alanı geçer, burada herkese eşit derecede açıktır. dış ve iç ortamın sinyalleri (uyaranları). **Çeşitli psikolojik tutumların gelişimi** bu ara dengeli (hipnotik) aşamada gerçekleşir , çünkü uyarma ve engelleme süreçlerinin dengesinin bu aşaması, çeşitli duyuşal modalitelerle ilgili olarak "sonuç" olarak ortaya çıkar. bu modaliteler, sinir bağlantılarının döngüselleşmesinin bir sonucu olarak koşullu bir refleks oluşturur [*Ivanitsky , 1999*]. *Dengeli (" sıfır ") faz* sayesinde sadece şartlandırılmış bir refleks değil, aynı zamanda sinestezi fenomeni de mümkündür .

Böylece, bir kişi hapsirdiğinde, ilk bardağı kaldırdığında vb., öneriye ve kendi kendine telkin etmeye açık olduğu sıfır nötr durumunu (uyarma ve engelleme, ayıklık ve sarhoşluk arasında) geçer. Zıt süreçleri (örneğin, korku ve öfke) birleştiren bu durumda, örneğin, bir yangın sırasında zayıf yaşlı bir kadın evden bir sandık çekip birkaç kişi tarafından zorlukla kaldırıldığında, paranormal fenomenler tespit edilir. erkekler Ya da bir anne çocuğunun üzerinden geçen bir

kamyonu kaldırdığında...

Bir kişinin gerçek özgürlüğü, arzulanan hassas durumu, sürekli çabaladığı "Hakikat anı", yeme, içme, sigara içme, uyuşturucu kullanımı, seks, yaratıcılık vb.

İNSANİ GELİŞİM İÇİN EVRENSEL ALGORİTMA

İnsan gelişiminin ana anlamı ("anlam - hedefin düşüncesi" ve dolayısıyla bütünün düşüncesi), eterik - nötr - **ara - sınır - sıfır varlık** modudur. Diğer tüm anlamlar - hem yüce hem de alçak - bu anlamdan kaynaklanmaktadır.

Bu nötr-sıfır modunu oluşturma yöntemleri, bir kişi de dahil olmak üzere her şeyin ve her şeyin geliştirilmesi için evrensel bir algoritmanın ana hatlarını çiziyor.

Nötr varlık modu (sinerjide kaosun çatallanma durumu) iki durumda sabitlenir: 1) birinden diğerine geçiş durumunda

2) belirli bir sistemin bütünleşik işleyişi durumunda, tüm unsurları sinerjistik bir füzyon ortaya çıkardığında, bu, sistemin zıt yönlerinin birliğinin bir sonucu olarak üretilen sıfır nötr durumun "mekanizması" tarafından sağlanan birliktir. sistem..

Bu algoritmanın uygulanmasının gerçekleştiğine dikkat edin :

- 1) gelişim sürecinin bir sonucu olarak (gelişmekte olan bir nesne sürekli olarak sıfır nötr fazı geçtiğinde),
- 2) ve simüle edilmiş koşulların bir sonucu olarak , karşıtların kombinasyonunun bir sonucu olarak nötr fazlar üretildiğinde .

, kişi yalnızca gelişmeyi gerçekleştirmekle kalmaz, aynı zamanda Evrenin determinizminden kurtulmak için bir fırsat olarak özgürlük kazanır : "Ve gerçeği bileceksin ve gerçek seni özgür kılacak " (*Yuhanna 8:32*); "Gerçek, karşıtların birliğidir" (S. B. Tsereteli).

, *belirli bir sistemin bütünsel uyumlu işleyişi durumu* ortaya çıkar , tüm unsurları sistemin sıfır nötr durumu nedeniyle gerçekleştirilen sinerjistik bir birleşme, birlik ortaya çıkardığında.

Bu bağlamda, *Budizm'in orta yolunun*, kişiyi "altın anlam" yolunda ruhsal evrime çağırdığını not ediyoruz. Burada kurtuluş, dualite olmama ilkesine hakim olan, yani mikro ve makro kozmosun paradoksal birliği durumuna ulaşan kişi tarafından sağlanır; dahası, bu birlik hem soyut fikirler alanında hem de duyumlar alanında, örneğin bir kişi "tefekkür eden ve tefekkürün yönlendirildiği nesne" nin ayrılmaz birliğini kavradığında gerçekleştirilebilir.

İşte AUM (*OM*) *bircunda bir Budist meditasyon tekniği* - dünyayı doğuran birincil titreşimin sembolü.



Burada karşıtların farklı düzeylerde birleşme sürecini keşfediyoruz.

duyusal seviye

Form algısı düzeyinde, bir daire (düz, sürekli simetrik, kendi içine dönen çizgi) ve AUM işareti birleştirildiğinde - bir dizi kavisli, ayırık asimetrik çizgi.

Renk algısı düzeyinde, sırasıyla beynin sol ve sağ yarım küreleri tarafından algılanan renk tayfının (gök mavisi ve kırmızı-altın) soğuk ve sıcak kısımları birleştirilir [Nikolaenko, 1985] (bunda durumda, insan serebral *hemisferlerinin fonksiyonel koordinasyonu* gözlenir).

Duygusal seviye .

Duygusal deneyimler düzeyinde, birincil titreşimin (bilinmeyen, belirsiz) her şeyi tüketen uçurumunun önündeki mistik korku durumu ile kendini dünyanın merkezi olarak gerçekleştirirken kesin kararlılık durumunun bir kombinasyonu olabilir. kişinin onunla mutlak kaynaşması.

zihinsel seviye .

Düşünme süreçleri düzeyinde, soyut-mantıksal düşünme, işaret sembolizmi (AUM'nin işareti) ile çalışan ve bu durumda birincil titreşim görüntüsü (AUM) ile işleyen konuya özgü düşünme ile birleştirilir, "doğuran" dünya." Aynı zamanda, fonospektrogramı sürekli ve ayrı varlıkların bir kombinasyonunu (yani, farklı yarım küreler tarafından işlenen melodi ve ritim) ortaya çıkaran belirli bir mantra telaffuz edilebilir.

Üç tür duanın (dua-hayal gücü, dua-meditasyon, dua-tefekkür) olduğu Ortodoks münzevi antropolojide benzer bir şeyimiz var [*Safroniy , 1948, s . 55*],

, insan varoluşu alanında aşağıdakilere karşılık gelen *tarafsız bir duruma ulaşma süreci olarak uygulanır* :

- *hipnotik trans* (uyarma ve engelleme süreçlerinin dengelendiği ve üyelerin katılımının tespit edildiği yer),
- *zihinsel süreçlerin seviyelendirme aşaması* (vücudun güçlü ve zayıf uyaranlara dengeli bir tepkisinin gözlemlendiği),
- *değiştirilmiş bilinç durumları* (karşıtların birleşimiyle üretilir),
- *sinestezi* (duyu modalitelerinin dengelendiği bir durum),
- " *ikinci rüzgar* " sporcuları,
- bir kişinin aynı zihinsel bağlamda zıt kavramlarla aynı anda çalışabilme ve bunlardan bütünsel anlamsal kompleksler yaratabilme yeteneği olarak *diplazi* ;
- zıt tarzların dengelendiği *yaratıcı eylemler* - *güzel ve korkunç, somut ve soyut, düzen ve kaos, rasyonel ve irrasyonel...*,
- " *süperaktivasyon* " *durumu* (şaşırtıcı paranormal fenomenlerin mümkün olduğu bir durum),
- *katarsis* , bir kişinin zihinsel aktivitesinin belirli psikolojik problemlerle ilişkili dış ve iç yönleri bütünleştiğinde;
- bir kişinin nihai kurtuluşa ulaşmasını sağlayan (Samsara'nın reenkarnasyon çarkından) *aydınlanma (kensho, satori, nirvana, nirvikalpasamadhi)*;
- ekshalasyon ve ekshalasyon arasındaki çizginin silindiği *ince yogik nefes* ,
- vücudun kas hareketlerinin sinir gevşeme süreçlerinin arka planında gerçekleştirildiği *dinamik meditasyon* ;
- *yoga asana* (kas gerginliği ve gevşeme durumlarının birliği olarak),
- *meditasyon* , bir kişinin hayatının uyku ve uyanıklık arasındaki "uyku" aşamasında - henüz olmadığı anlarda elde edilen, dünyayı anlamanın mecazi-duygusal ve soyut-mantıksal yolları henüz tamamen uyanmış ve ayrıca hala tamamen uyumamışken;
- *bilinçli rüya* , bilinçaltı kürenin sağ hemisferik işlevlerinin baskınlığı ile karakterize edilen REM uykusu (rüyalarla uyku) aşamasında, bir kişinin bilinçli kürenin sol yarımküre işlevlerini etkinleştirdiği, böylece bilinç ve bilinçaltını birbirine bağladığı (olduğu gibi) kişinin rüya durumlarında kendisinin farkına varmasının bir sonucu),
- sistemlerin geliştirilmesinde *çatallanma nötr durumu* ,
- yaşam sürecinde ve doğal işlevlerinin idaresinde *vücudun herhangi bir geçiş durumu (açlık ve doyumluk, doğum ve ölüm, yaşam ve ölüm vb. arasında)*.

dengeleyen bu nötr durumda, kişi karşıtlara açıktır, hem duygulara hem de mantığa erişebilir ve bu ara durumda (" uyku", "alacakaranlık", "uyurgezerlik", "uyurgezerlik" olduğu için mutlak bir sağlık durumundadır. ") durum , vücudun zıt işlevleri:

- sinirsel uyarma ve inhibisyon süreçleri,
- sinir sisteminin sempatik ve parasempatik dallarının aktivitesi,
- içi boş ve dolu organların çalışması,

- ergotropik ve trofotropik fizyolojik fonksiyonlarla ilişkili anabolizma (asimilasyon, organizma simetrisinin oluşturulması) ve katabolizmanın (disimilasyon) organizma süreçleri,
- duygusal tepkiler (zevk ve acı, korku ve öfke vb.),
- hızlı ve yavaş uyku evreleri,
- erkeksi ve kadınsı,
- Vücudun Yang ve Yin süreçleri, vücudun Yang ve Yin meridyenlerinin aktivitesi,
- uyku ve uyanıklık halleri
- birinci ve ikinci sinyal sistemleri,
- soyut-mantıksal açık ve somut-figüratif çok değerli düşünme;
- dünyanın temsilcisi olarak insan ve Mutlak'ın (yaratılmış ve ilahi doğa) temsilcisi olarak insan vb.

Zıtlıkları birleştirme pratiği *birkaç düzeyde gerçekleştirilir* .

1) **ALT ORGANİZMA SEVİYESİNDE**, yoga asanalarını gerçekleştirme sürecinde yer alan sinir süreçlerinin uyarılması ve *engellenmesi* , kas gerginliği ve gevşeme durumlarının bir kombinasyonuna sahibiz . Bu, belirli bir asana gerçekleştirirken bir kas gerginliği durumuna ulaşmayı ve bu nöromüsküler gerginlik durumunu birkaç on saniye boyunca sabitlemeyi içerir. Aynı zamanda, bu gerginliğin arka planına karşı, kişi bir nöromüsküler gevşeme durumu oluşturur. Bu nedenle, hatha yogada asanalar, uyarma ve engelleme karşılıklı olarak birbirini "ödediğinde" bir ağrı durumu (kaslar ve tendonlar gerildiğinde uyarımın eşlik ettiği) ve gevşemenin (ketleme) bir kombinasyonunu içerir. İki karşıt nöropsişik durumun birleşimi, bunların nötralize edilmesine ve "sıfır"a - yogilerin asanaları gerçekleştirirken bulunan "enerji dalgaları" dediği, istenen uyumlu sınır durumuna - çıkmasına yol açar. Aynı seviyede, dinamik meditasyon eyleminde kas gerginliği ve gevşeme durumlarını birleştirebiliriz. *Karşıtların bağlantı mekanizmasında gerçekleştirilen uyum* ilkesi , A.N. Strelnikova'nın paradoksal jimnastiğinde yer alır. Muazzam bir terapötik etkiye sahip olan bu jimnastik, uyumsuz - kas gerginliği ve soluma (genellikle bu durumda kişi nefes verir) bağlantısını içerir. Bu solunum jimnastiğinin önemli bir avantajı, en güçlü solunum kası olan diyaframın bu sürece dahil edilmesiyle zorlu ilhamın kullanılmasıdır. Bu durumda , burundan kısa ve keskin, gürültülü bir nefes (2 saniyede 3 nefes) ve ardından burun veya ağızdan tamamen pasif bir nefes verilir . İnhalasyonla eş zamanlı olarak göğsün sıkışmasına neden olan hareketler gerçekleştirilir yani kas gerginliği meydana gelir ve bu da bu jimnastiğe paradoksal bir karakter verir . Böylece , bu cimmnastikte kısa gürültülü nefesler, kas gerginliğinin meydana geldiği diğer çeşitli vücut hareketleriyle tamamlanan , göğsü sıkıştıran hareketlerle aynı anda gerçekleştirilir . 12-15 seanslık çok sayıda egzersiz tekrarı (saatte 1 ila 5 bin nefes-hareket) ve sistematik günlük eğitim (sabah ve akşam) solunum kaslarını güçlendirmeye ve eğitmeye yardımcı olur . Çeşitli tüberküloz formları , değişen şiddette bronşiyal astım , pnömoni, akut ve kronik bronşit ve ayrıca akut ve kronik formlarda vazomotor rinit hastalarında ilaç tedavisi ile birlikte paradoksal jimnastik kullanımı olumlu sonuçlar almayı mümkün kılmıştır . Vakaların %92,5'i.

2) **ORTA ORGANİZMA SEVİYESİNDE**, duyusal ve zihinsel alanları birbirine bağlarken dikkatimizi yönlendiren zihinsel alan ve bedensel duyular düzeyindeki süreçlerle çalışırız . Bedensel duyular iç çevre düzeyinde gerçekleştiriliyorsa (zihinsel aktivitenin çağrışımsal modu), o zaman zihinsel durumlar zihinsel süreçlerin dışarıya dönüştürülmesini içerir (dissosiyatif zihinsel aktivite modu). Bu nedenle, dikkati bedensel duyulara yönlendirmek, karşılıklı nötralizasyonlarını ima eden zihinsel aktivitenin iç ve dış yönlerini bağlamak anlamına gelir. Psikofizyolojik süreçler düzeyindeki bu durum, *kişinin dikkatini bedensel duyulara yöneltirken gevşeyip gözlerini kapatmasıyla başlar* . *Beyin aktivitesinin meditatif alfa ritminin tespit edildiği bu duruma (V.L. Levi'den sonra) istemli kontrol durumu* (otojenik eğitim yöntemlerinde bulunan özdenetim) ve ayrıca homeostaz aşaması denilebilir . otonom sinir sisteminin sempatik ve parasempatik dallarının süreçlerinin, asimilasyon ve disimilasyon süreçlerinin, uyarılma ve inhibisyon süreçlerinin, sağ ve sol hemisferlerin aktivitesinin dengelendiği. Burada birinci ve ikinci sinyal sistemlerinin,

görüntü ve işaretin, düşünce ve duygunun işlevsel birliği mümkündür.

Bir kişinin dikkatinin bedensel gevşemenin arka planına karşı bedensel duyularına yoğunlaşması, beynin hemisferlerinin işlevsel olarak senkronize edildiği ve psikofiziksel birliği gerçekleştiren meditasyon durumunun özelliği olan beynin alfa ritmini harekete geçirir. Parapsikolojik fenomenler alanında bir uygulayıcı olan ünlü bir sirk sanatçısı olan V. V. Avdeev'in, dikkatini tam olarak karşı meydana gelen bedensel duyularına odaklayarak süperaktivasyon durumuna ("imago" dediği durum) ulaşması ilginçtir. sanki dışarıdan bakmayı öğrenmeniz gereken vücudundan biraz uzaklaşma halinin arka planı [*Dmitruk , 1989, s. 6-7*].

Aynı orta seviyede, insan faaliyetinin duyusal-dinamik ve zihinsel yönlerini birleştirmek için tasarlanmış Qi Gong, Taiji ve diğer doğu insanı gelişme sistemlerinin teknikleri çalışır. "Çağımızdan üç bin yıl önce, eski Çinliler transi çeşitli biçimlerde biliyor ve kullanıyorlardı. Bir kişinin enerji kavramlarına dayanan özel bir ilaç türü uyguluyorlardı. Birincil enerji olan Qi'nin evrende dolaştığı varsayılmıştı. insan vücudunun içinde olduğu kadar Dolaşım uyumlu olduğunda, kişi sağlıklıdır, ancak vücudun kanallarından birinde - meridyenlerde - akışı engellenirse, organların işlevsel bozukluklarına yol açabilecek arızalar vardır ve Çinli doktorun tüm sanatı, geçici olarak bloke olan bu akış enerjisinin dolaşımını yeniden sağlamaktır. Bunun için, diğer yöntemlerin yanı sıra, özel bilinç durumlarının unsurlarını kullandı. Böylece, hasta, Qi-gong tekniğinde, Yavaş jimnastik hareketleri yapması istendi. Bu hareketleri yapmadan önce, onları görselleştirmesi gerekiyordu - bu durumda düşünce eylemden önce geliyordu (Şimdiye kadar, birçok ezoterik öğretilerde temel ilke, İlke kulağa "enerji düşünceyi takip eder" gibi geliyor)" [*Akhmedov , Zhidko , 2001*] .

bir terapötik teknik vereceğiz : bir kişi, gözlerini kapatarak, egzersiz yapan küçük bir adamı iç ekranında görmeye çalışır. Bir haftalık uygulamadan sonra (her gün yaklaşık yarım saat), kişinin sağlığında gözle görülür bir iyileşme olur. Terapötik etki, sinir süreçlerinin ideomotor seviyesindeki dinamik değişkenliği ile açıklanır. Gerçekliğin dinamik yönüne bu açıklık durumu, bir kişi kritik ilkesini - bilincini "kapattığında" ve hayal gücünü, yani bilinçaltını her açtığında gerçekleşir. Aynı zamanda, bir kişinin ideomotor tepkileriyle rezonansa giren bu süreçle bağlantı, kişiyi yalnızca dinamik sanat biçimleriyle tanıştırma sürecinde değil (örneğin dansları düşünme sürecinde), aynı zamanda kişiyi yalnızca dinamik sanat biçimleriyle tanıştırma sürecinde de gerçekleşir. spor faaliyetlerine de. Aynı zamanda izleyici, içsel ideomotor düzeyde karmaşık hareketler gerçekleştirerek ve dans ritimlerini takip ederek gösteriye sanal bir şekilde katılır. Rezonans etkisinden kaynaklanan böyle bir "bağlantı", sanat eserlerini, mimariyi vb. düşünme sürecinde de gerçekleşir.

, hayal gücü ile ideomotor eylemler arasındaki bağlantıyı ortaya çıkaran, kasları güçlendiren " ***sanal eğitim*** " örneğiyle örneklenen koreografik sanatın uyumlu ve iyileştirici faktörlerinden bahsedebiliriz : kaslarımız sadece aracılığıyla güçlendirilmez. kalıcı fiziksel egzersizler. Sadece ısrarla eğitim hakkında düşünürseniz aynı şey olur. Psikolog David Smith liderliğindeki spor hekimliği uzmanları tarafından yürütülen deney, iki grup öğrenciyi içeriyordu. Birinde, öğrenciler genişleticiyi sıkarak parmak kaslarını çalıştırdılar ve diğerinde (kontrol), öğrenciler bu aktiviteyi düzenli olarak zihinlerinde hayal ettiler. Dört haftalık yoğun gerçek ve "sanal" eğitimden sonra, parmakların kas kuvveti her iki grupta da ölçüldüğünde, her iki grubun deneklerinde önemli ölçüde arttığı ortaya çıktı.

Hayal gücünün çalışmasının önemini M. Norbekov'un kitaplarında okuyabiliriz . Engelli çocukların tedavisi hakkında konuşuyoruz - *diyabet hastası okul öncesi yaştaki yetimler* . Karadeniz kıyısındaki birkaç sanatoryumda tedavi gördüler. Birinde nedense çocuklar iyileşirken, diğerinde sonuç alınmadı. Bu verimliliğin nedenini belirlemek için bu sanatoryuma defalarca komisyonlar gönderildi. İlk olarak, muhteşem sanatoryumun çocuklarının hasta oldukları için ebeveynleri olmadığına inandıkları ortaya çıktı. Bu nedenle, ebeveyn olma konusundaki büyük arzuları, beyin yapılarının

güçlü bir duygusal aktivasyonuna neden olan büyük bir iyileşme arzusuyla ilişkilendirildi. Ayrıca çocuklar hastalıklarını biliyorlardı, yani kanlarında "çok şeker" olduğunu biliyorlardı. ("İçimde birbiri ardına dolaşan çok ama çok şeker var. Bu yüzden ailem bana gelmiyor," bir kız durumu açıkladı). Sanatoryum çalışanları her sabah birkaç düzine banyoyu deniz suyuyla dolduruyordu. Öğle yemeği vakti su ısınırken çocuklar orada banyo yapıyorlardı. "Ben şekerim, şekerim, şekerim" diyerek sıçradılar. Bu, vücutlarındaki şekerin suda erimesi için yapıldı. Çocukların hayal gücü tam anlamıyla işe yaradı ve bu hayal gücü oyunu, M. Norbekov'un yazdığı gibi, onları iyileştirdi. Ancak daha sonra, eğitimcilere bundan bahsedildiğinde, tek bir sesle haykırdılar: "Ah, bu yüzden çocuklarımızın çoğu aynı suya ikinci kez girmiyor, çünkü orada şeker "çözülüyor" [Norbekov, 2001] .

3) **EN YÜKSEK ORGANİZMA DÜZEYİNDE**, karşıtları düşünce süreçleri düzeyinde birbirine bağlayarak özbilinç elde ederiz ,bu diplazi olgusunda gerçekleştirilir - yalnızca insan bilincinde var olan ve aynı anda birbirini dışlayan iki ögenin tanımlanması olgusu [Bragina , Dobrokhotova , 1988, s . 10], enantiosemi (ikilik, paradoksal anlamlar), "operasyonel entegrasyon" [Gorelov , 1987, s . 79; Petrov , 1992], bisosiyasyon (veya ilişkisellikten farklı olarak, bir kişinin tamamen yeni, önemsiz olmayan bağlantılar yaratma yeteneği olan bisociativite; bu, birkaç unsurun entegrasyonu ve oluşumu yoluyla asla bağlanmamış olanın bağlantısıdır. onlardan yeni bütünlük), örneğin oksimoron - "yaşayan ölü", "güçlü zayıflık", "parlak aptallık" vb.

Zıtların bağlantısının zihinsel yönünde, bir **yaratıcılık eyleminden** söz edilebilir , burada belirsiz olmayan soyut-mantıksal düşünme prosedürlerinin, sorunlu problemleri çözme sürecinde (solda kaldığında) belirsizlik, belirsizlik, kaos durumlarında uygulandığı hemisfer ve sağ hemisfer fonksiyonları, bilinç ve bilinçaltı bağlantılıdır). Ve yaratıcı sürecin ana özelliği, yaratıcı bir kişinin belirsizliğe, paradoksa, saçmalığa daldırılmasıysa, o zaman yaratıcı bir kişinin oluşumunun ana araçlarından biri, belirsizlik durumları yaratan sorunlar, görevlerdir.

Hem yaratıcı diplastik aktivite (karşıtların birleştiği), **meditasyon** , hem de bilinçli (kontrollü) rüyalar, bilinç ve bilinçaltının birliğine yol açar. Bir kişinin uyanık bir duruma girdiği **ve uyku ile uyanıklık arasında bir ara durum** oluşturduğu meditatif durumun aksine, kişi, insan beyninin sağ yarımküresinin aktivitesinin olduğu bir REM uykusu durumundan berrak bir rüyaya girer. aktif, kişi kendisinin farkında olmadığında . Bir kişi uyuduğunu fark ettiği anda, sol bilinçli yarım kürenin aktivitesi etkinleştirilir, bu da sağ ve sol yarım küre işlevlerinin bağlantısına yol açar: kişi rüyalarının farkındadır ve onları yönlendirerek hikayeyi değiştirebilir. kendi takdirine bağlı olarak. Sesler ve renkler daha doygun hale geldiğinde, insan duyularının keskinleşmesi ve rüya gerçekliğinin duygusal niteliklerinin güçlenmesiyle kanıtlandığı gibi, berrak bir rüyada olanların gerçeklik derecesinin uyanık gerçekliği aştığını belirtmek ilginçtir. Kişinin sağ ve sol yarımküre işlevlerinin birleştirildiği kontrollü rüyalar, uyanık durumdaki bir kişinin dünyayı bir yanılsama, bir rüya olarak algılamasını sağlar [Evans-Wentz, 1964] ve **bu da** ona sağ yarımkürenin kaynaklarını kullanarak kendiliğinden davranın (bilinçaltı). REM uykusu durumunda, kişi rüya gerçekliğini bilinçli olarak algılayabilir, bu da onun "kendisiyle bütünleşme ve iç uyum" elde etmesine olanak tanır [Laberge , 1996, s . 20-23].

4) **MUTLAK SEVİYEDE** , bu tür karşıtların birleşimiyle ilişkili öz bilince (insan gelişiminin en yüksek hedefi) ulaşırız: kendimiz ve dünya (belirli bir anlamı ifade eden) hakkındaki zihinsel fikrimiz ve zihinsel fikrimiz tüm gerçekliğin sınırlarında bulunan ve belirsiz, paradoksal bir anlamı olan Mutlak'ın.

Bu durumda öz-bilinç, **bir kişinin Mutlak ile özdeşleşme durumunu gerçekleştirir** , çünkü **bir kişi kendisini (ve kişinin içinde bulunduğu dünyayı) ancak üst dünyanın aşkın konumundan , yani Mutlak'ın konumu .**

İnsan ve Mutlak'ın bu birliğinde, *yaratılan ile ilahi olanın birliği açığa çıkar* ve bu onların *yok olmasına yol açar* ; bu nötr noktada, **KENDİNİ BİLME BAŞLANGIÇ -insan gelişiminin en yüksek hedefi- başlatılır** .

Nötr bir sınır noktasında lokalize olan Öz-Bilinçli Başlangıç, şunları algılayabilir ve etkileyebilir:

- 1) sınır konumundan dünya ve dünya üzerinde - Öz-Bilinçli Başlangıç;
- 2) dünya ve dünya üstü konumundan Öz-Bilinçli Başlangıç;
- 3) ek olarak, dünya (insan) üst dünyayı (Mutlak) algılayabilir ve ona göre hareket edebilir ve bu da dünyayı (insanı) algılayabilir ve ona göre hareket edebilir.



Şek . Gerçekliğin mimarisi

Gerçekliğin Mimarisi " şeklinde sunulan gerçeklik modeli , uygulanması aktörlerin faaliyetlerinin yönlendirildiği yöne bağlı olan **manevi ve meditatif uygulamaların** özünü açıklar : bir kişiden Mutlak'a veya Mutlak'tan Bir kişi için mutlak.

İnsan faaliyetinin Mutlak'a yönü

İnsan faaliyetinin Mutlak'a yönü şu anlama gelir: Bir kişi, Mutlak'ı paradoksal düşünme alanında tefekkür etme eyleminde elde edilebilecek Mutlak hakkında düşünür, çünkü klasik soyut-mantıksal düşünmenin cephaneliğinde hiçbir anlama biçimi yoktur. Mutlak - rasyonel yapıların yardımıyla ifade edilemez ve dünyanın dışında bulunur.

Böylece, sol yarımküre - rasyonel-bilişsel - aktivite paradoksal zihinsel yapılar tarafından bastırılır ve sol yarım kürenin kendisi dünyayı rasyonel olarak net bir biçimde yansıtmayı bırakır, bu da sol yarım küreyi sağ yarım kürenin özelliklerine yaklaştırır. Sonuç olarak, hemisferlerin işlevsel bir sentezi elde edilir, bu da vücudun zıt işlevlerinin sentezine yol açar ve ardından gelen tüm sonuçlarla birlikte, bunlardan biri , ensefalografik çalışmalara göre meditatif bir dua halinin oluşmasıdır. , yarım kürelerin işlevsel senkronizasyon sürecinde gözlenir, yani yarım küreler tek bir bütün olarak hareket eder [Murphy, Donovan, 1985; Dav i d-Orme-Johnson, 1977]. Olağan moddayken, bir şekilde işlevsel olarak birbirleriyle çelişirler (Genel olarak, dünyayı algılama, düşünme ve ustalaşma **sağ yarım küre stratejisi** , çok anlamlı bir oluşturan içgüdüsel-sezgisel, duygusal-figüratif, somut-ifade edici, bütünsel olarak senkretik bir dünya görüşüdür. gerçekliğin yansımasının metaforik dilbilimsel ve motivasyonel-anlamsal bağlamları, sanat ve din gibi sosyal bilinç biçimlerini hayata "uyandırmak " . kesin bir dilbilimsel ve motivasyonel semantik oluşumuna katkıda bulunan,

çevredeki dünyanın yansıması bağlamı ve yaşam bilimi ve felsefeye "uyan" ayırık-çoklu dünya görüşü. olumlu geri bildirim ilkesi ve sol - olumsuz geri bildirimde).

Bu bağlamda, dünyayı yansıtmak ve yönetmek için yarım küre stratejileri açısından *insani gelişme* , bilinçaltından bilince ve ondan süper bilince (P.V. Simonov), yani aşağıdakilerden evrim olarak anlaşılabilir:

- 1) birinci düzey diplazinin duygusal-figüratif metaforik düşünmenin karşıtları birleştirme yeteneği olarak gerçekleştiği sağ yarımküresel çok değerli dünya algısı
- 2) *sol yarıküre* soyut-mantıksal, açık iki kutuplu düşünme ve ondan -
- 3) ikinci seviye diplazi olarak *hemisferik sentez* - karşıtları birleştirebilen paradoksal-diyalektik yaratıcı düşünme - sağ ve sol hemisferik bilişsel stratejiler, yani birinci seviye diplasti durumlarını ve bipolar gerçeklik algısını bütünleştirebilen .

olmanın ve olmamanın temeli olan sıfır yolunda zıtların yokluğunu vurgular : “dır” birinci zıttır, “değildir” ikincidir. .Aralarında yatan, araştırmaya konu olmayan, anlatılamaz, tezahür ettirilmemiş, anlaşılabilir ve süresizdir.Bu, varlığın gerçek bilgisi denen sıfır yoludur... Budizm ve Taoizm açısından uyum, uyum değildir. dünyanın nihai amacı, ancak yalnızca nihai hedefe giden yol. tam bir dinlenme durumuna ulaşmak - çemberin merkezi, dinlenme ve hareket arasındakiler de dahil olmak üzere tüm karşıtların ortadan kaldırılması. İdeal, ideal barışa ulaşmaktır (tao , nirvana), boşluk, ölümsüzlük, Bir'e dönüş "[Kandyba , Kandyba , 1994 , s . 155-156].

Gita'nın Brahman hakkındaki konumu ile karşılaştırılabilir: "Brahman, başlangıcı olmayan Ruh ... varlığın ve yokluğun ötesindedir" (Bh.-g. 13, 12).

Doğu doktrinine göre bu durum birkaç aşamadan geçerek gerçekleşir: “Birinci ve ikinci aşamada sırasıyla özne ve nesne tarafından yanılma aşılır... Üçüncü aşamada hem özne hem de nesne atılır, ancak aralarındaki fark hala devam etmektedir. Bu olumsuzlama düzeyi, son derece yoğun tefekkür halindeki bilinç durumuna atıfta bulunur. Ancak dördüncü aşamada, özne ve nesnenin tüm karşıtlıklarının yokluğu elde edilir. Gerçeklik, nihai birliğinde gerçekleştirilir" [Dumoulin , 1994 , s . 142, s . 234-235].

Bir kişiyi Mutlak ile birleşmeye hazırlamayı mümkün kılan gelişmiş ve test edilmiş ruhsal uygulamalardan biri aşkın meditasyondur (kısalt . TM ; lat . transcendens'ten , gen . a öğretisi, Maharishi Mahesh Yogi tarafından kurulan ve teşvik edilen bir mantra meditasyon tekniği) . Maharishi Hareketi örgütleri tarafından.

Transandantal meditasyon uygulaması, bir sandalyeye veya sandalyeye rahatça oturmayı ve bir mantrayı telaffuz etmeyi içerir (TM derslerinde, kişiye bilinçsizce sese hangi mantraya konsantre olduğunu söyleyerek kendi mantrası verilir). Beynin belirli bölümlerinin, sürekli bir "düşünce akışı" oluşturan sol yarımküre-rasyonel-bilişsel (sözel-mantıksal) zihinsel aktivite biçiminin engellenmesini ve bastırılmasını gerektiren sürekli ve sürekli telaffuzdan yorulduğuna inanılmaktadır. Sonuç olarak vücut rahat bir duruma gelir, nefes alma yavaşlar, bilinç dağılır ve zihin "birincil bilince" dalar, düşünceler ayrılır ve vücut sanki bir rüyaya dalar. Ancak aynı anda uykuya dalmanıza gerek yok, mantrayı tekrarlamayı bırakmalısınız ve düşünceler yeniden üstesinden gelmeye başlar başlamaz seslerin telaffuz sürecine devam edilmelidir. TM öğretmenleri, birincil durumda olan bir kişinin Kozmik Bilinçten enerji aldığına ve bu sayede "zihinsel çöplerden" arındığına inanır.

Corsini'nin Psikoloji ve Davranışçılık Ansiklopedisi'nde, TM uygulamasının aşağıdakilerle karakterize edilen dinamik bir süreç olduğunu öğrenebiliriz: (a) dikkatin aktif, yüzeysel bir düşünce ve algı seviyesinden daha sakin ve soyut seviyelere kayması düşüncenin; (b) en ince düşünce düzeyini aşarak tam bir öz-farkındalık durumuna geçmek... ve (c) dikkati tekrar daha aktif düşünce düzeylerine kaydırmak. Fizyolojik özelliklerde farklılık gösteren bu üç aşama, her TM seansında döngüsel olarak birçok kez tekrarlanır ve "sakin farkındalık" - derin fizyolojik dinlenme ve artan farkındalık - durumunu belirler. Bu sakin farkındalık durumu zihinsel ve fiziksel stresi azaltır.

Bilimsel çalışmalar, TM'nin kardiyovasküler hastalıkların önlenmesinde ve tedavisinde , risk faktörlerini azaltmada aşağıdakiler dahil etkinliğini doğrulamaktadır: kan basıncını düşürme; tütün ve alkol tüketiminin azaltılması; yüksek kolesterol seviyelerini ve lipid oksidasyonunu azaltmak ve psikolojik stresi azaltmak.

Eğitim gruplarında *iç diyalogu "anlamsız" dil aracılığıyla durdurma* mekanizmasını kullanan bir şifa-harmonize etme tekniği vardır : insanlar haftada birkaç kez toplanır ve herkes kendiliğinden icat edilen anlamsız bir dille konuşmaya başlar. Bir süre sonra insanlar arasında karşılıklı anlayış sağlanır ve 1-2 ay sonra farklı anlamsız lehçeler tek bir gruba anlamsız anlamsız dil getirilir. Apotheosis, eğitim grubuna katılanların kalabalık bir yerde toplanıp kendi dillerinde yüksek sesle konuşmaya başlaması olayıdır [*Sosland , 1999; Tsapkin , 1992*].

Anlamsız dil, her birimizin sürekli iletişim kurduğu ve hayatımızdaki pek çok hoş olmayan stresli anla ilişkilendirilen olağan dilimizin yerini alan bir araç görevi görür. Böylece, bir dili kullanma süreci, bir kişinin hem konuşma sürecinde dili kullanma sürecinde hem de diğer insanların konuşmalarını dinleme sürecinde sürekli olarak maruz kaldığı bir dizi mikro stres olarak gerçekleştirilir. dinleyicinin artikülasyon organları aktiftir ve kişinin duyduğunu ideomotor düzeyde tekrarlar. Bir kişi sessiz olduğunda bile konuşma, zihninde sözde bir iç diyalog şeklinde mevcuttur.

İstemli çabayı düzenleyen ve kişinin sözel-sembolik etkinliğinin bağlı olduğu çalışma ile insan beyninin baskın sözel-mantıksal sol yarımküresinin aktivitesinin bir kontrol (müstehcen-istemli) görevi gördüğünü bilmek önemlidir.) bir kişinin işlevi (E.A. Nemchin, B.F. Porshnev). Bu nedenle, entropik nitelikteki sürekli sesli stresli iç diyalog, bir kişi için çok can sıkıcıdır ve enerji kaynaklarının enerjisini keser.

Doğu'da iç diyalog , iç diyalogun yerini bir kişi için hiçbir anlamı olmayan mantraların aldığı mantralar ve ayrıca belirsiz bir Kilise Slav lehçesiyle telaffuz edilen dualar aracılığıyla savaşırlar . Doğu'daki iç diyalog , sol yarımküreyi benzersiz baskın statüsünden mahrum bırakan ve sağ yarımkürenin yaratıcı kaynaklarının aktivasyonuna yol açan eylemler, durumlar, paradoksal ifadeler gibi koanlar aracılığıyla da savaşırlar .

Aynı zamanda, iç diyalogun en az 2 saat güçlü iradeyle (meditatif) durdurulmasının bir samadhi durumuna - tarafsız bir aydınlanmış duruma - yol açtığına inanılıyor (bkz. B. Sakharov'un " Üçüncü Gözü Açmak " kitabı) bir kişinin mutluluk yaşadığı ve enerji akışlarında yıkandığı.

Mutlak'ın bir kişi üzerindeki faaliyetinin yönü

Gözlemci " çerçevesinde gerçekleşir (Doğu'da, siddhis adı verilen doğaüstü yetenekler bu eylemle ilişkilendirilir, bunlardan biri "maddi evrenlerin yaratılmasıdır"). .

Meditatif uygulamalar düzeyinde, bu aktivite dingincilik bağlamında gerçekleştirilir - kendinden tamamen vazgeçmeyi taahhüt eden ve Mutlak'ın (Tanrı) "bedeni" olarak hareket eden ve böylece "dökülen" bir kişinin durumu.

dünyaya girer ve ona Tanrı'nın bir aracı olarak hizmet eden bir kişinin (insan) gözünden bakar. Bu durumda kişi, Tanrı-Adam'ın - I. İsa'nın gerçekleşmesinin temel ilkesi olan En Yüksek'in iradesini kazanarak özgür iradesinden mahrum kalır. Kendi isteğine göre, ama O'nu gönderen Baba'nın isteğine göre." Yuhanna İncili ne diyor: "Kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve yargım doğrudur; çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderen Baba'nın isteğini arıyorum" (5, 30). "Kendime tanıklık edersem, tanıklığım doğru olmaz..." (5:31).

Hinduizm'de benzer bir şeyle karşılaşırız: Bhagavad Gita'da yaşayanların en yüksek kısmetinin İlahi olana özverili hizmet olduğu ve insan yaşamının amacının ilahi iradenin bir aracı olmak olduğu okunabilir.

Taoizm'de, "gerçekten bilge kişinin" kendiliğinden-sezgisel davranışı adına bir kişinin manipülatif bireysel doğasını reddeden ilahi eylemsizlik ilkesiyle karşılaşırız : "sessiz, eylemsiz kalır, ancak her şeye katılır; soğukkanlı, yönetmez, her şeyi düzene sokar. "Eylemsizlik" dediğim şey, olayların gidişatının önüne geçmemek demektir; "her şeye katılan" dediğim şey, gidişatı takip etmektir. *şeyler* ; "her şey yolunda" dediğim şey, şeylerin karşılıklı yazışmalarını gözlemek "[Eski Doğu Edebiyatı , 1984 , . 228, 259].

Budizm'de insan varoluşunun amacı, "yüksek" doğanın uyanmasıdır. Bu çerçevede kişi, "anatta" ilkesini ("Ben" eksikliği, sessizlik) kabul ederek, arzuları ve iradeyi reddederek, "Zen" i sezgisel olarak aydınlanmış davranışın bir ifadesi olarak keşfederek, Benlik ve Benlik olmayan arasındaki yüzleşmenin üstesinden gelir. kendini gerçekleştirme durumuna (A. Maslow) ve kişilerarası varlığa (St. Grof) karşılık gelir. Burada hayali, yanıltıcı "Ben"den kendini ayırma süreci (kendinden vazgeçme, kurtuluş, kurtuluş, uyanış, aydınlanma, nirvana...) bir tür "aşkın Öz" lehine gerçekleştirilir. Uygulamada, bahsedilen süreç aşağıdaki şekle sahiptir. İçimizde "mevcut" olan ve bizim aracılığımızla dünyaya yayılan (dünyayı duyularımızla algılayan) Yüksek Benliğin varlığını "hissederek" ("sabitleyerek") Özümüzün toptan reddini formüle ederiz. Doğu'da bu uygulama "boşalt seni dolduracağım" çağrısında gerçekleştirilir. Batı'da, Hristiyanlık içinde, Kutsal Ruh'un "gelip içimizde yaşaması" için çağrıda bulunan duaları işittiğimizde, bir kendini dizginleme eylemiyle karşılaşırız.

İNSAN GELİŞİMİNİN EVRENSEL ALGORİTMASININ EĞİTİMSEL VE GELİŞTİRİCİ SONUÇLARI

Yansıtma yeteneği olarak insanın özbilinci, yalnızca bir kişi bu Evrenin ötesinde bir şeyle özdeşleştiğinde mümkün olan, kendine (ve bir kişinin entegre olduğu tüm Evrene) dışarıdan bakma fırsattır. , genel olarak Evrenin sınırlarının dışında olanlarla. Bu eyleme aşkınlık denir - bir kişinin, tanımı gereği dünyadan özgür olan, onun dışında "olan" ve bu dünyayı yaratan (yaratan) Mutlak ile bir kişinin kimliğini ortaya çıkaran, Evrenin üzerinde yükselmesi .

Böylece, özbilincin kristalleşmesi, KENDİNİ *BİLME BAŞLANGICINI* ortaya çıkaran *Mutlak ve insan / dünya gibi karşıtların birliği durumunu ima eder* .

Paradoksal tarafsız bir varlık olarak hareket eden özbilincin onto- ve filogenetik gelişimi için (çünkü karşıtları birbirine bağlar - çağrışım ve ayrışma süreçleri, özdeşleşme ve özdeşleşmeme, içselleştirme ve dışsallaştırma, engelleme ve uyarma süreçleri vb.), karşıtların birliği sürecini modelleyerek psikolojik ve sosyo-davranışsal koşullar yaratmak gerekir .

Diplastia, tam olarak, bir kişi tarafından dünyanın iki zıt biliş ve yansıma stratejisinin işlevsel kombinasyonu

nedeniyle gerçekleştirilir - sağ yarımküre polisemantik ve sol yarımküre açık, bu da dünyanın diyalektik-paradoksal yaratıcı bir vizyonunu geliştirmeyi mümkün kılar ; Budist psikoteknik çerçevesinde aydınlanma olarak yorumlanan ve aynı zamanda insan gelişiminin amacını gerçekleştiren kutsallık, *dualitesizlik* durumuna ulaşmak , her iki paradoks alanında gerçekleşen (en epistemolojik düzeyde) ve saçmalık (kültürel-tarihsel düzeyde).

Bu süreç sadece mantıksal-davranışsal, psikolojik ve ideolojik değil, aynı zamanda *insan vücudunun somatik seviyelerinde de gerçekleşir* ; burada bir kişinin karşıt durumları birleştirememesi (vücudun enerji kaynaklarını çoğaltan sinerjistik bir sistemik etki gerçekleştirirken) neden olur. birçok hastalık - zihinsel, psikosomatik ve somatik. Fizyolojide bu, Pavlov'un deneysel olarak hipotalamusun güçlü uyarılmasının neden olduğu nevrozların ortaya çıkması için önemli bir koşul olan "güdülerin karıştırılması" (iki zıt ve eşit derecede güçlü davranış güdüsünün çatışması) ile ilişkilidir. bir *kişinin* çelişkili özlemleriyle mücadele sürecinde her iki departmanının da aynı anda etkinleştirildiği [*Svyadoshch* , 1982 , s . 11 13].

Zen Budizmi sisteminde, temel anlarından biri *koan olan aydınlanmaya ulaşmak için bir yöntem vardır* - paradoksun ışıltılı alanlarında hayranlık uyandıran sözlü olarak etkili eylemler. K. Humphreys'in yazdığı gibi, "bir koan, entelektüel analize uygun olmayan ve dolayısıyla onu kullanan kişinin kavramsal düşüncenin bağlarını koparmasına izin veren bir kelime, deyim veya hafızadır" [Humphreys , 1994] . "Doğmadan önce neredeydin" gibi bir ses çıkaran koanlardan biri, yeninin aynı anda eskiden ortaya çıkması gerçeğinden oluşan, gelişme (veya ortaya çıkma) paradoksunun felsefi fikrini ifade eder. (aslında yeni olmak) ve eskisinden değil, çünkü bu durumda, yeni ile eski arasındaki fark silinir: eğer yeni eskiden ortaya çıktıysa, o zaman potansiyel olarak mümkün olanın içindeydi. , sanal durum ve temelde yeni değil.

Budizm'in felsefi ve psikolojik kaynağının mihenk taşı olan Elmas Sutra, Buda ile öğrencisi arasında, aydınlanmaya götüren bir paradoks duygusu geliştirmek için tasarlanmış bir dizi paradoksal diyalog içerir . İşte ifadeler: "Bütün varlıkları yok etmelisiniz, aslında, yok edildikten sonra hiçbirisi yok olmuyor. Ve hangi nedenle?" "Buda'nın topraklarını süsleyen, onları süslemez; buna dekorasyon denir." "Bilinç bir nesnede bulunuyorsa, o zaman tam olarak o zaman bir kalışı yoktur" [*Torchinov* , 1986, s . 53-63].

Nitekim bilinç, onu belirlemek (gerçekleştirmek) için bir nesnede bulunuyorsa, o zaman bu bilinç, nesnemizi karşılaştırdığı diğer nesnelere yönelmek zorunda kalır. Bu nedenle bilinç (insan "ben") yoktur ve aynı zamanda bir kalışa sahiptir. Bu nedenle, "A'dan A olmayan olarak bahsettiğimizde, A'dan bahsediyoruz". A.F. Losev'in yazdığı gibi, "var olmak için her şey diğer şeylerden farklı olmalıdır; ancak onlardan farklı olarak, onların yardımıyla kendisi için bir tanım alır, sanki kendisine döner; ve bu belirsizden kesinleştirir (" *Aynı şey* ").

Dünyayı bir bütün olarak tanımlamaya çalışırsak, o zaman onu dünya olmayan şeyle, yani " Dünyanın *anlamı onun dışında yatmalıdır* " - L. Wittgenstein (" *Mantıksal ve felsefi tez* ").

Hiçbir Şey aracılığıyla tanımlandığı ortaya çıktı , ancak böyle bir *Hiçbir Şey* hiçbir şekilde tanımlanamaz ve bu nedenle bir bütün olarak dünya hiçbir şekilde tanımlanmamıştır. Paradoksal *Hiç'i bilimsel kanıtın bir kriteri olarak sunma* ihtiyacı , " *Bilimin Paradoksları* " kitabında "bilimi bir paradokstan kurtarmak için tasarlanmış yeni bir teorenin kendisinin paradoksal olması gerektiğini" yazan A. K. Sukhotin'in sözleriyle açıklanabilir. [*Sukhotin* , 1978, s . 14].

Bu argümanlar, modern bilimin mantıksal ve anlamsal paradoksları için açıklayıcı bir temel görevi görür (örneğin,

matematiksel küme teorisi), doğası uyumsuz olanı - parça ve bütün - birleştirme girişiminde kök salmıştır. ("Kümeler doktrini matematiğin ve belki de genel olarak bilimin dışındadır..." - Akademisyen PS Aleksandrov, Rus topoloji okulunun başkanı).

Budizm çerçevesinde bir aydınlanma durumu ve insani gelişmenin amacı olarak yorumlanan özbilincin gelişimi sorununa dönersek, Budizm'in orta yolunun bir kişiyi ruhsal evrime çağırdığını not *ediyoruz* . "altın anlam", aşırılıklardan ve aşırılıklardan kaçınmaya çağırır, bir kişinin zıt ruhsal ve somatik modlarını (veya durumlarını) birleştirmeye çağırır , dualite olmama ilkesini gerçekleştirir.

Hristiyanlıkta da Yüce Gerçek'in paradoksal, gizemli doğasının yansımından kaynaklanan paradoksal düşünceyi geliştirme ihtiyacıyla karşılaşırız. O. Clement'in yazdığı gibi, Tanrı "tükenmez paradoksal bir gizem" içerir [*Clement , 1994*], bu nedenle İncil'deki çelişkiler onun eksikliği olarak değil, aksine Yüce'nin paradoksal doğasının bir ifadesi olarak algılanabilir. gerçeklik _

(*bütüncül , diyalektik*) *düşünme algoritmalarının* uygulanmasını gerektirir , çünkü "gerçek, karşıtların birliğidir." Ya da Lao Tzu'nun *Yol Kitabı ve Tezahürleri'nde yazdığı gibi* , "gerçeğin sözleri her zaman paradoksaldır." "Gerçekler önemsiz ve derindir," dedi Niels Bohr, "Önemsiz bir gerçeğin karşıtı olan bir önerme basitçe yanlıştır ve derin bir gerçeğin karşıtı olan bir önerme de doğrudur." Veya: "Sizden biri bu dünyada hikmetli olduğunu sanıyorsa, hikmetli olmak için akılsız olmalıdır. Çünkü bu dünyanın hikmeti Tanrı'nın indinde akılsızlıktır" (*I .*

3, 18).

V. Shmakov: "Mutlak, her şeyden önce her şeyi kapsar, aynı anda tüm olumlamaların ve olumsuzlamaların onaylanması ve olumsuzlanmasıdır . Müjde birine "evet", diğerine "hayır" demez, aynısına "evet ve hayır" der. Bu görünüşteki çelişkiler, çatışkılar üzerine, Müjde bir kuş gibi kanatları üzerinde durur" [*bkz . Shmakov , 1916, s . 92*].

Rasyonel fikirlerin çatışkısı hakkında tartışan P. A. Florensky, şunları savundu: "Ne alırsak alalım, düşündüğümüzü kaçınılmaz olarak bölüyoruz, incelediğimiz şeyi uyumsuz yönler, zihnimizde uyumsuz konumlara bölüyoruz. Yalnızca şu anda kutsanmış içgörü, zihindeki bu çelişkiler ortadan kaldırılır, ancak rasyonel olarak değil, akıl üstü bir şekilde. Antonomi, "Ya şu ya da bu doğru değil" demez, ne de "ne biri ne de diğeri" demez. doğrudur". Sadece der ki: "Hem bu hem de diğeri doğrudur, ama her biri kendi yolunda; uzlaşma ve birlik mantık ötesidir" [*Florensky , 1914, s . 159*].

The Sophist " ve " *Parmenides* " diyaloglarında Platon, daha yüksek varlık türlerinin ancak her birinin hem kendisine eşit hem de eşit olmadığı, kendisiyle özdeş olduğu ve olmadığı şekilde kavranabileceği şeklindeki diyalektik sonuçları kanıtlar. "diğer"ine geçer. ". Bu nedenle varlık çelişkiler içerir: bir ve çoktur, ebedi ve geçicidir, değişmez ve değişkendir, durur ve hareket eder. Çelişki, ruhu düşünmeye sevk etmek için gerekli bir koşuldur. Bu sanat, Platon'a göre diyalektik sanattır.

Paradoksal düşünce ve dünya görüşünün gelişimi bağlamında özbilincin gelişimi, özbilincin kristalleşmesi için bir koşul olarak saçmalık ve paradoksun modellenmesi anlamına gelir .

Ayrıca, daha önce vurguladığımız gibi, Evrenin dışında "konumlu" paradoksal ve tarafsız bir varlık olarak *Hiçbir Şey'in* , tanımı gereği dünyanın yaratıcısı olarak hareket eden ve dünyanın dışında olan Mutlak ile

özdeşleştirilemeyeceğini de not ediyoruz. .

Bu nedenle, *öz-bilincin oluşum mekanizması , nihai olarak , bir kişiyi Mutlak ile* tam olarak paradoks (ve saçmalık) alanında elde edilen *bir ilişkiye (özdeşleşmeye) götürmelidir, çünkü paradoks şu şekilde anlaşılmalıdır* : yalnızca kişinin aşkınsal Mutlak'ı temsil edebileceği (ve yansıtabileceği) araçlardır.

özbilincin oluşumunun paradoksal düşüncenin gelişimine dayandığı söylenebilir .

Paradoksal düşüncenin geliştirilmesi ihtiyacı, aynı zamanda, bu algının, düşünme sürecinin kendisi gibi, gerçekliği çarpıttığı ortaya çıkan sosyal gerçeklik algısı modellerinden de kaynaklanmaktadır. Bu sonuç, *bilişsel uyumsuzluk* teorilerine yansır , *bilişsel dağılım* , çeşitli *psikolojik savunma mekanizmaları* , sosyal psikoloji birçok örnek bulduğunda, bir problem durumunda, bilişsel rahatsızlığın ortaya çıkması nedeniyle, aynı anda iki fikre (psikolojik durumlar) bağlı kaldığında .) birbiriyle çelişen, iki kutuplu düşünceye sahip bir kişinin ("evet - hayır" ilkesine göre dünyayı siyah beyaz olarak yansıtmayı) çok zordur. Bilişsel kararsızlığın üstesinden gelmek için, insanlar iki karşıt bilişten birine bağlı kalabilir (bu, gerçekliğin bozulmasına yol açar) veya bunlardan birini metamorfik bir şekilde değiştirebilir, dönüştürebilir, buna iki karşıt biliş arasında bir ara - ek paradoksal biliş de dahil olmak üzere [Aronson , 1998 , s . _ 193-195, 200-204]. İkincisinin uygulanması, tam olarak paradoksal metamorfoz düşüncesi kullanılarak gerçekleştirilir. Sonuç olarak, yeterli bir karar verme süreci ve yeterli bir gerçeklik algısı, zorunlu olarak paradoksal düşüncenin kullanılmasını gerektirir.

dünyanın metamorfozunun sinerjik ilkesini gerçekleştirmesine izin veren paradoksal düşünme ve paradoksal davranış yeteneğidir , gerçekleştirmenin temel yolunu - hareket ve gelişmeyi ifade eder. Birini diğerine dönüştürme sürecini somutlaştıran (ve belirli bir *karmik* anlamı ifade eden) herhangi bir başkalaşım: Beyaz Amerikalılar tarafından yüz yıldan fazla bir süredir - önce köle olarak - acımasızca sömürülen Afrikalı siyahların tarihsel kaderine bir örnek verelim ve sonra ırk ayrımcılığının kurbanları olarak Şimdi durum dramatik bir şekilde değişti - siyahlar toplumun dışlanmışlarından Afrikalı Amerikalılara dönüştü - özellikle B. Obama Amerika Birleşik Devletleri Başkanı olduktan sonra, toplumun en saygı duyulan kesimi Şimdi, en ufak bir saygısızlık Afrika ırkının yüzü (Yahudi için olduğu gibi) bir öfke patlamasına ve ırk ayrımcılığı suçlamalarının telaşına neden olur), bireyin gelişimine katkıda bulunan bir eğitim kaynağıdır (özbilinç ilkesi olarak), çünkü gelişme, çok taraflı ve çok yönlü birinin diğerine dönüşme süreçlerini içerir. Herhangi bir sosyal ve psikofizyolojik gerçeklik fenomeninin (sosyal bilinç biçimleri, kültürel fenomenler, kamu kurumları, sinir sisteminin özellikleri vb.), birbirini dışlayan kutupsal varlıkların - gerçek ve rasyonel - karşılıklı geçişinin metamorfik süreçleri olarak gerçekleştiği söylenebilir. , gerçek ve potansiyel, imaj ve fikirler, uyarım ve engelleme, iyi ve kötü, iç ve dış, kaos ve düzen, yaşam ve ölüm...

Pedagojik paradoksoloji , bir kişinin gelişimini, dünyaya aşkın bir öz olarak Kişilik yönünde yönlendiren , dünyaya aşkın Mutlak Gerçeklik ile tutarlı, pratik psikolojik ve pedagojik düzlemde, *paradoksal* düşüncenin oluşumunu önerirler ve Bir insandaki dünya görüşü, bir insanın olağan motivasyonunu (sıradan özne-nesne araçsal rasyonel yaşam hedeflerinin peşinden koşarak), kişiyi çeken durum-üstü (sonluluk ötesi [Petrovsky , 1992, 1996]) aktiviteye doğru yaratıcı motivasyon yönünde *dönüştürmek* . gerçek gerçekliğin bağlarından koparır ve varoluşunu en yüksek anlam ve en yüksek hedefle doldurur , insan yaratıcısını " sanat sanat içindir" özdeğerli kararlılığıyla doldurur .

dönüşüm süreci, insan zihninde istemsiz- içgüdüsel robotik şablon yaşam döngüsünün algoritmalarının ihlal edildiği belirsiz (çatallanma-kaotik) bir yaşam durumu oluşturan *bir paradoks* tarafından başlatılır . Sonuç olarak, bir robot adam gri bir gündelik yaşamdan uyanır ve spontane spontane yaratıcı faaliyetin boş bir alanı olasılığını açar -

dünyanın ortak kaderinin yoğun nedensel tuvalinde bir boşluk oluşur , sonsuza dek dolaşmaya mahkum sıkıcı varoluşun kötü döngüsel döngüleri. Bu nedenle, insan toplumunun kültürel bir aktarıcısı ve gelişiminin baharı olarak eğitimin gerçek çağırısı, bir çocukta dünyanın harika, derin mistik gizemine dair paradoksal bir duygu yaratabilecek eğitimsel paradoksların inşasını düşünmek tavsiye edilir. .

Dünyanın ortak kaderi , paradoksal düşünce ve dünya görüşü temelinde aşılır, bir kişiyi varlığın toplam determinizminin prangalarından kurtarır, çünkü paradoksal düşünme, birbirine bağlı deterministik gerçeklik şemalarından arınmış belirsizlik, kaos bölgeleri yaratır. diğer. Bu, bir kişinin hayatının her anında özgür eylemlerde bulunabilen bir kişi olmasını sağlar.

N. S. Leskov'un eserlerinden birinde, köylülerin yerlisi olan bir asilzade - barış adaleti - hakkında bir hikaye anlatılıyor. Bu adam, bir köylü çocuğu olan onu dünyayı tanımaya ve kendini geliştirmeye motive eden ve harekete geçiren şeyin paradoks olduğunu söylüyor; bu, bir gencin yağsız yemeğin neden bir kırıntı tarafından bozulabileceğini anlayamamasından ibaret. Ancak yağsız yiyecekler, " *merhemdeki sinek bir varil balı bozar* " atasözüyle örneklenen bir kilo yağsız yiyecek ile bile yağsız hale getirilemez . Yukarıdaki paradoks, insanlığın bildiği tüm paradoksların özünü ifade ederek mutlak ve göreceli paradoksal ikiliğini ifade eder.

Mutlak ve göreceli arasındaki bu tutarsızlık, bir nesneyi ancak diğer nesnelerle ilişkilendirerek göreceli bir varlık olarak tanımlayabileceğimiz tanım mantığında ifade edilir. Ve eğer bu diğer nesneler, belirlendiklerinde, bu prosedüre uyarlarsa, o zaman gerçekliğin tüm nesneleri, belirlenen nesnenin mantıksal yörüngesine girerler. Bu nedenle öznemiz gerçekliğe göre böyle görünür. Ancak mutlak nesneyi - En Yüksek Gerçekliği - diğer nesneler aracılığıyla belirleyemeyiz, ancak yalnızca kendimiz aracılığıyla belirleyebiliriz (bkz: B. Russell'in " *Berberler* " *paradoksu*). Yani, En Yüksek Gerçeklik kendine gönderme yapan bir doğa ortaya koyar, kendine gönderme yapar, kendine özdeştir: Tanrı Yahweh'in adı "Ben kimim"dir.

dünyanın metamorfozunun sinerjik ilkesini gerçekleştirmesine izin veren paradoksal düşünme ve paradoksal davranış yeteneğidir , gerçekleştirmenin temel yolunu - hareket ve gelişmeyi ifade eder. Birini diğerine dönüştürme sürecini somutlaştıran herhangi bir metamorfoz, bireyin gelişimine katkıda bulunan (bir öz-bilinç ilkesi olarak) bir eğitim kaynağıdır, çünkü gelişim çok taraflı ve çok yönlü birini diğerine dönüştürme süreçlerini içerir. Herhangi bir sosyal ve psikofizyolojik gerçeklik fenomeninin (sosyal bilinç biçimleri, kültürel fenomenler, sosyal kurumlar, sinir sisteminin özellikleri, vb.), Kutup - birbirini dışlayan varlıklar - gerçek ve karşılıklı geçişin metamorfik süreçleri olarak gerçekleştiği söylenebilir. rasyonel, gerçek ve potansiyel, imgeler ve fikirler, uyarma ve engelleme, iyi ve kötü, iç ve dış, kaos ve düzen, yaşam ve ölüm ... Eğitim sürecini genelleştirir ve tek bir kavramda ifade edersek, o zaman bu kavram olacaktır. aktif bir bilinçli süreç olarak yaratıcı, bisosyal başkalaşım düzeyine ulaşabilen "metamorfoz".

Sonuç olarak, eğitim metamorfozlarını öğrenme faaliyetlerinde uygulamanın asıl görevi, bir kişiye eğitim alanının tüm konuları tarafından bir dizi eğitim görevini çözme sürecinde gerçekleştirilen, çeşitli eğitimsel ve psikolojik etkinliklere katılımlarını geliştirmeyi, dönüştürmeyi öğretmektir. edebi - sözlü, mecazi olarak konu olan psikoterapötik katartik metamorfozların olduğu eğitimler, oyunlar , eğitim sürecinin katılımcılarının hangi ve duygusal olarak mecazi deneyiminin kişisel başkalaşım gelişimini sağlayacağı, özü yalnızca bir kişinin onaylanmasında yatmıyor. metamorfik dünya görüşü, ama aynı zamanda diyalektik olarak zıt bir yönde - sosyal sistemler düzeyinde meydana gelen yıkıcı manipülatif başkalaşımlara direnme yeteneği .

SONUÇLAR

Evrensel gelişim algoritması, bir kişinin vücudun farklı psiko-fizyolojik ve ruhsal-zihinsel "düzeylerinde" nötr bir duruma ulaştığını varsayar. Bu basit uygulamaları kullanmak yeterlidir:

- gevşeme arka planına karşı kas gerginliği-esneme (bu sadece asanalar yapılırken değil, aynı zamanda vücudun herhangi bir pozisyonundaki herhangi bir hareketle de yapılabilir);
- gevşeme ve kendinizi dışarıdan gözlemlene arka planına karşı bedensel duyularınıza dikkat çekmek;
- kas gerginliğinin arka planına karşı soluma, diyaframın sıkışması;
- bir kişi uyandıktan veya uykuya daldıktan sonra uykulu bir durumu (uyku ile uyanıklık arasında orta) sürdürmek;
- iç diyalogu durdurmak için tasarlanmış harici bir nesne üzerinde görsel dikkatin yoğunlaşması (sesler üzerinde işitme, bir mantra üzerinde artikülasyon dikkati, dua);
- Mutlak'ı aşkın paradoksal bir varlık olarak düşünmek;
- kendinden vazgeçme, Mutlak'a uyum sağlama ve O'nu bize "dökülmesi" ve dünyayı bedenimiz aracılığıyla algılaması için çağırmak;
- eylemlerinizi hayal gücünüzde hayal edin (sanal eğitim ve dahili ekranla çalışın);
- amacı rahat bir durumda hareketler (koşma) gerçekleştirmek olan dinamik meditasyon;
- çözmek için problemler, belirsiz durumlara dalar (yaratıcılık);
- gerçekliğin paradoksal yönü üzerine düşünmek;
- berrak (kontrollü) rüyalar pratiğini kullanın.

EDEBİYAT

Avramenko R.F. İzole sistemlerin enerji transferi olmadan bilgi etkileşimi konusunda / R.F.Avramenko , V.I.Nikolaeva , V.N. Bilimsel-teknik borazan hakkında; [Ed.: Yu. E. Podshivalov ve diğerleri]. - M. : B. i., 1980. - 515 s. -S.341-357 .

Akoff R. Amaçlı Sistemler Üzerine / R. Akoff, F. Emery. - M.: Sov. radyo, 1974. - 272 s.

Aleksandrov N.N. Renkli modellerde Trinity // "Academy of Trinitarianism", M., El No.77 6567 , yayın 17577, 07/13/2012

Alekseev P.V. Bilgi teorisi ve diyalektik / P.V. Alekseev, A.V. Panin. - M.: Lise, 1991. - 382 s.

Ananiev B.G. Bir davranış mekanizması olarak ikili düzenleme / B.G. Ananiev // Psikoloji soruları. - 1963. - No. 5. - S. 84-96.

Arnold V.I. Felaket teorisi / Arnold V.I. - M.: Nauka, 1990. - 128 s.

Aronson E. Sosyal hayvan. Sosyal psikolojiye giriş / İngilizce'den çevrilmiştir. MA Kovalçuk, ed. VS. Maguna / E. Aronson. - M. : Aspect Press, 1998. - 517 s.

Artamonova E.Y. Yüksek öğretimin modernleşmesinde temel bilimin rolü // Yeni öğretim teknolojileri: Bilimsel yöntem, der. / Ukrayna Eğitim ve Bilim Bakanlığı Yenilikçi Teknolojiler ve Eğitim İçeriği Enstitüsü. - Kiev, 2013. - Cilt. 78. - s. 85-90.

Ahmedov T.I. Özel bilinç durumlarında psikoterapi (Tarih, teori, uygulama) / T.I. Ahmedov, M.E. sıvı - M.: Folio, 2001. - 766 s.

Bates W.G. Bates yöntemine göre gözlüksüz görmenin iyileştirilmesi. Corbett M.D. Gözlüksüz iyi görüş nasıl elde edilir / U.G. Bates. - M.: De facto, 1991. - 263 s.

Belyaev M.I. Milogia. - Krasnoznamensk: "Yalan makinesi", 2001. - 588 s.

Belyaev M.I. Renklerin ve seslerin uyumu üzerine (1999-2005) [Elektronik kaynak] - Erişim modu: <http://milogiya.narod.ru/index.htm>

Belyaev M.I. Milojinin temelleri. - Krasnoznamensk: "Zita-1", 1999. - 416 s.

Berdyayev N. A. Kendini tanıma. - M.: Dev, 1990. - 336 s.

Bekhtereva N.P. Sağlıklı ve hastalıklı insan beyni // N.P. Bekhtereva.- L.: Tıp, 1988. - 208 s.

Sahil AM Zaman teorisinin temelleri: İlişkisel zaman kavramının düzenli evrimi / A.M. Sahil. - Kiev: Ukrayna Bilgisi, 2005. - 115 s.

Sahil AM Zamanın doğası: Zamanın kökeni ve fiziksel özü hakkında bir hipotez. - 2. eklenmiş ve gözden geçirilmiş baskı / A.M. Sahil. - Moskova :: OOO Izd. AST ve Astrel, 2002. - 286 s.

Bolotov B.V. Sağlıksız bir dünyada insan sağlığı. - 2. baskı / BV Bolotov. - St.Petersburg: Piter, 2011. - 512 s.

Bragina N.N. Fonksiyonel insan asimetrisi / N.N. Bragina, T.A. Dobrokhotov. - M. : Tıp, 1988. - 288 s.

Weinzweig P. Yaratıcı bir kişiliğin on emri / P. Weinzweig. - M.: İlerleme, 1990. - 192 s.

Veinik A.I. Gerçek süreçlerin termodinamiği / A.I. Veinik. - Minsk: Bilim ve teknoloji, 1991. - 576 s.

Vernadsky V.I. Biyosfer ve noosfer / V. I. Vernadsky. - M.: Rolf, 2002. - 576 s.

Wittgenstein L. Mantık-felsefi inceleme. - M.: Ed. Yabancı Edebiyat, 1958 / L. Wittgenstein. - 134 s.

Voznyuk A.V. Bireyin somatik ve ruhsal sağlığının ayrılmaz kavramı: monograf / ed. A. A. Dubasenyuk / A. V. Voznyuk. - Zhitomir, 2013. - 716 s.

Vygotsky L.S. Şizofreni psikolojisi sorunu üzerine / L.S. Vygotsky // Patopsikolojide okuyucu. - M.: Ed. Moskova Devlet Üniversitesi, 1984. - S. 60-65.

Gabinsky G. A. Teoloji ve mucize - M. : Düşünce, 1978. - 280 s.

Gannushkin P.B. Psikopatoloji kliniği, statikleri, dinamikleri, sistematigi / P.B. Gannuşkin. - M.: Tıp, 1964. - S. 14-16.

Hegel G. Eserleri: 14 ciltte / G. Hegel. - M. : Sotsekgiz; ed. SSCB Bilimler Akademisi, 1929-1959: Cilt 4. Ruhun Fenomenolojisi. M. : Sosyo-politik edebiyat yayınevi, 1959. - 487 s.

Gökalan M.S. Hastalığa elveda deyin . Nishi sistemine göre kendini iyileştirme deneyimi / M.S. Gogulan. - Minsk: Myzhd. kitap. ev., 1996. - 302 s.

Golitsyn G.A. Yaşayanların uyumu ve cebiri / G.A. Golitsyn, V.M. Petrov. - M.: Bilgi, 1990. - 128 s.

Golman D. Çeşitli meditatif deneyimler / D. Goldman. - K.: Sofya, 1993. - 137 s.

Gorelov I.N. Bilgisayarla konuşma: Sorunun psikolinguistik yönü / I.N. Görellov. - M.: Nauka, 1987. -

256 s.

Gumilyov L.N. Dünyanın etnogenezi ve biyosferi / L.N. Gumilyov. - L.: Nauka, 1989. - 496 s.

Davydovsky I.V. Patolojide uyarlanabilir süreçler / I.V. Davydovsky // SSCB Tıp Bilimleri Akademisi Bülteni. - 1962. - Sayı 4. - S. 27-37.

James W. Dini Deneyim Çeşitliliği / W. James. - M.: Nauka, 1993. - 432 s.

Dilman V.M. Büyük biyolojik saat / V.M. Dilman. - M.: Bilgi, 1986. - 256 s.

Dilman V.M. Dört tıp modeli / V.M. Dilman.- L.: Tıp, 1987. - 287 s.

Dmitruk M. A. Sırayla İlham? / M. A. Dmitruk. - M.: Bilgi, 1989. - 65 s.

Dolin A. O., Dolina S. A. Yüksek sinir aktivitesinin patolojisi / A. O. Dolin, S. A. Dolina. - M.: Lise, 1972. - 384 s.

Dubrov A.P. Parapsikoloji ve modern bilim / A.P. Dubrov, V.N. Puşkin. - M.: Sovamino, 1990. - 280 s.

Dubrov A.P. Biorhythms simetrisi ve reaktivite / A.P. Dubrov. - M.: Tıp, 1987. - 176 s.

Dumoulin G. Zen Budizminin Tarihi. Hindistan ve Çin / G. Dumoulin. - St.Petersburg, Oris, 1994. - 337 s.

Zenkovsky V. Hristiyan Felsefesinin Temelleri. Dünyanın Hristiyan doktrini. - Paris, 1964. - T.2.

Zlokazov V.P. Algı imajının algılanan nesne ile ilişkisinin biyoenerji yönleri / V.P. Zlokazov, V.N. Puşkin, E.D. Shevchik // Kömür endüstrisinde psikohijyen, psikofizyoloji, emek sosyolojisi ve psikoenerjetik sorunları. - M.: NTGO, 1980. - S. 345-390.

Zyryanova T.V. Sanatsal yorumbilim. Monografi. - M.: Ed. Teslis Akademisi, 2012. - 450 s.

Ivanitsky A.M. Doğanın ana gizemi: beynin çalışmasına dayalı olarak öznel deneyimlerin nasıl ortaya çıktığı / A.M. Ivanitsky // Psychological Journal - 1999. - No. 3. - Cilt 20. - S. 93-104.

Ilyin V. V. Aksiyoloji. - M.: Moskova Devlet Üniversitesi Yayınevi, 2005. - 216 s.

Kaznacheev V.P. İnsanın kozmogezen fenomeni: karmaşık araştırma sorunları / V.P. Kaznacheev, E.A. spirin. - Novosibirsk: Nauka, 1991. - 304 s.

Kalmykov R.B. Sinerji - determinizmin modernizasyonunun motoru //

<http://www.synergetic.ru/science/sinergetika-dvigatel-modernizacii-determinizma.html>

Kalyu P.I. "Sağlık" kavramının temel özelliği ve sağlık hizmetlerinin yeniden yapılandırılmasına ilişkin bazı konular: genel bir bakış / P.I.Kalyu. - M.: VNIIMI, 1988. - 220 s.

Kandyba D.V. Kontrollü meditatif otomatik eğitim / D.V. Kandiba, V.M. Kandyba. - St.Petersburg, 1994. - 165 s.

Capra F. Fiziğin Tao'su / F. Capra. - St.Petersburg: Oris, 1994. - 304 s.

Karmin A. S. Sonsuzluğun Bilişi / A. S. Karmin. - M.: Düşünce, 1981. - 229 s.

Kassil G. N. Vücudun iç ortamı. - M.: Nauka, 1978. - 224 s.

Kassil G.N. The Science of Pain - gözden geçirilmiş 2. baskı / G.N. Kassil. - M. : Nauka, 1975. - 400 s.

Castaneda K. Ixlan'a Yolculuk. C. Castañeda / Per. İngilizceden - M: Mif, 1992. - 239s.

Castaneda K. Don Juan'ın Öğretileri. ayrı gerçeklik. Iskstand'a yolculuk. - St. Petersburg: Sofya, 1993. - 352 s.

Katsuki S. Zen Uygulaması. Demir Flüt. 100 Zen koanı / S. Katsuki. - Kiev: Referans kitabı, 1993. - 336 s.

Kline M. Matematik. Kesinlik kaybı. - M.: Mir, 1983. - 434 s.

Clement O. Kökenler. Antik Kilise Babalarının Teolojisi. Metinler ve yorumlar / O. Clement. - M.: Yol, 1994. - 384 s.

Kozyrev N. A. Seçilmiş Eserler. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1994. - 445 s.

Kozyrev N.A. Seçme eserler / N.A. Kozyrev. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1994. - 445 s.

Kolesnikova I. A. Pedagojik gerçeklik: paradigmlar arası yansıma deneyimi. Pedagoji felsefesi üzerine dersler - St. Petersburg: "CHILDHOOD-PRESS", 2001. - 288 s . -S.51-55 .

Kolos Yu Z. "Teknoloji" eğitim alanında bilgi ve teknolojik yeterliliklerin oluşumunun metodik modeli ve dinamikleri // Bilimsel notlar GO: Uzman okullarda eğitim alanlarını incelemenin kavramları ve metodolojik modelleri. - 2011. - Sayı 1. - S. 21-24.

Komensky Ya.A. İki ciltte seçilmiş pedagojik kompozisyonlar / Ya.A. Komensky. - M.: Pedagogyka,

1982. - Cilt 1. - 486 sayfa; T.2.-576.

Konechny R. Tıpta psikoloji / R. Konechny, M Bouhal. - Prag, Avicenum, 1983. - 405 s.

Kropotkin P.A. Etik / P.A. Kropotkin. - M.: Politizdat, 1991. - 496 s.

Kryukovskiy N.I. Siberetik ve g z ll k kanunları. Felsef  deneme. - Minsk: BSU Yayınevi, 1977. - 256 s.

Kuznetsov O.L. Sistem doğa-toplum-insan: Sürdürülebilir kalkınma / O.L. Kuznetsov, P.G. Kuznetsov, B.E. Bolşakov. - VNIİgeosistem; "Dubna" Üniversitesi, 2000. - 392 s.

Kumpf F. Diyalektik mantık: temel ilkeler ve problemler / F. Kumpf, Z. Orudzhev. - M.: Politizdat, 1979. - 286 s.

Laberge S. Berrak rüya uygulaması / S. Laberge. - K.: Sofya, 1996. - 288 s.

Lazarev S.N. Karma düzeltme. Saf karma / S.N. Lazarev. - St.Petersburg: Ed. Ak. Parapsikoloji, 1996. - 160 s.

Levi V.L. Kendin olma sanatı. Ed. güncelleme / V.L. Levy. - M.: Bilgi, 1991. - 256 s.

Lelott F. Yaş m sorununu çözmek: Hristiyan dünya görüşü / F. Lelott. - Brüksel, 1959. - 390 s.

Leonhard K. Vurgulanan kişilikler. - K. : Vishcha okulu, 1981. - 392 s.

Eski Doğu Edebiyatı. Metinler. - M.: Ed. Moskova Devlet  niversitesi, 1984. - 352 s.

Litovchenko O.S.Modern bilimde sağlık fikri / O.S. Litovchenko // Genç bilim adamı. - 2014. - 4 numara. - S.697-699.

Lolaev T.P. Zaman akışının “mekanizması”  zerine / T.P. Lolaev // Felsefe Soruları. - 1996. - No.1. -S.51-56.

Losev A.F. Olumsuzluk türleri / A.F. Losev // Olumsuzluğun olumsuzlama diyalektiği. - M.: Politizdat, 1983. - S. 149-170.

Losev A.F. Adın felsefesi. - M.: Ed. Moskova Devlet  niversitesi, 1990. - 269 s.

Lossky N. . Mutlak İyiliğin Koşulları: Etiğin Temelleri; Rus halkının karakteri. - M.: Respublika, 1991. - 368 s.

Mann T. Collected 10 cilt halinde çalışır. - M.: Kapşonlu. lit., 1960, c. 5. - 694 s.; v.6. - 672 s.

Martinov A.V. Günah çıkarma yolu / A.V. Martinov. - M.: Prometheus, 1990. - 171 s.

Maslow A. İnsan doğasının yeni sınırları / A. Maslow. - M.: Anlamı, 1999. - 425 s.

Melnik I.A. Beşinci kuvvetin farkındalığı. - Moskova, Folium Yayınevi, 2010. - 180 s.

Molchanov Yu.B. Einstein-Podolsky-Rosen paradoksu ve nedensellik ilkesi / Yu.B. Molchanov // Felsefe Soruları. - 1983. - No. 3. - S. 14-24.

Molchanov Yu.B. Çeşitli zaman kavramlarının sentezi sorunu / Yu.B. Molchanov // Modern bilimsel bilginin sentezi. - M., 1973. - S. 587-603.

Naan G.I. Simetrik Evren (29 Ocak 1964 tarihli SSCB Bilimler Akademisi Astronomi Konseyi raporu) / G.I. Naan // Tartu Astronomik Gözlemevi. yayınlar. - Tartu, 1966. - T. 56. - S. 431-433.

Nemçin E.A. Nöropsişik stres durumları / E.A. Nemçin. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1983. - 167 s.

Nikolaenko N.N. Serebral hemisferlerin rengin algılanması ve belirlenmesi sürecinde etkileşimi / N.N. Nikolaenko // Duyusal sistemler. Yarımkürelerin duyusal süreçleri ve asimetrisi. - L.: Nauka, 1985.- S. 47-57.

Novik I.B. Bilginin sentezi ve bilimsel yaratıcılığın optimizasyonu sorunu / I.B. Novik // Modern bilimsel bilginin sentezi. - M., 1973. - S. 294-320.

Norbekov M. S. Bir aptalın deneyimi veya aydınlanmanın anahtarı. Gözlüklerden nasıl kurtulurum / M. S. Norbekov. - St.Petersburg: Kimlik "VES", 2001. - 252 s.

Yıldızlı gökyüzünü Kozyrev sensörüyle taramak üzerine / Lavrentiev M. M., Eganova I. A., Medvedev V. G., Oleinik V. K., Fominykh S. F. // Rusya Bilimler Akademisi Raporları, cilt 323. - 1992. - No. 4.

Osipov A. I. Temel teoloji / A. I. Osipov. - M.: Ed. Sağ. kitap, 1994. - 138 s.

Ostapenko A.O. Pedagojik sistem ve pedagojik ustalık: kavramlar ve yapılar arasındaki ilişki // Pedagojik ustalık felsefesi: 36. Nauk. pr. / Ukrayna APN Pedagojik Eğitim ve Yetişkin Eğitimi Enstitüsü, Mykhailo Kotsiubynskyi'nin adını taşıyan Vinnytsia Devlet Pedagoji Üniversitesi / Editör: N.G. Nichkalo (baş) ve diğerleri. - Kiev-Vinnytsia: DOV "Vinnytsia", 2008. - 380 s. - S.176-183 .

Pavlov I.P. Yüksek sinir aktivitesinin fizyolojisi üzerine seçilmiş eserler / I.P. Pavlov. - M.: Üçpedgiz, 1950. - 264 s.

Ergenlerde patopsikolojik çalışmalar. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1981. - 344 s.

Petrov A. N. Süper bilincin anahtarı / A. Petrov. - M.: Kültür, 1999. - 176 s.

Petrov M.K. Özbilinç ve bilimsel yaratıcılık / Petrov M.K. - Rostov-on-Don: Ed. RGU, 1992. - 220 s.

Porshnev BF İnsanlık tarihinin başlangıcında. Paleopsikolojinin sorunları / BF Porshnev. - M.: Düşünce, 1974. - 487 s.

Potebnya A.A. Söz ve Mit / A.A. Potebnya. - M.: Pravda, 1989. - 622 s.

Prigogine I. Zaman, kaos, kuantum / I. Prigogine, I. Stengers. - M.: İlerleme, 1994. - 232 s.

Prigogine I. Kaostan çıkan düzen: İnsan ve doğa arasında yeni bir diyalog: Per. İngilizceden. Tot. ed. İÇİNDE VE. Arshinova, Yu.L. Klimontovich ve Yu.V. Sachkova / I. Prigozhin, I. Stengers. - M. : İlerleme, 1986. - 432 s.

Psikolojik sözlük. - M.: Pedagoji, 1983. - 448 s.

Bireysel Farklılıkların Psikolojisi: Metinler / Ed. Yu.B. Gippenreiter, V.Ya.Romanov. - M., 1982 - 319 s.

Poincaré A. Bilim hakkında: Per. Fransızcadan / A. Poincare. - M.: Bilim. Fiziksel ve matematiksel literatürün ana baskısı, 1983. - 560 s.

Puşkin V.N. Gerçekliğin yansımasının maddi temeli üzerine // Kömür endüstrisinde psiko-hijyen, psikofizyoloji, emek sosyolojisi ve psikoenerjetik soruları. - M. : NTGO, 1980. - S. 326-340.

Puşkin V.N. Zihinsel aktivitenin enerji düzenlemesi - modern bilimin karmaşık bir sorunu / V.N. Puşkin // Kömür endüstrisinde psikohijyen, psikofizyoloji, emek sosyolojisi ve psikoenerjetik sorunları. - M.: NTGO, 1980. - S. 157-163.

Doğu Roerich E. Bowl - St.Petersburg: Petropolis, 1992. - 209 s.

Rogov E.I. Öğretmenin kişiliği: teori ve uygulama / E.I. Rogov. - Rostov-on-Don: Ed. Phoenix, 1996. - 512 s.

Rogozhkin V.Yu. Eniyoloji. - M., 2000.

Rolland R. Ramakrishna'nın Hayatı. Vivekananda'nın Hayatı / R. Rolland. - Kiev, 1991. - 344 s.

Rybakov V. Hayvanların sürekli aydınlatmasının organizmalarının proliferatif aktivitesinin günlük ritmi

üzerindeki etkisi / V. Rybakov / Journal of General Biology. - 1979. - T. 11. - No. 5. - S. 98-105.

Rychkov Yu G. Nüfusun genetik gelişiminde bir faktör olarak tarih / Yu.G. Bilimler sisteminde Rychkov / İnsan. - M.: Nauka, 1989. - S. 164-171.

Sri Aurobindo'nun Satprem'i veya Bilincin Yolculuğu / Satprem. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1989. - 334 s.

Safroniy, hieromonk (Sakharov). Yaşlı Silvanus. - Fransa, 1948. - 207 s.

Svyadoshch A. M. Nevroz / A. M. Svyadoshch. - M.: Tıp, 1982. - 368 s.

Selye G. Sıkıntısız Stres / Selye G. - Riga, 1992. - 109 s.

Sergienko P.Ya. Bütünlük uyumunun üçlü anlayışı ve modellenmesi // "Üçlü Birlik Akademisi", M., El No. 77-6567, yayın 15372, 02.07.2009

Sergienko P.Ya., Üç boyutlu uzayın simetri-asimetrisi ve matematiksel modellemesi için algoritmalar // "Academy of Trinitarianism", M., El No.77-6567, yayın 17995, 17.04.2013

Çavuşlar V.F. Felsefi ve doğa bilimleri bilgisinin öznesi olarak insan / V.F. Serzhantsov, V.V. Yunan. - Neden olmuş. Leningrad Devlet Üniversitesi, 1980. - 216 s.

Simonov P.V. Motive beyin / P.V. Simonov. - M.: Nauka, 1987. - 270 s.

Simonov P.V. Duyguları oluşturma sürecinde kortikal-subkortikal etkileşimler / P.V. Simonov // Yüksek Sinir Aktivitesi Dergisi. Sorun. 2. - T. 41, 1991. - C. 211-220.

Simonov P.V. Mizaç, karakter, kişilik / P.V. Simonov, PM Eršov. - M.: Pedagoji, 1984. - 160 s.

Sokolov E.V. Kültür ve kişilik / E.V. Sokolov. - L.: Nauka, 1972. - 228 s.

Sorokin P. A. İnsan, medeniyet, toplum. - M.: Politizdat, 1992. - 543 s.

Sosland A.I. Psikoterapötik yöntemin temel yapısı veya psikoterapide kendi okulunuzu nasıl oluşturacağınız / A.I. Sosland. - M.: Logolar, 1999. - 368 s.

Spivakovskaya A. S. Çocukluk nevrozlarının önlenmesi. - M.: Ed. Moskova Devlet Üniversitesi, 1988. - 200 s.

Psikiyatri El Kitabı, ed. A. V. Snezhevsky. - M.: Tıp, 1985. - 416 s.

Springer S. Sol beyin, sağ beyin / S. Springer, T. Deutsch. - M.: Mir, 1983. - 256 s.

Statskevich A.N. Ağrı // "Teslis Akademisi", M., El No.77-6567, yayın 17692, 10/19/2012

Statskevich A.N. Beş yıllık çalışmanın sonuçları // "Teslis Akademisi", M., El No.77-6567, yayın 17879, 05.02.2013

Sukhonos S.I. Doğa paramparça oldu // "Teslis Akademisi", M., El No.77-6567, yayın 15709, 20.12.2009

Sukhotin A. K. Bilimin paradoksları / A. K. Sukhotin. - M.: Genç Muhafız, 1978. - 240 s.

Tatur V.Yu. Teslis marjinal notları. Bölüm 5 // "Teslis Akademisi", M., El No.77 6567 , yayın 22919, 01/07/2017

Torchinov E. A. Prajnaparamita öğretisinin psikolojik yönleri üzerine / E. A. Torchinov // Budizm'in psikolojik yönleri. - Novosibirsk: Nauka, 1986. - S. 47-69.

Tregubov L. Z. İntihar Estetiği / L. Z. Tregubov, Yu. R. Vagin. - Perm, 1993. - 268 s.

Tulviste P. Sözel düşünmenin kültürel ve tarihsel gelişimi / P. Tulviste. - Tallinn: Valkus, 1988. - 342 s.

Whitehead A. N. Felsefede Seçilmiş Çalışmalar. - M.: İlerleme, 1990. - 719 s.

Uemov A.I. Şeyler, özellikler, ilişkiler / A.I. Uyomov. - M.: SSCB Bilimler Akademisi Yayınevi, 1963. - 184 s.

Ukraitsev B.S. Kendi kendini yöneten sistemler ve nedensellik / B.S. Ukraynalılar. - M.: Düşünce, 1972. - 383 s.

Urmantsev Yu.A. Varlığı anlama biçimleri üzerine / Yu.A. Urmantsev // Felsefe Soruları. - 1993. - Sayı 4. - S. 89-105.

Urmantsev Yu.A. Genel sistem teorisinin başlangıcı / Yu A. Urmantsev // Sistem analizi ve bilimsel bilgi. - M.: Nauka, 1978. - S. 5-33.

Ufa felaketi: devletin özellikleri, insanların davranışları ve faaliyetleri / Reshetnikov M.M., Baranov Yu.A., Mukhin A.P., Chermyanin S.V. // Psikolojik dergi. - T. 11. 1990. - No. 1. - S. 95-101.

Feigenberg IM Bkz - öngörmek - harekete geçmek / I.M. Feigenberg. - M.: Bilgi, 1986. - 160 s.

Feynman R. Fizik kanunlarının karakteri / R. Feynman. - M.: Mir, 1987. - 158 s.

Fiziksel Ansiklopedik Sözlük. - M.: Sov. Enzik., 1984. - 944 s.

Fleckenstein. Uyuşturucu yerine su / Fleckenstein. - M. : Popuri, 2008. - 288 s.

Frolkis V.V. Yaşlanma ve artan yaşam beklentisi. - L.: Nauka, 1988. - 239 s.

Haken G. Bilgi ve öz-örgütlenme: Karmaşık sistemlere makroskopik bir yaklaşım / Per. İngilizceden. / Haken G. - M.: Mir, 1991. - 240 s.

Haken G. Synergetics: Kendi kendini organize eden sistem ve cihazlarda istikrarsızlık hiyerarşileri: Per. İngilizceden. / G. Haken. - M.: Mir, 1985. - 423 s.

Humphreys K. Konsantrasyon ve meditasyon / K. Humphreys. - K., 1994. - 288 s.

İnsan Ch., Wang W. Aşkın Alacakaranlık tarafı // Çin eros. - M., 1993. - S. 4-23.

Tsapkin VN Psikoterapötik deneyimin birliği ve çeşitliliği / VN Tsapkin // Mosk. Psikoterapist. dergi. - 1992. - No.2. -S.5-39.

Tsereteli S. B. Diyalektik mantık / S. B. Tsereteli. - Tiflis: Metsniereba, 1971. - 468 s.

Tsekhmistro I.Z. Bilincin fiziksel temellerinin kuantum kavramının arayışı / I.Z. Tsekhmistro. - Kharkov: Vishcha okulu, 1981. - 176 s.

Tsekhmistro I.Z. Bütüncül Bilim Felsefesi: Ders Kitabı / I.Z. Tsekhmistro. Ed. "Üniversite kitabı", 2002. - 364 s.

Cialdini R. Etki psikolojisi. - St.Petersburg: Peter Kom, 1999. - 272 s.

Chalidze V. Hiyerarşik Adam (Sosyobiyojik Notlar). - M.: Terra, 1991. - 224 s.

Chernyak Yu A. Kompleksin sadeliği. - M.: İlim, 1975. - S. 51.

Shadrikov V.D. İnsanlığın Kökeni / V. D. Şadrikov. - M., 1999. - 260 s.

Sheldrake R. Yeni yaşam bilimi. Başına. İngilizce E. M. Egorovoi. - M: RIPOL Classic, 2005. - 352 s.

Şmakov V. Thoth'un Kutsal Kitabı. Büyük Arka Tarot. Ezoterizmin Sentetik Felsefesinin Mutlak İlkeleri (Yorum deneyimi) / V. Şmakov. - M., 1916; Kiev: Sofya, 1993. - 510 s.

Spengler O. Zekat Avrupa: Morfolojik Dünya Tarihi Üzerine Denemeler / O. Spengler. - T. 1. - M.: Mysl, 1993. - 663 s.

Schrödinger E. Fizik açısından hayat nedir? - M.: Ed. İçinde. lit., 1947. - 146 s.

Ashby W. Birkaç açıklama / W. Ashby // Genel Sistem Teorisi. - M.: Mir, 1966. - S. 164 179.

Yugai G.A. Teorik biyolojinin felsefi sorunları / G.A. Yugay. - M.: Düşünce, 1976. - 247 s.

Diamond JM Davranışsal Kinesiyoloji. Timüsünüzü Nasıl Çalıştırır ve Yaşam Enerjinizi Nasıl Artırırsınız (Ciltli) / JM Diamond. - NY: Harper ve Row, 1979. - 234 ruble.

Evans-Wentz WY (ed). Rüya Durumunun Yogası. - NY: Julian Press, 1964. - S. 221.

Eysenck HJ İnsan Kişiliğinin Yapısı / HJ Eysenck. - Londra, New-York, 1953. - S. 2.

Flor-Henry P. Organik tepkinin normal ve sapmalı serebral yönleri / P. Flor-Henry // Üçüncü Uluslararası Tıbbi Psikoloji Kongresi. - Roma, 1978. - P. 456-470.

Laing RD Deneyimin Sesi / RD Laing. - NY: Pantheon, 1982. - 344 p.

Murphy M. Çağdaş meditasyon araştırması / M.Murphy, S.Dobovan. - San Francisco, Esalen Institute Press, 1985. - S. 34-40.

Murphy M., Dobovan S. Çağdaş meditasyon araştırması. - San Francisco, Esalen Institute Press, 1985. - S. 34-40.

Orme-Johnson David ve Farrow John (editörler) Transandantal Meditasyon Programı Üzerine Bilimsel Araştırma. - NY: MLU Press, 1977. - S. 187-207.

Psikoloji: Davranış Bilimi. İkinci Basım - Kongre Kütüphanesi. - S.430 .

Sheldrake RA Yeni Yaşam Bilimi: Biçimlendirici Nedensellik Hipotezi / RA Sheldrake. - Los Angeles, Kaliforniya: JP Tarcher, 1981. - 456

